

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955

בטחון – צה"ל – שיפוט צבאי

תוכן ענינים

20	Go	חלק א' – עקרונות כלליים	
20	Go	פרק ראשון: פרשנות	
20	Go	הגדרות	סעיף 1
21	Go	מונחים מחוק העונשין, תשל"ז 1977	סעיף 2
21	Go	הוראות ופקודות כלליות	סעיף 2א
21	Go	פטור מפרסום ברשומות	סעיף 2ב
21	Go	דין הוראות ופקודות כלליות	סעיף 3
21	Go	פרק שני: תחולת החוק	
21	Go	תחולת החוק עד לשחרור מן הצבא	סעיף 4
22	Go	תחילת שירותו של מתנדב בכוחות המילואים	סעיף 5
22	Go	תחולת החוק על מי שחדל להיות חייל	סעיף 6
22	Go	תחולת החוק על מי שנמסר לו נשק מטעם הצבא	סעיף 7
22	Go	תחולת החוק על בני אדם הנתונים במשמורת הצבא או עובדים בצבא	סעיף 8
22	Go	התאמת מונחים לענין עובד במפעל המשרת את הצבא	סעיף 8א
22	Go	הודעת הצו	סעיף 9
22	Go	תחולת החוק על שבויי מלחמה	סעיף 10
22	Go	תחולת החוק על איש מילואים שאינו בשירות	סעיף 11
23	Go	עבריין ששהה מחוץ למדינה	סעיף 12
23	Go	סמכות שפיטה בעבירות צבאיות	סעיף 13
23	Go	סמכות לשפוט חייל בעבירות שאינן צבאיות	סעיף 14
23	Go	סמכות לשפוט עובדים בצבא בעבירות שאינן צבאיות	סעיף 15
24	Go	סמכות העמדה לדין בעבירת חוץ	סעיף 15א
24	Go	דין מי שחוק זה חל עליו ואינו חייל	סעיף 16
24	Go	חלק ב' – עבירות וענשים	
24	Go	פרק ראשון: אחריות לעבירה	
24	Go	תחולת חוק העונשין	סעיף 17
24	Go	סייג לצידוק מטעמי הכרח או צורך	סעיף 19
24	Go	צידוק נוסף	סעיף 20
24	Go	טיפול רפואי בחייל על כרחו	סעיף 20א
24	Go	פרק שני: ענשים	
24	Go	דירוג הענשים	סעיף 21
24	Go	ענשים משמעתיים	סעיף 22
24	Go	תקופת ריתוק ומחבוש	סעיף 23
24	Go	ברירת ענשים וצירופם	סעיף 24
25	Go	עונש על עבירה שאיננה עבירה צבאית	סעיף 25
25	Go	דירוג ענשים מסויימים	סעיף 26
25	Go	הורדה בדרגה בעקבות עונש מאסר או עונש מוות	סעיף 26א
25	Go	גירוש מהצבא	סעיף 27
25	Go	תוצאות גירוש מן הצבא	סעיף 28

25	Go	שיעור קנס	סעיף 29
25	Go	הורדה בדרגה	סעיף 30
25	Go	עונש על תנאי	סעיף 31
25	Go	ביצועו של עונש על תנאי	סעיף 32
26	Go	החלטה לביצוע עונש על תנאי	סעיף 33
27	Go	העמדה במבחן	סעיף 33א
27	Go	מאסר ומחבוש מצטברים ומקבילים	סעיף 34
27	Go	חיוב בפיצויים	סעיף 35
27	Go	האחריות האזרחית שמורה	סעיף 36
27	Go	אין לצרף צד אזרחי	סעיף 37
27	Go	מאסר במקום קנס	סעיף 38
27	Go	קיצור תקופת עונש במקום קנס	סעיף 40
27	Go	התיישנותן של עבירות	סעיף 41
28	Go	התיישנותם של ענשים	סעיף 42
28	Go	פרק שלישי : עבירות	
28	Go	בגידה	סעיף 43
28	Go	עזרה לאויב	סעיף 44
29	Go	התנהגות מחפירה בקשר לפעולות צבאיות	סעיף 45
29	Go	מרידה	סעיף 46
29	Go	מתן יד למרידה	סעיף 47
29	Go	מרי	סעיף 48
29	Go	הפגנה הפוגעת במשמעת	סעיף 49
29	Go	הסתה למרי	סעיף 50
29	Go	זריעת בהלה או יאוש בין חיילים	סעיף 51
29	Go	זריעת בהלה או יאוש	סעיף 52
30	Go	תעמולה הפוגעת במשטר הצבאי או במשמעת הצבא	סעיף 53
30	Go	תעמולה הפוגעת בסדר הטוב בצבא	סעיף 54
30	Go	חזקת כוונה להפיץ	סעיף 55
30	Go	עבירות בקשר לשבי	סעיף 56
30	Go	גילוי ידיעות	סעיף 57
30	Go	נטישת משמרת	סעיף 58
30	Go	אלימות כלפי מפקד	סעיף 59
30	Go	אלימות כלפי ממלאי תפקיד	סעיף 60
30	Go	אלימות כלפי חייל	סעיף 61
30	Go	איום ועלבונות כלפי מפקד	סעיף 62
30	Go	איום על ממלאי תפקיד	סעיף 63
30	Go	התנגדות לפעולה חוקית	סעיף 64
30	Go	התעללות	סעיף 65
30	Go	עיכוב רכוש ללא הצדקה	סעיף 66
31	Go	שררה כלפי פקודים	סעיף 67
31	Go	חריגה מסמכות	סעיף 68
31	Go	גרימת נזק לרכוש על ידי חריגה מסמכות	סעיף 70
31	Go	קצין שיפוט שחרג מסמכותו	סעיף 71
31	Go	חריגה מסמכות עד כדי סיכון חיים או בריאות	סעיף 72
31	Go	חריגה מסמכות עד כדי סיכון ביטחון המדינה	סעיף 73
31	Go	ביזה	סעיף 74
31	Go	השמדת רכוש	סעיף 76
31	Go	הוצאת רכוש מרשות הצבא	סעיף 77
31	Go	הוצאת נשק מרשות הצבא	סעיף 78

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955

נוסח מלא ומעודכן

31	Go	שימוש ברכוש צבאי שלא למטרות הצבא	סעיף 79
31	Go	אי שמירתו של רכוש צבאי	סעיף 80
31	Go	חזקת רשלנות	סעיף 81
32	Go	נטילת ציוד ואספקה או עיכובם שלא כדין	סעיף 82
32	Go	גניבה מחייל	סעיף 84
32	Go	שימוש בלתי חוקי בנשק	סעיף 85
32	Go	גרימת עיקולו, מעצרו וחילוטו של כלי טיס, כלי שיט, או כלי תחבורה אחר	סעיף 86
32	Go	נטישת כלי טיס או כלי שיט	סעיף 87
32	Go	טיפול בכלי טיס או בכלי שיט בחוסר זהירות או בניגוד להוראות	סעיף 88
32	Go	טיסה ללא רשות	סעיף 89
32	Go	טיסה אסורה	סעיף 90
32	Go	אי מילוי הוראות מפקד כלי טיס או כלי שיט	סעיף 91
32	Go	עריקה	סעיף 92
32	Go	חזקת כוונה שלא לחזור	סעיף 93
32	Go	העדר מן השירות שלא ברשות	סעיף 94
32	Go	איבוד קשר עם היחידה	סעיף 94א
32	Go	התגייסות במרמה	סעיף 96
32	Go	קבלת תפקיד במרמה	סעיף 97
32	Go	שחרור במרמה	סעיף 98
33	Go	פטור משירות בטחון במרמה	סעיף 99
33	Go	הטלת מום	סעיף 100
33	Go	התחלות	סעיף 101
33	Go	השתטות מפעולה מסוימת	סעיף 102
33	Go	שוחד	סעיף 103
33	Go	ענין בעסקה הנעשית על ידי הצבא	סעיף 104
33	Go	עבירה במסמכים צבאיים	סעיף 105
33	Go	רשלנות לגבי תעודות	סעיף 106
33	Go	האשמת שוא	סעיף 107
33	Go	ידיעות כוזבות	סעיף 108
33	Go	עבירות לגבי בתי דין צבאיים	סעיף 109
34	Go	עבירות לגבי שופט חוקר ואחרים	סעיף 110
34	Go	עדות שקר בבית דין	סעיף 111
34	Go	עדות שקר	סעיף 112
34	Go	עדויות סותרות	סעיף 113
34	Go	מעצר שלא כדין	סעיף 114
34	Go	עבירות בקשר למעצר	סעיף 115
34	Go	סירוב להחזיק במשמורת	סעיף 116
34	Go	סירוב לסייע להחזיק במשמורת	סעיף 117
34	Go	הפרעה להחזקה במשמורת	סעיף 118
34	Go	שימוש באמצעים בלתי כשרים לצורך חקירה	סעיף 119
34	Go	שחרור ממשמורת	סעיף 120
34	Go	בריחה ממשמורת	סעיף 121
34	Go	סירוב לקיים פקודה	סעיף 122
34	Go	אי קיום פקודה	סעיף 123
34	Go	התרשלות	סעיף 124
35	Go	אין חובה לקיים פקודה בלתי חוקית	סעיף 125
35	Go	הפרעה לשוטר צבאי	סעיף 126
35	Go	סירוב לסייע לשוטר צבאי	סעיף 127

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955

נוסח מלא ומעודכן

35	Go	סירוב להיבדק לשם גילוי שימוש בסמים מסוכנים	סעיף 127א
35	Go	התנהגות פרועה	סעיף 128
35	Go	התנהגות מבישה	סעיף 129
35	Go	התנהגות שאינה הולמת	סעיף 130
35	Go	התחזות	סעיף 131
35	Go	פגיעה במשמעת	סעיף 132
35	Go	אי קיום הוראות המחייבות בצבא	סעיף 133
35	Go	איסור עבודה, עיסוק או התמחות	סעיף 133א
35	Go	אי מניעת עבירה	סעיף 134
35	Go	קשר לעבור עבירה	סעיף 135
36	Go	חלק ג' – דין משמעתי	
36	Go	תחולת הדין המשמעתי	סעיף 136
36	Go	העמדה לדין לפני קצין שיפוט	סעיף 137
36	Go	סמכותו של קצין שיפוט	סעיף 139
36	Go	דין משמעתי לפי הוראת הרמטכ"ל	סעיף 140
36	Go	סמכותו של קצין שיפוט	סעיף 141
36	Go	תלונה שאין קצין שיפוט מוסמך לדון בה	סעיף 143
36	Go	סייג לסמכות לבטל תלונה	סעיף 144
36	Go	דיון מחדש בתלונה שבוטלה	סעיף 145
37	Go	העברת דין	סעיף 146
37	Go	סמכויות מפקדו של קצין שיפוט זוטר	סעיף 147
37	Go	זכות לבקש העברת הדין למפקד	סעיף 148
37	Go	זכות לבקש העברת הדין למפקד או לבית דין צבאי	סעיף 149
37	Go	החזרת תלונה לדיון משמעתי	סעיף 151
37	Go	סמכויות ענישה של קצין שיפוט זוטר	סעיף 152
37	Go	סמכויות ענישה של קצין שיפוט בכיר	סעיף 153
38	Go	פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה צבאי	סעיף 153א
38	Go	העדר מן השירות שלא ברשות ואיבוד קשר עם היחידה סמכויות ענישה	סעיף 153ב
38	Go	מחבוש עקב קנס שלא שולם	סעיף 154
38	Go	חיוב בפיצויים	סעיף 155
38	Go	מחבוש על תנאי	סעיף 156
38	Go	ביצוע העונש המותנה	סעיף 157
39	Go	סייגים לסמכות	סעיף 158
39	Go	סדרי הדין המשמעתי	סעיף 159
39	Go	חוות דעת מטעם הנאשם בדיון משמעתי שנערך על פי הוראת פרקליט	סעיף 159א
39	Go	פסק בדין משמעתי	סעיף 160
39	Go	אי תחולת דיני הראיות	סעיף 161
39	Go	עיכוב או הפסקה של ביצוע עונש בדין משמעתי	סעיף 162
40	Go	נשיאת עונש מחבוש	סעיף 162א
40	Go	עונש מחבוש שהוטל על אסיר	סעיף 162ב
40	Go	נידון שהיה במעצר	סעיף 162ג
40	Go	ערר על פסק	סעיף 163
40	Go	סמכויות קצין שיפוט הדין בערר	סעיף 165
41	Go	עונש שהוחל בביצועו לפני הערר	סעיף 166
41	Go	סמכות הרמטכ"ל להמתיק עונש	סעיף 167
41	Go	ביטול חיוב בפיצויים	סעיף 167א
41	Go	חייל שהועמד לדין משמעתי לפני הרמטכ"ל	סעיף 167ב

41	Go	סמכויות הפרקליט הצבאי הראשי ופרקליט צבאי לבטל, לאשר בדיעבד או לשנות פסק או עונש	סעיף 168
42	Go	אין אחריות משמעתית פעמיים	סעיף 169
42	Go	התיישנות	סעיף 170
42	Go	דיון משמעותי בעבירות תעבורה	סעיף 170א
42	Go	דין משמעותי ושפיטה	סעיף 171
43	Go	שפיטה מבטלת פסק דין משמעותי	סעיף 172
43	Go	דין חייל לשעבר	סעיף 173
43	Go	דין משמעותי על איש מילואים בשירות	סעיף 174
43	Go	דין משמעותי של איש במילואים שלא בשירות	סעיף 175
43	Go	דין משמעותי רק בשירות	סעיף 176
43	Go	חלק ג'1 – עבירות של ברירת דיון	
43	Go	חלק ד' – המוסדות המשפטיים	
43	Go	פרק ראשון: המנגנון המשפטי	
43	Go	מינוי פרקליט צבאי ראשי וסגנו, פרקליטים צבאיים וסגניהם	סעיף 177
43	Go	סמכויות הפרקליט הצבאי הראשי	סעיף 178
44	Go	סמכויות הפרקליט הצבאי הראשי לסגנו	סעיף 178א
44	Go	סמכויות פרקליט צבאי	סעיף 179
44	Go	העברה ואצילה של סמכויות פרקליט צבאי לסגן פרקליט צבאי	סעיף 179א
44	Go	תובעים צבאיים	סעיף 181
44	Go	סניגורים צבאיים	סעיף 182
44	Go	פרק שני: בתי הדין הצבאיים	
44	Go	סימן א' – הוראות כלליות	
44	Go	בתי הדין הצבאיים	סעיף 183
44	Go	אי תלות של שופטים	סעיף 184
44	Go	סימן ב' – שופטים צבאיים-משפטיים של בתי הדין הצבאיים	
44	Go	כשירות	סעיף 185
45	Go	דרך המינוי	סעיף 186
45	Go	ועדת הבחירה	סעיף 187
46	Go	סייג למינוי שופט	סעיף 187א
46	Go	הצבעה בוועדת הבחירה	סעיף 187ב
46	Go	שופט עמית	סעיף 187ג
46	Go	מינוי נשיאים, משנה וסגנים	סעיף 188
46	Go	סמכויות נשיא בית דין למשנה או לסגן	סעיף 189
46	Go	הצהרת אמונים	סעיף 190
47	Go	תקופות המינוי	סעיף 192
47	Go	מינוי לכהונה בפועל	סעיף 192א
47	Go	סמכות לסיים דיון	סעיף 192ב
47	Go	הפסקת כהונה	סעיף 192ג
47	Go	בית דין משמעותי	סעיף 192ד
48	Go	דין משמעותי או פלילי	סעיף 192ה
48	Go	שיפוט פלילי	סעיף 192ה1
48	Go	השעייה	סעיף 192ו
48	Go	תחולת הוראות לגבי שופט מכוחות המילואים	סעיף 192ז
48	Go	תקופת כהונתו של שופט מכוחות המילואים	סעיף 193
49	Go	הצהרת הון	סעיף 193ב
49	Go	סימן ג' – בית דין צבאי מחוזי ובית דין צבאי מיוחד	
49	Go	מחוז שיפוטי	סעיף 194

49	Go	ראש מחוז שיפוטי	סעיף 195
49	Go	סמכות בית דין צבאי מחוזי	סעיף 196
49	Go	בית דין צבאי מיוחד	סעיף 197
49	Go	מינוי שופטים צבאיים	סעיף 198
49	Go	סדרי המינהל של בית דין צבאי מיוחד ומחוזי	סעיף 199
49	Go	מותב של בית הדין הצבאי המיוחד	סעיף 200
49	Go	מותב של בית דין צבאי מחוזי	סעיף 200א
49	Go	מספר חברי בית הדין	סעיף 201
49	Go	הכללת שופט צבאי ושופט צבאי משפטאי	סעיף 202
50	Go	דיון לפני דן יחיד בבית דין צבאי מחוזי	סעיף 203
50	Go	סימן ד' – בית דין צבאי ימי	
50	Go	סמכות בית דין צבאי ימי	סעיף 205
50	Go	אימתי מרכיבים בית דין צבאי ימי	סעיף 206
50	Go	סמכותו של מפקד שייטת	סעיף 207
50	Go	מותב בית דין צבאי ימי	סעיף 208
50	Go	סימן ה' – בית דין שדה	
50	Go	בתי דין שדה	סעיף 209
50	Go	סימן ה'1 – בית דין צבאי לתעבורה	
51	Go	סמכות בית דין צבאי לתעבורה	סעיף 209א
51	Go	דן יחידי	סעיף 209ב
51	Go	הגבלת סמכות הענישה	סעיף 209ג
51	Go	סדרי המינהל	סעיף 209ד
51	Go	סימן ו' – בית הדין הצבאי לערעורים	
51	Go	בית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 210
51	Go	סדרי המינהל של בית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 211
51	Go	שופטי בית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 212
51	Go	הרכבת מותבי בית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 213
51	Go	מותב של שלושה	סעיף 214
51	Go	מותב של חמישה	סעיף 215
51	Go	הרכב בית הדין הצבאי לערעורים של שופט אחד	סעיף 215א
51	Go	הרכב בית הדין הצבאי לערעורים של שלושה שופטים	סעיף 215ב
52	Go	הכללת שופטים צבאיים משפטאים	סעיף 216
52	Go	זימון מותב בית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 217
52	Go	סימן ז' – הוראות שונות	
52	Go	דרגות השופטים בבתי הדין	סעיף 218
52	Go	אי תחולת סעיף 218	סעיף 219
52	Go	הנשיא בהרכב המותב	סעיף 220
52	Go	אב בית דין	סעיף 221
52	Go	מותבים אחרים של בית דין	סעיף 222
52	Go	אי כשרות לכהן כשופט צבאי	סעיף 223
52	Go	חוקיות בית דין צבאי למרות שינויים	סעיף 224
52	Go	חלק ה' – הליכי שפיטה	
52	Go	פרק ראשון: הליכים לפני המשפט	
52	Go	סימן א' – תלונה, מעצר וחירוף	
52	Go	תלונה	סעיף 225
52	Go	הודעת הסיבה למעצר	סעיף 226
52	Go	סייג	סעיף 226א
52	Go	שוטר צבאי וסמכויותיו	סעיף 227
53	Go	החלת סדר הדין הפלילי	סעיף 227א

53	Go	מעצר על ידי גבוה בדרגה	סעיף 228
53	Go	מעצר על הפרעת סדר	סעיף 229
53	Go	שמירת הוראות אחרות	סעיף 230
53	Go	מעצר על ידי שוטר צבאי בלא פקודת מעצר	סעיף 231
53	Go	מסירת אדם שאינו חייל לרשות אזרחית	סעיף 232
53	Go	מעצר על ידי חייל אחר ללא פקודת מעצר	סעיף 233
53	Go	פקודת מעצר של קצין שיפוט	סעיף 234
54	Go	ביצוע פקודת מעצר	סעיף 234א
54	Go	אישור פקודת מעצר	סעיף 235
54	Go	פקודת מעצר של שוטר צבאי	סעיף 237א
54	Go	שמיעת טענות העצור	סעיף 237א1
55	Go	פנייה לבית דין צבאי להארכת מעצר	סעיף 237ב
55	Go	הבאת העצור בפני שופט בשבתות ובחגים	סעיף 237ג
55	Go	עיון חוזר וערר על פקודת מעצר ועל אישורה	סעיף 238
56	Go	ביטול פקודת מעצר	סעיף 239
56	Go	הארכת מעצר בידי בית דין צבאי מחוזי	סעיף 240
56	Go	הארכה נוספת של תקופת המעצר בידי שופט צבאי משפטי	סעיף 241
56	Go	דיון בערעור על מעצר, בשלושה שופטים צבאיים משפטיים	סעיף 241א
56	Go	פקודת מעצר של שופט חוקר	סעיף 242
56	Go	סמכות בית דין ליתן פקודת מעצר או לבטלה	סעיף 243
57	Go	שחרור בערבות	סעיף 243א
57	Go	תחולת הוראות נוספות לענין מעצר ושחרור תיקון	סעיף 243ב
57	Go	סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי	סעיף 243ג
57	Go	מעצר פתוח	סעיף 244
57	Go	סמכות להוציא צו חיפוש	סעיף 245
58	Go	סמכות לערוך חיפוש בגוף החייל	סעיף 245א
58	Go	סמכות ליטול אמצעי זיהוי מחייל ומכלוא	סעיף 245א1
59	Go	הכשרה לעריכת חיפוש בגוף חייל	סעיף 245ב
59	Go	שוטר צבאי רשאי לבצע פקודת חיפוש של שופט שלום	סעיף 246
59	Go	חיפוש על ידי שוטר צבאי ללא פקודה	סעיף 247
59	Go	חיפוש אצל עציר	סעיף 248
59	Go	סמכות חיפוש בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר ובחדר משמר צבאי	סעיף 248א
59	Go	אין חיפוש אלא בעדים	סעיף 249
60	Go	תחולת הוראות נוספות	סעיף 250
60	Go	בדיקות לשם גילוי החזקה או שימוש בסמים מסוכנים	סעיף 250א
60	Go	בדיקות לשם מניעה וגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם	סעיף 250ב
60	Go	סוגי בדיקות	סעיף 250ג
60	Go	סימן ב' – בדיקה	
60	Go	בדיקה או חקירה לפני העמדה לדין	סעיף 251
60	Go	מי מוסמך לשמש קצין בודק	סעיף 252
60	Go	עריכת בדיקה על ידי קצין	סעיף 254
60	Go	בדיקה וחקירה מוקדמת גם כשאין חשוד	סעיף 255
60	Go	סמכויות קצין בודק	סעיף 256
61	Go	חובה להעיד ולומר אמת	סעיף 257
61	Go	רישום עדויות	סעיף 258
61	Go	אמרת הנאשם	סעיף 259
61	Go	עדות שלא בפני הקצין הבודק	סעיף 260

61	Go	חשוד שנעצר	סעיף 261
61	Go	הזהרת נאשם	סעיף 266
61	Go	תוכן האזהרה	סעיף 267
61	Go	הזהרת נאשם המביע רצונו למסור אמרה	סעיף 268
61	Go	אין לחקור מי שמוסר אמרה	סעיף 269
61	Go	אמרת נאשם, כשיש נאשמים אחדים	סעיף 270
61	Go	אמרה הנמסרת בכתב	סעיף 271
61	Go	אמרה הנמסרת בעל פה	סעיף 272
62	Go	אי כפיפות קצין בודק לדיני ראיות	סעיף 273
62	Go	פרטי בדיקה אחרים	סעיף 274
62	Go	חומר בדיקה שלא נגבה על ידי הקצין הבודק	סעיף 275
62	Go	סיום הבדיקה	סעיף 276
62	Go	העברת חומר בדיקה לפרקליט צבאי	סעיף 277
62	Go	העברת תלונה לפרקליט צבאי	סעיף 278
62	Go	ענין שבסמכות בית דין צבאי מיוחד	סעיף 279
62	Go	תלונה אחרת שקיבל פרקליט צבאי	סעיף 280
62	Go	תלונה אחרת בצירוף חומר בדיקה שקיבל פרקליט צבאי	סעיף 281
62	Go	תלונה שקיבל הפרקליט הצבאי הראשי	סעיף 282
62	Go	הגשת כתב אישום ללא תלונה	סעיף 282א
63	Go	סמכויות תובע צבאי בעבירות תעבורה	סעיף 282ב
63	Go	סימן ג' – חקירה מוקדמת	
63	Go	מינוי שופט חוקר	סעיף 283
63	Go	התביעה בחקירה מוקדמת	סעיף 284
63	Go	התחלת חקירה מוקדמת	סעיף 285
63	Go	גביית עדויות התביעה	סעיף 286
63	Go	אמרת הנאשם	סעיף 287
63	Go	עדי הסניגוריה ועדות הנאשם	סעיף 288
63	Go	כשרות הודאות ואמרות הנאשם שלא בחקירה מוקדמת	סעיף 289
63	Go	קיום כתבי עדות	סעיף 290
63	Go	כשרות אמרת נאשם בחקירה מוקדמת	סעיף 291
64	Go	כתב עדות של עד כראיה כשרה	סעיף 292
64	Go	עדות בפני שופט חוקר שלא בחקירה מוקדמת	סעיף 293
64	Go	עריכת חקירה מוקדמת שלא בפני הנאשם	סעיף 294
64	Go	פומביות חקירה מוקדמת	סעיף 295
64	Go	הליכי חקירה אחרים	סעיף 296
64	Go	החלטת השופט החוקר	סעיף 297
64	Go	סיום חקירה מוקדמת	סעיף 298
64	Go	סימן ד' – חקירת סיבות מוות	
64	Go	מינוי שופט חוקר בסיבות מוות	סעיף 298א
65	Go	שמירת הגוויה	סעיף 298ב
65	Go	סמכויות עזר	סעיף 298ג
65	Go	פומביות	סעיף 298ד
65	Go	איסור פרסום	סעיף 298ה
65	Go	בדיקת גוויה	סעיף 298ו
65	Go	הפסקת החקירה	סעיף 298ז
65	Go	תוצאות החקירה	סעיף 298ח
65	Go	צו אישום	סעיף 298ט
66	Go	העברת חקירה על פי צו היועץ המשפטי לממשלה	סעיף 298י
66	Go	סייג	סעיף 298יא

66	Go	סימן ה' – כתב-האישום והגשתו	
66	Go	חומר חקירה מוקדמת שקיבל הפרקליט הצבאי הראשי	סעיף 299
66	Go	הוראות לתובע הצבאי	סעיף 300
66	Go	שחרור ממעצר עם ביטול תלונה או קובלנה	סעיף 301
66	Go	חומר בדיקה וחקירה מוקדמת שנמסר להשלמה	סעיף 302
66	Go	עריכת כתב אישום	סעיף 303
66	Go	תוכן כתב האישום	סעיף 304
67	Go	הגשת כתב אישום	סעיף 305
67	Go	העברת כתב אישום לבית דין אחר	סעיף 305א
67	Go	הרכבת מותב בית דין	סעיף 306
67	Go	מסירת העתק כתב האישום לנאשם	סעיף 307
67	Go	ביטול כתב אישום	סעיף 308
67	Go	זימון בית הדין	סעיף 309
67	Go	פרק שני: שופטים, סניגוריה ופומביות	
67	Go	סימן א' – עילות פסלות	
67	Go	עילות פסלות	סעיף 310
68	Go	סימן ב' – סניגוריה	
68	Go	סניגור לפי בחירת הנאשם	סעיף 316
69	Go	ועדה לאישור סניגורים	סעיף 317
69	Go	אישור הועדה	סעיף 318
69	Go	סירוב לדחות משפט	סעיף 319
69	Go	פסילת סניגור שנבחר על ידי הנאשם	סעיף 320
69	Go	מינוי סגור צבאי	סעיף 321
69	Go	מאימתי מורשה סניגור לייצג	סעיף 322
69	Go	סניגוריה לפני שופט חוקר ובעת דיון על הארכת מעצר	סעיף 323
70	Go	סימן ג' – פומביות המשפט	
70	Go	פומביות משפט צבאי	סעיף 324
70	Go	איסור פרסום והוצאת פרוטוקולים	סעיף 325
71	Go	בקשה בעניין פרסום שם חשוד	סעיף 325א
71	Go	צדדים לבקשה בעניין פרסום שם חשוד	סעיף 325ב
72	Go	בקשה לביטול איסור פרסום	סעיף 325ג
72	Go	ערעור על החלטה בעניין פרסום	סעיף 325ד
72	Go	שמירת סודיות	סעיף 326
72	Go	פסק דין כראיה	סעיף 326א
72	Go	פרסום בענין התלוי ועומד בבית הדין	סעיף 326ב
72	Go	פרק שלישי: הליכים רגילים	
72	Go	מסירת כתב אישום לנאשם	סעיף 327
73	Go	הרחקת נאשם מאולם בית הדין	סעיף 328
73	Go	הליכים בהעדר הנאשם	סעיף 329
73	Go	ניהול הדיון	סעיף 330
73	Go	הרחקה מבית הדין	סעיף 330א
73	Go	שפיטה מיידית של נאשם בבזיון בית דין צבאי	סעיף 331
73	Go	מתרגם לנאשם	סעיף 332
73	Go	עדות שלא בעברית	סעיף 333
73	Go	דין מתרגם כדין עד	סעיף 334
73	Go	רישום פרוטוקול	סעיף 335
73	Go	תוכן הפרוטוקול	סעיף 336
73	Go	צירוף מסמכים לפרוטוקול	סעיף 337
73	Go	תיקון פרוטוקול לפני מתן גזר דין	סעיף 338

74	Go	תיקון פרוטוקול לאחר מתן פסק הדין	סעיף 339
74	Go	רישום תיקון	סעיף 340
74	Go	זיהוי הנאשם	סעיף 341
74	Go	חובת התביעה לזהות	סעיף 342
74	Go	הקראת כתב ההרכב וטענת פסלות	סעיף 343
74	Go	טענה שנתקבלה	סעיף 344
74	Go	ערעור	סעיף 345
74	Go	דחיית הדיון כשמוגש ערעור	סעיף 346
74	Go	המשך הדיון כשאין ערעור	סעיף 347
74	Go	התליית הדיון לאחר החלטה בערעור	סעיף 348
74	Go	טענת פסלות לאחר קריאת כתב האישום	סעיף 349
74	Go	טענת פסלות לאחר מתן פסק הדין בערכאה ראשונה	סעיף 350
74	Go	קריאת כתב האישום וטענות טרומיות	סעיף 351
75	Go	דיון בטענה טרומית	סעיף 352
75	Go	החלטה בטענה טרומית	סעיף 353
75	Go	תשובת הנאשם לאשמה	סעיף 354
75	Go	דין מי שצפוי לעונש מוות	סעיף 355
75	Go	שינוי התשובה	סעיף 357
75	Go	החלטת בית הדין בהודאת הנאשם	סעיף 358
76	Go	הודאה באחת מאשמות חלופות	סעיף 358א
76	Go	החלטת בית הדין לאחר כפירת הנאשם	סעיף 359
76	Go	החלטת בית הדין לאחר הודאה בעובדות	סעיף 360
76	Go	סדרי הדין לאחר הודאת חלק מהנאשמים	סעיף 361
76	Go	הפרדת המשפט	סעיף 362
76	Go	סדרי הדיון במשפט שהופרד	סעיף 363
76	Go	פרשת התביעה	סעיף 364
76	Go	טענת חוסר אשמה	סעיף 365
76	Go	דבר הנאשם	סעיף 366
77	Go	שתיקת הנאשם	סעיף 366א
77	Go	פרשת ההגנה	סעיף 367
77	Go	ראיות מטעם בית הדין	סעיף 368
77	Go	ראיות נוספות מטעם התביעה	סעיף 369
77	Go	ראיות מטעם ההגנה לאחר ראיות נוספות מטעם התביעה	סעיף 370
77	Go	סמכות בית הדין לשמוע ראיות מטעמו	סעיף 371
77	Go	עדות בשבועה	סעיף 372
77	Go	סדר גביית עדות	סעיף 373
77	Go	תחולת חוק סדר הדין הפלילי	סעיף 373א
77	Go	עדים במשפט של נאשמים אחדים	סעיף 374
78	Go	זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים	סעיף 375
78	Go	הבאת ראיות לפני הדיון לגופו של ענין	סעיף 376
78	Go	סמכות לסרב להזמנת עדים	סעיף 377
78	Go	שינוי כתב האישום	סעיף 378
78	Go	סייג לשינוי בכתב האישום	סעיף 379
78	Go	ביטול כתב האישום על ידי בית הדין	סעיף 380
78	Go	תאריך ההבאה לדין באשמה חדשה	סעיף 381
78	Go	שינוי אשמה ללא שינוי כתב האישום	סעיף 382
78	Go	הרשעה לגבי היעדרות שנפסקה ונמשכה	סעיף 382א
78	Go	תוקף צו מעצר עם שינוי האשמה	סעיף 383
78	Go	סיכומים	סעיף 384

78	Go	הכרעת הדין	סעיף 385
78	Go	נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדין	סעיף 386
79	Go	ביטול המשפט	סעיף 388
79	Go	התייעצות בית הדין	סעיף 389
79	Go	סדר התייעצות	סעיף 390
79	Go	חובה להשתתף בהצבעה	סעיף 391
79	Go	החלטות בית דין	סעיף 392
79	Go	הנמקת החלטה	סעיף 393
79	Go	דעת מיעוט	סעיף 394
79	Go	פרסום דעת מיעוט	סעיף 395
79	Go	נימוקי הכרעת הדין	סעיף 396
79	Go	קריאת הכרעת הדין	סעיף 397
79	Go	פסק דין מזכה	סעיף 398
79	Go	ראיות וקביעת מידת העונש	סעיף 399
79	Go	סיכומים לענין מידת העונש	סעיף 400
79	Go	גזר דין	סעיף 401
79	Go	הוראות נוספות בגזר הדין	סעיף 403
79	Go	הזמן לערעור	סעיף 404
79	Go	הגבלה על מסירת מידע מהמרשם הפלילי וקיצור תקופת הרישום	סעיף 404א
80	Go	תחולת הפרק	סעיף 405
80	Go	פרק רביעי: הליכי דין מיוחדים	
80	Go	סימן א' – הליכים מיוחדים בבית דין צבאי-ימי	
80	Go	התביעה	סעיף 406
80	Go	סניגור	סעיף 407
81	Go	כתב אישום	סעיף 408
81	Go	מסירת צו הזימון לנאשם	סעיף 409
81	Go	סימן ב' – דיון מקוצר	
81	Go	התרת דיון מקוצר	סעיף 410
81	Go	מותב	סעיף 410א
81	Go	דיון מקוצר שהתחיל	סעיף 411
81	Go	סדרי הדיון המקוצר	סעיף 412
82	Go	סימן ג' – הליכים בבית דין צבאי לתעבורה	
82	Go	תחולת סדרי הדין של בית דין צבאי מחוזי	סעיף 412א
82	Go	הזמנה לדין	סעיף 412ב
82	Go	מסירת הודעה בעבירות תעבורה	סעיף 412ב1
82	Go	קביעת השופטים לדיון והחלפתם	סעיף 412ג
82	Go	דיון שלא במעמד תובע צבאי	סעיף 412ד
82	Go	דיון שלא בפני הנאשם	סעיף 412ה
82	Go	הודעה על פסק הדין	סעיף 412ו
82	Go	פרק חמישי: ערעור	
82	Go	סימן א' – ערעור על פסקי דין של בתי-דין צבאיים	
82	Go	זכות ערעור לנידון	סעיף 413
83	Go	ערעור על עונש בלבד	סעיף 414
83	Go	החלטות הניתנות לערעור	סעיף 415
83	Go	דין החלטה הניתנת לערעור	סעיף 415א
83	Go	ערעור בקשר לחיוב בפיצויים	סעיף 416
83	Go	ערעור על הרכבת בית דין צבאי ימי	סעיף 417
83	Go	התקופה להגשת ערעור	סעיף 418

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955

נוסח מלא ומעודכן

83	Go	הגשת ערעור	סעיף 419
83	Go	ערעור שהוברק	סעיף 420
83	Go	למי מגישים כתב ערעור	סעיף 421
83	Go	העברת פסק הדין לבית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 422
83	Go	ערעור אבטומטי	סעיף 423
83	Go	ערעור מצד התביעה	סעיף 424
84	Go	הרכבת מותב	סעיף 425
84	Go	חזרה מערעור	סעיף 426
84	Go	הארכת המועד לערעור	סעיף 427
84	Go	הארכה זמנית של מועד הערעור	סעיף 428
84	Go	תיקון כתב ערעור ונימוקיו	סעיף 429
84	Go	ערעור יישמע בפני בעלי הדין	סעיף 430
84	Go	ביטול דחיית הערעור	סעיף 431
84	Go	שמיעת ערעור שלא בפני בעלי הדין	סעיף 432
84	Go	טענות בעלי הדין	סעיף 433
84	Go	שמיעת ערעור שלא בפני בעל הדין כשהוטל מאסר שנה או עונש קל מזה	סעיף 434
84	Go	קבלת ראיות בערעור	סעיף 435
85	Go	ערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה	סעיף 435א
85	Go	פסק של בית הדין הצבאי לערעורים בערעור על פסק דין	סעיף 436
85	Go	פסק של בית הדין הצבאי לערעורים בערעור על החלטה שאינה פסק דין	סעיף 437
85	Go	ראיות במשפט שהוחזר לדיון	סעיף 438
85	Go	קריאת פסק הדין בערעור	סעיף 439
85	Go	דחיית ערעור למרות פגם משפטי בפסק הדין	סעיף 440
85	Go	סימן ב' – ערעור על פסק דין או על החלטה בענין מעצר של בתי משפט צבאיים	סעיף 440א
85	Go	הגדרות	סעיף 440ב
86	Go	זכות ערעור	סעיף 440ב
86	Go	זכות ערעור על החלטה בענין מעצר	סעיף 440ב1
86	Go	תחולת הוראות	סעיף 440ב2
86	Go	כיצד נוהגים בערעור	סעיף 440ג
86	Go	סמכויות נוספות של בית הדין הצבאי לערעורים	סעיף 440ד
86	Go	שחרור בערבות	סעיף 440ה
87	Go	אישור	סעיף 440ו
87	Go	ביצוע	סעיף 440ז
87	Go	משפט חוזר על פסק דין של בית משפט צבאי	סעיף 440ח
87	Go	סימן ג' – ערעור לבית המשפט העליון	סעיף 440ט
87	Go	ערעור לבית המשפט העליון	סעיף 440ט
87	Go	פרק שישי: פסק דין חלוט והקלה בעונש	סעיף 441
87	Go	פסק דין חלוט	סעיף 441
88	Go	הקלה בעונש	סעיף 442
88	Go	חוות דעתו של פרקליט צבאי	סעיף 443
88	Go	פרק שביעי: משפט חוזר	סעיף 445
88	Go	משפט חוזר לטובת הנידון	סעיף 445
88	Go	משפט חוזר בכל עת	סעיף 446
89	Go	בקשת משפט חוזר	סעיף 447

89	Go	החלטה בבקשה	סעיף 448
89	Go	בדיקה וחקירה מקודמת להכנת חוות דעת	סעיף 449
89	Go	בית הדין הדן במשפט חוזר	סעיף 450
89	Go	הרכבת מותב בית הדין	סעיף 451
89	Go	הליכי הדין במשפט חוזר	סעיף 452
89	Go	פסק דין ללא שמיעת עדויות	סעיף 453
89	Go	פסק דין במשפט חוזר שנשמעו בו עדויות	סעיף 454
89	Go	קבלת עדויות במשפט הראשון כראיה	סעיף 455
89	Go	ערעור	סעיף 456
89	Go	זיכוי בלא עריכת משפט חוזר	סעיף 456א
89	Go	פרסום זיכוי במשפט חוזר	סעיף 457
90	Go	פרק שמיני: הוראות כלליות	
90	Go	החלפת שופט צבאי	סעיף 458
90	Go	סמכות למי שבא במקומו של מפקד	סעיף 459
90	Go	עניינים בלתי צפויים	סעיף 460
90	Go	חלק ו' – בית דין שדה	
90	Go	הנהגת בתי דין שדה	סעיף 461
90	Go	הסמכות להרכיב בית דין שדה	סעיף 462
90	Go	תחום סמכות מפקד שהוסמך להרכיב בית דין שדה	סעיף 463
90	Go	סמכות השיפוט של בית דין שדה	סעיף 464
90	Go	הרכב בית דין שדה	סעיף 465
90	Go	זימון בית דין שדה	סעיף 466
91	Go	הסכמה להרכיב ולזמן בית דין שדה	סעיף 467
91	Go	תובע וסניגור	סעיף 468
91	Go	סניגור לפי בחירת הנאשם	סעיף 469
91	Go	כתב האישום	סעיף 470
91	Go	סדרי דין	סעיף 471
91	Go	דיון שטרם הוכרע	סעיף 472
91	Go	ערעור על פסק דין של בית דין שדה	סעיף 473
91	Go	ביצוע גזר דין של בית דין שדה	סעיף 474
91	Go	עדיפות חלק זה על הוראות אחרות	סעיף 475
91	Go	חלק ז' – דיני ראיות	
91	Go	דיני הראיות הכללים	סעיף 476
91	Go	הודאת הנאשם כראיה	סעיף 477
91	Go	הודאת הנאשם מרצונו הטוב	סעיף 478
91	Go	אמרת נאשם אחד כנגד נאשמים אחרים	סעיף 479
91	Go	טפסים מודפסים של פרסומים צבאיים רשמיים	סעיף 480
92	Go	תעודות צבאיות כראיה	סעיף 481
92	Go	תעודות שוטר כראיה על מאסר	סעיף 482
92	Go	מסמכים צבאיים אחרים	סעיף 483
92	Go	חזקת פרסום	סעיף 484
92	Go	העתקים	סעיף 485
92	Go	פרוטוקול של בית דין צבאי	סעיף 486
92	Go	הגשת מסמכים לבית דין צבאי	סעיף 487
92	Go	מסמכים צבאיים כראיה לבתי המשפט	סעיף 488
92	Go	הודעה בכתב כראיה בבית דין צבאי לתעבורה	סעיף 488א
93	Go	חלק ח' – ביצוע פסקי דין	
93	Go	פרק ראשון: ביצוע	
93	Go	ביצוע פסק דין	סעיף 489

93	Go	תחילת פסילה ותקופתה	סעיף 489א
93	Go	פיצוי לנאשם שזוכה	סעיף 490
93	Go	חישוב תקופות מאסר, מחבוש וריתוק	סעיף 491
93	Go	ניכוי עונש או מעצר	סעיף 491א
93	Go	ביצוע עונש מוות	סעיף 493
94	Go	מקום ביצועו של עונש מאסר	סעיף 494
94	Go	נידון צבאי בבית סוהר אזרחי	סעיף 495
94	Go	ביצוע מחבוש	סעיף 496
94	Go	גביית קנסות ופיצויים ותוספת פיגור	סעיף 497
94	Go	דין פיצויים שנפסקו לאדם פרטי	סעיף 498
94	Go	ביצוע מאסר או מחבוש של בית דין שדה או בית דין צבאי ימי	סעיף 499
94	Go	אסיר לקוי בנפשו	סעיף 500
94	Go	החזרה למאסר	סעיף 501
94	Go	שחרור מהצבא אינו משחרר מנשיאת עונש	סעיף 502
94	Go	תקנות בית הסוהר	סעיף 503
94	Go	מכתבי כלואים	סעיף 503א
95	Go	תקנון חדרי משמר ומחנות מעצר	סעיף 504
95	Go	קביעת בתי סוהר ומחנות מעצר	סעיף 505
95	Go	פרסום תקנון וצווים	סעיף 506
95	Go	קביעת חדר משמר צבאי	סעיף 507
95	Go	הוראות הרמטכ"ל	סעיף 508
95	Go	פרק שני: עיון בעונש	
95	Go	ועדה לעיון בעונש	סעיף 509
95	Go	המתקת העונש או החלפתו	סעיף 510
96	Go	הוראות בדבר דיוני הועדה	סעיף 511
96	Go	הבאת פסקי דין לעיון הועדה	סעיף 512
97	Go	שמירת דינים אחרים	סעיף 513
97	Go	מטרה חלק ה'1	סעיף 513א
97	Go	הגדרות חלק ה'1	סעיף 513ב
97	Go	עקרונות	סעיף 513ג
97	Go	דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה	סעיף 513ד
97	Go	הבטחת זכויות	סעיף 513ה
97	Go	זכות עיון בכתב אישום	סעיף 513ט
98	Go	זכות לקבל מידע על שירותי סיוע	סעיף 513יא
98	Go	ניהול הליכים בזמן סביר	סעיף 513יב
98	Go	חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני	סעיף 513יג
98	Go	זכות לנוכחות מלווה בחקירה	סעיף 513יד
98	Go	זכות נפגע עבירת מין לבחור את מין החוקר	סעיף 513טו
98	Go	סכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות	סעיף 513טז
98	Go	זכאות בני משפחה	סעיף 513כג
98	Go	תקנות לעניין חלק ה'1	סעיף 513כח
99	Go	חלק ט' – עבירות מיוחדות	
99	Go	בזיון בית דין צבאי	סעיף 514
99	Go	בזיון בית דין לגבי שופט חוקר ואחרים	סעיף 515
99	Go	התחמקות מעדות בפני קצין בודק	סעיף 516
99	Go	התחזות כחייל	סעיף 518
99	Go	ציון דרגה, תפקיד או שם יחידה	סעיף 518א
99	Go	לבישת מדי צבא	סעיף 518ב

99	Go	עיכוב תעודות	סעיף 519
99	Go	תקיפת שוטר צבאי	סעיף 519א
99	Go	חייל המסרב להישמע לפקודות	סעיף 520
100	Go	שיפוט	סעיף 521
100	Go	חלק י' – הוראות שונות	
100	Go	דרגות לענין חוק זה	סעיף 522
100	Go	החרמת מכשירי עבירה	סעיף 523
100	Go	הוראות בית הדין על החזרת רכוש	סעיף 524
100	Go	החזרת רכוש שלא בגזר דין	סעיף 525
100	Go	שמירת זכויות	סעיף 526
100	Go	הזמנת חיילים כעדים	סעיף 527
100	Go	הזמנת עדים אחרים	סעיף 528
100	Go	צו להבאת עד שהוזמן ולא בא	סעיף 529
100	Go	צו הבאה במקום הזמנה	סעיף 530
100	Go	דין צו הבאה	סעיף 531
100	Go	הזמנת עדים על ידי שופט חוקר	סעיף 532
100	Go	הורדה מדרגה בשל עבירה שיש עמה קלון	סעיף 533
101	Go	הורדה מדרגה בנסיבות מיוחדות	סעיף 533א
101	Go	חיוב בתשלום נזקים שנגרמו למתקנים	סעיף 534
101	Go	גביית סכומים שהוטלו על קבוצה	סעיף 535
102	Go	החזרת סכומים שנגבו	סעיף 536
102	Go	ועדות חקירה	סעיף 537
102	Go	חומר ועדת חקירה לא ישמש ראיה במשפט	סעיף 538
102	Go	זכותו של חייל בחקירה הנוגעת לשמו הטוב	סעיף 539
102	Go	תחקיר צבאי	סעיף 539א
103	Go	אצילת סמכויות	סעיף 540
103	Go	תחולת חוק העונשין	סעיף 541
103	Go	המלצה לנשיא המדינה לעניין עבירות שעבר חייל לפני גיוסו	סעיף 541א
104	Go	חלק י"א – בירור קבילות חיילים	
104	Go	סיג ל"חייל"	סעיף 542
104	Go	מינוי נציב קבילות חיילים	סעיף 543
104	Go	מועד הבחירה	סעיף 543א
104	Go	ממלא מקום לנציב	סעיף 543ב
104	Go	קבילה של מי	סעיף 544
105	Go	דרך הגשת קבילה	סעיף 545
105	Go	קבילה על מי	סעיף 546
105	Go	קבילה על מה	סעיף 547
105	Go	קבילות שאין לברר אותן	סעיף 548
105	Go	קבילות שבירורן מצריך סיבה מיוחדת	סעיף 549
106	Go	העברת קבילה לפרקליט הצבאי הראשי	סעיף 549א
106	Go	פתיחת הבירור	סעיף 550
106	Go	דרכי הבירור	סעיף 551
106	Go	הפסקת הבירור	סעיף 552
106	Go	תוצאות הבירור	סעיף 553
106	Go	סיגים להודעה	סעיף 554
107	Go	זכויות וסעדים	סעיף 555
107	Go	חובת סודיות	סעיף 556
107	Go	דין וחשבון	סעיף 557
107	Go	אי תלותו של הנציב	סעיף 558

107	Go	חלק י"ב – ביצוע ותקנות	
107	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 559
107	Go	ביטול	סעיף 560
107	Go	הוראות מעבר	סעיף 561
108	Go	שמירת התקנות לגבי נעדרים ועריקים	סעיף 562
108	Go	תחילת תוקף	סעיף 563
108	Go	תוספת ראשונה	
109	Go	חלק ב'	
114	Go	תוספת שנייה	

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 *

- * פורסם ס"ח תשט"ו מס' 189 מיום 20.7.1955 עמ' 171 (ה"ח תשי"ד מס' 203 עמ' 159). ת"ט מפתח ס"ח תשט"ו עמ' VIII.
- תוקן ס"ח תשי"ח מס' 252 מיום 10.4.1958 עמ' 122 (ה"ח תשי"ח מס' 341 עמ' 188) – תיקון מס' 1.
- ס"ח תשכ"ג מס' 400 מיום 18.7.1963 עמ' 120 (ה"ח תשכ"ג מס' 530 עמ' 5) – תיקון מס' 2; ר' סעיף 2 לענין הוראת מעבר.
- ס"ח תשכ"ד מס' 432 מיום 31.7.1964 עמ' 148 (ה"ח תשכ"ג מס' 537 עמ' 84) – תיקון מס' 3; תחילתו שלושה חודשים מיום פרסומו ור' סעיף 93 לענין הוראת מעבר.
- ס"ח תשכ"ט מס' 566 מיום 18.7.1969 עמ' 193 (ה"ח תשכ"ט מס' 818 עמ' 131) – תיקון מס' 4; ר' סעיף 5 לענין תחילה.
- ס"ח תשל"מ מס' 581 מיום 29.1.1970 עמ' 20 (ה"ח תשכ"ט מס' 845 עמ' 313) – תיקון מס' 5 בסעיף 17 לחוק העיתורים בצבא-הגנה לישראל, תשל"ל-1970.
- ס"ח תשל"ב מס' 664 מיום 1.8.1972 עמ' 140 (ה"ח תשל"ב מס' 1014 עמ' 417) – תיקון מס' 6; תחילתו שלושה חודשים מיום פרסומו.
- ס"ח תשל"ד מס' 744 מיום 23.8.1974 עמ' 128 (ה"ח תשל"ד מס' 1116 עמ' 171) – תיקון מס' 7.
- ס"ח תשל"ה מס' 776 מיום 31.7.1975 עמ' 198 (ה"ח תשל"ה מס' 1161 עמ' 130) – תיקון מס' 8; תחילתו שלושה חודשים מיום פרסומו ור' סעיף 28 לענין הוראות מעבר. ת"ט ס"ח תשל"ו מס' 789 מיום 1.1.1976 עמ' 44.
- ס"ח תשל"ז מס' 837 מיום 6.1.1977 עמ' 43 (ה"ח תשל"ו מס' 1241 עמ' 244) – תיקון מס' 9; ר' סעיף 22 לענין תחילה ותחולה.
- ס"ח תשל"ח מס' 884 מיום 26.1.1978 עמ' 68 (ה"ח תשל"ז מס' 1285 עמ' 138) – תיקון מס' 10; תחילתו שלושים ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשל"ח מס' 903 מיום 21.7.1978 עמ' 161 (ה"ח תשל"ח מס' 1342 עמ' 202) – תיקון מס' 11; ר' סעיף 10 לענין הוראות מעבר.
- ס"ח תשל"ט מס' 935 מיום 21.6.1979 עמ' 108 (ה"ח תשל"ח מס' 1197 עמ' 419) – תיקון מס' 12.
- ס"ח תשמ"א מס' 998 מיום 11.1.1981 עמ' 72 (ה"ח תשמ"א מס' 1496 עמ' 77) – תיקון מס' 13.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1038 מיום 21.1.1982 עמ' 22 (ה"ח תשמ"א מס' 1489 עמ' 40) – תיקון מס' 14. ת"ט: ס"ח תשמ"ב מס' 1041 מיום 18.2.1982 עמ' 36. מס' 1047 מיום 26.3.1982 עמ' 93 – ת"ט (מס' 2).
- ס"ח תשמ"ב מס' 1042 מיום 1.3.1982 עמ' 38 (ה"ח תשמ"ב מס' 1562 עמ' 65) – תיקון מס' 15. ת"ט ס"ח תשמ"ב מס' 1052 מיום 1.6.1982 עמ' 170 – ת"ט (מס' 3).
- ס"ח תשמ"ג מס' 1076 מיום 3.3.1983 עמ' 44 (ה"ח תשמ"ג מס' 1601 עמ' 17) – תיקון מס' 16; ר' סעיף 11 לענין הוראת מעבר.
- ס"ח תשמ"ו מס' 1183 מיום 25.6.1986 עמ' 172 (ה"ח תשמ"ו מס' 1756 עמ' 18) – תיקון מס' 17; ר' סעיף 15 לענין הוראות מעבר.
- ס"ח תשמ"ז מס' 1212 מיום 9.4.1987 עמ' 84 (ה"ח תשמ"ו מס' 1766 עמ' 78) – תיקון מס' 18 בסעיף 6 לחוק העונשין (תיקון מס' 21), תשמ"ז-1987; תוקפו מיום 1.7.1987 עד יום 1.7.1989.
- ס"ח תשמ"ז מס' 1222 מיום 5.8.1987 עמ' 152 (ה"ח תשמ"ז מס' 1821 עמ' 190) – תיקון מס' 19.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1246 מיום 31.3.1988 עמ' 66 (ה"ח תשמ"ז מס' 1814 עמ' 114), (ה"ח תשמ"ח מס' 1872 עמ' 133) – תיקון מס' 20 בסעיף 23 לחוק העונשין (תיקון מס' 23), תשמ"ח-1988.
- ס"ח תשנ"א מס' 1350 מיום 26.3.1991 עמ' 116 (ה"ח תשנ"א מס' 2007 עמ' 260) – תיקון מס' 21 בסעיף 5 לחוק ממלאי תפקידים שיפוטיים (סייג למינוי) (תיקוני חקיקה), תשנ"א-1991.
- ס"ח תשנ"א מס' 1361 מיום 26.6.1991 עמ' 178 (ה"ח תשנ"א מס' 2014 עמ' 293) – תיקון מס' 22.
- ס"ח תשנ"ג מס' 1411 מיום 4.2.1993 עמ' 50 (ה"ח תשנ"א מס' 2049 עמ' 192), (ה"ח תשנ"א מס' 2076 עמ' 368), (ה"ח תשנ"ב מס' 2119 עמ' 262), (ה"ח תשנ"ג מס' 2143 עמ' 20) – תיקון מס' 23.
- ס"ח תשנ"ג מס' 1415 מיום 3.3.1993 עמ' 86 (ה"ח תשנ"ב מס' 2112 עמ' 202) – תיקון מס' 24 בסעיף 5 בחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 31), תשנ"ג-1993; תחילתו שישים ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשנ"ד מס' 1476 מיום 4.8.1994 עמ' 266 (ה"ח תשנ"ד מס' 2277 עמ' 472) – תיקון מס' 25.
- ס"ח תשנ"ד מס' 1481 מיום 23.8.1994 עמ' 358 (ה"ח תשנ"ב מס' 2098 עמ' 115) – תיקון מס' 26 בסעיף 10 לחוק העונשין (תיקון מס' 39), תשנ"ד-1994; תחילתו שנה מיום פרסומו.

- [ס"ח תשנ"ו מס' 1567](#) מיום 29.2.1996 עמ' 109 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2455](#) עמ' 258) – תיקון מס' 27.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1573](#) מיום 8.3.1996 עמ' 147 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2344](#) עמ' 210, [ה"ח תשנ"ו מס' 2459](#) עמ' 274) – תיקון מס' 28 בסעיף 22 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1576](#) מיום 17.3.1996 עמ' 172 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2481](#) עמ' 433) – תיקון מס' 29 [במקור מס' 28].
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1590](#) מיום 10.5.1996 עמ' 302 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2500](#) עמ' 544) – תיקון מס' 30.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1592](#) מיום 12.5.1996 עמ' 351 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2366](#) עמ' 306) – תיקון מס' 31 בסעיף 79 [במקור מס' 44] לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996; תחילתו שנה מיום פרסומו. תוקן [ס"ח תשנ"ז מס' 1621](#) מיום 10.4.1997 עמ' 125 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2366](#) עמ' 306) – תיקון מס' 31 (תיקון) בסעיף 16 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ז-1997; תחילתו ביום 12.5.1997.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1594](#) מיום 27.5.1996 עמ' 366 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2460](#) עמ' 277, [ה"ח תשנ"ו מס' 2477](#) עמ' 415) – תיקון מס' 32; תחילתו 60 ימים מיום פרסומו ור' סעיף 8 לענין תיקון מיום 26.7.1998. תוקן [ס"ח תשנ"ח מס' 1677](#) מיום 26.7.1998 עמ' 278 ([ה"ח תשנ"ח מס' 2735](#) עמ' 452) – תיקון מס' 32 (תיקון).
- [ס"ח תשנ"ח מס' 1637](#) מיום 14.11.1997 עמ' 6 ([ה"ח תשנ"ז מס' 2597](#) עמ' 230, [ה"ח תשנ"ז מס' 2625](#) עמ' 364) – תיקון מס' 33.
- [ס"ח תשנ"ח מס' 1657](#) מיום 5.3.1998 עמ' 144 ([ה"ח תשנ"ז מס' 2608](#) עמ' 280) – תיקון מס' 34.
- [ס"ח תשנ"ח מס' 1665](#) מיום 1.4.1998 עמ' 199 ([ה"ח תשנ"ז מס' 2617](#) עמ' 338) – תיקון מס' 35 בסעיף 6 לחוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 17), תשנ"ח-1998.
- [ס"ח תש"ס מס' 1734](#) מיום 7.4.2000 עמ' 152 ([ה"ח תש"ס מס' 2850](#) עמ' 247) – תיקון מס' 36.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1839](#) מיום 25.3.2002 עמ' 244 ([ה"ח תשס"א מס' 3010](#) עמ' 672) – תיקון מס' 37 בסעיף 2 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 32), תשס"ב-2002. ת"ט [ס"ח תשס"ב מס' 1847](#) מיום 6.6.2002 עמ' 417; תחילתו ביום תחילת תיקון מס' 37.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1859](#) מיום 24.7.2002 עמ' 486 ([ה"ח תשס"ב מס' 3140](#) עמ' 688) – תיקון מס' 38.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1862](#) מיום 1.8.2002 עמ' 514 ([ה"ח תשס"ב מס' 3101](#) עמ' 421) – תיקון מס' 39.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1864](#) מיום 5.8.2002 עמ' 597 ([ה"ח תשס"ב מס' 3085](#) עמ' 306) – תיקון מס' 40 בסעיף 32 לחוק נציב התלונות על שופטים, תשס"ב-2002.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1883](#) מיום 29.12.2002 עמ' 202 ([ה"ח תשס"א מס' 2969](#) עמ' 405, [ה"ח תשס"א מס' 2976](#) עמ' 496) – תיקון מס' 41 [במקור מס' 37] בסעיף 3 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 33), תשס"ג-2002.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1908](#) מיום 3.11.2003 עמ' 10 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 35](#) עמ' 508) – תיקון מס' 42.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1910](#) מיום 12.11.2003 עמ' 16 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 50](#) עמ' 601) – תיקון מס' 43.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1924](#) מיום 9.2.2004 עמ' 290 ([ה"ח תשס"ב מס' 3159](#) עמ' 840) – תיקון מס' 44.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1924](#) מיום 9.2.2004 עמ' 290 ([ה"ח תשס"ב מס' 3100](#) עמ' 415) – תיקון מס' 45; ר' סעיף 24 לענין הוראת מעבר.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1932](#) מיום 21.3.2004 עמ' 325 ([ה"ח תשס"ב מס' 3150](#) עמ' 747) – תיקון מס' 46 בסעיף 5 לחוק נושאי משרה שיפוטית (מניעה מלשבת בדין) (תיקוני חקיקה), תשס"ד-2004; ר' סעיף 8 לענין תחילה ותחולה.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1932](#) מיום 21.3.2004 עמ' 329 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 36](#) עמ' 40) – תיקון מס' 47 בסעיף 5 לחוק נושאי משרה שיפוטית (שיקול דעת של חברי ועדה לבחירת נושאי משרה שיפוטית) (תיקוני חקיקה), תשס"ד-2004.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1950](#) מיום 19.7.2004 עמ' 450 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 53](#) עמ' 618) – תיקון מס' 49; ר' סעיף 13 לענין תחולה.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1953](#) מיום 1.8.2004 עמ' 482 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 67](#) עמ' 232) – תיקון מס' 48; תחילתו ביום 1.10.2004.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1994](#) מיום 3.4.2005 עמ' 285 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 144](#) עמ' 452) – תיקון מס' 50.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1994](#) מיום 3.4.2005 עמ' 285 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 72](#) עמ' 121) – תיקון מס' 51.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1994](#) מיום 3.4.2005 עמ' 286 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 75](#) עמ' 294) – תיקון מס' 52.
- [ס"ח תשס"ה מס' 2005](#) מיום 19.6.2005 עמ' 498 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 115](#) עמ' 536) – תיקון מס' 53 בסעיף 18 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד) (תיקון), תשס"ה-2005; תחילתו שלושה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2047](#) מיום 2.1.2006 עמ' 185 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 159](#) עמ' 554) – תיקון מס' 54.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2050](#) מיום 3.1.2006 עמ' 243 ([ה"ח תשס"ב מס' 3180](#) עמ' 922) – תיקון מס' 55 בסעיף 28 לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו-2006; תחילתו ביום 1.10.2006 ור' ס' 34 לענין תחולה והחלה הדרגתית.

- ס"ח תשס"ז מס' 2092 מיום 28.3.2007 עמ' 294 (ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 129 עמ' 42) – תיקון מס' 56.
- ס"ח תשס"ז מס' 2095 מיום 21.5.2007 עמ' 308 (ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 143 עמ' 138) – תיקון מס' 57 בסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 51), תשס"ז-2007.
- ס"ח תשס"ח מס' 2152 מיום 16.4.2008 עמ' 512 (ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 295 עמ' 584) – תיקון מס' 58 בסעיף 33 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008; תחילתו ביום 1.8.2008.
- ס"ח תשס"ט מס' 2204 מיום 27.7.2009 עמ' 288 (ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 334 עמ' 12) – תיקון מס' 59.
- ס"ח תשס"ט מס' 2207 מיום 5.8.2009 עמ' 302 (ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 256 עמ' 568) – תיקון מס' 60; ר' סעיף 2 לענין תחולה.
- ס"ח תש"ע מס' 2234 מיום 17.3.2010 עמ' 420 (ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 247 עמ' 517) – תיקון מס' 61.
- ס"ח תשע"א מס' 2284 מיום 27.3.2011 עמ' 654 (ה"ח הממשלה תשע"א מס' 533 עמ' 1328) – תיקון מס' 62 בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון מס' 8), תשע"א-2011.
- ס"ח תשע"א מס' 2289 מיום 4.4.2011 עמ' 730 (ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 250 עמ' 424, ה"ח הממשלה תש"ע מס' 479 עמ' 228) – תיקון מס' 63; ר' סעיפים 5, 6 לענין תחילה והוראות מעבר. תוקן ס"ח תשע"ב מס' 2336 מיום 9.2.2012 עמ' 168 (ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 636 עמ' 236) – תיקון מס' 63 (תיקון) תשע"ב-2012.
- ס"ח תשע"א מס' 2317 מיום 17.8.2011 עמ' 1169 (ה"ח הממשלה תש"ע מס' 475 עמ' 164) – תיקון מס' 64 בסעיף 24 לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תיקון מס' 3), תשע"א-2011.
- ס"ח תשע"ב מס' 2332 מיום 18.1.2012 עמ' 128 (ה"ח הממשלה תש"ע מס' 521 עמ' 1180) – תיקון מס' 65 בסעיף 5 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 69), תשע"ב-2012.
- ס"ח תשע"ה מס' 2473 מיום 16.11.2014 עמ' 19 (ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 695 עמ' 894) – תיקון מס' 66.
- ס"ח תשע"ה מס' 2479 מיום 4.12.2014 עמ' 46 (ה"ח הממשלה תשע"ג מס' 772 עמ' 954) – תיקון מס' 67.
- ס"ח תשע"ו מס' 2530 מיום 11.2.2016 עמ' 545 (ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 882 עמ' 890) – תיקון מס' 68.
- ס"ח תשע"ו מס' 2535 מיום 10.3.2016 עמ' 616 (ה"ח הממשלה תשע"ה מס' 923 עמ' 616) – תיקון מס' 69; ר' סעיף 4 לענין הוראת מעבר.
4. הוראות סעיף 543(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, לא יחולו על נציב הקבילות המכהן לענין תקופת כהונתו.
- ס"ח תשע"ו מס' 2560 מיום 5.7.2016 עמ' 950 (ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 1013 עמ' 472) – תיקון מס' 70.
- ס"ח תשע"ו מס' 2571 מיום 4.8.2016 עמ' 1138 (ה"ח הכנסת תשע"ו מס' 633 עמ' 103) – תיקון מס' 71.
- ס"ח תשע"ז מס' 2584 מיום 17.11.2016 עמ' 7 (ה"ח הכנסת תשע"ו מס' 633 עמ' 94) – תיקון מס' 72 בסעיף 13 לחוק שירות הציבור (הצהרת הון), תשע"ז-2016; תחילתו ביום 1.4.2017 ור' סעיף 21 לענין תחילה ותחולה.
- ס"ח תשע"ז מס' 2606 מיום 27.2.2017 עמ' 422 (ה"ח הכנסת תשע"ז מס' 666 עמ' 16) – תיקון מס' 73.
- ס"ח תשע"ז מס' 2614 מיום 28.3.2017 עמ' 501 (ה"ח הממשלה תשע"ז מס' 1096 עמ' 676) – תיקון מס' 74 בסעיף 8 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 78), תשע"ז-2017; תחילתו ביום 26.7.2017.
- ס"ח תשע"ח מס' 2737 מיום 24.7.2018 עמ' 834 (ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 761 עמ' 104) – תיקון מס' 75; ר' סעיף 5 לענין תחילה.
5. (א) תחילתו של חלק ח'1 והתוספת השלישית עד השמינית לחוק העיקרי, כנוסחם בחוק זה, ביום י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021).
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –
- (1) תחילתם של סעיפים 513א עד 513ה, 513ט, 513יא עד 513טז ו-513כג לחוק העיקרי כנוסחם בחוק זה ביום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018);
- (2) תחילתם של סעיפים 308 ו-513כח לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה וכן ביטולו של סעיף 75 לחוק העיקרי כאמור בחוק זה – ביום פרסומו של חוק זה.
- ס"ח תשע"ט מס' 2780 מיום 10.1.2019 עמ' 242 (ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1183 עמ' 192) – תיקון מס' 76 בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 87), תשע"ט-2019; ר' סעיף 8 לענין תחילה, תחולה והוראת מעבר.
8. (א) תחילתו של חוק זה תשעה חודשים מיום פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה).
- (ב) סעיף 9, תוספת ראשונה ב', תוספת ראשונה ג' ותוספת ראשונה ד' לחוק העיקרי, סעיף 41 לחוק השיפוט הצבאי וסעיף 354 לחוק העונשין, כנוסחם בחוק זה, יחולו על עבירה שביום התחילה טרם התיישנה לפי הוראות החוק העיקרי, חוק השיפוט הצבאי או חוק העונשין, לפי העניין, כנוסחו ערב היום האמור.
- (ג) בעבירה מסוג פשע או עוון שמתקיימים בה כל אלה, תחל התקופה הנוספת כאמור בסעיף 9(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, ביום התחילה:
- (1) החקירה על פי דין באותה עבירה החלה לפני יום התחילה;
- (2) ביום התחילה טרם הוגש לגביה כתב אישום;
- (3) ביום התחילה חלפו מיום ביצוע העבירה התקופות המנויות בסעיף 9(א) או (א1) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק

1. בחוק זה –

"צבא" – צבא- הגנה לישראל;

"חייל" –

(1) אדם הנמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא, על פי חוק שירות בטחון [נוסח משולב], תשמ"ו-1986, (להלן – חייל בשירות חובה), או על פי התנדבות, בין בדרך של התחייבות לשירות קבע ובין בדרך אחרת;

(2) אדם הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, על פי חוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, או על פי התנדבות (להלן – איש מילואים), כשהוא בשירות;

(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 58)
תשס"ח-2008

"הרמטכ"ל" – ראש המטה הכללי של הצבא;

"מעשה", לרבות מחדל;

"מפקד", לגבי כל מי שחוק זה חל עליו – הגבוה ממנו בדרגה, לרבות מי שלפי פקודות הצבא או לפי הנוהג בצבא רשאי לתת לו פקודה אף אם איננו גבוה ממנו בדרגה;

"רכוש צבאי", לרבות רכוש הנמצא בשימוש או בחזקתו של הצבא;

"אויב", לרבות פורעים מזויינים ומורדים מזויינים וכל מי שמשותף בפעולה מזויינת נגד הצבא או נגד כוחות מזויינים הפועלים בשיתוף עם הצבא;

"נשק", לרבות חלקים ואביזרים של כלי נשק, תחמושת, חמרי נפץ וציוד לחימה אחר, מכשירים המשמשים כלי עזר להפעלה או להכוונה של נשק, בין שהנשק ראוי לשימוש ובין שאינו ראוי;

זה.

(ד) בסעיף זה, "עבירה" – לרבות עבירה צבאית ועבירה שאינה צבאית כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי.

ס"ח תשע"ט מס' 2783 מיום 16.1.2019 עמ' 317 (ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 1071 עמ' 1282) – תיקון מס' 77 בסעיף 45 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, תשע"ט-2019; תחילתו שנתיים מיום פרסומו.

ק"ת תש"ף מס' 8395 מיום 18.3.2020 עמ' 790 – הוראת שעה תש"ף-2020 בתקנות שעת חירום (דיוני מעצר בבתי הדין הצבאיים), תש"ף-2020; ר' תקנות 2, 3 לענין תחולה. תוקנה ק"ת תש"ף מס' 8427 מיום 27.3.2020 עמ' 931 – הוראת שעה (תיקון) תש"ף-2020 בתקנה 3 לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (קיום דיונים בהליכים פליליים באמצעים טכנולוגיים בבתי הדין הצבאיים), תש"ף-2020. ק"ת תש"ף מס' 8564 מיום 17.5.2020 עמ' 1425 – תק' תש"ף-2020 בתקנה 11 לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (נוכחות עצורים ואסירים בדיונים בבתי המשפט ובבתי הדין), תש"ף-2020. הוחלפה ס"ח תש"ף מס' 2798 מיום 16.6.2020 עמ' 62 (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1308 עמ' 118) בתוספת רביעית לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – דיונים בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים), תש"ף-2020; תוקפה הוארך ור' סעיף 2 לענין תחולה. תוקפה הוארך עד יום 15.8.2020 בהחלטת הכנסת: ק"ת תש"ף מס' 8657 מיום 16.7.2020 עמ' 1804. ס"ח תש"ף מס' 2831 מיום 21.7.2020 עמ' 260 (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1308 עמ' 118) – הוראת שעה (תיקון מס' 2) תש"ף-2020. בוטלה ס"ח תש"ף מס' 2839 מיום 12.8.2020 עמ' 362 (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1308 עמ' 118, ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1335 עמ' 390) בסעיף 41 לחוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים בתקופת התפשטות נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תש"ף-2020.

2. הוראות סעיף 240 לחוק השיפוט הצבאי כנוסחו בתקנה 1(2) לתקנות שעת חירום אלה, לא יחולו לענין דיונים המתקיימים באולם בית דין הסמוך למיתקן הכליאה.

3. תוקפן של תקנות שעת חירום אלה לתקופת תוקפן של תקנות שעת חירום (דיוני מעצרים), התש"ף-2020, או לתקופה של שלושה חודשים, לפי המוקדם מביניהם.

ק"ת תש"ף מס' 8425 מיום 26.3.2020 עמ' 926 – הוראת שעה (מס' 2) תש"ף-2020 בתקנה 2 לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (מעצר חשוד בעת מניעה לקדם חקירה), תש"ף-2020; תוקפה עד יום 24.4.2020. תוקנה ק"ת תש"ף מס' 8478 מיום 8.4.2020 עמ' 1084 – הוראת שעה (מס' 2) (תיקון) תש"ף-2020. ק"ת תש"ף מס' 8514 מיום 23.4.2020 עמ' 1218 – הוראת שעה (מס' 2) (תיקון מס' 2) תש"ף-2020. בוטלה ס"ח תש"ף מס' 2794 מיום 24.4.2020 עמ' 31 (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1297 עמ' 26) בסעיף 3 להוראת שעה (מס' 3) תש"ף-2020.

ס"ח תש"ף מס' 2794 מיום 24.4.2020 עמ' 30 (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1297 עמ' 26) – הוראת שעה (מס' 3) תש"ף-2020; תוקפה למשך 45 ימים.

- "פקודות הצבא" - הוראות הפיקוד העליון פקודות המטה הכללי, ופקודות כלליות אחרות כמשמעותן בסעיף 2א(ג); (תיקון מס' 12) תשל"ט-1979 (תיקון מס' 45) תשס"ד-2004
- "שופט חוקר" - שופט צבאי-משפטי בבית הדין הצבאי לערעורים, בבית הדין הצבאי המיוחד או בבית דין צבאי מחוזי שנתמנה על ידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לערוך חקירה מוקדמת או לחקור בסיבות מוות, הכל לפי הענין. (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964
- "קצין שיפוט" - קצין שיפוט זוטר וקצין שיפוט בכיר; (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978
- "קצין שיפוט זוטר" - מפקד יחידה שדרגתו אינה למטה מדרגת סרן ואינו קצין שיפוט בכיר או קצין אחר שהרמטכ"ל העניק לו סמכות של קצין שיפוט זוטר; (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978
- "קצין שיפוט בכיר" - מפקד יחידה שדרגתו אינה למטה מדרגת סגן אלוף, או קצין אחר שהרמטכ"ל העניק לו סמכות של קצין שיפוט בכיר; (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1981
- "קצין מוסמך" - קצין שיפוט בכיר שהסמיך אותו הפרקליט הצבאי הראשי לדון בדיון משמעתי בעבירת תנועה, כפי שהוגדרה בפקודות הצבא; (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986 (תיקון מס' 46) תשס"ד-2004
- "בעל הכשרה משפטית" - מי שרשום, או זכאי להיות רשום, בפנקס חברי לשכת עורכי הדין או מי שהוא בעל השכלה משפטית גבוהה כאמור בסעיף 25 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 (בחוק זה - חוק לשכת עורכי הדין); (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- "בעל נסיון משפטי" של תקופה מסוימת - בעל הכשרה משפטית שכהן או עסק אותה תקופה באחת הכהונות או באחד העיסוקים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף 2 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן - חוק בתי המשפט), או בתקנות שהותקנו לצורך אותו סעיף, ובלבד שלפחות מחצית תקופת הכהונה או העיסוק היתה בארץ; (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- "עבירה צבאית" - עבירה לפי חלק ב'; (תיקון מס' 46) תשס"ד-2004
- "טענת פסלות" - טענת בעל דין כי מתקיימת עילת פסלות לפי סעיף 310; (תיקון מס' 40) תשס"ב-2002
- "הנציב" - נציב תלונות הציבור על שופטים שמונה לפי סעיף 3 לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002; (תיקון מס' 67) תשמ"ה-2014
- "בן זוג" - לרבות ידוע בציבור. (תיקון מס' 19) תשל"ז-1977
2. בחוק זה תהא משמעותם של המונחים הבאים כמשמעותם בחוק העונשין, תשל"ז-1977, והם: "חבלה", "ביודעין", "טענת שוא", "פרסום", "החזקה" ו-"להחזיק ברשות". (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
- 2א. (א) הוראות הפיקוד העליון הן הוראות כלליות שיוציא הרמטכ"ל באישור שר הבטחון, והן יקבעו עקרונות הנוגעים לארגון הצבא, למינהל, למשטר ולמשמעת בו ולהבטחת פעולתו התקינה. הוראות ופקודות כלליות (תיקון מס' 12) תשל"ט-1979
- (ב) פקודות המטה הכללי הן פקודות כלליות שיוציא הרמטכ"ל, והן יקבעו פרטים בנושאים האמורים בסעיף קטן (א).
- (ג) בהוראות הפיקוד העליון ניתן לקבוע סוגים אחרים של פקודות כלליות המחייבות בצבא (להלן - פקודות כלליות אחרות) והמוסמכים להוציאן.
- 2ב. הוראות ופקודות כאמור בסעיף 2א אינן טעונות פרסום ברשומות ויובאו לידיעת הנוגעים בדבר בדרך שיוורה הרמטכ"ל. פטור מפרסום ברשומות (תיקון מס' 12) תשל"ט-1979
3. (א) לענין חוק זה רואים את פקודות הצבא כדינים. (תיקון מס' 12) תשל"ט-1979 (תיקון מס' 45) תשס"ד-2004
- (ב) מקום שבו קיימת סתירה בין הוראת הפיקוד העליון לבין פקודת המטה הכללי או פקודה כללית אחרת - עדיפה הוראת הפיקוד העליון; מקום שבו קיימת סתירה בין פקודת המטה הכללי לבין פקודה כללית אחרת - עדיפה פקודת המטה הכללי.

פרק שני: תחולת החוק

4. מי שנתקבל כדין, או דימו בתום לב שנתקבל כדין, לכוחות הסדירים של הצבא או לשירות תחולת החוק עד לשחרור מן הצבא

- בכוחות המילואים של הצבא, יחול עליו חוק זה כל עוד לא קיבל שחרור מן הכוחות הסדירים או מאותו שירות מילואים.
5. הנמנה עם כוחות המילואים על פי התנדבות שנקרא להתייצב לשירות מילואים מסויים בהתאם להתנדבותו, רואים אותו לענין חוק זה כאילו היה בשירות מן הזמן שנקבע להתייצבותו לאותו שירות.
6. (א) אדם שעבר עבירה בהיותו חייל ולאחר ביצוע העבירה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות חייל, יחול עליו חוק זה בכל ענין הנוגע לאותה עבירה.
- (ב) לא הוגש כתב אישום לבית דין צבאי על עבירה כאמור, תוך מאה ושמונים יום מהיום שבו חדל להיות חייל כאמור, והיא אינה עבירה לפי סעיף 43, 92, 98 או 99, יחדל חוק זה לחול עליו לגבי אותה עבירה.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) תפקע התחולה האמורה בסעיף קטן (א) לגבי עבירה מן העבירות המנויות להלן אם לא הוגש כתב אישום עליה לבית דין צבאי תוך שנה מהיום שאדם שעבר אותה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות חייל:
- (1) עבירה צבאית שענשה מאסר שנתיים ומעלה;
- (2) עבירה שאינה צבאית פשע וכן עבירה על סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, או עבירה על סעיף 64 לפקודת התעבורה.
- (ד) על אף ההגבלות האמורות בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), כאשר בוצעה עבירה בידי חיילים שהינם צדדים לעבירה, כאמור בסימן ב' לפרק ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, כל זמן שחוק זה חל על אחד מהם הוא יחול על כולם.
- (ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מדיני ההתיישנות לפי חוק זה או לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.
7. מי שנמסר לו נשק מטעם הצבא כדי להחזיקו לפי תעודת הרשאה כאמור בסעיף 5ב(ג) לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, ועשה בו או לגביו מעשה המהווה עבירה על הסעיפים 45(3), 76(ג), 78, 79, 80, 85 או 133 לחוק זה, יחול עליו חוק זה בכל ענין הנוגע לאותו מעשה.
8. גם על אלה יחול חוק זה, אף אם אינם חיילים כהגדרתם בסעיף 1:
- (1) הנמצא כדין במשמורת הצבא;
- (2) העובד בשירות הצבא, או העובד במפעל המשרת את הצבא וששר הבטחון קבע אותו בצו כשירות צבאי לענין סעיף זה;
- (3) העובד בשליחות הצבא.
- 8א. לענין תחולת חוק זה על עובד במפעל המשרת את הצבא וששר הבטחון קבע אותו בצו כשירות צבאי לפי סעיף 28(2), "צבא" – גם מפעל כאמור במשמע.
9. (א) צו כאמור בסעיף 8(2) יכול להיות כללי, מסוייג או אישי, ואין חובה לפרסמו ברשומות.
- (ב) תחילת תקפו של צו כאמור יהיה כתום שני חדשים מיום נתינתו, אולם לא יחול על אדם אלא משהודע לו; ולגבי מי שהיה בשירות שעליו חל הצו בזמן נתינתו - לא יחול הצו אלא כתום שני חדשים מיום ההודעה.
10. חוק זה יחול על שבוי מלחמה בהתחשב עם כל הוראה שנקבעה בתקנות שהותקנו על ידי שר הבטחון, בהסכמת שר המשפטים, לשם התאמת הוראות חוק זה עם האמנות הבינלאומיות שישראל התקשרה בהן.
11. (א) איש מילואים שאינו בשירות שעבר אחת העבירות המנויות להלן יחול עליו חוק זה בכל הנוגע לאותה עבירה, ואלו הן:

תחילת שירותו של מתנדב בכוחות המילואים

תחולת החוק על מי שחדל מהיות חייל

(תיקון מס' 11 תשל"ח-1978)

(תיקון מס' 23 תשנ"ג-1993)
(תיקון מס' 23 תשנ"ג-1993)

(תיקון מס' 11 תשל"ח-1978)
(תיקון מס' 34 תשנ"ח-1998)

(תיקון מס' 11 תשל"ח-1978)

תחולת החוק על מי שנמסר לו נשק מטעם הצבא

תחולת החוק על בני אדם הנתונים במשמורת הצבא או עובדים בצבא

התאמת מונחים לענין עובד במפעל המשרת את הצבא
(תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)

הודעת הצו

תחולת החוק על שבויי מלחמה

תחולת החוק על איש מילואים שאינו בשירות
(תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)

- (1) מעשה המהווה עבירה לפי הסעיפים 57, 94א, 99, 100, 101, 102, או 104, 109(א)(1) או 131;
- (2) מעשה המהווה עבירה לפי סעיף 59 או 62, ועשה את המעשה כלפי מפקדו באשר הוא מפקדו, או כלפי מי שהיה מפקדו כאשר היה מפקדו;
- (3) מעשה המהווה עבירה לפי סעיף 64 ועשה את המעשה לגבי חייל הבא לשים אותו במשמורת לפי חוק זה;
- (4) מעשה המהווה עבירה לפי סעיף 65, ועשה את המעשה כלפי פקודו באשר הוא פקודו;
- (5) מעשה המהווה עבירה לפי סעיף 85, לגבי נשק שקיבל מטעם הצבא;
- (6) מעשה המהווה עבירה לפי תקנות שהותקנו על ידי שר הבטחון לפי חוק שירות בטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, או לפי חוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, והמטילות חובות על אנשי מילואים כשאינם בשירות.
- (ב) אדם שעבר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) בהיותו איש מילואים, יחול עליו חוק זה בכל הנוגע לאותה עבירה אף לאחר שחדל להיות נמנה עם כוחות המילואים; אולם אם לא הוגש כתב אישום לבית דין צבאי תוך שנה מהיום שבו נעברה העבירה והיא איננה עבירה לפי סעיף 99, יחדל חוק זה לחול עליו לגבי אותה עבירה.
12. לא הוגש כתב אישום לבית דין צבאי מפני שהותו של הנאשם מחוץ לישראל, לא יבוא הזמן ששהה מחוץ לישראל במנין התקופות האמורות בסעיפים 6 ו-11.
13. (א) בית דין צבאי מוסמך לדון חייל שעשה מעשה המהווה עבירה צבאית, בין שעבר אותה במדינה ובין מחוצה לה; אין הוראה זו גורעת מסמכותו של כל בית משפט אחר במדינה לשפוט את החייל על אותו מעשה אם הוא מהווה עבירה לפי דין אחר.
- (ב) מי שחוק זה חל עליו על פי סעיף 8(2) לא יישפט בבית דין צבאי על עבירות אלה:
- (1) עבירה לפי סעיף 143(1) ו-5 ולפי סעיף 45(1), (3) ו-5;
- (2) עבירה לפי סעיפים 65, 67, 71, 95, 96, 98, 99, 129 ו-130;
- (3) עבירה לפי סעיפים 126, 127 ו-128 אלא אם נעברה העבירה במקום שבהחזקת הצבא.
- (ג) מי שחוק זה חל עליו על פי סעיף 8(2) הרי, נוסף לעבירות הצבאיות המנויות בסעיף קטן (ב), לא יישפט בבית דין צבאי בתקופה שאיננה תקופת לחימה גם על עבירות אלה:
- (1) עבירה לפי סעיפים 61, 92, 94, 100, 101, 102, 108(3), 128 ו-132;
- (2) עבירה לפי סעיף 49, אלא אם התכוון במעשה העבירה להפגין חוסר כבוד למפקד;
- (3) עבירה לפי סעיפים 109, 111, 112 ו-113 אלא אם הוזמן או בא לפני בית דין צבאי לרגל ענין שהגיע לידעתו בקשר עם עבודתו בצבא.
- (ד) שר הבטחון רשאי לקבוע בתקנות עבירות נוספות שעליהן לא יתן את הדין מי שחוק זה חל עליו, לפי סעיף 8(2), הכל בתנאים ובסייגים שיקבע.
14. בית דין צבאי מוסמך לדון חייל, פרט למי שחוק זה חל עליו על פי סעיף 8(2) ו-3, שעבר בין במדינה ובין מחוצה לה עבירה כל שהיא שאיננה עבירה צבאית, אולם אם היה היועץ המשפטי לממשלה סבור שהעבירה לא נעברה במסגרת הצבא או עקב השתייכותו של הנאשם לצבא, רשאי הוא בכל עת, עד להחלטה בדבר הרשעה או זיכוי (להלן - הכרעת הדין), לצוות כי דינו יתברר בבית משפט אחר.
15. בית דין צבאי מוסמך לדון אדם שחוק זה חל עליו לפי סעיף 8(2) ו-3 ושעבר, בין במדינה ובין מחוצה לה, במסגרת הצבא או עקב השתייכותו לצבא, עבירה כל שהיא שאיננה עבירה צבאית, אולם רשאי היועץ המשפטי לממשלה בכל עת עד להכרעת הדין לצוות, כי דינו של האדם יתברר בבית-משפט אחר.

עבריין ששהה מחוץ למדינה (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1981

סמכות שפיטה בעבירות צבאיות

(תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

(תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

סמכות לשפוט חייל בעבירות שאינן צבאיות

סמכות לשפוט עובדים בצבא בעבירות שאינן צבאיות

15א. הגשת כתב אישום בעבירה שנעברה מחוץ למדינה אשר בית דין צבאי מוסמך לדון בה כאמור בסעיפים 13, 14 ו-15, אינה טעונה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

סמכות העמדה לדין בעבירות-חוק (תיקון מס' 26) תשנ"ד-1994 דין מי שחוק זה חל עליו ואינו חייל

16. מי שאינו חייל כהגדרתו בסעיף 1, וחוק זה חל עליו - יהיה דינו לענין חוק זה, כדין חייל; וכל מקום שמדובר בחוק זה על חייל, גם אדם כאמור במשמע; והוא, כשאין הוראה אחרת.

חלק ב' - עבירות וענשים

פרק ראשון: אחריות לעבירה

17. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 541, יחולו לגבי עבירות צבאיות הוראות פרק א' ופרק ב' בחלק המקדמי והוראות חלק א': כללי, לחוק העונשין תשל"ז-1977, בתיאומים המחוייבים לפי הענין.

תחולת חוק העונשין (תיקון מס' 34) תשנ"ח-1998

18. (בוטל).

(תיקון מס' 34) תשנ"ח-1998

19. חייל שעבר עבירה כדי להגן על חייו או גופו, או על חייו או גופו של אדם אחר, או על ערך כל שהוא, לא ישמש הדבר, על אף האמור בכל דין אחר, עילה לפטור מאחריות פלילית או למחילת העונש, אם לפי הנסיבות שבהן נעברה העבירה הוא היה חייב להקריב את החיים, הגוף או הערך.

סיג לצידוק מטעמי הכרח

20. צידוק הוא לחייל, אם המעשה שעשה והמהווה עבירה נעשה כדי למנוע מרידה בצבא או המשכתה או כדי למנוע בשעת פעולה קרבית סירוב לקיים פקודה מוסמכת הנוגעת לאותה פעולה או אי קיום פקודה כזאת, ובלבד שאי אפשר היה למנוע אלה בדרך אחרת, ושבעשייתו לא עבר את המידה הדרושה לאותה מטרה.

צידוק נוסף

20א. (א) אישרו שני רופאים בכתב כי טיפול רפואי דרוש כדי להציל את חייו של חייל או כדי למנוע החרפה תכופה של מחלתו או נזק אחר לבריאותו שאינו ניתן לתיקון, או כדי לחסנו מפני מחלה, מותר לתת את הטיפול הרפואי לחייל גם על כרחו; אולם לא יבוצע ניתוח בגופו של חייל על כרחו אלא בתנאי קרב או בתנאי חירום דומים.

טיפול רפואי בחייל על כרחו (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

(ב) בתקופת לחימה, בתנאי קרב או בתנאי חירום דומים, מותר לתת את הטיפול הרפואי כאמור בסעיף קטן (א) גם אם האישור חתום על-ידי רופא אחד בלבד, וגם אם האישור ניתן בעל-פה, ובלבד שייערך בכתב מיד כשהתנאים יאפשרו זאת.

(ג) טיפול רפואי שניתן לחייל באישור כאמור בסעיף זה, רואים אותו לענין כל דין כאילו ניתן בהסכמתו של החייל אפילו ניתן על כרחו.

פרק שני: ענשים

21. אלה הענשים שבית דין צבאי רשאי להטיל בגבולות סמכותו על עבירה צבאית וסדרם מן הקל אל החמור:

דירוג הענשים

- (1) כל עונש מן הענשים המשמעותיים המנויים בסעיף 22;
- (2) קנס;
- (3) מחבוש;
- (4) הורדה בדרגה;
- (5) מאסר לתקופה קצובה;
- (6) מאסר עולם;
- (7) עונש מוות.

22. אלה הענשים המשמעותיים: אתראה, ריתוק למחנה או לאניה, נזיפה ונזיפה חמורה.

23. עונש ריתוק למחנה או לאניה או עונש מחבוש לא יעלו על שלושים וחמישה ימים.

ענשים משמעותיים (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 תקופת ריתוק ומחבוש (תיקון מס' 11) תשל"ח-1978 בדין ענשים וצירופם (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

24. מי שנתחייב בבית דין צבאי על עבירה צבאית, רשאי בית הדין להטיל עליו את העונש שנקבע לה בחוק זה או עונש קל יותר, מתוך המפורטים בסעיף 21 וכן הוא רשאי לצרף לכל עונש גם ענשים קלים יותר כאמור.

25. (א) מי שנתחייב בבית דין צבאי על עבירה שאינה עבירה צבאית, רשאי בית הדין להטיל עליו עונש שבית המשפט היה מוסמך להטילו על אותה עבירה, וכן אחד או יותר מן העונשים המפורטים בסעיף 21(1), (3) אם קבוע לעבירה עונש מאסר, ו-4; הטיל בית הדין עונש כאמור בסעיף 21(3) לא יעלו תקופת המאסר והמחבוש יחד על תקופת המאסר הקבועה לאותה עבירה. (ב) (בוטל).
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מקום שנקבע לעבירה לפי פקודת התעבורה, או לעבירה לפי חיקוק אחר הנוגע לתעבורה, עונש מסויים כעונש חובה, יטיל בית דין צבאי עונש כאמור באותו חיקוק. האמור בסעיף קטן זה אינו בא לגרוע מסמכותו של בית דין צבאי להטיל גם אחד או יותר מן העונשים המפורטים בסעיף 21.
26. לענין סעיף 25 –
- (1) רואים את הענשים המנויים בסעיף 21 פסקאות (1), (2) ו-4(4) קלים מעונש מאסר לתקופה כל שהיא;
- (2) רואים מחבוש כעונש קל ממאסר כשתקופת המחבוש אינה עולה על תקופת המאסר.
- 26א. הטיל בית דין צבאי על נידון, שהוא בעל דרגה, אחד הענשים המנויים בסעיף 21(5), (6) או (7), יחליט בית הדין גם אם להטיל עונש הורדה בדרגה וינמק את החלטתו.
27. חייל שדרגתו אינה למטה מסמל והוא נידון על ידי בית דין צבאי על עבירה שדינה מאסר, רשאי בית הדין להטיל עליו עונש גירוש מהצבא נוסף על העונש הקבוע לאותה עבירה או במקומו.
28. גירוש מן הצבא גורר אחריו גם שלילת הדרגה הצבאית של הנדון.
29. קנס המוטל על עבירה לפי חוק זה לא יעלה על עשרים שיעורים של שכר יסוד חדשי של טוראי בשירות חובה, כפי שהוא בשעת הטלת העונש; אולם אם הנדון הוא חייל בשירות חובה לא יעלה הקנס על שני שיעורים של שכר כאמור.
30. (א) גזר בית דין צבאי הורדה בדרגה, יקבע בגזר דינו את הדרגה שאליה יורד הנידון. לא קבע בית הדין את הדרגה - יורד הנידון דרגה אחת מן הדרגה שהיתה לו בשעת מתן גזר הדין. (ב) שום דבר האמור בחוק זה אינו בא לגרוע מסמכותו של הרמטכ"ל, או של מי שהוסמך לכך על ידיו, להוריד חייל מדרגתו הזמנית.
31. מקום שבית דין צבאי רשאי להטיל מחבוש או מאסר לתקופה קצובה, רשאי הוא להורות שהעונש, כולו או חלקו, יהיה על תנאי.
32. (א) מי שנידון למחבוש או למאסר על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו (להלן בחלק זה - תקופת התנאי) אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן בחלק זה - עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה. (ב) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (א) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסויימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; אוזכרה הוראת חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר גם את ההוראה האחרת. (ג) לא יטיל בית דין צבאי בשל עבירה נוספת עונש שכולו על תנאי; אולם אם על הנאשם תלוי ועומד אותה שעה מחבוש על תנאי בלבד, רשאי בית הדין להטיל בשל עבירה נוספת מאסר שכולו או חלקו על תנאי.
- (ד) תקופת התנאי תתחיל מיום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר או מחבוש - מיום שחרורו מן המאסר או המחבוש; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן 11 לפקדון של חוק העונשין, תשל"ז-1977, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית הדין הצבאי; והכל כשבית הדין הצבאי לא הורה אחרת.
- (ה) תקופת התנאי לא תעלה על שנתיים לגבי עבירה צבאית ולא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים לגבי כל עבירה אחרת.

עונש על עבירה שאינה עבירה צבאית (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 45) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975 (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994

דירוג ענשים מסויימים

הורדה בדרגה בעקבות עונש או עונש מוות (תיקון מס' 3) תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 9) תשל"ז-1976

תוצאות גירוש מן הצבא

שיעור קנס (תיקון מס' 13) תשמ"א-1981

הורדה בדרגה

עונש על תנאי

ביצועו של עונש על תנאי (תיקון מס' 3) תשכ"ז-1964

(תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

(תיקון מס' 20) תשמ"ח-1988 (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993

33. (א) הוטל עונש על תנאי על ידי בית דין צבאי, בית משפט אחר או קצין שיפוט או על פי סעיפים 167, 442(ב) או 510 והורשע הנידון בעבירה נוספת יצווה בית הדין על הפעלת העונש על תנאי; אולם לא יצווה בית דין על ביצוע עונש על תנאי שהוטל שלא על פי חוק זה אלא אם העבירה הנוספת היא עבירה שאיננה עבירה צבאית או שהיא עבירה על אחד הסעיפים האלה: 43 עד 47, 51 עד 54, 59 עד 78, 82, 84 עד 91, 96 עד 105, 107 עד 121, 126 עד 129, 131, 134 או 135.

החלטה לביצוע
עונש על תנאי
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964
(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

(אא) הוטל בידי בית דין צבאי או בית משפט אחר, או על פי סעיפים 153א, 165(א), 167, 442 או 444א(ב), עונש על תנאי של פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה אזרחי או צבאי, והנידון הורשע בעבירה נוספת תוך תקופת התנאי, יצווה בית הדין על הפעלת עונש הפסילה על תנאי; על הצו כאמור יחולו הוראות סעיף 36 לפקודת התעבורה, בשינויים המחוייבים;
"עבירה נוספת", לענין זה –

(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981

(1) עבירה זהה עם זו שבשלה הוטל העונש על תנאי;

(2) עבירה כאמור בסעיף 153א(א);

(3) עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה;

(4) עבירה אחרת שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שנקבעה עם הטלת העונש על תנאי.

(ב) מי שהופעל נגדו מחבוש או מאסר על תנאי, יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את העונש על תנאי, זולת אם ציווה בית הדין שיתחיל ביום אחר.

(ג) בית הדין שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבוש או מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף קטן (א) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר או המחבוש על תנאי, להורות, מטעמים שיירשמו על הארכת תקופת התנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית הדין שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המחבוש או המאסר על תנאי. לא ישתמש בית הדין בסמכות לפי סעיף קטן זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

(תיקון מס' 20)
תשמ"ח-1988

(ג) האריך בית דין צבאי את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית דין צבאי את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין; והכל כשבית הדין הצבאי לא הורה אחרת.

(תיקון מס' 20)
תשמ"ח-1988

(ד) מי שהוטל עליו עונש מאסר או מחבוש בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מחבוש או מאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם בית הדין שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, הורה מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות.

(ה) ניתנים לערעור –

(1) הוראה לפי סעיף 31;

(2) צו לפי סעיפים קטנים (א), (ב), (ג) ו-(ד);

(3) העדר צו על הפעלת עונש על תנאי בניגוד להוראות סעיף זה.

(ו) הוגש ערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת לא יוגש ערעור כאמור בסעיף קטן (ה) בנפרד.

(ז) ערער הנידון על הצו בדבר עונש על-תנאי - יידחה הביצוע עד להחלטה בערעור; אולם אם הוטל על הנידון עונש מאסר או מחבוש בשל העבירה הנוספת ובית הדין הורה על חפיפת הענשים, ישא הנידון אותו חלק מן העונש על תנאי החופף את העונש בשל העבירה הנוספת, יחד עם אותו עונש.

(ח) נדחה ביצוע עונש על תנאי או חלקו לפי האמור בסעיף קטן (ז), ישא הנידון תחילה את העונש בשל העבירה הנוספת, ואם בית הדין הצבאי לערעורים דחה את הערעור לפי סעיף קטן (ה), ישא הנידון את העונש שבית הדין הורה על ביצועו או יתרתו, לאחר גמר העונש בשל העבירה הנוספת, זולת אם הורה בית הדין הצבאי לערעורים הוראה אחרת.

(ט) הורשע נידון בעבירה נוספת שאינה עבירה צבאית, לא יבוצע עונש מחבוש על תנאי

(תיקון מס' 45)
תש"ט-1987

- אם חדל הנידון להיות חייל כהגדרתו בסעיף 1.
- 33א. (א) מקום שבית דין צבאי דן את הנאשם מפני שחוק זה חל עליו לפי סעיפים 7, 8(2), 8(3) או 11, רשאי הוא להעמיד את הנאשם במבחן.
- (ב) על העמדה במבחן לפי סעיף זה תחול פקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944, אולם הסמכויות לפי סעיפים 7 עד 12 לפקודה יופעלו כאילו ניתן צו המבחן על ידי בית המשפט; לענין זה "בית משפט" –
- (1) כשהעבירה שעליה הועמד הנאשם במבחן, דינה יותר משלוש שנים מאסר - בית המשפט המחוזי;
- (2) בכל מקרה אחר - בית משפט השלום.
- (ג) לפני שיעמיד את הנאשם למבחן רשאי בית הדין לדרוש תסקיר בכתב של קצין מבחן על פי סעיף 19 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד-1954.
34. (א) מאסר או מחבוס לתקופות שונות שהוטלו בפסק דין אחד ולא הורה בית הדין שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה – תתחיל תקופת כולם ביום אחד; אולם תקופת מאסר או מחבוס שהוטלה במקום קנס לפי סעיפים 38 או 39 יהיו תמיד בנוסף על כל תקופת מאסר או מחבוס שהוטלה על הנידון.
- (ב) מי שנידון למאסר או למחבוס, ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר או למחבוס בשל עבירה אחרת, תקופת העונש השנייה תתחיל מיד ובמקביל לראשונה, ואם נמצאה עודפת על הראשונה ישא לאחריה ביתרה; והוא, כשבית הדין שהטיל את העונש השני לא הורה הוראה אחרת בענין זה.
- (ג) מאסר ומחבוס שנידון נושא בהם כאחד לפי סעיף קטן (א) או (ב), לא ישא אלא במאסר; אך אם היתה תקופת המחבוס עודפת על תקופת המאסר, ישא בכל תקופת המאסר וביתרת ימי המחבוס; והוא, כשלא הורה בית הדין הוראה אחרת בענין זה.
35. (א) בית דין צבאי שהרשיע חייל רשאי לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, בנוסף על העונש, לשלם למי שניזוק על ידי העבירה סכום כסף שלא יעלה על עשרה שיעורים של שכר יסוד חדשי של טוראי בשירות חובה, כפי שהוא בשעת הטלת החיוב, לפי צוי הנזק או הסבל שנגרם לו.
- (ב) קביעת הפיצויים לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, תהא כערכם ביום ביצוע העבירה או ביום מתן החלטת בית הדין, לפי הגדול יותר.
- (ג) לענין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.
36. זיכוי או הרשעה בבית דין צבאי או חיוב בפיצויים לפי סעיף 35, אינם פוטרים מאחריות לנזקים לפי כל דין אחר.
37. בבית דין צבאי אין מצרפים צד אזרחי לתביעה פלילית.
38. (א) בית דין צבאי שהטיל קנס, רשאי בגזר דינו להטיל על הנידון מאסר עד שלושה חדשים למקרה שהקנס כולו או מקצתו לא ישולם במועדו.
- (ב) אין להטיל מאסר על תנאי לפי סעיף זה.
39. (הועבר).
40. הוטל מאסר או מחבוס במקום קנס לפי סעיף 38 או סעיף 154 ולפני שנשא הנידון בכל ענשו שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המאסר או המחבוס לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.
41. (א) עבירה צבאית תתיישן, אם עבר מיום ביצועה הזמן המפורש בצדה:
- (1) עבירת בגידה – חמש עשרה שנה;
- (2) עבירת עריקה – עשר שנים;

העמדה במבחן
(תיקון מס' 3)
תשכ"ז-1964

מאסר ומחבוס
מצטברים ומקבילים

חיוב בפיצויים
(תיקון מס' 13)
תשמ"א-1981

(תיקון מס' 20)
תשמ"ח-1988

(תיקון מס' 20)
תשמ"ח-1988

האחריות האזרחית
שמורה

אין לצרף צד אזרחי

מאסר במקום קנס
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993

(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

קיצור תקופת עונש
במקום קנס
(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

התיישנותן של
עבירות

(3) עבירה אחרת – שלוש שנים.

(ב) עבירה שאיננה צבאית תתיישן כאמור בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975
(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

(ג) על עבירה צבאית ועבירה שאינה צבאית יחולו ההוראות לפי סעיף 9(ג) עד (ו), תוספת ראשונה ב' ותוספת ראשונה ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(תיקון מס' 76)
תשנ"ט-2019

(1) הסמכויות הנתונות ליועץ המשפטי לממשלה, לפי הוראות סעיף 9(ג)(4) לחוק האמור, יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי;

(2) הסמכויות הנתונות לראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל לפי הוראות סעיף 9(ג)(2) ו-4 לחוק האמור, יהיו נתונות למפקד משטרה צבאית חוקרת או למפקד היחידה לחקירות פנים של המשטרה הצבאית, לפי העניין;

(3) נוסף על פרקי הזמן המנויים בסעיף 9(ג)(2) לחוק האמור, לא יובאו בחשבון במניין התקופות האמורות באותו סעיף גם פרטי זמן אלה:

(א) פרק הזמן שבו שהה החשוד או הנאשם בשבי האויב, ונפילתו בשבי באה עקב עבירה שעבר;

(ב) פרק הזמן שבו נעדר החשוד או הנאשם מן השירות שלא ברשות;

(4) בתוספת הראשונה ג' לחוק האמור ייכללו גם עבירות לפי סעיפים 72, 77(א)(1), 104 ו-105.

(ד) (נמחק).

(ה) (נמחק).

(תיקון מס' 76)
תשנ"ט-2019
(תיקון מס' 76)
תשנ"ט-2019

42. עונש שהטיל בית דין צבאי, בין על עבירה צבאית ובין על עבירה שאינה צבאית, יחולו עליו הוראות סעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982; אולם אם לא הופסק ביצוע העונש, יתחיל מנין תקופת ההתיישנות מיום אישור גזר הדין, אם הוא טעון אישור.

התיישנותם של ענשים
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975
(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

פרק שלישי: עבירות

43. חייל שעשה אחת מאלה:

בגידה

- (1) באופן מחפיר, מסר לאויב מקום שהגנתו הופקדה בידו או נטשו נוכח האויב;
- (2) ביודעין, סייע לאויב בנשק, בצידוד, באספקה או בכיוצא באלה;
- (3) ביודעין, נתן מחסה לאויב שאינו שבוי או חיפה עליו או עשה מעשה אחר כדי למנוע את לקיחתו בשבי;
- (4) בהיותו בשבי האויב, שירת מרצונו בכוחות המזוינים של האויב או מרצונו סייע בידם;
- (5) בכוגדין נתן אות כניעה לאויב או עזב את המערכה;
- (6) בכוגדין בא בדברים עם האויב;
- (7) ביודעין, מסר לאויב או בשביל האויב כתב סתרים, סיסמה, סימן היכר, או ידיעות על מספרם של כוחות הצבא, עמדותיהם, מקום הימצאם, אספקתם או מתקניהם, או על הכנות או על פקודות בנוגע לפעולותיהם או לתנועותיהם, או כל פרט אחר בעל חשיבות ביחס לצבא;
- (8) מתוך כוונה לעזור לאויב או לסכן פעולה צבאית נגד האויב או פעולות כוחות מזוינים הפועלים נגד האויב בשיתוף עם הצבא, עשה מעשה העשוי להביא לתוצאה האמורה בפסקה זו –

דינו - מוות, אולם לא יטיל בית דין צבאי עונש מוות אלא אם נעברה העבירה בתקופת לחימה.

44. חייל שעשה ביודעין מעשה העשוי לעזור לאויב או לסכן פעולה צבאית נגד האויב או פעולות כוחות מזוינים הפועלים נגד האויב בשיתוף עם הצבא, דינו - מאסר עשר שנים.

עזרה לאויב

45. חייל שעשה אחת מאלה:

- (1) נטש באופן מחפיר מקום שהגנתו הופקדה בידו;
- (2) עשה מעשה שתכליתו לאלץ או להניע אדם שיטוש באופן מחפיר מקום שהגנתו הופקדה בידי אותו אדם או שימסור באופן מחפיר את המקום לאויב;
- (3) באופן מחפיר מסר את נשקו לאויב או זנחו נוכח האויב, או שנהג נוכח האויב באופן מחפיר אחר;
- (4) בא בדברים עם האויב או מסר לו ידיעות או נתן לו אות כניעה, ולא היתה לו סמכות לעשות אלה;
- (5) עזב באופן מחפיר את המערכה שלא בפקודת מפקדו;
- (6) מסר עצמו מרצונו לשבי האויב, או עשה מעשה אחר ככוונה ליפול בשבי האויב.

דינו - מאסר חמש עשרה שנה.

46. (א) חייל שהשתתף במרידה או עורר מרידה או קשר קשר עם אדם לעורר מרידה, דינו - מאסר חמש עשרה שנה; ואם נעברה העבירה בזמן לחימה או תוך כדי שימוש בנשק או איום בו, דינו - מאסר עולם,

מרידה

(ב) "מרידה" לענין חוק זה, היא כאשר שלושה חיילים או יותר עושים אחת מאלה -

- (1) תוך כדי אי ציות בצוותה לפקודות הם תופסים בנשק או משתמשים בנשק שברשותם, או משתמשים באמצעי כפיה כלפי מפקד;
- (2) מסרבים בצוותא למלא פקודה בזמן פעולה צבאית או פקודה הנוגעת לפעולה כזאת.

47. (א) חייל שעשה אחת מאלה:

מתן יד למרידה

- (1) עשה מעשה שתכליתו להניע חייל להצטרף למרידה;
- (2) בהיותו נוכח בשעת מרידה של פקודיו או כשנודע לו על מרידה כזו או על קשר למרידה כזו, לא עשה כמיטב יכלתו כדי לסכלה.

דינו - מאסר עשר שנים.

(ב) חייל שעשה אחת מאלה:

- (1) בהיותו נוכח בשעת מרידה, לא עשה כמיטב יכלתו כדי לסכלה או לסייע בסיכולה;
- (2) משנודע לו על מרידה או על קשר למרידה לא הודיע על כך מיד למפקד,

דינו - מאסר שלוש שנים.

48. חייל שעשה מעשה בניגוד למשטר או למשמעת או לסדר הטוב בצבא, והתכוון במעשה זה לעורר או להפגין התנגדות או מחאה נגד הוראה המחייבת בצבא או נגד דין כל שהוא, וכן חייל שנתן יד למעשה כזה, דינו - מאסר שלוש שנים.

מרי

49. חייל שעשה מעשה בניגוד למשטר או למשמעת או לסדר הטוב בצבא, והתכוון במעשה זה להפגין חוסר כבוד למפקד או הזדהות עם דרישה, תרעומת או טענה של חייל אחר, וכן חייל שנתן יד למעשה כזה, דינו - מאסר שנתיים.

הפגנה הפוגעת

50. חייל אשר ביודעין גרם או ניסה לגרום לכך ששלושה חיילים או יותר יעברו על סעיף 48 או 49 דינו - מאסר שבע שנים.

הסתה למרי

51. חייל אשר בשעת פעולה של הצבא או לפני פעולה כזו עשה מעשה או הפיץ ידיעה - בין נכונה ובין בלתי נכונה - ויש בהם כדי לעורר בקרב חיילים בהלה או יאוש העלולים לפגוע בהצלחת אותה פעולה, דינו - מאסר שבע שנים.

זריעת בהלה או יאוש
בין חיילים

52. חייל אשר עשה מעשה או הפיץ ידיעה - בין נכונה ובין בלתי נכונה - בענין הקשור בבטחון המדינה, ויש בהם כדי לעורר בקרב חיילים בהלה או יאוש, דינו - מאסר שלוש שנים.

זריעת בהלה או יאוש

53. חייל אשר הכין, החזיק לשם הפצה, פרסם או הפיץ, בכתב או בצורה אחרת, חומר תעמולה שהבאתו לידיעת חייל עלולה להשפיע בדרך הפוגעת במשטר הצבאי או המערערת את המשמעת בצבא, או אשר עשה בין חיילים תעמולה בעל פה העלולה להשפיע בדרך האמורה, דינו – מאסר שלוש שנים.
- תעמולה הפוגעת במשטר הצבאי או במשמעת הצבא
54. חייל אשר הכין, החזיק לשם הפצה, פרסם או הפיץ, בכתב או בצורה אחרת, חומר תעמולה, שהבאתו לידיעת חייל עלולה להשפיע בדרך הפוגעת בסדר הטוב בצבא, או אשר עשה בין חיילים תעמולה בעל פה העלולה להשפיע בדרך הפוגעת בסדר הטוב בצבא, דינו – מאסר שנה.
- תעמולה הפוגעת בסדר הטוב בצבא
55. חייל שנמצא ברשותו יותר מטופס אחד של חומר תעמולה כאמור בסעיפים 53 ו-54, רואים אותו כאילו החזיקם לשם הפצה כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.
- חזקת כוונה להפיץ
56. חייל שנפל בשבי האויב מחמת חוסר זהירות מתאימה, אי ציות לפקודות או הזנחת תפקידו, או שלא חזר מן השבי לשירות הצבא כשהיה בידו לחזור, דינו – מאסר שבע שנים.
- עבירות בקשר לשבי
57. חייל אשר גילה או מסר ללא רשות אחד הדברים האלה:
- גילוי ידיעות (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964
- (1) כתב סתרים, סיסמה, סימן היכר, או ידיעות על מספרם של כוחות הצבא, עמדותיהם, מקום הימצאם, אספקתם או מתקניהם, או על הכנות, או על פקודות בנוגע לפעולותיהם או לתנועותיהם;
- (2) פרט חשוב בנוגע לתפקידו, שירותו או מקום שירותו בצבא, או לתפקידו, שירותו או מקום שירותו של חייל אחר בצבא, או כל פרט חשוב ביחס לצבא, שלפי פקודות הצבא או הנוהג הצבאי אין למסרו אלא למי שמוסמך לקבלו, בין שהידיעה נכונה ובין שאיננה נכונה, דינו - מאסר חמש שנים.
58. (א) חייל שנטש את משמרתו, דינו – מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה נוכח האויב, דינו – מאסר שבע שנים.
- נטישת משמרת
- (ב) זקיף שעזב את משמרתו לפני שהוחלף כדין, או שבניגוד לפקודות הצבא או להוראות התנהג על משמרתו באופן שמנע ממנו למלא את התפקיד שלמענו הועמד כזקיף, דינו - מאסר חמש שנים; ואם נעברה העבירה נוכח האויב, דינו - מאסר עשר שנים.
- אלימות כלפי מפקד
59. חייל שהיכה מפקד או השתמש כלפיו באלימות, דינו - מאסר שנתיים; עשה את המעשה שעה שהמפקד שימש בתפקידו, דינו - מאסר חמש שנים.
- אלימות כלפי ממלאי תפקיד
60. חייל שהיכה זקיף, שוטר צבאי בקשר לתפקידו של השוטר או כשהשוטר בתפקיד, או חייל שהופקד על שמירת אדם, רכוש או מקום, או השתמש כלפיהם באלימות, דינו - מאסר חמש שנים.
- אלימות כלפי חייל
61. חייל שהיכה חייל אחר או השתמש כלפיו באלימות, דינו מאסר שנה.
- איום ועלבונות כלפי מפקד
62. חייל שאיים על מפקד או העליבו, או עשה מעשה אחר הפוגע בכבודו או במעמדו כמפקד, דינו - מאסר שנה; עשה את המעשה שעה שהמפקד שימש בתפקידו, דינו - מאסר שלוש שנים.
- איום על ממלאי תפקיד
63. חייל שאיים באלימות על זקיף, על שוטר צבאי בקשר לתפקידו של השוטר או כשהשוטר בתפקיד, או על חייל שהופקד על שמירת אדם, רכוש או מקום, דינו - מאסר שלוש שנים.
- התנגדות לפעולה חוקית
64. חייל אשר התנגד בכוח לחייל הבא בתוקף תפקידו לשימו במשמורת, או סירב לציית להוראות חייל כזה, דינו - מאסר שנתיים.
- התעללות (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993
65. (א) חייל שהיכה חייל הנמוך ממנו בדרגה או שהיכה אדם הנמצא במשמורת שהחייל מופקד עליה, או שהתעלל בהם אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ב) חייל שהתעלל בחייל אחר, דינו - מאסר שנתיים.
- (ג) נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דין המתעלל - מאסר שבע שנים.
66. חייל שקיבל בתוקף תפקידו כסף או חפץ שנועד לחייל אחר, וללא הצדקה עיכבו תחת ידו או נמנע לשלמו או למסרו, דינו - מאסר שנתיים.
- עיכוב רכוש ללא הצדקה

67. (א) חייל שהשתמש לרעה בסמכותו כלפי פקודו, דינו - מאסר שנה אחת; נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר שלוש שנים. שררה כלפי פקודים (תיקון מס' 30) תשנ"ו-1996
- (ב) נעברה העבירה במהלך אימון או בקשר לאימון, דינו - מאסר שלוש שנים; נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים.
68. חייל שחרג במזיד מן הסמכויות שניתנו לו לביצוע תפקידו בצבא (בפרק זה - חרג מסמכותו), דינו - מאסר שנה. חריגה מסמכות (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994
69. (בוטל). (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994
70. חייל שחרג מסמכותו ובמעשהו זה גרם או עלול היה לגרום נזק לרכוש, דינו - מאסר שנתיים. גרימת נזק לרכוש על ידי חריגה מסמכות
71. חייל שחרג מסמכותו על ידי שפעל כקצין שיפוט, בין שהוא קצין שיפוט ובין שהוא מתחזה כקצין שיפוט, דינו - מאסר שלוש שנים. קצין שיפוט שחרג מסמכותו (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994
72. חייל שחרג מסמכותו, ובמעשהו זה גרם או עלול היה לגרום חבלה לגופו או נזק לבריאותו של אדם אחר, דינו - מאסר שלוש שנים. חריגה מסמכות עד כדי סיכון חיים או בריאות
73. חייל שחרג מסמכותו ובמעשהו זה פגע, או עלול היה לפגוע, בבטחון המדינה או בפעולות הצבא, או בפעולותיהם של כוחות מזוינים הפועלים בשיתוף עם הצבא, דינו - מאסר חמש שנים; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה או בפעולות כאמור, דינו - מאסר עשר שנים. חריגה מסמכות עד כדי סיכון ביטחון המדינה (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994
74. חייל שבזו ביזה, או שפרץ לבית או למקום אחר כדי לבזו ביזה, דינו - מאסר עשר שנים. ביזה
75. (בוטל). (תיקון מס' 75) תשנ"ח-2018
76. (א) חייל שהשמיד במזיד רכוש של חייל אחר, או גרם במזיד ובמישרין לנזק, לקלקול או לאבדן של רכוש כזה, דינו מאסר ארבע שנים. השמדת רכוש
- (ב) חייל שהשמיד במזיד רכוש צבאי, או שגרם במזיד ובמישרין לנזק, לקלקול או לאבדן רכוש כזה, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ג) חייל שהשמיד במזיד נשק, כלי טיס, כלי שיט או כלי תחבורה שהם רכוש צבאי, או גרם במזיד ובמישרין לנזק, לקלקול או לאבדן של רכוש כזה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה.
77. (א) חייל שהוציא ביודעין ושלא כדין רכוש צבאי מרשות הצבא, דינו - (1) מאסר שלוש שנים - אם ערך הרכוש אינו עולה על הסכום הקובע; (2) מאסר שבע שנים - אם ערך הרכוש עולה על הסכום הקובע. הוצאת רכוש מרשות הצבא (תיקון מס' 19) תשנ"ז-1987
- (ב) בסעיף זה, "הסכום הקובע" - סכום השווה לעשרה שיעורים של שכר יסוד חדשי של טוראי בשירות חובה, כפי שהוא בשעת ביצוע העבירה.
78. חייל שהוציא ביודעין ושלא כדין נשק מרשות הצבא, דינו - מאסר חמש עשרה שנים. הוצאת נשק מרשות הצבא (תיקון מס' 19) תשנ"ז-1987
79. (א) חייל שהשתמש ברכוש צבאי שלא למטרות הצבא, דינו - מאסר שנתיים. שימוש ברכוש צבאי שלא למטרות הצבא (תיקון מס' 19) תשנ"ז-1987
- (ב) חייל שהשתמש בנשק שהוא רכוש צבאי שלא למטרות הצבא, דינו - מאסר חמש שנים.
80. חייל שלא נקט במועד הנכון בכל האמצעים הסבירים כדי לשמור מנזק, מקלקול או מאבדן כל רכוש צבאי שהגיע לרשותו או שהוא אחראי לו בדרך אחרת, בין אם ניזוק הרכוש, נתקלקל או אבד ובין אם לאו, דינו - מאסר שנה; היה הרכוש נשק, כלי טיס, כלי שיט או כלי תחבורה אחר, דינו - מאסר שלוש שנים. אי שמירתו של רכוש צבאי (תיקון מס' 19) תשנ"ז-1987
81. ניזוק, נתקלקל או אבד רכוש צבאי כאמור בסעיף 80, רואים אותו חייל כאילו לא נקט במועד הנכון כל האמצעים הסבירים לשמירת אותו רכוש, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר. חזקת רשלנות

82. חייל שנטל שלא כדין ציוד או אספקה של הצבא לצורך יחידה שהציוד או האספקה לא היו מיועדים לה, או שעיקב שלא כדין ציוד או אספקה של הצבא, דינו - מאסר שנתיים.
83. (בוטל).
84. חייל שהוציא ביודעין ושלא כדין, מרשות חייל אחר כסף או רכוש אחר, דינו - מאסר שנתיים.
85. חייל אשר ללא סמכות או ללא נקיטת אמצעי זהירות נאותים נשא נשק, טיפל בו או השתמש בו באופן אחר, דינו - מאסר שנתיים; הפעיל כאמור את הנשק, דינו - מאסר שלוש שנים.
86. חייל שבמזיד או על ידי מעשה שלא כדין, גרם במישרין שכלי טיס, כלי שיט או כלי תחבורה אחר, שהם רכוש צבאי, יעוקל או ייעצר במדינה זרה, דינו - מאסר חמש שנים, ואם גרם כאמור שהכלי יחולט, דינו - מאסר עשר שנים.
87. חייל מן הצוות של כלי טיס או של כלי שיט שנמש את הכלי ללא רשות בשעה שנשקפת לכלי סכנת אבדן, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם היה מפקד הכלי, דינו - מאסר שבע שנים.
88. חייל שטיפל בכלי טיס או בכלי שיט של הצבא, בחוסר זהירות או בהפרת כלל מכללי הטיפול, הטיסה או השיט, או שהטיסו או שהשיטו כאמור, והביא בזה או עלול היה להביא בזה, למותו של אדם או לחבלתו, דינו - מאסר שלוש שנים.
89. חייל שהטיס כלי טיס של הצבא כשלא היה רשאי לכך על פי פקודות הצבא, דינו - מאסר שנתיים.
90. חייל שהטיס כלי טיס של הצבא בגובה נמוך מהקבוע בפקודות הצבא לאותו סוג של כלי טיס או לאותו שלב או סוג של טיסה, דינו - מאסר שנתיים.
91. חייל מכל דרגה שהיא, שהיה בכלי טיס או בכלי שיט של הצבא, ולא קיים הוראותיו החוקיות של הממונה על אותו כלי טיס או כלי שיט, בכל ענין הנוגע לנהיגתו, לבטחונם או למשטר הפנימי בהם, בין שהממונה הוא חייל ובין אם לאו, ואף אם אין הממונה גבוה ממנו בדרגה, דינו - מאסר שנתיים.
92. חייל שנעדר משירותו בצבא מתוך כוונה שלא לחזור לשירות בצבא, דינו - מאסר שבע שנים; נעדר החייל משירותו בצבא בעת פעילות מבצעית או פעולה קרבית של יחידתו, מתוך כוונה שלא לחזור לשירות בצבא, דינו - מאסר עשר שנים.
93. חייל שנעדר משירות בצבא שמונה עשר חודשים, שלא ברשות, רואים אותו כמי שנעדר מן השירות מתוך כוונה שלא לחזור, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.
94. חייל שנעדר משירותו בצבא, או מהמקום שהוא חייב כדין להימצא בו אותה שעה, דינו - מאסר שלוש שנים, אלא אם הוכח כי היה לו היתר או הצדק סביר אחר לכך.
- 94א. איש מילואים אשר לא יצר קשר עם יחידתו, בהתאם להוראות שקבע שר הביטחון, לפי סעיף 24 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, דינו - מאסר שישה חודשים.
95. (בוטל).
96. מי שנתקבל לכוחות הסדירים או לכוחות המילואים, ולפני שנתקבל לכוחות אלה השתמש בטענות שוא, העלים פרטים חשובים או השתמש באמצעי הונאה אחרים, לגבי כשרותו להתקבל כאמור, רואים אותו כחייל משעת העבירה, ודינו - מאסר שנה.
97. חייל אשר כדי להתמנות לתפקיד בצבא, השתמש בטענות שוא, או העלים פרטים חשובים או השתמש באמצעי הונאה אחרים, בקשר לכשרותו להתמנות לתפקיד, דינו - מאסר שנתיים.
98. חייל שהשיג את שחרורו מהכוחות הסדירים של הצבא בטענות שוא, בהעלמת פרטים

נמילת ציוד ואספקה או עיכובם שלא כדין

(תיקון מס' 29)
תשנ"ו-1996

גניבה מחייל

שימוש בלתי חוקי
בנשק

גרימת עיקולו, מעצרו
וחילוטו של כלי טיס,
כלי שיט, או כלי
תחבורה אחר

נטישת כלי טיס או
כלי שיט

טיפול בכלי טיס או
בכלי שיט בחוסר
זהירות או בניגוד
להוראות

טיסה ללא רשות

טיסה אסורה

אי מילוי הוראות
מפקד כלי טיס או כלי
שיט

עריקה
(תיקון מס' 68)
תשע"ו-2016

חזקת כוונה שלא
לחזור
(תיקון מס' 3)
תשכ"ז-1964
(תיקון מס' 68)
תשע"ו-2016

העדר מן השירות
שלא ברשות
(תיקון מס' 3)
תשכ"ז-1964

איבוד קשר עם
היחידה
(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 58)
תשס"ח-2008

(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

התגייסות במרמה

קבלת תפקיד במרמה

שחרור במרמה

<p>חשובים או באמצעי הונאה אחרים, דינו - מאסר עשר שנים. 99. חייל שהשיג לעצמו פטור משירות בטחון כמשמעותו בחוק שירות בטחון [נוסח משולב], תשמ"ו-1986, בטענות שוא, בהעלמת פרטים חשובים או באמצעי הונאה אחרים, דינו - מאסר עשר שנים.</p>	<p>פטור משירות בטחון במרמה (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987</p>
<p>100. חייל שהטיל בגופו מום או מחלה, או הניח לאדם אחר להטיל בו מום או מחלה, או שעשה מעשה על מנת ללקות במום או במחלה או להחמיר מום או מחלה שיש לו, והכל מתוך כוונה לפסול על ידי כך את עצמו משירות צבאי, או לעשות את עצמו בלתי ראוי לתפקיד הצבא שהיה ראוי לו אלמלא המום או המחלה, דינו - מאסר עשר שנים.</p>	<p>הטלת מום</p>
<p>101. חייל שהעמיד פני חולה או בעל מום בכוונה לפסול את עצמו לשירות או למילוי תפקיד, דינו - מאסר שנתיים.</p>	<p>התחלות</p>
<p>102. חייל שעשה אחד המעשים המפורטים בסעיף 94 או בסעיף 100, או השתמש בטענות שוא או באמצעי הונאה אחרים כדי להשתמט מפעולה, או מהמראה או מהפלגה, או כדי להשתמט משירות מילואים או מחלק ממנו, דינו - מאסר ארבע שנים; עשה מעשה כאמור על מנת להשתמט מתפקיד קרבי, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה.</p>	<p>השתמטות מפעולה מסוימת (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>103. (בוטל).</p>	<p>שוחד (תיקון מס' 9) תשל"ז-1976</p>
<p>104. חייל אשר אגב תפקידו בצבא, היתה לו יד בעסקה הנעשית על ידי הצבא, למען הצבא או בשמו, וקיבל או עלול לקבל במישרין או בעקיפין, טובת הנאה באותה עסקה, ולא הודיע בכתב בעוד מועד, לרמטכ"ל או למי שהוסמך לכך על ידיו, על ענינו באותה עסקה, דינו - מאסר שנתיים.</p>	<p>ענין בעסקה הנעשית על ידי הצבא</p>
<p>105. חייל שעשה אחת מאלה:</p>	<p>עבירה במסמכים</p>
<p>(1) ביודעין, מסר, או הניח לזולתו שימסור, ידיעה כוזבת במסמך הנוגע לצבא, והמסמך נערך או נחתם על ידיו; (2) מסר, או הניח לזולתו שימסור, ידיעה כוזבת במסמך הנוגע לצבא ושחובה עליו לבדוק את נכונות תכנו, מתוך שלא נקט אמצעים סבירים כדי למלא חובה זו; (3) מתוך כוונה להטעות, העלים, או הניח לאחר להעלים, פרט כל שהוא במסמך כאמור בפסקה (1) או (2); (4) העלים, השחית, שינה או סילק מסמך שחובה עליו לשמרו או להמציאו, דינו - מאסר שלוש שנים.</p>	
<p>106. חייל אשר חתם על מסמך שנקבע בפקודות הצבא כתעודה לצורך סעיף זה, ולא נקט אמצעים סבירים כדי לבדוק את נכונותו ודיוקו של פרט חשוב מן הפרטים שהתעודה מעידה עליהם, דינו - מאסר שתי שנים.</p>	<p>רשלנות לגבי תעודות</p>
<p>107. חייל שטפל אשמה בעבירה על חייל אחר, בידעו שאישום-שוא הוא, דינו - מאסר שלוש שנים.</p>	<p>האשמת שוא</p>
<p>108. חייל שביודעין מסר פרט כוזב או העלים פרט חשוב –</p>	<p>ידיעות כוזבות</p>
<p>(1) בתלונה שהגיש בצבא; (2) בענין שלפי פקודות הצבא חובה עליו למסור בו הודעה; (3) על מנת להשיג חופשה או להאריכה; (4) בענין אחר שנקבע בפקודות הצבא כענין שסעיף זה חל עליו, דינו - מאסר שנה.</p>	
<p>109. (א) חייל שעבר אחת העבירות האלה:</p>	<p>עבירות לגבי בתי דין צבאיים</p>
<p>(1) הוזמן כדין לבוא לפני בית דין צבאי ולא בא, או בא ועזבו לפני שקיבל רשות לעשות זאת, ולא הראה סיבה מספקת להעדרו; (2) נדרש כדין על ידי בית דין צבאי להישבע או להצהיר בהן צדק ולא עשה זאת; (3) נדרש כדין על ידי בית דין צבאי להמציא מסמך שברשותו ובמזיד לא המציא</p>	

	אותו ;	
(4) בהיותו עד בבית דין צבאי לא השיב על שאלה שנדרש כדין להשיב עליה, או השיב ביודעין תשובה מתחמקת ;		
(5) גרם הפרעה או הפסקה במהלך הדיונים של בית הדין, דינו - מאסר שנה.		
(א) חייל שאיחר לשיבת בית דין צבאי שאלה הוזמן כדין ולא הראה סיבה מספקת לאיחורו, דינו - מאסר חודש אחד.	(תיקון מס' 9) תשל"ז-1976	
(ב) חייל שביזה בית דין צבאי על ידי נקיטת לשון מעליבה או מאיימת, דינו - מאסר שנתיים.		
110. לענין סעיף 109, "בית דין" - לרבות שופט-חוקר, ולענין פסקאות (1), (3) ו-(4) לסעיף (א) שבו, וסעיף קטן (ב) שבו - גם ועדת חקירה לפי סעיף 537 וקצין בודק.	עבירות לגבי שופט-חוקר ואחרים	
111. חייל שהעיד, ביודעין, בשבועה או בהן צדק עדות שקר לפני בית דין צבאי או לפני שופט-חוקר, דינו - מאסר שבע שנים.	עדות שקר בבית דין	
112. חייל שהעיד ביודעין עדות שקר לפני קצין שיפוט כשהוא דן בדיון משמעתי, לפני ועדת חקירה לפי סעיף 537 או לפני אדם אחר המוסמך לפי חוק זה לגבות עדות מפי אותו חייל, דינו - מאסר שנתיים.	עדות שקר	
113. חייל שבעדותו בפני בית דין צבאי סתר בפרט חשוב עדות קודמת שהעיד לפני בית דין צבאי אחר או לפני כל בית משפט אחר או לפני שופט-חוקר או קצין בודק, או שבעדותו לפני שופט-חוקר סתר בפרט חשוב עדות קודמת שהעיד לפני קצין בודק, והוכח לבית הדין כי היתה בזה כוונה להונות את מי שלפניו ניתנה עדות מן העדויות כאמור, דינו - מאסר שנתיים, ואין נפקא מינה את מי ממקבלי העדויות התכוון הנאשם להונות.	עדויות סותרות	
114. חייל שעצר אדם שלא כדין או החזיקו במשמורת שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.	מעצר שלא כדין	
115. חייל שלא קיים הוראות חוק זה, או פקודות הצבא, החלות על עצירתו של אדם או על החזקתו במשמורת ועל הבאתו לדין, דינו - מאסר שמונה-עשר חודש.	עבירות בקשר למעצר	
116. חייל שנדרש כדין להחזיק חייל אחר במשמורת, או לשימו במשמורת, ולא עשה זאת, דינו - מאסר שנתיים.	סירוב להחזיק	
117. חייל שנדרש כדין לסייע להחזיק חייל אחר במשמורת או לשימו במשמורת, ולא עשה זאת, דינו - מאסר שנה.	סירוב לסייע להחזיק במשמורת	
118. חייל שהפריע להחזיק חייל במשמורת או לשימו במשמורת, דינו - מאסר שלוש שנים.	הפרעה להחזקה במשמורת	
119. חייל שהשתמש באלימות, או שאיים להשתמש באלימות, כלפי אדם אחר כדי לאלצו להעיד או למסור אמרה בעבירה, דינו - מאסר שלוש שנים ; השתמש באמצעים בלתי כשרים אחרים כדי לאלץ אדם להודות באשמה בעבירה, דינו - מאסר שנה.	שימוש באמצעים בלתי כשרים לצורך חקירה	
120. חייל ששחרר, שלא ברשות, אדם הנתון למשמורתו או למשמורת של חייל אחר, או שהניח לאותו אדם שיימלט, דינו - מאסר שלוש שנים.	שחרור ממשמורת	
121. חייל שנמצא כדין במשמורת הצבא ונמלט או ניסה להימלט ממנה לפני ששחרר מאותה משמורת, דינו - מאסר שנתיים.	בריחה ממשמורת	
122. חייל שבמזיד לא קיים פקודה שניתנה לו מאת מפקד תוך מילוי תפקידו או שסירב לקיימה בין בדיבור ובין בהתנהגות, דינו - מאסר שלוש שנים ; עבר את העבירה תוך פעולה קרבית של יחידתו, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.	סירוב לקיים פקודה (תיקון מס' 9) תשל"ז-1976	
123. חייל שלא קיים פקודה שניתנה לו מאת מפקד, דינו - מאסר שנתיים ; עבר את העבירה תוך פעולה קרבית של יחידתו, דינו - מאסר עשר שנים.	אי-קיום פקודה (תיקון מס' 9) תשל"ז-1976	
124. חייל שקיים ברשלנות פקודה או הוראה שניתנה לו, או שהתרשל במילוי תפקידו בצבא, דינו - מאסר שנה ; מפקד יחידה או חייל בדרגת סמל ומעלה שעבר עבירה כאמור, דינו - מאסר	התרשלות	

- שנתיים.
125. לא ישא חייל באחריות פלילית לפי הסעיפים 122, 123 ו-124 אם ברור וגלוי שהפקודה שניתנה לו היא לא חוקית.
126. חייל שהפריע לשוטר צבאי במילוי תפקידו, דינו - מאסר שנתיים.
127. חייל שנדרש לסייע לשוטר צבאי במילוי תפקידו ולא עשה זאת, דינו - מאסר שנה.
- 127א. חייל שנצטווה להיבדק לפי סעיף 250א וסירב להיבדק, דינו - מאסר שנתיים.
128. חייל, שהשתתף בקטטה, או שהתנהג בצורה פרועה במקום ציבורי, דינו - מאסר שנה.
129. חייל שהתנהג התנהגות מבישה, דינו - מאסר שנה.
130. חייל בדרגת סמל או בדרגה גבוהה מזו שהתנהג באופן שאינו הולם את דרגתו או את עמדתו בצבא, דינו - מאסר שנה.
131. חייל המתחזה כבעל דרגה שאינה שלו, או כבעל תפקיד בצבא, מבלי שהוא רשאי לעשות זאת, או עונד סימן או תג צבאי, אות מערכה או עיטור ואינו מוסמך לענדו, דינו - מאסר שנה.
132. חייל אשר עשה מעשה או התנהג באופן שפגע או עשוי היה לפגוע בסדר הטוב של הצבא או במשמעתו, ואין המעשה מהווה עבירה צבאית אחרת, דינו - מאסר שנה.
133. (א) חייל שעשה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה:
- (1) לא קיים הוראה מפקודות הצבא;
  - (2) לא קיים הוראה מפקודות קבע או מפקודות שיגרה, שפורסמו בכתב בהתאם לפקודות הצבא, או בהתאם לנוהג הצבאי;
  - (3) קיים ברשלנות הוראה מההוראות האמורות בפסקאות (1) ו-(2).
- (ב) לענין סעיף 12 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, רואים גם פקודות קבע ופקודות שיגרה כאמור בסעיף קטן (א)(2) כדינים.
- 133א. חייל שבלא היתר על פי פקודות הצבא, או שלא בהתאם לתנאיו, עבד בעבודה או עסק בעיסוק שנהוג לקבל בעבורם שכר, או התמחה התמחות מקצועית, דינו - מאסר שישה חודשים.
134. (א) חייל שידע כי חייל אחר זומם או מנסה לעבור עבירה צבאית שענשה עולה על שלוש שנים מאסר, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע את עשייתה או השלמתה, דינו -
- (1) אם העונש שנקבע על העבירה הוא מוות או מאסר עולם - מאסר עשר שנים;
  - (2) אם העונש שנקבע על העבירה הוא מאסר לזמן קצוב - מאסר שלא יעלה על מחצית תקופת המאסר שעבריינין צפוי לה על העבירה אך לא יותר משלוש שנים.
- (ב) מבלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א) ומבלי להוציא מקרי קרבה אחרים נקבע בזה, כי בן-זוג, הורה, צאצא, אח או אחות של חייל שזמם או ניסה לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א), אשר לא הודיעו לרשויות המוסמכות על המזימה או הנסיון - אין רואים אותם כאילו לא פעלו באופן הנדרש לפי אותו סעיף קטן.
135. חייל שקשר קשר עם אדם אחר לעבור עבירה צבאית יהיה צפוי -
- (1) למאסר עולם, אם העונש הצפוי לחייל העובר את העבירה שלשמה נקשר הקשר (להלן - העונש העיקרי) הוא מוות;
  - (2) למאסר עשרים שנה, אם העונש העיקרי הוא מאסר עולם;
  - (3) למחצית העונש העיקרי, אם העונש העיקרי הוא מאסר לתקופה קצובה;
  - (4) לעונש העיקרי, אם העונש העיקרי הוא אחר.

אין חובה לקיים פקודה בלתי חוקית

הפרעה לשוטר צבאי

סירוב לסייע לשוטר

סירוב להיבדק לשם גילוי שימוש בסמים

מסוכנות (תיקון מס' 1983-ג)

תשנ"ג-1983

התנהגות מבישה

(תיקון מס' 3)

תשכ"ד-1964

התנהגות שאינה הולמת

(תיקון מס' 3)

תשכ"ד-1964

התחזות

(תיקון מס' 5)

תשל"ז-1970

פגיעה במשמעת

אי קיום הוראות המחייבות בצבא

(תיקון מס' 12)

תשל"ט-1979

(תיקון מס' 45)

תשס"ד-2004

איסור עבודה, עיסוק או התמחות

(תיקון מס' 45)

תשס"ד-2004

אי מניעת עבירה

קשר לעבור עבירה

136. (א) חייל, בדרגה למטה מדרגת רב-אלוף, שהואשם בעבירה צבאית שענשה אינו עולה על מאסר שלוש שנים, בין שעבר אותה במדינה ובין מחוצה לה, תהא לקצין שיפוט הסמכות לדון דין משמעתי לפי הוראות חלק זה.

(ב) לענין תחולת הדין המשמעתי, דין עבירה על אחד מאלה כדין עבירה צבאית:

(1) חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994;

(א1) חוק צער בעלי חיים (ניסויים בבעלי חיים), תשנ"ד-1994;

(ב1) חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;

(ג1) חוק שירות הציבור (הצהרת הון), התשע"ז-2016;

(2) תקנות שהותקנו על פי סעיף 25 לחוק שירות בטחון לפי סעיף 24 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008;

(3) תקנות על פי פקודת התעבורה, שקבע שר הבטחון בהתייעצות עם שר המשפטים, למעט תקנות שלעבירה עליהן נקבע עונש חובה.

137. חייל יועמד לדין משמעתי לפני קצין שיפוט, כפי שייקבע בפקודות הצבא או בהוראות על פיהן.

138. (בוטל).

139. קצין שיפוט לא ידון בתלונה על חייל, אלא באחד המקרים האלה:

(1) החייל נמנה עם יחידה הנתונה לפיקודו;

(2) הוענקה לו על ידי הרמטכ"ל סמכות של קצין שיפוט לפי סעיף 1 לגבי החייל או לגבי העבירה.

140. מי שחוק זה חל עליו לפי סעיף 8(2) ו-3(3) לא יועמד לדין משמעתי אלא אם הורה על כך הרמטכ"ל, באופן כללי או לסוג מסויים של עבירות או בני אדם.

141. קצין שיפוט שהובאה לפניו תלונה על חייל שהוא מוסמך לדון בה, יעשה אחת מאלה:

(1) יבטל את התלונה;

(2) ידון בה בעצמו;

(3) יעבירה, כל עוד לא פסק בה, אם הוא קצין שיפוט זוטר - לדיון לפני קצין שיפוט בכיר המוסמך לדון בה, ואם הוא קצין שיפוט בכיר - לפני קצין שיפוט בכיר אחר המוסמך לדון בה.

142. (בוטל).

143. (א) קצין שיפוט שהובאה לפניו תלונה על עבירה הנתונה לדין משמעתי והוא אינו מוסמך לדון בה, יעבירה לקצין שיפוט המוסמך לדון בה.

(ב) קצין שיפוט שהובאה לפניו תלונה על עבירה שאינה נתונה לדין משמעתי, יעבירה לקצין שיפוט בכיר או לשוטר צבאי כאמור בסעיף 252(א)(3), הכל לפי הענין.

(ג) קצין שיפוט בכיר שהועברה אליו תלונה כאמור בסעיף קטן (ב) ומצא שהיא אינה נתונה לדין משמעתי, ימנה קצין בודק לבדיקת העבירה ויעביר את תוצאות הבדיקה לפרקליט צבאי, או יעביר את התלונה לשוטר צבאי כאמור בסעיף 252(א)(3).

144. קצין שיפוט לא יבטל תלונה לפי סעיף 141 אלא אם נוכח שאין מקום להאשמה או אם יש נסיבות אחרות המצדיקות, לדעתו, את ביטולה; ביטול קצין שיפוט תלונה כאמור - יפרט את נימוקיו לכך ויודיעם לממונים עליו, לפי פקודות הצבא.

145. ביטול תלונה על ידי קצין שיפוט לא תשמש מניעה לחזור ולדון בה, בהתאם לפקודות הצבא.

תחולת הדין המשמעתי (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 11) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975 (תיקון מס' 29) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 29) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 38) תשס"ב-2002 (תיקון מס' 72) תשע"ז-2016 (תיקון מס' 58) תשס"ח-2008

העמדה לדין לפני קצין שיפוט (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 סמכותו של קצין שיפוט

דין משמעתי לפי הוראת הרמטכ"ל

סמכותו של קצין שיפוט (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978

(תיקון מס' 59) תשס"ט-2009

(תיקון מס' 10) תשל"ח-1978

תלונה שאין קצין שיפוט מוסמך לדון בה (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978

סייג לסמכות לבטל תלונה (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978

דיון מחדש בתלונה שבוטלה

<p>146. קצין שיפוט בכיר יכול להעביר לעצמו לדין משמעתי כל תלונה שקצין שיפוט אחר הנמנה עם יחידה הנתונה לפיקודו רשאי לדרון בה, חוץ מתלונה שאותו קצין השיפוט האחר רשאי לדרון בה בתוקף סמכותו על פי פסקה (2) לסעיף 139.</p>	<p>העברת דין</p>
<p>147. קצין שיפוט בכיר שאליו הועברה תלונה לפי סעיף 141(3), וקצין שיפוט בכיר שהעביר לעצמו תלונה לפי סעיף 146, יהיו לו כל הסמכויות הנתונות לקצין שיפוט בכיר, חוץ מן הסמכות להעביר את התלונה לקצין שיפוט בכיר אחר אם הגיעה אליו התלונה מקצין שיפוט בכיר.</p>	<p>סמכויות מפקדו של קצין שיפוט זוטר (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978</p>
<p>148. חייל שהועמד לדין משמעתי לפני קצין שיפוט זוטר, ישאלנו קצין השיפוט בתחילת הדין אם ברצונו לעמוד לדין לפניו או לפני מפקדו של קצין השיפוט, שהוא קצין שיפוט בכיר; ביקש החייל לעמוד לדין לפני מפקדו של קצין השיפוט, יעביר קצין השיפוט את הדין כמבוקש.</p>	<p>זכות לבקש העברת הדין למפקד (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978</p>
<p>149. חייל שהועמד לדין משמעתי לפני קצין שיפוט בכיר שלא לפי בקשתו, ישאלנו קצין השיפוט בתחילת הדיון אם ברצונו לעמוד לדין לפניו או לפני מפקדו של קצין השיפוט או להישפט לפני בית דין צבאי; ביקש החייל שדינו יועבר למפקדו של קצין השיפוט, יעביר קצין השיפוט את הדין כמבוקש; ביקש החייל להישפט לפני בית דין צבאי, יעביר קצין השיפוט את התלונה לפרקליט צבאי.</p>	<p>זכות לבקש העברת הדין למפקד או לבית דין צבאי (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 59) תשס"ט-2009</p>
<p>150. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 10) תשל"ח-1978</p>
<p>151. (א) הועברה תלונה לפרקליט צבאי לפי סעיף 149, וראה הפרקליט הצבאי כי העבירה נתונה וראויה לדין משמעתי, רשאי הוא להורות שהתלונה תידון בדיון משמעתי על ידי מפקדו של קצין השיפוט שאליו הוגשה בקשת הנאשם, על ידי קצין שיפוט בכיר אחר שקבע הפרקליט ורשאי הוא לפעול כאמור בסעיף 280(1) או (2).</p>	<p>החזרת תלונה לדיון משמעתי (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 49) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 59) תשס"ט-2009</p>
<p>(א) פרקליט צבאי לא יורה כי תלונה תידון בדיון משמעתי כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב, לעניין בקשתו לפי סעיף 149 להישפט לפני בית דין צבאי.</p>	<p>(תיקון מס' 59) תשס"ט-2009</p>
<p>(ב) (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 59) תשס"ט-2009</p>
<p>(ג) תלונה שהוחזרה לדין משמעתי לפי סעיף זה לא תועבר עוד.</p>	
<p>152. קצין שיפוט זוטר יכול להטיל אחד העונשים האלה:</p>	<p>סמכויות ענישה של קצין שיפוט זוטר</p>
<p>(1) אתראה; (2) ריתוק למחנה או לאניה עד שבעה ימים; (3) קנס בסכום השווה לשכר יסוד חדשי של טוראי בשירות חובה כפי שהוא בשעת הטלת העונש, ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה – בסכום השווה לחלק הששי משכר כאמור; (4) נזיפה; (5) מחבוש עד שבעה ימים.</p>	<p>(תיקון מס' 9) תשל"ז-1976</p>
<p>153. (א) קצין שיפוט בכיר יכול להטיל אחד העונשים האלה:</p>	<p>סמכויות ענישה של קצין שיפוט בכיר (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 11) תשל"ח-1978</p>
<p>(1) אתראה; (2) ריתוק למחנה או לאניה עד שלושים וחמישה יום; (3) קנס בסכום השווה לסך שני שיעורים של שכר יסוד חדשי של טוראי בשירות חובה כפי שהוא בשעת הטלת העונש, ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה – בסכום השווה לשליש משיעור אחד של שכר כאמור; (4) נזיפה; (5) נזיפה חמורה; (6) מחבוש עד שלושים וחמישה יום; (7) הורדה בדרגה אחת, בתנאי שדרגת הנאשם אינה למעלה מדרגת סמל ראשון.</p>	<p>(תיקון מס' 10) תשל"ח-1978</p>

(ב) (בוטל).

153א. (א) קצין מוסמך שהרשיע חייל בעבירה של אי קיום הוראות המחייבות בצבא, כאמור בסעיף 133, שהוגדרה בפקודות הצבא כעבירת תנועה, או בעבירה לפי סעיף 136(ב) או (3), רשאי, במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו, לפסול אותו מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה צבאי לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים.

(תיקון מס' 49)
תשט"ז-2004
פסילה מקבל או
מהחזיק רשיון נהיגה
צבאי
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993

(ב) הקצין המוסמך רשאי לצוות בפסקו כי הפסילה תהיה כולה או מקצתה על תנאי; תקופת התנאי תיקבע בפסק, והיא לא תעלה על שנתיים מיום הפסק, ולגבי חייל בשירות חובה - על שנה מיום הפסק.

(ג) מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך תקופת התנאי עבר אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בסעיף קטן (א), והורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה.

(ד) מי שהוטל עליו עונש פסילה בשל העבירה הנוספת והופעל נגדו עונש פסילה על תנאי, ישא את תקופת הפסילה בזו אחר זו, זולת אם מי שהרשיעו בעבירה הנוספת הורה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות.

(ה) הוראות סעיף 157(ב), (ו) ו-(ח) יחולו, בשינויים המחוייבים, לגבי עונש פסילה על תנאי לפי סעיף זה.

(ו) בכפוף לאמור בסעיף קטן (ד), משהוטל עונש פסילה כאמור בסעיף קטן (א), או הופעל עונש פסילה על תנאי כאמור בסעיף קטן (ג), תתחיל תקופת הפסילה ביום מתן הפסק.

(ז) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) תקופה שבה הופסק או עוכב ביצוע העונש על פי סעיף 162;

(2) התקופה שלפני המצאת רשיון הנהיגה הצבאי של הנידון לרשות שנקבעה לכך בפקודות הצבא;

(תיקון מס' 15)
תשמ"ב-1982

(3) תקופה, תוך תקופת הפסילה, שבה נשא הנידון עונש מחבוב בשל העבירה שבגללה הוטלה הפסילה או הופעלה הפסילה על תנאי.

153ב. (א) קצין שיפוט שהרשיע חייל בעבירה לפי סעיפים 94 או 94א, והטיל עליו עונש כאמור בסעיפים 152 או 153 שאינו קנס, רשאי להטיל עליו גם קנס כאמור בסעיפים אלה.

(ב) על אף הוראות סעיפים 152 ו-153, קצין שיפוט שהרשיע איש מילואים בעבירה לפי סעיפים 94 או 94א, רשאי להטיל עליו קנס בסכום השווה לסך ארבעה שיעורים של שכר יסוד חודשי של טוראי בשירות חובה, כפי שהוא בשעת הטלת הקנס.

הנדר מן השירות
שלם ברשות ואיבוד
קשר עם היחידה -
סמכויות ענישה
(תיקון מס' 45)
תשט"ז-2004

154. קצין שיפוט שהטיל על חייל קנס שלא ניתן לגבותו בדרך של ניכוי לפי סעיף 497(א), רשאי, במעמד גזירת העונש, להטיל עליו מחבוב למקרה שהקנס, כולו או מקצתו, לא ישולם במועדו, ובלבד שתקופת המחבוב לא תעלה על התקופה שאותו קצין שיפוט היה רשאי להטיל על החייל.

מחבוב עקב קנס שלא
שולם
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993

155. (א) קצין שיפוט שהרשיע חייל בעבירה לפי חלק זה רשאי לחייבו, בנוסף לכל עונש, בתשלום פיצויים על הנזק שנגרם עקב העבירה, ואולם לא יחייב קצין שיפוט זוטור נאשם לשלם לפי סעיף זה סכום העולה על מחצית שכר יסוד חודשי של טוראי בשירות חובה כפי שהוא בשעת הטלת החיוב וקצין שיפוט בכיר לא יחייב נאשם לשלם לפי סעיף זה סכום העולה על סך כל שלושה שיעורים של שכר כאמור.

חיוב בפיצויים
(תיקון מס' 9)
תשל"ז-1976

(ב) חיוב בפיצויים לפי סעיף זה אינו פוטר מאחריות לנזקים לפי כל דין אחר.

156. קצין שיפוט שהטיל על חייל מחבוב, רשאי לצוות בפסקו, כי העונש יהיה כולו או מקצתו על תנאי, ויהיה תלוי ועומד לתקופה שנקבעה בפסק, ובלבד שלא תעלה על שנתיים מיום הפסק ולגבי חייל בשירות חובה - על שנה אחת מיום הפסק.

מחבוב על תנאי
(תיקון מס' 3)
תשכ"ז-1964
(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

157. (א) מי שנידון למחבוב על תנאי, לא ישא את ענשו אלא אם עבר תוך התקופה שנקבעה בפסק (להלן בחלק זה - תקופת התנאי) עבירה מסוג העבירה שעליה נענש ונמצא אשם על-ידי קצין שיפוט בשל עבירה כזאת (להלן בחלק זה - עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

ביצוע העונש המותנה
(תיקון מס' 3)
תשכ"ז-1964
(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

- (ב) לא נקבעה בפסק תקופת התנאי, יראו כאילו נקבעה בו תקופת תנאי של תשעים יום.
- (ג) הוטל מחבוש על תנאי על-ידי קצין שיפוט והנידון נמצא אשם בעבירה נוספת יצווה קצין השיפוט שדן בעבירה הנוספת על הפעלת המחבוש על תנאי.
- (ד) מי שהופעל נגדו מחבוש על תנאי הרי, בכפוף להוראות סעיף 162, יתחיל הנידון לשאתו ביום מתן צו המפעיל את המחבוש על תנאי.
- (ה) קצין שיפוט שמצא אשם בעבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבוש, רשאי על אף האמור בסעיף קטן (ג) ובמקום לצוות על הפעלת המחבוש על תנאי להורות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי לתקופה נוספת שלא תעלה על שנה אחת, אם שוכנע קצין השיפוט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המחבוש על תנאי. לא ישתמש קצין השיפוט בסמכות לפי סעיף קטן זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.
- (ו) לא יטיל קצין שיפוט בשל עבירה נוספת עונש מחבוש שכולו על תנאי.
- (ז) מי שהוטל עליו עונש מחבוש בשל העבירה הנוספת והופעל נגדו עונש מחבוש על-תנאי, ישא את תקופות המחבוש בזו אחר זו זולת אם קצין השיפוט שמצא אותו אשם בשל העבירה הנוספת, הורה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות; אולם תקופת המחבוש הרצופה אשר על הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על שבעים יום.
- (ח) צו לפי סעיף קטן (ג) ניתן לערר בהתאם לסעיף 163.
158. הרמטכ"ל רשאי לקבוע בכתב, בדרך כלל או למקרה מסויים, סייגים לסמכויות הנתונות לקצין שיפוט, ומשנקבעו – רואים אותם כאילו נקבעו בחוק זה. קבע הרמטכ"ל סייגים כאמור, לענין סמכויות קציני השיפוט להטיל עונשי מחבוש, יביא את הדבר לידיעת ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.
159. קצין שיפוט לא ידון נאשם ולא יגבה עדויות אלא בפניו וכן לא יעיין בעדויות בכתב אלא אם כן ניתנה לנאשם הזדמנות לעיין בהם; בתחילת הדיון יקרא בפניו את דברי התלונה, ולפני מתן הפסק יתן לו הזדמנות להשמיע את דברו.
- 159א. (א) נערך הדיון המשמעתי על פי הוראת פרקליט, יחולו הוראות אלה:
- (1) הנאשם יהיה רשאי להגיש לקצין השיפוט חוות דעת מטעמו בקשר להוראת הפרקליט, לרבות חוות דעת שהוכנה בידי סניגור (בחלק זה – חוות דעת);
- (2) הוגשה חוות דעת מטעם הנאשם – רשאי הפרקליט הצבאי, בכפוף לפקודות הצבא, להעביר את התייחסותו לחוות הדעת לקצין השיפוט;
- (3) הועברה התייחסות הפרקליט הצבאי כאמור בפסקה (2) לקצין השיפוט – רשאי הנאשם להגיש לקצין השיפוט התייחסות נוספת מטעמו, לרבות התייחסות שהוכנה בידי סניגור, בקשר להבהרת ענין שהתעורר בהתייחסותו של הפרקליט הצבאי.
- (ב) בפקודות הצבא ייקבעו כללים לענין הגשת חוות דעת והתייחסויות לקצין השיפוט כאמור בסעיף קטן (א); בחלק זה, "הוראת פרקליט" – הוראה של פרקליט צבאי או של הפרקליט הצבאי הראשי, כי תלונה תידון בדיון משמעתי כאמור בסעיפים (3)280, (3)281 או 282.
160. תם הדיון ולא החליט קצין השיפוט לבטל את התלונה, יפסוק בה, ואם נמצא הנאשם אשם - יקבע את ענשו.
161. קצין שיפוט לא יהיה כפוף לדיני הראיות, ויפעל בדרך הנראית לו מועילה ביותר לבירור התלונה; והוא, כשאין בחוק זה או בפקודות הצבא הוראה אחרת בענין זה.
162. (א) לא יעוכב ולא יופסק ביצועו של עונש שאינו על תנאי שהוטל בדיון משמעתי, אלא אם הורה על כך קצין השיפוט שפסק את העונש או שאישר אותו בערר, מחמת פעולה קרבית או הפלגת כלי שיט או מחמת סיבה אחרת שנקבעה בפקודות הצבא, או אם הוגש ערר לפי סעיף 163; ובלבד שתקופת ההפסקה או העיכוב שתיקבע בהוראה כאמור לא תעלה על תשעים יום מיום ההפסקה או העיכוב, או עד להחלטה בערר, ובתום התקופה יבוצע העונש או יחודש ביצועו, לפי הענין.

(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981

(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981

(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

סייגים לסמכות
(תיקון מס' 44)
תשמ"ד-2004

טורי הדיון המשמעתי
(תיקון מס' 49)
תשמ"ד-2004

חוות דעת מטעם הנאשם
בדיון משמעתי שנערך
על פי הוראת פרקליט
(תיקון מס' 49)
תשמ"ד-2004

פסק בדין משמעתי

אי תחולת דיני
הראיות

עיכוב או הפסקה
של ביצוע עונש
בדיון משמעתי
(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

(ב) נבצר מקצין שיפוט כאמור, מכל סיבה שהיא, לדון בענין עיכוב ביצועו של העונש או בענין הפסקתו, רשאי קצין שיפוט, שהוא מפקדו של הנידון, להורות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) חלפה הסיבה לעיכוב או להפסקה לפני תום התקופה שנקבעה בהוראה, יורה מיד קצין שיפוט שהוא מפקדו של הנידון או קצין השיפוט שנתן את ההוראה או קצין השיפוט שדן בערר, הכל לפי הענין, על הביצוע או על חידוש הביצוע.

(ד) עוכב או הופסק שלא כדין ביצועו של עונש, תנוכה תקופת העיכוב או ההפסקה שלא כדין מתקופת העונש.

(תיקון מס' 25)
תשנ"ד-1994

162א. מי שנידון בדין משמעתי למחבוש ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למחבוש, ישא את הענשים יחד, והוא כשקצין השיפוט, אשר הטיל את העונש השני, לא הורה שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה; אולם תקופת המחבוש הרצופה אשר על הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על שבועים יום.

נשיאת עונש מחבוש
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

162ב. קצין שיפוט שהטיל על חייל מחבוש, והחייל נושא אותו זמן עונש מאסר, רשאי לצוות בפסקו כי הנידון ישא את המחבוש מיום שחרורו מן המאסר, ובלבד שאם נידון למחבוש כאמור יותר מפעם אחת, לא יעלה סך כל תקופת המחבוש אשר על הנידון לשאת על שבועים יום.

עונש מחבוש שהוטל
על אסיר
(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

162ג. מי שקצין שיפוט דן אותו למחבוש או לריתוק למחנה או לאניה, תיחשב בכלל תקופת המחבוש כל תקופה שבה היה עצור בשל העבירה שעליה עמד לדין לפני קצין השיפוט, ובכלל תקופת הריתוק - כל תקופה שבה היה מוחזק במעצר או במעצר פתוח בשל העבירה האמורה.

נידון שהיה במעצר
(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

163. (א) חייל שהוטל עליו עונש בדין משמעתי רשאי, תוך שלושה ימים מיום מתן הפסק, להגיש עליו ערר לפני קצין שיפוט בכיר בדרך שנקבעה בפקודות הצבא. נערך הדיון המשמעתי על פי הוראת פרקליט, יהיה המועד להגשת הערר חמישה עשר ימים מיום מתן הפסק.

ערר על פסק
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981
(תיקון מס' 49)
תשס"ד-2004

(א1) קצין שיפוט שהטיל על חייל עונש בדין משמעתי, יודיע לחייל על זכותו להגיש ערר ועל המועד להגשתו, כאמור בסעיף קטן (א).

(תיקון מס' 49)
תשס"ד-2004

(ב) בערר כאמור בסעיף קטן (א) ניתן לערור גם על חיוב בתשלום פיצויים שהוטל על פי סעיף 155.

(תיקון מס' 49)
תשס"ד-2004

(ב1) נערך הדיון המשמעתי על פי הוראת פרקליט, וזוכה החייל הנאשם, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי, אם סבר כי יש ראיות מספיקות להוכחת אשמתו של החייל הנאשם, להגיש בתוך חמישה עשר ימים מיום שהובא לידיעתו הפסק, ערר לפני קצין שיפוט בכיר בדרך שנקבעה בפקודות הצבא; הוגש ערר כאמור על ידי הפרקליט הצבאי הראשי, יחולו הוראות סעיף 159א, בשינויים המחויבים.

(תיקון מס' 49)
תשס"ד-2004

(ג) קצין השיפוט רשאי לדון בערר אף אם הוגש לאחר המועד, אם יש לדעתו טעמים המצדיקים זאת.

(ד) קצין השיפוט הדן בערר לפי סעיף זה לא יגבה עדויות אלא בפני החייל הנאשם ולא יעיין בעדויות בכתב, אלא אם כן ניתנה לחייל הנאשם הזדמנות לעיין בהן.

(תיקון מס' 49)
תשס"ד-2004

164. (בוטל).

(תיקון מס' 10)
תשל"ח-1978

165. קצין שיפוט הדן בערר רשאי לעשות אחד מאלה:

סמכויות קצין שיפוט
הדן בערר
(תיקון מס' 49)
תשס"ד-2004

(1) לגבי כל ערר - לדחות את הערר;

(2) לגבי ערר של הנידון -

(א) לקבל את הערר ולזכות את הנידון;

(ב) להקל בעונש; היה הערר גם על חיוב בפיצויים - לבטל את החיוב או להקטין את שיעור הפיצויים;

(ג) להחמיר בעונש בתחום סמכותו כקצין שיפוט, ובלבד שלא יחמיר בעונש כל עוד לא נתן לנידון הזדמנות להשמיע את דברו;

(3) לגבי ערר של הפרקליט הצבאי הראשי - לבטל את הזיכוי, להרשיע את החייל הנאשם ולהטיל עליו עונש, ובלבד שלא יעשה כן כל עוד לא נתן לחייל הנאשם הזדמנות להשמיע

את דברו.

166. עונש שהוחל בביצועו על פי פסק שעוררו עליו והוא אושר בערר, רואים כאילו התחיל ביצועו על פי הפסק שניתן בערר.
167. עונש שהוטל בדין משמעתי, רשאי הרמטכ"ל לבטלו או להקל בו על ידי הפחתתו או החלפתו בעונש קל ממנו.
- 167א. חוייב חייל בתשלום פיצויים למדינה, על פי סעיף 155, רשאי הרמטכ"ל לבטל את החיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם.
- 167ב. (א) חייל שהועמד לדין משמעתי לפני הרמטכ"ל, לא יוכל לבקש העברת דינו לקצין שיפוט אחר לפי סעיף 149 ולא יחולו לגביו הוראות סעיף 163.
- (ב) חייל כאמור בסעיף קטן (א), שהוטל עליו עונש בדין משמעתי רשאי, בתוך שלושה ימים מיום מתן הפסק, להגיש לרמטכ"ל בקשה לעיון חוזר, בדרך שנקבעה בפקודות הצבא; הרמטכ"ל יודיע לחייל על זכותו כאמור.
- (ג) הרמטכ"ל רשאי לקיים עיון חוזר בהחלטתו, אף אם הבקשה לכך הוגשה לאחר המועד, אם יש לדעתו טעמים המצדיקים זאת.
- (ד) סמכויותיו של הרמטכ"ל בעיון החוזר יהיו כסמכויות קצין שיפוט שדן בערר, כאמור בסעיף 165(1) ו-2.
168. (א) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי יבטל פסק שניתן בדין משמעתי, אם נוכח שהנאשם אינו נושא באחריות לעבירה שבה הורשע.
- (ב) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי לבטל פסק שניתן בדין משמעתי אם סבר כי קיים חשש של ממש לעיוות דין אם לא יעשה כן, לרבות בשל כך שהדיון המשמעתי התנהל באופן הפוגע בסדרי הדין שנקבעו בחוק זה או בהוראה על פיו.
- (ג) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי רשאים לבטל פסק שניתן בדין משמעתי אם לדעתם אירע אחד מאלה:
- (1) קצין השיפוט לא היה מוסמך לדון בעבירה;
- (2) קצין השיפוט לא היה מוסמך לדון את הנאשם.
- (ג1) ניתן פסק בדין משמעתי וקצין השיפוט לא היה מוסמך לדון בעבירה או לדון את הנאשם כאמור בסעיף קטן (ג) או (2), רשאי הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי לאשר את הפסק בדיעבד, ובלבד שהיה רשאי להורות מראש לקצין השיפוט לדון בעבירה או לדון את הנאשם, לפי הענין; אישר הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי את הפסק כאמור, יראו את הפסק כפסק שניתן בסמכות מיום שניתן.
- (ד) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי –
- (1) להמיר כל עונש שהוטל בדין משמעתי, אשר קצין השיפוט לא היה מוסמך להטיל, בעונש שקצין השיפוט היה מוסמך להטיל;
- (2) לבטל כל חלק מעונש או מחיוב בפיצויים אם קצין השיפוט חרג מסמכותו בהטילו אותו;
- (3) לבטל את העונש או חיוב בפיצויים, אם קצין השיפוט חרג מסמכותו בהטילו אותו, ואם מצא זאת לנכון - להחזיר את הדיון לקצין השיפוט כדי שישקול מחדש את העונש;
- (4) להחזיר את הדיון המשמעתי לקצין השיפוט לשם הטלת עונש, אם קצין השיפוט הרשיע את הנאשם אך לא הטיל עליו עונש;

עונש שהוחל בביצועו לפני הערר

סמכות הרמטכ"ל להמתיק עונש (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978

ביטול חיוב בפיצויים (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

חייל שהועמד לדין משמעתי לפני הרמטכ"ל (תיקון מס' 49) תשט"ו-2004

סמכויות הפרקליט הצבאי הראשי ופרקליט צבאי לבטל, לאשר בדיעבד או לשנות פסק או עונש (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 49) תשט"ו-2004 (תיקון מס' 54) תשס"ו-2006

(תיקון מס' 54) תשס"ו-2006

(תיקון מס' 49) תשט"ו-2004

- (5) לצוות על הפעלת עונש על תנאי, אם קצין השיפוט לא הפעילו כאשר היה עליו לעשות כן; (תיקון מס' 15 תשמ"ב-1982)
- (6) לתקן תקופת תנאי, בפסק שהוטל בו עונש על תנאי, אם קצין השיפוט חרג מסמכותו בקביעת התקופה; (תיקון מס' 15 תשמ"ב-1982)
- (7) אם נוכח שקצין השיפוט הורה שלא כדין להפעיל עונש על תנאי - לבטל את ההוראה, ואם הנידון נשא את העונש או כל חלק ממנו על פי ההוראה - גם לקבוע שיראו אותו כאילו נשא את העונש כולו;
- (8) לבטל הוראת קצין שיפוט שהנידון ישא ענשים בזה אחר זה, כאשר העבירות שהנידון הורשע בהן נעברו בענין אחד.
- (ה) הפרקליט הצבאי הראשי יבטל כל הוראה שניתנה בדין משמעתי, אשר אינה עונש, ורשאי הוא להמירה בעונש שקצין השיפוט היה מוסמך להטיל.
- (1) הוראות סעיף זה יחולו גם על פסק של קצין שיפוט בכיר בערר.
- (2) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי רשאי לשמוע את החייל שנידון, את קצין השיפוט וכל אדם אחר, בטרם יחליט לפי סעיף זה.
- (12) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי לעכב, לתקופה שלא תעלה על 7 ימים מיום מתן הפסק, ופרקליט תבאי רשאי לעכב, לתקופה שלא תעלה על 4 ימים מיום מתן הפסק, ביצועו של עונש שאינו על תנאי שהוטל בדין משמעתי, לשם בירור הנסיבות הדרושות להפעלת סמכות מסמכותיו לפי סעיף זה. (תיקון מס' 49 תשס"ד-2004)
- (ח) בוטל פסק לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי מי שביטל אותו להורות על העמדתו של החייל שנית לדין משמעתי; ריצה החייל עונש לפי פסק שבוטל והורשע בדיון חוזר, יובא בחשבון העונש שהחייל ריצה, בהתאם לכללים הבאים:
- (1) ענשים של ריתוק ושל מחבוש, לרבות מחבוש על תנאי שהופעל, ייחשבו יום כנגד יום;
- (2) סכום כסף שנגבה מהחייל כקנס או כפיצויים יוחזר לו, אולם אם הוטל עליו אחד מאלה בדיון החוזר, יובא בחשבון הסכום שכבר נגבה.
169. חייל שהובא לדין משמעתי על מעשה פלוני וחוייב או זוכה, לא יובא שנית לדין משמעתי על אותו מעשה, אלא אם הורה כך הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי לפי סעיף 168(ח).
170. לא יובא חייל לדין משמעתי אם עברו שלוש שנים מיום ביצוע העבירה, ופסק שניתן בדין משמעתי לא יבוצע אם עברו שלוש שנים מיום נתינתו.
- 170א. על אף האמור בסעיף 170, עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי תקנות על פי פקודת התעבורה, כאמור בסעיף 136(ב)(3), שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניווק רכוש, לא יועמד חייל לדין משמעתי, אלא אם כן, בתוך אותה תקופה התקיים אחד מאלה:
- (1) הוגשה נגד החייל תלונה לגבי אותה עבירה והוא ידע על כך;
- (2) החייל הוזמן לחקירה בקשר עם ביצוע העבירה;
- (3) ניתנה לחייל הודעה על ביצוע העבירה;
- ואולם אם הוכיח החייל החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה, ניתן להעמיד לדין משמעתי את מי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.
171. (א) מי שנשפט על מעשה פלוני בבית דין צבאי או בכל בית משפט אחר לא יובא עליו לדין משמעתי. דין משמעתי ושפיטה
- (ב) אין רואים פסק דין משמעתי כמעשה בית דין לגבי בית דין צבאי או כל בית משפט אחר, אולם לא יובא אדם לדין לפני בית דין צבאי על מעשה שנידון עליו בדין משמעתי, אלא על פי הוראה בכתב של הפרקליט הצבאי הראשי, ולא יובא לדין על מעשה כאמור לפני בית משפט אחר אלא בהסכמת פרקליט המדינה. (תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 42 תשס"ד-2003)

<p>172. מעשה שנפסק עליו בדין משמעתי והובא עליו הנאשם לדין לפני בית דין צבאי או לפני כל בית משפט אחר - הפסק בדין המשמעתי בטל.</p>	<p>שפיטה מבטלת פסק דין משמעתי</p>
<p>173. (א) מי שעבר עבירה בהיותו נמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא, ואחר ביצוע העבירה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות נמנה כך, לא יידון בדין משמעתי, אלא אם הובא לדין משמעתי תוך מאה ושמונים יום מהיום שבו חדל, כאמור, מהיות נמנה עם הכוחות הסדירים, ובשעת הדיון היה איש מילואים או נמנה שוב עם הכוחות הסדירים.</p>	<p>דין חייל לשעבר (תיקון מס' 10 תשל"ח-1978)</p>
<p>(ב) הבאה לדין משמעתי לפי סעיף קטן (א) לאחר שחלפו תשעים יום מהיום שבו חדל אותו אדם, כאמור, מהיות נמנה עם הכוחות הסדירים, טעונה הסכמת פרקליט צבאי.</p>	<p>(תיקון מס' 23 תשנ"ג-1993)</p>
<p>174. לא יידון איש מילואים בדין משמעתי על עבירה שעבר כשהוא בשירות, אלא אם הובא לדין משמעתי לא יאוחר מאשר תוך שלושה חדשים מגמר השירות שבו עבר את העבירה.</p>	<p>דין משמעתי על איש מילואים בשירות (תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)</p>
<p>175. לא יידון איש מילואים בדין משמעתי על עבירה שעבר שלא בשירות, אלא אם הובא לדין משמעתי עליה לא יאוחר מאשר תוך שנים-עשר חודש מיום ביצוע העבירה.</p>	<p>דין משמעתי של איש במילואים שלא בשירות (תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)</p>
<p>176. לא יידון איש מילואים בדין משמעתי אלא כשהוא בשירות ולפני מפקד שגם הוא בשירות.</p>	<p>דין משמעתי רק בשירות</p>
<p>חלק ג' 1 – עבירות של ברירת דיון (בוטל)</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>176א. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>176ב. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>176ג. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>176ד. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>176ה. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>176ו. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 42 תשס"ג-2003)</p>
<p>חלק ד' – המוסדות המשפטיים פרק ראשון: המנגנון המשפטי</p>	
<p>177. (א) שר הבטחון, על פי המלצת הרמטכ"ל, ימנה פרקליט צבאי ראשי שהוא פרקליט צבאי ובעל נסיון משפטי של שבע שנים לפחות.</p>	<p>מינוי פרקליט צבאי ראשי וסגנו, פרקליטים צבאיים וסגניהם (תיקון מס' 25 תשנ"ד-1994) (תיקון מס' 43 תשס"ד-2003)</p>
<p>(ב) הרמטכ"ל, על פי המלצת הפרקליט הצבאי הראשי, ימנה סגן לפרקליט הצבאי הראשי שהוא פרקליט צבאי ובעל נסיון משפטי של שבע שנים לפחות.</p>	
<p>(ג) הרמטכ"ל, על פי המלצת הפרקליט הצבאי הראשי, ימנה פרקליטים צבאיים שהם קצינים בעלי נסיון משפטי של ארבע שנים לפחות.</p>	
<p>(ד) הרמטכ"ל או מי שהוא הסמיך לכך, ימנה, על פי המלצת הפרקליט הצבאי הראשי, סגנים לפרקליטים צבאיים שהם קצינים בעלי ניסיון משפטי של ארבע שנים לפחות.</p>	<p>(תיקון מס' 43 תשס"ד-2003)</p>
<p>178. הפרקליט הצבאי הראשי –</p>	<p>סמכויות הפרקליט הצבאי הראשי</p>
<p>(1) הוא יועצו של הרמטכ"ל ושל שאר שלטונות הצבא בכל עניני חוק ומשפט; (2) מפקח על השלטת המשפט בצבא, למעט פיקוח על בתי הדין הצבאיים והנהלתם; (3) מפקח פיקוח משפטי על הדיון המשמעתי; (4) רשאי לצוות על עריכת חקירה מוקדמת בכל מקרה שלדעתו נעברה עבירה שבית דין צבאי מוסמך לדון בה; (5) ימלא כל תפקיד אחר המוטל עליו לפי כל דין ולפי פקודות הצבא;</p>	

- בכל אלה ייעזר בפרקליטים הצבאיים, בתובע הצבאי הראשי, בסניגור הצבאי הראשי ובשאר הקצינים בעלי הכשרה משפטית. (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- 178 א. נתפנה מקומו של הפרקליט הצבאי הראשי וכל עוד הפרקליט הצבאי הראשי החדש לא התחיל לכהן, או נעדר הפרקליט הצבאי הראשי מהארץ או נבצר ממנו זמנית למלא תפקידו, ימלא סגנו את התפקידים המוטלים על הפרקליט הצבאי הראשי, וישתמש בסמכויות הנתונות לו לפי כל חיקוק. (תיקון מס' 34) תשמ"ח-1998
- 179 א. נתפנה מקום של פרקליט צבאי וכל עוד פרקליט צבאי חדש לא התחיל לכהן, או נעדר פרקליט צבאי מהארץ או נבצר ממנו זמנית למלא את תפקידו, ימלא סגנו את התפקידים המוטלים על הפרקליט הצבאי, וישתמש בסמכויות הנתונות לו לפי כל חיקוק. (תיקון מס' 43) תשס"ג-2003 (תיקון מס' 50) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 50) תשס"ה-2005
- 179 ב. הפרקליט הצבאי הראשי רשאי לאצול לסגנו מסמכויותיו לפי סעיפים 1 - הגדרת קצין מוסמך, 163(ב), 168, 169, 215, 238(ב), 241, 252, 279, 282, 282, 308, 443(א) ו-512 לחוק זה, כולן או מקצתן. (תיקון מס' 49) תשס"ד-2004
- 179 א. נתפנה מקום של פרקליט צבאי וכל עוד פרקליט צבאי חדש לא התחיל לכהן, או נעדר פרקליט צבאי מהארץ או נבצר ממנו זמנית למלא את תפקידו, ימלא סגנו את התפקידים המוטלים על הפרקליט הצבאי, וישתמש בסמכויות הנתונות לו לפי כל חיקוק. (תיקון מס' 43) תשס"ג-2003 (תיקון מס' 50) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 50) תשס"ה-2005
- 180 ב. פרקליט צבאי רשאי לאצול לסגן פרקליט צבאי מהסמכויות הנתונות לו לפי כל חיקוק, כולן או מקצתן. (בוטל). (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- 181 א. הרמטכ"ל, או מי שהוסמך לכך על ידי, ימנה, בהמלצתו של הפרקליט הצבאי הראשי, קצינים בעלי הכשרה משפטית לתפקיד תובע צבאי; את אחד מהם, שהוא בעל נסיון משפטי של ארבע שנים לפחות, ימנה תובע צבאי ראשי. תובעים צבאיים (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- 181 ב. תובע צבאי יערוך ויגיש כתבי-אישום וכתבי ערעור לפי חוק זה, ילמד קטיגוריה לפני בתי הדין הצבאיים ולפני שופטים-חוקרים וימלא כל תפקיד אחר שיוטל עליו לפי כל דין ולפי פקודות הצבא. (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- 182 א. הרמטכ"ל, בהמלצתו של הפרקליט הצבאי הראשי, ימנה קצינים בעלי הכשרה משפטית להיות סניגורים בבתי הדין הצבאיים (להלן – סניגורים צבאיים); את אחד מהם, שהוא בעל נסיון משפטי של ארבע שנים לפחות ימנה סניגור צבאי ראשי. סניגורים צבאיים (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- פרק שני: בתי הדין הצבאיים**
- סימן א' – הוראות כלליות
- 183 א. אלה בתי הדין הצבאיים לענין חוק זה: (1) בתי הדין של ערכאה ראשונה: (א) בית דין צבאי מחוזי, (ב) בית דין צבאי ימי, (ג) בית דין צבאי מיוחד, (ד) בית דין שדה, (ה) בית דין צבאי לתעבורה. (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975
- (2) בית הדין הצבאי לערעורים.
- 184 א. בעניני שפיטה – אין על שופט צבאי מרות זולת מרותו של הדין ואין הוא נתון למרות כל שהיא של מפקדיו. (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986
- סימן ב' – שופטים צבאיים-משפטיים של בתי הדין הצבאיים
- 185 א. קצין הנמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא כשיר להתמנות שופט צבאי-משפטי כשירות (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986

כמפורט להלן אם הוא בעל נסיון משפטי של מספר שנים כמצויין לצדו:

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, המשנה לנשיא ושופט צבאי-משפטי של בית הדין האמור - שבע שנים;

(2) נשיא בית דין צבאי מחוזי או מיוחד, סגן נשיא ושופט צבאי-משפטי של בית דין כאמור - חמש שנים;

(3) שופט צבאי-משפטי של בית דין צבאי לתעבורה (להלן - שופט תעבורה) - שלוש שנים.

(ב) חייל הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא ונתמנה שופט על פי חוק בתי המשפט, או על פי חוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969 (להלן - חוק בית הדין לעבודה), כשיר להתמנות שופט צבאי-משפטי של בית דין צבאי ולשבת בדין שעה שהוא בשירות מילואים, אם הוא בעל נסיון משפטי כאמור בסעיף קטן (א); ואולם חייל כאמור לא יתמנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית דין צבאי מחוזי או מיוחד או לסגן נשיא.

(ג) שופטים צבאיים-משפטיים של בית הדין הצבאי לערעורים יתמנו על פי הוראות סעיף 186, ובלבד שועדת הבחירה לא תבחר קצין שלא כיהן קודם לכן כשופט צבאי-משפטי, אלא לאחר ששוכנעה שעסק בצבא בעיסוק משפטי העושה אותו מתאים לתפקיד זה.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), רשאית ועדת הבחירה לפי סעיף 186, אם ראתה שאין בקרב הכוחות הסדירים של הצבא קצין בעל נסיון משפטי המתאים לתפקיד נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, להציע - ברוב של ששה מביין חבריה - כי יתמנה לתפקיד קצין מתאים שהוא בעל הכשרה משפטית.

186. (א) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ושאר השופטים הצבאיים-המשפטיים יתמנו בידי נשיא המדינה לפי בחירה של ועדה לבחירת שופטים צבאיים-משפטיים (להלן - ועדת הבחירה); ועדת הבחירה תציין את ערכאת בית הדין שאליה נבחר המועמד או את בחירתו לשופט תעבורה.

(ב) שופט צבאי-משפטי הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, כאמור בסעיף 185(ב), יתמנה בידי נשיא המדינה, לפי הצעת שר הבטחון ושר המשפטים כאחד, לשופט צבאי-משפטי לכל ערכאה שהיא, או לשופט תעבורה.

186א. (בוטל).

187. (א) ועדת הבחירה תהיה של תשעה חברים שהם:

(1) שר הבטחון, והוא יהיה יושב ראש הועדה;

(2) שר המשפטים;

(3) נשיא בית המשפט העליון;

(4) שופט בית המשפט העליון שיבחר חבר שופטיו;

(5) נציג לשכת עורכי הדין שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין;

(6) הרמטכ"ל;

(7) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של הצבא;

(8) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(9) שופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים שיקבע נשיאו.

(ב) ועדת הבחירה רשאית לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת משבעה.

(ג) אלה רשאים להציע מועמדים לכהונת שופט צבאי-משפטי:

(1) שר הבטחון;

(2) הרמטכ"ל;

(3) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(4) שלושה חברי ועדת הבחירה כאחד.

(ד) החלטת ועדת הבחירה בדבר מינויו של שופט צבאי-משפטי תתקבל ברוב קולות חבריה שהשתתפו בהצבעה.

(ה) ועדת הבחירה תקבע את סדרי דיוניה ועבודתה.

187א. ועדת הבחירה לא תציע מינוי של שופט צבאי-משפטי, אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה, בנסיבות הענין, משום קלון.

טייג למינוי שופט
(תיקון מס' 21)
תשנ"א-1991

187ב. חבר ועדת הבחירה יצביע על פי שיקול דעתו, ולא יהיה מחויב להחלטות הגוף שמטעמו הוא חבר בוועדה.

הצבעה בוועדת
הבחירה
(תיקון מס' 46)
תשס"ד-2004
שופט עמית
(תיקון מס' 54)
תשס"ו-2006

187ג. (א) הרמטכ"ל רשאי, לפי הצעת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ובהסכמת המועמד, למנות מי שיהיה כשופט צבאי-משפטי, והפסיק לכהן בשל יציאתו לקצבה או פרישתו מהכוחות הסדירים של הצבא או מכהונתו כשופט לפי חוק בתי המשפט או לפי חוק בית הדין לעבודה, לכהן כשופט צבאי-משפטי עמית בבית הדין הצבאי לערעורים או בבית הדין הצבאי המיוחד (בסימן זה – שופט עמית); ואולם לא יתמנה ולא יכהן כשופט עמית –

(1) מי שגילו עולה על שבעים וחמש שנים;

(2) מי שעסק בפעולות שנתייחדו לעורך דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, לאחר שיצא לקצבה או פרש.

(ב) שופט עמית לא יתמנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית דין צבאי מיוחד או לסגן נשיא.

(ג) שופט עמית יכהן כשופט צבאי-משפטי בבית דין שדרגתו אינה גבוהה מדרגת בית הדין שבו כיהן כשופט צבאי-משפטי לפני שיצא לקצבה או פרש.

(ד) שופט עמית ישב בדין רק שעה שהוא בשירות מילואים.

(ה) באין הוראה אחרת בחוק זה, יראו שופט עמית כשופט צבאי-משפטי הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, לכל דבר וענין.

(ו) שופט עמית ישב בדין במקרים שנשיא בית הדין הצבאי לערעורים או נשיא בית הדין הצבאי המיוחד, לפי הענין, החליט על כך.

188. (א) המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים יתמנה בידי שר הבטחון, בהמלצת הרמטכ"ל, מקרב השופטים הצבאיים-המשפטיים של בית הדין הצבאי לערעורים; נשיא בית הדין הצבאי המיוחד וסגנו וכן נשיא בית דין צבאי מחוזי וסגנו יתמנו בידי הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, מקרב השופטים הצבאיים-המשפטיים של בתי הדין של אותה דרגה.

מינוי נשיאים, משנה
וסגנים
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

(ב) יכול ששופט צבאי-משפטי אחד יתמנה לנשיא של יותר מבית דין צבאי מחוזי אחד וכן לנשיא גם לבתי דין כאמור וגם לבית הדין הצבאי המיוחד.

(ג) יכול ששופט צבאי-משפטי אחד יתמנה לסגן של מספר נשיאים של בתי דין צבאיים מחוזיים וכן לסגן נשיא בית הדין הצבאי המיוחד.

189. (א) נתפנה מקומו של נשיא בית דין צבאי וכל עוד הנשיא החדש לא התחיל לכהן, או נעדר הנשיא מהארץ או נבצר ממנו זמנית למלא תפקידו, ימלא משנהו או סגנו, לפי הענין, את התפקידים המוטלים על הנשיא וישתמש בסמכויות הנתונות לו לפי כל חיקוק.

סמכויות נשיא בית
דין למשנה או לסגן
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

(ב) נבצר מנשיא בית דין צבאי וממשנהו או סגנו, לפי הענין, למלא תפקידיהם, יכהן כממלא מקום הנשיא הותיק שבשופטים הצבאיים-המשפטיים של בית הדין, ומבין בעלי ותק שווה – המבוגר שבהם.

(ג) נשיא בית דין צבאי רשאי לאצול מסמכויותיו למשנהו או לסגנו, לפי הענין.

190. מי שנתמנה שופט צבאי-משפטי, למעט מי שנתמנה שופט לפי חוק בתי המשפט או לפי חוק בית הדין לעבודה ולמעט מי שנתמנה שופט עמית, יצהיר הצהרת אמונים לפני נשיא המדינה; ואלה דברי ההצהרה:

הצהרת אמונים
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986
(תיקון מס' 54)
תשס"ו-2006

"אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולחוקיה, לשפוט משפט צדק, לא להטות משפט ולא להכיר פנים".

191. (בוטל).

(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

192. (א) מינוי לאחת הכהונות המנויות בסעיף 185 יהיה מינוי של קבע לתקופות אלה:
- (1) חמש שנים - לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים; על פי המלצה של ועדת הבחירה, ניתן להאריך תקופה זו פעם אחת לתקופה נוספת של עד חמש שנים;
  - (2) עשר שנים - למשנהו של נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ולשופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים;
  - (3) שבע שנים - לנשיא בית דין צבאי מחוזי או מיוחד;
  - (4) חמש שנים - לכל שופט צבאי-משפטי אחר.

תקופות המינוי
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

(ב) (בוטל).

(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) תסתיים כהונתו של שופט צבאי-משפטי, למעט נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, בהגיעו לגיל חמישים וחמש.
- (ד) ועדת הבחירה רשאית להמליץ על הארכת הכהונה של שופט צבאי-משפטי לתקופה או לתקופות נוספות כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שבכל מקרה תסתיים הכהונה של שופט כאמור בהגיעו לגיל חמישים וחמש.

192א. (א) הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, רשאי למנות לכהונה בפועל, בהסכמת המועמד –

מינוי לכהונה בפועל
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

- (1) את המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים או שופט צבאי-משפטי של בית הדין האמור - לנשיא או לשופט של בית דין צבאי מחוזי או של בית הדין הצבאי המיוחד;
- (2) נשיא, סגן נשיא או שופט צבאי-משפטי של בית דין צבאי מחוזי או של בית הדין הצבאי המיוחד - לשופט של בית הדין הצבאי לערעורים.
- (ב) כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה למשך יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(ג) מי שנתמנה לכהונה בפועל לפי סעיף זה, רשאי לדון גם בענין הנתון לסמכות בית הדין הצבאי שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי הערכאות.

(תיקון מס' 34)
תשמ"ח-1998

192ב. שופט צבאי-משפטי שכהונתו נסתיימה לאחר שהתחיל בדיון, יהיה מוסמך להמשיך בו כדי לסיימו תוך שלושה חדשים מיום סיום כהונתו; הוראה זו לא תחול על מי שכהונתו נסתיימה בעקבות החלטה של בית הדין המשמעתי או של ועדת הבחירה כאמור בסעיף 192ג.

סמכות לסיים דיון
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

192ג. לא תיפסק כהונתו של שופט צבאי-משפטי שלא בהסכמתו ולא יופסק שירותו בצבא שלא בהסכמתו, לפני תום התקופות הנקובות בסעיף 192, אלא באחד מאלה:

הפסקת כהונה
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986
(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

- (1) על פי החלטה של בית הדין המשמעתי;
- (2) משקבעה ועדת הבחירה, על יסוד חוות דעת רפואית לפי כללים שהיא קבעה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו;
- (3) על פי החלטת ועדת הבחירה שהציע יושב ראש הועדה או נשיא בית הדין הצבאי לערעורים או הנציב ושנתקבלה ברוב של שבעה חברים לפחות.

(תיקון מס' 40)
תשס"ב-2002

192ד. (א) שופט צבאי-משפטי יהא נתון לשיפוטו של בית דין משמעתי.

בית דין משמעתי
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

(ב) בית הדין המשמעתי יהיה של חמישה והם: שלושה שופטים של בית המשפט העליון שמינה נשיאו ושני שופטים צבאיים-משפטיים של בית הדין הצבאי לערעורים שמינה נשיאו; נשיא בית המשפט העליון ימנה את אחד משופטי בית המשפט העליון להיות אב בית הדין המשמעתי.

(ג) שר הבטחון רשאי להגיש לבית הדין המשמעתי קובלנה על שופט צבאי-משפטי בשל אחת מאלה:

- (1) השופט נהג שלא כהלכה במילוי תפקידו;
- (2) השופט התנהג באופן שאינו הולם את מעמדו של שופט בישראל או של קצין בצבא;

- (3) השופט הורשע בעבירה שבנסיבות הענין יש בה משום קלון ;
(4) ועדת הבחירה מצאה שהשופט השיג את מינויו שלא כדין.
(ד) בכירור הקובלנה יהיו לבית הדין המשמעתי כל הסמכויות שיש לבית דין צבאי מחוזי לפי חוק זה.

(ה) ואלה אמצעי המשמעת שבית הדין המשמעתי מוסמך להטיל:

- (1) הערה ;
(2) התראה ;
(3) נזיפה ;
(4) העברה מן הכהונה ;
(5) העברה מן הכהונה תוך הפסקת השירות בצבא, בין בתשלום קיצבה ובין בשלילתה, כולה או מקצתה.

(ו) בית הדין המשמעתי ימסור את החלטתו לשר הבטחון.

192ה. (א) שופט צבאי-משפטי לא יהא נתון לדין משמעתי לפי חלק ג'.

(ב) לא תיפתח חקירה פלילית נגד שופט צבאי-משפטי על פי חוק זה ולא יוגש נגדו כתב אישום אלא על פי הוראת הפרקליט הצבאי הראשי.

(ג) כתב אישום כאמור יוגש לבית הדין הצבאי המיוחד, ועל אף האמור בסעיף 202, יורכב מותב בית הדין משלושה שופטים צבאיים-משפטיים.

(ד) נחשד שופט צבאי-משפטי בעבירה שאיננה עבירה צבאית, והיה היועץ המשפטי לממשלה סבור שהעבירה לא נעברה במסגרת הצבא או עקב השתייכותו של השופט לצבא, יחולו על השופט הצבאי-משפטי הוראות סעיף 12 לחוק-יסוד: השפיטה, בשינויים המחוייבים.

192ה. (א) הוראות סעיף 192ה לא יחולו על סוגי עבירות אלה:

(1) עבירה שנקבעה כעבירת קנס לפי פרק ז' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי);

(2) עבירה שנקבעה כעבירה מינהלית שדינה קנס מינהלי לפי חוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985 (להלן - חוק העבירות המינהליות).

(ב) בעבירות המנויות בסעיף קטן (א), ניתן להגיש כתב אישום, ויחולו הוראות סעיף 192ה, אם נסיבות העבירה מחייבות בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרו טופס ברירת דיון לפי סעיף 176ג או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, או בטרם שולם קנס מינהלי בנסיבות האמורות בסעיף 15 לחוק העבירות המינהליות.

(ג) ביקש שופט צבאי-משפטי להישפט על פי הוראות החיקוקים האמורים בסעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 192ה(ג)-ו(ד).

192ו. (א) שופט צבאי-משפטי, שהוגשה עליו קובלנה לפי סעיף 192ד או שהועמד לדין פלילי לפי סעיף 192ה, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, לאחר שקיבל חוות דעת של הפרקליט הצבאי הראשי, להשעותו לתקופה שימצא לנכון.

(ב) בית הדין המשמעתי כאמור בסעיף 192ד רשאי, על פי בקשת השופט, לבטל את השעייתו.

192ז. הוראות סעיפים 192ב עד 192ו יחולו לגבי שופט צבאי-משפטי הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, אולם לא תוגש נגדו קובלנה לפי פסקאות (1) או (2) של סעיף 192ד(ג) אלא בשל מעשה שעשה במילוי תפקידו כשופט צבאי-משפטי בשירות מילואים.

193. כהונתו של שופט צבאי-משפטי הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא תיפסק באחד מאלה:

(1) לפי בקשתו;

(2) הוא חדל מהיות נמנה עם כוחות המילואים;

דין משמעתי או פלילי
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

שיפוט פלילי
(תיקון מס' 34)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 74)
תשע"ז-2017

השעייה
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

תחולת הוראות לגבי
שופט מכוחות
המילואים
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

תקופת כהונתו של
שופט מכוחות
המילואים
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

- (3) הוא הועבר מכהונתו על פי החלטת בית דין משמעתית כאמור בסעיף 192ד; ;
- (4) אם הוא נתמנה לפי הוראות סעיף 186(ב) – נפסקה כהונתו כשופט על פי חוק בתי המשפט או על פי חוק בית הדין לעבודה. (תיקון מס' 54 תשמ"ו-2006)
- 193א. (בוטל). (תיקון מס' 17 תשמ"ו-1986)
- 193ב. סעיפים 21א עד 21ח לחוק בתי המשפט יחולו על שופט צבאי-משפטי, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: (תיקון מס' 72 תשמ"ו-2016)
- (1) במקום "שופט" יקראו "שופט צבאי-משפטי";
- (2) במקום "נשיא בית המשפט העליון" יקראו "נשיא בית הדין הצבאי לערעורים";
- (3) בסעיף 21ג(א), במקום האמור בפסקה (1) יקראו "בתוך 90 ימים מיום שהתמנה לתפקיד";
- (4) בסעיף 21ז, במקום "בסעיף 19(1) עד (3)" יקראו "בסעיף 192ד(ה) (1) עד (3)" ובמקום "לבית הדין" יקראו "לבית הדין המשמעתית".
- סימן ג' – בית דין צבאי מחוזי ובית דין צבאי מיוחד
194. הרמטכ"ל רשאי לקבוע מזמן לזמן שחלק מכוחות הצבא, מסוייג על פי חנייתו או השתייכותו או בדרך אחרת, יהיה מחוז שיפוטי לענין חוק זה. מחוז שיפוטי
195. ראש מחוז שיפוטי יהיה קצין שנתמנה לכך על ידי הרמטכ"ל. לא נתמנה קצין כאמור - יהיה ראש המחוז השיפוטי קצין שנקבע בהתאם לפקודות הצבא. ראש מחוז שיפוטי
196. בכל מחוז שיפוטי יהיה בית דין צבאי מחוזי, והוא יהיה מוסמך לשפוט כל חייל שאינו קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה, הנאשם בעבירה שבית דין צבאי מוסמך לדון עליה לפי חוק זה, ושאינה עבירה שדינה מוות. סמכות בית דין צבאי מחוזי
197. (א) יהיה בצבא בית דין צבאי מיוחד, והוא יהיה מוסמך לשפוט כל קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה על כל עבירה שבית דין צבאי מוסמך לדון עליה לפי חוק זה, וכן כל חייל אחר הנאשם בעבירה שדינה מוות. בית דין צבאי מיוחד (תיקון מס' 3 תשמ"ד-1964)
- (ב) היו נאשמים, שהואשמו בכתב אישום אחד, בעלי דרגות שונות, חלקם בדרגת סגן-אלוף ומעלה וחלקם בדרגה נמוכה מדרגת סגן-אלוף, יובאו כל הנאשמים לפני בית דין צבאי מיוחד.
198. הרמטכ"ל לגבי בית דין צבאי מיוחד, וראש המחוז השיפוטי לגבי בית דין צבאי מחוזי של מחוז, ימנו כל אחד בהמלצת נשיאו של אותו בית דין, מספר מספיק של חיילים שישבו בדין כשופטים צבאיים באותו בית דין, אך לא ימנה את עצמו לכך. מינוי שופטים צבאיים
199. נשיאו של בית הדין הצבאי המיוחד ונשיאו של בית דין צבאי מחוזי, יקבעו כל אחד את סדרי המינהל של בית דינו. סדרי המינהל של בית דין צבאי מיוחד
200. מותב של בית הדין הצבאי המיוחד יורכב בידי נשיאו מבין השופטים הצבאיים של אותו בית דין ומבין השופטים הצבאיים-המשפטיים שנתמנו לפי סעיף 186. מותב של בית הדין הצבאי המיוחד (תיקון מס' 17 תשמ"ו-1986)
- 200א. (א) מותב של בית דין צבאי מחוזי יורכב בידי נשיאו מבין השופטים הצבאיים של אותו בית דין ומבין השופטים הצבאיים-המשפטיים שנתמנו לפי סעיף 186. מותב של בית דין צבאי מחוזי (תיקון מס' 17 תשמ"ו-1986)
- (ב) ראה נשיא בית דין צבאי מחוזי שיש צורך בדבר, רשאי הוא - בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות - לכלול בין השופטים הצבאיים של מותב, שופטים צבאיים של בית דין צבאי מחוזי אחר.
201. בית דין צבאי מחוזי ובית דין צבאי מיוחד ידונו בשלושה או בחמישה; רוב חברי בית-הדין יהיו קצינים. מספר חברי בית הדין (תיקון מס' 3 תשמ"ד-1964)
202. נשיא בית דין צבאי מחוזי או מיוחד המרכיב מותב בית דין יכלול בו שופט צבאי אחד לפחות ושופט צבאי-משפטי אחד לפחות. הכללת שופט צבאי ושופט צבאי-משפטי (תיקון מס' 14 תשמ"ב-1981)

203. (א) על אף הוראות סעיפים 201 ו-202, בית דין צבאי מחוזי ידון בעבירות המפורטות להלן, בשופט צבאי-משפטי אחד:

דיון לפני דן יחיד
בבית דין צבאי מחוזי
(תיקון מס' 60)
תשט"ו-2009

(1) עבירה לפי סעיפים 94, 94א, 121 ו-127א;

(2) עבירה של החזקת סם מסוכן או שימוש בו לצריכה עצמית, בלא היתר, לפי סעיף 7(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בסעיף זה – פקודת הסמים המסוכנים), ועבירה של החזקת כלים המשמשים לצריכה עצמית של סם מסוכן או להכנת סם מסוכן לצריכה עצמית, בלא היתר, לפי סעיף 10 סיפה לפקודה האמורה;

(3) עבירה לפי סעיפים 129, 130 או 133 בשל אחד מאלה:

(א) היעדרות של חייל מהשירות או מהמקום שהוא חייב כדין להימצא בו, שלא ברשות, כאמור בסעיף 94;

(ב) איבוד קשר עם היחידה, כאמור בסעיף 94א;

(ג) בריחה ממשמורת, כאמור בסעיף 121;

(ד) סירוב להיבדק לשם גילוי שימוש בסמים מסוכנים, כאמור בסעיף 127א;

(ה) החזקת סם מסוגן או שימוש בו לצריכה עצמית, בלא היתר, או החזקת כלים המשמשים לצריכה עצמית של סם מסוכן או להכנת סם מסוכן לצריכה עצמית, בלא היתר, כאמור בסעיפים 7(ג) סיפה ו-10 סיפה, לפקודת הסמים המסוכנים;

(ו) החזקת חומר משכר, מכירתו, שימוש בו או הכנסתו למחנה צבאי, בניגוד לפקודות הצבא; בפסקת משנה זו, "חומר משכר" – כהגדרתו בפקודות הצבא.

(תיקון מס' 70)
תשע"ו-2016

(ב) שופט צבאי-משפטי שדן בעבירה לפי הוראות סעיף קטן (א) לא יטיל, בשל אותה עבירה, עונש מאסר לריצוי בפועל העולה על שנה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), בית דין צבאי מחוזי ידון בעבירה המנויה באותו סעיף קטן, במותב שיורכב לפי סעיפים 201 ו-202, באחד מאלה:

(1) נשיא בית הדין או סגנו החליט, ביוזמתו או לבקשת הנאשם או תובע צבאי, כי יש לקיים את הדיון במותב כאמור;

(2) הפרקליט הצבאי הראשי הודיע לנשיא בית הדין כי הוא סבור שיש צורך לקיים את הדיון לפני מותב כאמור.

204. (בוטל).

(תיקון מס' 42)
תשס"ז-2003

סימן ד' – בית דין צבאי ימי

205. לבית דין צבאי ימי תהיה אותה סמכות שפיטה הנתונה לבית דין צבאי מחוזי.

סמכות בית דין צבאי

206. נמצא כלי שיט של הצבא מחוץ למימי חופין של ישראל, והואשם אחד מפקודיו של מפקד כלי השיט בעבירה שבית דין צבאי ימי מוסמך לדון עליה, והמפקד משוכנע כי כלי השיט לא ישוב למימי חופין של ישראל לפני תום 21 יום, והוא סבור שדחיית המשפט עלולה לגרום לנזק חמור למשמעת בכלי השיט, רשאי הוא להרכיב ולזמן בית דין צבאי ימי.

אימתו מרכיבים בית
דין צבאי ימי

207. נמצא מספר כלי שיט של הצבא מחוץ למימי חופין של ישראל והם כפופים לפיקודו של מפקד אחד שנמצא באחד מכלי השיט, הסמכות להרכיב ולזמן בית דין צבאי ימי לגבי כל אחד מאותם כלי השיט תהיה בידי אותו מפקד בלבד.

סמכותו של מפקד
שייטת

208. בית דין צבאי ימי יהיה של שלושה חיילים, שלפחות אחד מהם קצין.

מותב בית דין צבאי

סימן ה' – בית דין שדה

209. בתי דין שדה יוקמו ויפעלו לפי חלק ו'.

בתי דין שדה

סימן ה' – בית דין צבאי לתעבורה

(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

<p>209א. (א) בכל מחוז שיפוטי יהיה בית דין צבאי לתעבורה והוא יהיה מוסמך לשפוט כל חייל בעבירות תעבורה; ואלה עבירות תעבורה:</p>	<p>סמכות בית דין צבאי לתעבורה</p>
<p>(1) עבירה ששופט תעבורה שנתמנה לענין פקודת התעבורה מוסמך לדון בה, למעט פשע ולמעט עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שנעברה תוך כדי שימוש ברכב;</p>	<p>(תיקון מס' 19 תשמ"ז-1987)</p>
<p>(2) עבירה לפי סעיף 133, בשל אי-קיום הוראה מהוראות הפקודות האמורות בו, או בשל התרשלות בקיומה, כשההוראה נוגעת לכלי רכב, להסדרי התחבורה הצבאית או לתעבורה;</p>	
<p>(3) עבירה לפי סעיף 79(א) בשל שימוש ברכב;</p>	
<p>(ב) הסמכות של בית דין צבאי לתעבורה אינה גורעת מסמכויות שפיטה אחרות בעבירות תעבורה לפי חוק זה או לפי חיקוק אחר.</p>	
<p>209ב. (א) בית דין צבאי לתעבורה ידון בשופט תעבורה אחד.</p>	<p>דן יחידי</p>
<p>(ב) מי שנתמנה להיות נשיא בית דין צבאי-משפטי או שופט צבאי-משפטי בבית הדין הצבאי המיוחד או בבתי הדין הצבאיים המחוזיים, יהיה מוסמך אף הוא לדון בשופט תעבורה.</p>	
<p>209ג. בית דין צבאי לתעבורה לא יטיל עונש מאסר לתקופה העולה על שנה, עונש של הורדה בדרגה כשדרגת הנאשם רב-סמל ומעלה, או עונש של גירוש מן הצבא.</p>	<p>הגבלת סמכות</p>
<p>209ד. נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע במחוזו את סדרי המינהל בבית הדין הצבאי לתעבורה.</p>	<p>סדרי המינהל</p>
<p>סימן ו' – בית הדין הצבאי לערעורים</p>	
<p>210. בית הדין הצבאי לערעורים ישמע ערעורים מבתי הדין הצבאיים של ערכאה ראשונה.</p>	<p>בית הדין הצבאי לערעורים</p>
<p>211. נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ממונה על סדרי המינהל של בית דין זה, והוא יקבע כללים לקביעת סדרי המינהל כאמור בסעיף 199.</p>	<p>סדרי המינהל של בית הדין הצבאי</p>
<p>212. הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין לערעורים, ימנה קצינים לכהן כשופטים צבאיים של בית הדין הצבאי לערעורים, ומספרם לא יפחת מעשרים ואחד; אך לא ימנה לכך את עצמו.</p>	<p>שופטי בית הדין הצבאי לערעורים</p>
<p>213. מותב של בית הדין הצבאי לערעורים יורכב על ידי נשיאו מתוך השופטים הצבאיים של אותו בית דין ומתוך השופטים הצבאיים-המשפטיים שנתמנו לפי סעיף 187(1).</p>	<p>הרכבת מותבי בית הדין הצבאי</p>
<p>214. בית הדין הצבאי לערעורים ידון בשלושה, חוץ מן המקרים המנויים בסעיפים 215 ו-215א.</p>	<p>מותב של שלושה (תיקון מס' 8 תשל"ה-1975)</p>
<p>215. בכל אחד מהמקרים שלהלן ידון בית הדין הצבאי לערעורים בחמישה:</p>	<p>מותב של חמישה</p>
<p>(1) כשהערעור הוא על פסק דין המטיל עונש מוות;</p>	
<p>(2) כשנשיא בית-הדין הצבאי לערעורים החליט על כך.</p>	<p>(תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)</p>
<p>(3) כשהפרקליט הצבאי הראשי סבור שיש צורך בהרכב כזה, מפני שכרוכה בערעור שאלה משפטית שיש בה משום חידוש או שהיא בעלת חשיבות כללית או מפני סיבה אחרת;</p>	<p>(תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)</p>
<p>(4) כשבית הדין בהרכב של שלושה החליט על כך, על פי בקשת המערער או על פי בקשת המשיב או ביזמת בית הדין.</p>	<p>(תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)</p>
<p>215א. (א) בערעור על פסק-דין של בית דין צבאי לתעבורה ידון בית הדין הצבאי לערעורים בשופט משפטי אחד, זולת במקרים המנויים בסעיף 215ב.</p>	<p>הרכב בית הדין הצבאי לערעורים של שופט אחד</p>
<p>(ב) בית הדין הצבאי לערעורים הן כאמור בשופט משפטי אחד בערעור מצד התביעה, לא יטיל עונש מאסר בפועל לתקופה העולה על ששה חדשים.</p>	<p>(תיקון מס' 8 תשל"ה-1975 ת"ט תשל"ו-1976)</p>
<p>215ב. בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה ידון בית הדין הצבאי לערעורים בשלושה שופטים, שאחד מהם לפחות הוא משפטי, בכל אחד מהמקרים האלה:</p>	<p>הרכב בית הדין הצבאי לערעורים של שלושה שופטים (תיקון מס' 8 תשל"ה-1975)</p>
<p>(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים החליט על כך;</p>	

- (2) הפרקליט הצבאי הראשי הודיע לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים כי הוא סבור שיש צורך בכך;
- (3) הערעור הוא מצד הנאשם שביקש כך או מצד התביעה, והכל כשפסק הדין מטיל עונש מאסר בפועל העולה על ששה חדשים;
- (4) השופט הדין בערעור החליט על כך.
216. כל אימת שבית הדין הוא של שלושה יהיו לפחות שנים מהם שופטים צבאיים-משפטיים; היה בית הדין של חמישה יהיו לפחות שלושה מהם שופטים צבאיים-משפטיים.
217. מותב של בית הדין הצבאי לערעורים יזמן על ידי נשיאו בצו חתום על ידיו או מטעמו.
- סימן ד' – הוראות שונות
218. בבית דין צבאי לא ישב שופט שדרגתו למטה מדרגת הנאשם; היו נאשמים בעלי דרגות שונות, לא ישב שופט שדרגתו למטה מדרגת הנאשם בעל הדרגה הגבוהה ביותר.
219. הוראת סעיף 218 לא תחול כשהנאשם הוא אדם שחוק זה חל עליו על פי הסעיפים 7 ו-8.
220. נשיאו של בית דין צבאי רשאי לכלול את עצמו במותביו.
221. השופט בעל הדרגה הגבוהה ביותר במותב בית הדין יהיה אב בית הדין; היו שופטים אחדים שדרגתם שווה וגבוהה משל יתר חברי בית הדין, או שהיו כולם בעלי דרגה שווה — המרכיב את המותב יקבע מי מהם יהיה אב בית הדין; ולעולם, אם נכלל בהרכב המותב נשיא אותו בית דין הוא אב בית הדין.
222. נשיאו של כל בית דין יכול להרכיב מותבים אחדים של בית דינו והם יכולים לשבת בעת ובעונה אחת.
223. לא יתמנה שופט צבאי חייל שנמצא חייב בדין מבית משפט, בבית דין צבאי או בכל בית דין אחר בעבירה שיש בה משום קלון, או חייל שמתנהלת נגדו חקירה על עבירה כזאת.
224. הורכב מותב של בית דין צבאי כדין, שום שינוי שחל לאחר הרכבתו במעמדו או בדרגתו של שופט או של הנאשם לא יפגע בחוקיות הרכבו.

חלק ה' – הליכי שפיטה

פרק ראשון: הליכים לפני המשפט

סימן א' – תלונה, מעצר וחיפוש

225. מפקד היודע, או שיש לו יסוד להניח, כי אחד מפקודיו עבר עבירה שאפשר לשפטו עליה בבית דין צבאי או חייל אחר שנקבע לכך על פי פקודת הצבא, היודע או שיש לו יסוד להניח כי חייל אחר עבר עבירה כאמור, יערוך תלונה או יורה על עריכת תלונה בשל העבירה, יחתום עליה ויביאנה לפני קצין שיפוט, הכל לפי שנקבע בפקודות הצבא.
226. העוצר אדם לפי חוק זה יודיע לו בה בשעה את הסיבה למעצר.
- 226א. כל מקום בסימן זה המדובר בחייל שניתנו לו סמכויות מעצר, אין המונח "חייל" כולל אדם שחוק זה חל עליו על פי הסעיפים 6, 7, 8, 10 ו-11.
227. חייל שנתמנה לפי פקודות הצבא להיות שוטר צבאי (להלן - שוטר צבאי) רשאי, בהתחשב עם פקודות הצבא –
- (1) להשתמש לגבי כל חייל, ולגבי כל אדם אחר הנמצא במקום שבהחזקת הצבא או המפריע לפעולה של הצבא, בסמכויות הנתונות על פי הדין לשוטר לגבי כל אדם;
- (2) לעצור ללא פקודת מעצר כל חייל כהגדרתו בסעיף 1 שאינו נותן ידיעות המספיקות לזהותו;
- (3) לעצור כל חייל כהגדרתו בסעיף 1 שיש לו עליו פקודת מעצר לפי כל דין, וכל

אדם אחר שיש לו עליו פקודת מעצר שניתנה לפי חוק זה.

227א. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 227, הוראות סעיפים 32 עד 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - חוק סמכויות אכיפה - מעצרים), יחולו על מעצר לפי סעיפים 231 ו-237א, הכל לפי הענין, ובשינויים המחוייבים הבאים:

החלת סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (תיקון מס' 31) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 34) תשנ"ח-1998

- (1) הסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית;
- (2) הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית בדרגת סרן, לפחות;
- (3) הסמכויות הנתונות למפקח הכללי של המשטרה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית ראשי;
- (4) הסמכויות הנתונות ליועץ המשפטי לממשלה יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי;
- (5) הסמכויות הנתונות לשופט או לנשיא בית המשפט המחוזי ולשופט בית המשפט העליון יהיו נתונות, לפי הענין, לשופט או לנשיא בין דין צבאי מחוזי או בית דין צבאי מיוחד ולשופט בית דין צבאי לערעורים; בפני בית דין צבאי יתייבב, מטעם צבא הגנה לישראל, תובע צבאי;
- (6) זכות הפגישה עם עורך דין תהיה רק עם סניגור כמשמעותו בסעיף 316.

(תיקון מס' 34) תשנ"ח-1998

227א1. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 227, יחולו הוראות סעיפים 34 ו-35 לחוק סמכויות אכיפה - מעצרים, לגבי חייל שנחקר ושלפי הדין קיימת אפשרות קרובה לוודאי שיעצר, הכל לפי הענין ובשינויים המחוייבים כאמור בסעיף 227א; לענין סעיף זה, "לפי הדין" - לרבות לפי הלכה פסוקה.

228. (א) חייל היודע, או שיש לו יסוד להניח, כי חייל אחר הנמוך ממנו בדרגה עבר עבירה שאפשר לשפטו עליה בבית דין צבאי, רשאי לעצור אותו חייל ללא פקודת מעצר.

מעצר על ידי גבוה בדרגה (תיקון מס' 3) תשכ"ז-1964

(ב) מי שאינו מפקד יחידה שהחייל הנמוך בדרגה שייך אליה, לא יעצור את החייל אם ידוע לו שמצוי באותו מקום מפקד יחידה של החייל או שוטר צבאי.

229. קצין רשאי לעצור ללא פקודת מעצר כל חייל המשתתף במריבה, בקטטה או בהפרעת סדר, אף אם אותו חייל גבוה ממנו בדרגה.

מעצר על הפרעת סדר

230. אין האמור בסעיפים 228 ו-229 בא לגרוע מהוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מאסר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969, או מהסמכויות הנתונות בידי שוטר צבאי על פי סעיף 227.

שמירת הוראות אחרות (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

231. חייל שנעצר על ידי שוטר צבאי והוא מוחזק במעצר, יש לקבל עליו פקודת מעצר בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרים וארבע שעות מעת מעצרו; לא ניתנה פקודת מעצר עד תום עשרים וארבע שעות מעת מעצרו - ישוחרר.

מעצר על ידי שוטר צבאי בלא פקודת מעצר (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

232. שוטר צבאי העוצר לפי חוק זה אדם שאינו חייל, חייב למסור אותו בהקדם האפשרי, ולא יאוחר משתים עשרה שעות לאחר המעצר, לידי רשות אזרחית.

מסירת אדם שאינו חייל לרשות אזרחית (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

233. מי שנעצר כאמור בסעיפים 228 ו-229 יושם במקום מעצר צבאי, ואם הוא מוחזק במעצר יש לקבל עליו פקודת מעצר בהקדם האפשרי; לא ניתנה פקודת מעצר תוך עשרים וארבע שעות מעת מעצרו - ישוחרר.

מעצר על ידי חייל אחר ללא פקודת מעצר (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

234. (א) קצין שיפוט רשאי לתת פקודת מעצר, על חייל הנמוך ממנו בדרגה שנחשד או שנאשם בעבירה, לתקופה שלא תעלה על ארבעים ושמונה שעות; היתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מארבעים ושמונה שעות, רשאי קצין השיפוט להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על ארבעים ושמונה שעות.

פקודת מעצר של קצין שיפוט (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(1א) קצין שיפוט שדרגתו סגן אלוף לפחות, רשאי להורות, מטעמים הקשורים בפעילות מבצעית או בפעילות כלי שיט, על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך תקופות המעצר לפי סעיף קטן זה וסעיף קטן (א) לא יעלה על תשעים ושש שעות; הורה קצין שיפוט כאמור להאריך את המעצר, ירשום את נימוקיו להארכת המעצר.

(תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(ב) פקודת המעצר תיערך בכתב ותיחתם בידי קצין השיפוט, והיא תבוצע בידי שוטר או

שוטר צבאי או בידי חייל אחר אשר קצין השיפוט הורה על כך; לענין ביצועה, דין חייל אחר כאמור המבצע פקודת מעצר, כדין שוטר צבאי.

234א. פקודת מעצר שנתן קצין שיפוט בכיר, רשאי שוטר או שוטר צבאי המבצע אותה כשהיא בידי –

ביצוע פקודת מעצר (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978

(1) להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שהעצור נמצא בו;

(2) להשתמש בכוח סביר נגד אדם או רכוש במידה הדרושה לביצוע הפקודה.

235. (א) קצין שיפוט שדרגתו למטה מסגן אלוף, שנתן פקודת מעצר כאמור בסעיף 234(א) יגישנה מיד בהתאם לפקודות הצבא, לאישורו של קצין שיפוט אחר שדרגתו אינה למטה מדרגת סגן אלוף.

אישור פקודת מעצר (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993 (תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(ב) קצין שיפוט, שדרגתו סגן אלוף לפחות, שנתן פקודת מעצר לפי סעיף 234(א) או שאישר פקודת מעצר שניתנה לפי הסעיף האמור, וקצין שיפוט שהורה על הארכת מעצר, לפי סעיף 234(א), יודיע על כך מיד, בהתאם לפקודות הצבא, לפרקליט צבאי.

236. (בוטל).

(תיקון מס' 36) תש"ס-2000

237. (בוטל).

(תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993

237א. (א) על אף הוראות סעיף 234(א), רשאי קצין שיפוט שהוא שוטר צבאי לתת פקודת מעצר על כל חייל, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות; קצין שיפוט כאמור, שנתן פקודת מעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על 48 שעות.

פקודת מעצר של שוטר צבאי (תיקון מס' 15) תשמ"ב-1982 (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993 (תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 32) תש"ס-2000 (תיקון) תשנ"ח-1998 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(ב) נעצר חייל על פי פקודת מעצר שניתנה על ידי קצין שיפוט כאמור בסעיף קטן (א) שדרגתו לפי תקן היא למטה מסגן ושאינו מפקד בסיס משטרה צבאית יובא מעצרו לאישור קצין משטרה צבאית שהוא מפקד בסיס משטרה צבאית, או קצין משטרה צבאית שדרגתו לפי תקן היא סגן לפחות, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרים וארבע שעות מעת שנעצר.

(תיקון מס' 54) תשס"ו-2006

(ג) קצין משטרה צבאית, שאליו מובא מעצרו של חייל לאישור, כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי לאשר את תקופת המעצר שנקבעה בפקודת המעצר, לקצרה או להורות על שחרורו של החייל ממעצר.

(תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(ד) לא נתמלאו הוראות סעיף קטן (ב), ישוחרר החייל ממעצרו.

(תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(1) על אף הוראות סעיף זה וסעיף 237ג, אם מצא קצין משטרה צבאית שדרגתו היא סגן אלוף לפחות, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה ביותר, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה ביותר הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, רשאי הוא להורות על הארכת המעצר לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על שבעים ושתיים שעות מתחילת המעצר.

(2) לא יורה קצין משטרה צבאית על הארכת מעצר כאמור בסעיף קטן (1), אלא בעבירה מסוג פשע, ולאחר שיקבל מראש את אישורו של פרקליט צבאי להארכת המעצר; קצין משטרה צבאית שהאריך מעצר כאמור ירשום את הנימוקים לכך.

(תיקון מס' 36) תש"ס-2000

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על פקודת מעצר שנתן שוטר צבאי בתוקף סמכותו כקצין שיפוט ביחידתו על חייל הנתון לפיקודו, אלא אם העבירה שבגינה נעצר החייל נבדקת בידי קצין בודק כאמור בסעיף 252(א)(3).

237א1. (א) (1) נעצר חייל על פי פקודת מעצר לפי סעיף 237א, תינתן לו הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שיוזהר באזהרה הקבועה בסעיף 267; הדברים שנאמרו לענין המעצר יובאו בפני מי שמוסמך לאשר מעצר לפי סעיף 237א(ב) (להלן בסעיף זה - הקצין

שמיעת טענות העצור (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

המוסמך), בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרים וארבע שעות מעת שנעצר;
 (2) דרך הבאת הדברים שנאמרו לענין המעצר, בפני הקצין המוסמך, יכול שתיעשה בכתב או בעל פה, והכל כפי שיקבע הקצין המוסמך.
 (ב) (1) נעצר חייל שלא על פי פקודת מעצר או שהוא נמצא בבסיס משטרה צבאית ויש כוונה לעצרו, לא ייתן קצין שיפוט פקודת מעצר לגביו לפי סעיף 237 אלא לאחר שניתנה לחייל הזדמנות להשמיע את דברו בדרך הקבועה בסעיף קטן (א), ולענין זה יהיו לקצין השיפוט סמכויותיו של הקצין המוסמך כמשמעותו באותו סעיף קטן;
 (2) ניתנה פקודת מעצר בנסיבות כאמור בפסקה (1) ונדרש אישור לפקודת המעצר לפי הוראות סעיף 237 א(ב), יובאו הדברים שנאמרו לענין מעצרו של החייל גם בפני הקצין המאשר; הוראות סעיף קטן (א)2(2) יחולו לענין פסקה זו.
 (ג) דברים שנאמרו לענין מעצר של חייל לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב), יירשמו.
 (ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על החלטת קצין שיפוט להאריך מעצרו של חייל ועל אישור פרקליט צבאי שניתן להארכת מעצר.

237. סבר פרקליט צבאי כי יש צורך להאריך את המעצר מעבר לתקופות הקבועות בסעיפים 234 ו-237 א, רשאי הוא להורות לתובע צבאי או לשוטר צבאי, שימונה לענין זה בדרך שתיקבע בפקודות הצבא, לפנות לבית דין צבאי מחוזי, בבקשה להארכת מעצר; קצין משטרה צבאית, שדרגתו אינה למטה מדרגת סגן אלוף, רשאי להורות כאמור לשוטר צבאי, שימונה לענין זה בדרך שתיקבע בפקודות הצבא.

פנייה לבית דין צבאי להארכת מעצר (תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996

237ג. (א) מי שנעצר על פי פקודת מעצר לפי סעיף 237 א יחולו עליו ההוראות האלה:

(1) חל מועד הפניה להארכת מעצר, כאמור בסעיף 237 ב, בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט, כאמור בסעיף 240, לפני כניסת השבת או החג;

(2) (א) בוצע המעצר פחות מעשרים וארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת או החג, או בתום ארבעים ושמונה שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר;

(ב) עלה משך החג או צירוף החג והשבת על ארבעים ושמונה שעות, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג; בוצע המעצר פחות משמונה שעות לפני כניסת השבת או החג ואישר קצין משטרה צבאית שדרגתו היא סגן אלוף לפחות, כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת או החג; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, או בוצע המעצר במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת או החג, או בתום ארבעים ושמונה שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.

(ג) עלה משך צירוף החג והשבת על שבעים ושתיים שעות, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת החג; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת החג ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת החג, או בוצע המעצר במהלך החג או השבת, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת ולא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת, או בתום ארבעים ושמונה שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.

(ב) בסעיף זה, "חג" - מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18 א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

238. (א) מי שנעצר על פי פקודת מעצר, ומעצרו לא הובא לאישור פרקליט צבאי, כאמור בסעיף 237 א(ד), רשאי להגיש לפרקליט צבאי ערר על המעצר, כפי שנקבע בפקודות הצבא.

עיון חוזר וערר על פקודת מעצר ועל אישורה (תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000

<p>(ב) הובא דבר מעצרו של חייל לאישור פרקליט צבאי, כאמור בסעיף 237א(2ד), או הוגש ערר על המעצר ולא הורה הפרקליט הצבאי על שחרורו של החייל, רשאי החייל העצור להגיש לפרקליט צבאי בקשה לעיון חוזר.</p>	<p>(תיקון מס' 36) תש"ס-2000</p>
<p>(ג) סבר הפרקליט הצבאי שאין לקבל את הערר או את הבקשה לעיון חוזר, יעביר את הענין להחלטת הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו.</p>	
<p>239. פרקליט צבאי רשאי לבטל כל פקודת מעצר של קצין שיפוט, בין לפי ערר ובין ביזמת עצמו, ולצוות על שחרורו של העציר, אולם אם ניתן אישור מראש להארכת פקודת מעצר כאמור בסעיף 237א(2ד) על ידי הפרקליט הצבאי הראשי, תהא סמכות זו נתונה לפרקליט הצבאי הראשי בלבד.</p>	<p>ביטול פקודת מעצר (תיקון מס' 15) תשמ"ב-1982 (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993 (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 36) תש"ס-2000</p>
<p>240. (א) הוגשה לבית דין צבאי מחוזי בקשה להארכת מעצר בהתאם לסעיף 237ב, ידון בה שופט צבאי-משפטי אחד, והוא רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות, ובלבד שתקופת המעצר הכוללת לא תעלה על שלושים ימים.</p>	<p>הארכת מעצר בידי בית דין צבאי מחוזי (תיקון מס' 15) תשמ"ב-1982 (תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996</p>
<p>(1א) (פקע).</p>	<p>(הוראת שעה) תש"ף-2020</p>
<p>(2א) (פקע).</p>	<p>(הוראת שעה) (מס' 3) תש"ף-2020 (הוראת שעה) תש"ף-2020</p>
<p>(ב) הדיון בבקשה ייערך בנוכחות העצור, ואם יש לו סניגור – גם בנוכחות סניגורו; אולם אם שוכנע השופט, על סמך חוות דעת של רופא פסיכיאטרי, שאי אפשר לקיים את הדיון בנוכחות העצור או שנוכחותו תזיק לבריאות נפשו, רשאי הוא לדון בבקשה לא בנוכחות העצור, ובלבד שיהא סניגורו נוכח, ואם אין לו סניגור – יורה השופט למנות לו סניגור צבאי.</p>	
<p>(ג) החליט השופט לא להאריך את המעצר, והתובע הצבאי או השופט הצבאי הודיע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה לפי סעיף קטן (ד), רשאי השופט לצוות על השעיית שחרורו של העצור לתקופה שלא תעלה על ארבעים ושמונה שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p>	<p>(תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996</p>
<p>(ד) העצור והתובע הצבאי או השופט הצבאי רשאים לערער על החלטה לפי סעיף קטן (א) לפני בית הדין הצבאי לערעורים שידון בערעור בשופט צבאי-משפטי אחד.</p>	<p>(תיקון מס' 32) תשנ"ו-1996 (הוראת שעה) תש"ף-2020</p>
<p>240א. (פקע).</p>	<p>(הוראת שעה) תש"ף-2020</p>
<p>241. (א) הוחזק חייל במעצר לפי סעיף 240, רשאי שופט צבאי-משפטי של בית דין צבאי מחוזי להתיר ולחזור ולהתיר את החזקה במעצר לתקופה נוספת שלא תעלה על חמישה עשר ימים ובלבד שהבקשה למעצר הנוסף הוגשה על פי הוראת הפרקליט הצבאי הראשי.</p>	<p>הארכה נוספת של תקופת המעצר בידי שופט צבאי-משפטי (תיקון מס' 15) תשמ"ב-1982</p>
<p>(ב) על בקשה למעצר נוסף לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 240, בשינויים המחוייבים.</p>	
<p>241א. על אף הוראות סעיפים 240(ד), 241 ו-243(ג), רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לקבוע כי ערעור על מעצר יידון לפני מותב של שלושה שופטים צבאיים-משפטיים של בית הדין הצבאי לערעורים, אם סבר כי הדבר נחוץ מפני חשיבותו או קשירתו של הענין, או מפאת חידושה של הלכה שנפסקה בענין.</p>	<p>דיון בערעור על מעצר, בשלושה שופטים צבאיים-משפטיים (תיקון מס' 34) תשנ"ח-1998</p>
<p>242. שופט-חוקר רשאי, בכל עת לאחר התחלת החקירה המוקדמת, ליתן פקודת מעצר של נאשם הנתון לחקירה ותקפה עד סיום החקירה, אולם אם בסיום החקירה החליט השופט החוקר להמליץ על העמדת העציר לדין תעמוד פקודת המעצר בתקפה עד תחילת הדיון, או עד ביטול הקובלנה לפי סעיף 299.</p>	<p>פקודת מעצר של שופט-חוקר</p>
<p>243. (א) הוגש כתב אישום לבית דין צבאי, תהיה הסמכות ליתן ולבטל כל פקודת מעצר של הנאשם –</p>	<p>סמכות בית דין ליתן פקודת מעצר או לבטלה (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1981 ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982</p>
<p>(1) בבית דין צבאי לתעבורה –</p>	
<p>(א) לשופט תעבורה או למי שמוסמך לדון כשופט תעבורה כאמור בסעיף</p>	

- 209ב(ב), ובלבד שלא יתן פקודת מעצר לתקופה העולה על שלושים ימים;
 (ב) לתקופה העולה על שלושים ימים - לנשיא בית הדין הצבאי המחוזי.
- (2) בערכאה ראשונה אחרת - לנשיא בית הדין הצבאי ולשופט צבאי-משפטי של בית הדין;
- (3) בערכאה שניה - לשופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים.
- (ב) תקפה של פקודת מעצר לפי פסקאות (1)(ב), (2) או (3) של סעיף קטן (א) - עד לסיום המשפט בערכאה שבה ניתנה, אם לא בוטלה לפני כן ואין בה הוראה אחרת.
- (1ב) החליט השופט שלא ליתן פקודת מעצר לפי סעיף קטן (א), והתובע הצבאי הודיע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה לפי סעיף קטן (ג), רשאי השופט לצוות על השתיית שחרורו של הנאשם או על מעצרו לתקופה שלא תעלה על ארבעים ושמונה שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
- (ג) על החלטה בענין פקודת מעצר בערכאה ראשונה, לרבות בבית דין צבאי לתעבורה, רשאים הנאשם או התובע לערער לבית הדין הצבאי לערעורים, אשר ידון בערעור בשופט צבאי-משפטי אחד.
- (ד) החלטה בענין פקודת מעצר שנתן שופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים שלא בערעור כאמור בסעיף קטן (ג), ניתנת לעיון שנית, לפי בקשת הנאשם או תובע צבאי, לפני מותב של שלושה של בית הדין הצבאי לערעורים.
- 243א. (א) מי שהוסמך להאריך מעצר בהתאם לסעיף 240 או ליתן פקודת מעצר לפי סעיף 243 על מי שחוק זה חל עליו לפי סעיפים 6, 7, 8(2), 8(3) או 11 רשאי לצוות על שחרור בערבות.
- (ב) על שחרור בערבות לפי סעיף זה יחולו סעיפים 41 ו-44 עד 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, אולם הסמכויות המסורות לפי הסעיפים האמורים לבית המשפט של הערעור ולבית המשפט העליון יהיו, לענין סעיף זה, בידי שופט צבאי-משפטי של בית דין צבאי מחוזי, של בית דין צבאי מיוחד ושל בית הדין הצבאי לערעורים.
- 243ב. (א) הוראות סעיפים 59 עד 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, יחולו לגבי חייל המוחזק במעצר לפי סימן זה, אולם במקום "שופט של בית המשפט העליון" כאמור בסעיף 54 לאותו חוק יבוא "שופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים".
- (ב) הוראות סעיף 240(ב) יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על דיון במתן פקודות מעצר לפי סעיפים 242 או 243, אולם בית דין צבאי הדין במתן פקודת מעצר לפי סעיף 243 על מי שהואשם בעבירה לפי סעיפים 92, 94 או 121, רשאי לקיים את הדיון לא בנוכחות העצור.
- 243ג. על אף האמור בסעיף 1(ג) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, יחול החוק האמור על הליכי מעצר לפי חוק זה, רק מקום שחוק זה הפנה אליו.
244. מי שמוסמך ליתן פקודת מעצר או לאשרה, רשאי, חלף זאת, לצוות על החזקת העציר במעצר-פתוח.
245. (א) לבית דין צבאי, לשופט-חוקר ולקצין שיפוט בכיר יהיו לגבי מקום צבאי הסמכויות הנתונות לשופט שלום לפי סעיפים 23 ו-24 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחילופי) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אלא שפקודת חיפוש לפי סעיף זה תהיה ערוכה אל שוטרים צבאיים.
- (ב) לקצין שיפוט זוטור יהיו הסמכויות האמורות בסעיף קטן (א) לגבי מקום שבפיקודו.
- (ג) לענין סעיף זה, "מקום צבאי" - לרבות -
- (1) מתקן או מפעל של המדינה ששר הבטחון קבעו, בכל דרך פרסום שמצא

(תיקון מס' 45)
תשט"ז-2004

(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993

שחרור בערבות
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964
(תיקון מס' 45)
תשט"ז-2004

(תיקון מס' 19)
תשנ"ז-1987
(תיקון מס' 31)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 31)
תשנ"ז-1997

תחולת הוראות
נוספות לענין מעצר
ושחרור
(תיקון מס' 15)
תשנ"ב-1982
(תיקון מס' 19)
תשנ"ז-1987
(תיקון מס' 31)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 31)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 62)
תשנ"א-2011
ת"ט (מס' 3)
תשנ"ב-1982
(הוראת שעה)
תש"ף-2020

סייג לתחולת חוק
סדר הדין הפלילי
(תיקון מס' 31)
תשנ"ו-1996
מעצר פתוח

סמכות להוציא צו
חיפוש
(תיקון מס' 19)
תשנ"ז-1987

למתאים, כמקום צבאי לענין סעיף זה ;

(2) דירתו של חייל כהגדרתו בסעיף 1 - אם הדירה היא במקום שבהחזקת הצבא, או שהיא בהחזקתו של חייל, או של החייל ובת-זוגו.

(ד) הסמכות לפי סעיף זה באה להוסיף על סמכותו של מפקד, באשר הוא מפקד, לחפש אצל חייל מפקודיו או במקום שבפיקודו על מנת להבטיח קיום פקודה חוקית.

245א. (א) אין עורכים חיפוש בגופו של חייל, אלא לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996 (בחוק זה – חוק החיפוש), בכפוף להוראות סעיף 1א245.

(ב) לענין חיפוש בגופו של חייל יהיו הסמכויות שהוענקו בחוק החיפוש, נתונות לגורמים כאמור להלן:

(1) לבית דין צבאי מחוזי ולבית דין צבאי מיוחד יהיו הסמכויות שהוענקו לבית משפט, לפי הענין ;

(2) בחיפוש פנימי יהיו לקצין משטרה צבאית שדרגתו סרן לפחות והנושא תקן רב סרן, הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה ;

(3) בחיפוש חיצוני יהיו לקצין משטרה צבאית שהינו מפקד בסיס משטרה צבאית או לקצין משטרה צבאית שדרגתו לפי תקן היא סרן לפחות, הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה ; לא יפעיל קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב סרן, את סמכותו לפי סעיף זה, אלא לאחר שנועץ בקצין משטרה צבאית שדרגתו רב סרן לפחות ;

(4) לשוטרי צבאי יהיו הסמכויות שהוענקו לשוטר.

(ג) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מן האמור לענין סעיפים 250א ו-250ב.

245א1. (א) הסמכויות שהוענקו לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' בחוק החיפוש, לענין נטילת אמצעי זיהוי מאדם, והסמכויות שהוענקו לפי הוראות סימן ג' לפרק האמור, לענין נטילת אמצעי זיהוי מעצור, מאסיר או ממוחזק במשמורת, יהיו נתונות לגורמים כאמור בפסקאות (1) עד (4) לענין נטילת אמצעי זיהוי מחייל או מכלוא, לפי הענין :

(1) לשוטרי צבאי יהיו הסמכויות שהוענקו לשוטר או לסוהר ;

(2) לקצין משטרה צבאית כאמור בסעיף 245א(ב)(3) יהיו הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה לפי סעיף 11ז(ג) בחוק החיפוש, ויחולו הוראות סעיף 245א(ב)(3), סיפה, לענין הפעלת הסמכות האמורה ;

(3) למשטרה צבאית תהא הסמכות להוענקה למשטרת ישראל ולשירות בתי הסוהר לפי סעיף 11א(א) בחוק החיפוש, ביחס לנתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' בחוק החיפוש מכלואים, לצורך ניהולם התקין של בתי הסוהר הצבאיים ומחנות המעצר ;

(4) לקצין בכיר שימונה בדרך שתיקבע בפקודות הצבא, או לעורך דין שהוא הסמיכו לכך, תהא הסמכות שהוענקה לקצין משטרה בכיר לפי סעיף 11ג בחוק החיפוש.

(ב) ההוראות לפי סימנים א' עד ג' של פרק ג' בחוק החיפוש יחולו לענין נטילת אמצעי זיהוי מכוח סמכות כאמור בסעיף קטן (א), לפי הענין, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה :

(1) לענין סעיף 11ב(ה) בחוק החיפוש – נטילת אמצעי זיהוי תיעשה בבסיס משטרה צבאית, בבית סוהר צבאי או במחנה מעצר, לפי הענין ;

(2) לענין סעיף 11ו בחוק החיפוש – הזימון לשם נטילת אמצעי זיהוי כאמור באותו סעיף יהיה לבסיס משטרה צבאית ;

(3) לענין סעיף 11י בחוק החיפוש – נטילת אמצעי זיהוי כאמור באותו סעיף תהא מכלוא המתקבל למשמורת בבית סוהר צבאי או במחנה מעצר ; הוראות לענין נטילת אמצעי זיהוי תוך שימוש בכוח סביר כאמור בסעיף 11י(ג) בחוק החיפוש, ייקבעו בפקודות הצבא.

(ג) הסמכויות שהוענקו לפי הוראות סימן ד' : סריקת טביעת אצבעות לשם זיהוי מעוכב,

סמכות לערוך חיפוש בגוף החייל (תיקון מס' 28) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 53) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 53) תשס"ה-2005

סמכות ליטול אמצעי זיהוי מחייל ומכלוא (תיקון מס' 53) תשס"ה-2005

לפרק ג' בחוק החיפוש, לשוטר, יהיו נתונות לשוטר צבאי לענין סריקת טביעת אצבעות של חייל מעוכב, בשינויים אלה:

(1) הליווי או הזימון לשם ביצוע סקירה כאמור בסעיף 11(ב) בחוק החיפוש, יהיה לבסיס משטרה צבאית;

(2) הוראות לענין ביצוע הסריקה תוך שימוש בכוח סביר, כאמור בסעיף 11(ד) בחוק החיפוש, ייקבעו בפקודות הצבא.

(ד) הסמכויות שהוענקו לפי הוראות סעיפים 11 ו-11(ה) בחוק החיפוש לענין הצגת תצלומים מהמאגר לאדם או ברבים, יהיו נתונות לגורמים אלה, לפי הענין:

(1) לשוטר צבאי יהיו הסמכויות שהוענקו לשוטר;

(2) למשטרה הצבאית יהיו הסמכויות שהוענקו למשטרת ישראל.

(ה) בפקודות הצבא ייקבעו הענינים שיש לקובעם בפקודות משטרת ישראל לפי סעיפים 11 ו-11(ה) בחוק החיפוש; בסעיף זה "פקודות משטרת ישראל" – כהגדרתם בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(ו) אמצעי זיהוי שניטלו מחייל מכוח סמכות כאמור בסימן ב' לפרק ג' בחוק החיפוש, שהוענקה לשוטר צבאי לפי הוראות סעיף קטן (א), יועברו מיידית לידי משטרת ישראל וישמשו לצרכים האמורים בסעיף 11(ד) בחוק החיפוש, בלבד.

(ז) בסעיף זה –

"אמצעי זיהוי", "נתוני זיהוי" – כהגדרתם בחוק החיפוש, לפי הענין;

"כלוא" – כמשמעותו בסעיף 248(א)(1).

245ב. קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב סרן, לא יפעיל סמכותו לפי סעיפים 245(ב)(3) ו-248א, אלא אם הוסמך לכך על ידי קצין משטרה צבאית ראשי, לאחר שקיבל הכשרה מתאימה, בהתאם לפקודות הצבא.

הכשרה לעריכת חיפוש בגוף חייל (תיקון מס' 28) תשנ"ו-1996

246. שופט שלום הנותן פקודת חיפוש רשאי לערכה על שמו של שוטר צבאי או של שוטרים צבאיים, אם הוא סבור שהפקודה נחוצה לצורך הליך כל שהוא לפי חוק זה.

שוטר צבאי רשאי לבצע פקודת חיפוש של שופט שלום

247. סמכות של שוטר לפי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, תהיה נתונה גם לשוטר צבאי לגבי אדם המתחמק ממאסר או ממשמורת חוקית לפי חוק זה, וכן לגבי מעשה שאפשר להביא עליו לדין לפני בית דין צבאי, וזה נוסף לאמור בסעיף 227.

חיפוש על ידי שוטר צבאי ללא פקודה (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

248. שוטר צבאי שעצר אדם או קיבל למשמרתו אדם שנעצר רשאי לערוך חיפוש אצל העציר בהתאם לאמור לפי סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

חיפוש אצל עציר (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

248א. (א) לשוטר צבאי, לקצין משטרה צבאית בדרגת רב סרן לפחות ובהעדר קצין כאמור - לקצין משטרה צבאית בדרגת סגן לפחות, המשרתים בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר או בחדר משמר צבאי שנקבעו בהתאם לחוק זה, יהיו הסמכויות הנתונות לסוהר ולקצין שירות בתי הסוהר, לפי הענין, לפי סימן ז' 1 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן בסעיף זה - פקודת בתי הסוהר), למעט הסמכויות המיוחדות הנתונות לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, ולסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים של שירות בתי הסוהר, בשינויים הבאים:

סמכות חיפוש בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר ובחדר משמר צבאי (תיקון מס' 28) תשנ"ו-1996

(1) הסמכויות הנתונות בפקודת בתי הסוהר לגבי "אסיר" תהיינה נתונות לגבי "כלוא", כהגדרתו בתקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), תשמ"ז-1987;

(2) במקום "עבירת בית סוהר" לפי סעיף 95(ב) לפקודת בתי הסוהר יבוא "עבירת משמעת" לפי תקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), תשמ"ז-1987.

(ב) לא יפעיל קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב-סרן, את סמכותו לפי סעיף קטן (א), אלא לאחר שנועץ בקצין משטרה צבאית שדרגתו רב-סרן לפחות.

249. לא ייערך חיפוש לפי חוק זה אלא בפני שני עדים מלבד המחפש, פרט למקרים דחופים

אין חיפוש אלא בעדים

- ביותר.
250. סעיפים 19, 27, 29, 45, 46 ו-47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, יחולו על חיפוש לפי חוק זה.
- 250א. (א) סבר קצין שיפוט בכיר המשרת בחיל המשטרה הצבאית כי בדיקות לפי סעיף זה דרושות כדי לגלות החזקה או שימוש על ידי חייל בסם מסוכן כמשמעותו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, רשאי הוא לצוות על כל חייל – בין בנקיבת שמו ובין בדרך אחרת – להיבדק בדיקות אלה.
- (ב) שר הבטחון, באישור שר הבריאות, יקבע את אופן עריכת הבדיקות ואת התעודות שיינתנו, על תוצאותיהן.
- 250ב. (א) קצין משטרה צבאית, שהינו קצין שיפוט בכיר, רשאי להורות על ביצוע בדיקות לשם גילוי של החזקת סמים מסוכנים או גילוי של שימוש בסם מסוכן, בצבא ההגנה לישראל, אף בהעדר חשד שנעברה עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
- (ב) בדיקות לפי סעיף קטן (א) לא ייערכו אלא בהסכמתו, בכתב, של החייל שנתבקש לעבור את הבדיקות.
- 250ג. הבדיקות למניעה או לגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם, לצורך סעיפים 250א ו-250ב הן:
- (1) בדיקת שתן;
- (2) בדיקת נוזל שטיפת ידיים.
- סימן ב' – בדיקה
251. אין להעמיד אדם לדין בפני בית דין צבאי - למעט בית דין צבאי לתעבורה – אלא לאחר בדיקת העבירה על ידי קצין בודק או לאחר חקירתה על ידי שופט חוקר, הכל לפי העבירה; והוא, כשאין בחוק זה הוראה אחרת.
252. (א) אלה רשאים לשמש קצין בודק:
- (1) קצין שיפוט בכיר שקיבל תלונה על עבירה;
- (2) קצין שנתמנה בכתב על ידי קצין שיפוט בכיר כאמור לערוך בדיקה באותה עבירה;
- (3) שוטר צבאי שהפרקליט הצבאי הראשי הסמיכו בכתב, דרך כלל או למקרה מסויים, לערוך בדיקה.
- (ב) פגם בכתב המינוי או בכתב ההסמכה אין בו כדי לפסול עדות שנגבתה בבדיקה שנערכה על פיהם, או כדי לגרוע מסמכויותיו של מי שנתמנה או שהוסמך בהם לפי חוק זה.
253. (בוטל).
254. (א) קצין שיפוט בכיר שקיבל תלונה, ולא הורה פרקליט צבאי שהתלונה תועבר אליו, יבדוק בעצמו את העבירה שבתלונה או יעבירנה לקצין בודק אחר, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו לעניין תלונה הנתונה לדין משמעתי.
- (ב) (בוטל).
255. מותר לבדוק עבירה ולערוך חקירה מוקדמת גם אם עדיין לא נמצא אדם חשוד בביצועה.
256. (א) קצין בודק רשאי לגבות עדות מכל אדם שעדותו עשויה, לפי דעתו, לסייע לבירור העובדות והנסיבות של המעשה המהווה את העבירה הנבדקת, והוא רשאי לחקור את העד ולרשום את דבריו.
- (ב) קצין בודק רשאי, לשם גילוי האמת, ליטול לידיו או לצלם, כפי שימצא למתאים, ראיות חפציות או כל חומר או חפץ אחר, וכן לקחת מכל עד את טביעת אצבעותיו או לצלמו. אולם רשאי אדם לסרב לדרישת קצין בודק לפי סעיף זה אם יש בדבר כדי להפלילו, או לספק חומר

תחולת הוראות נוספות (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

בדיקות לשם גילוי החזקה או שימוש בסמים מסוכנים (תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983

(תיקון מס' 28) תשמ"ו-1996

בדיקות לשם מניעה וגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם (תיקון מס' 28) תשמ"ו-1996

סוגי בדיקות (תיקון מס' 28) תשמ"ו-1996

בדיקה או חקירה לפני העמדה לדין (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975

מי מוסמך לשמש קצין בודק

(תיקון מס' 59) תשס"ט-2009

עריכת בדיקה על ידי קצין (תיקון מס' 59) תשס"ט-2009

(תיקון מס' 59) תשס"ט-2009

בדיקה וחקירה מוקדמת גם כשאין חפציות קצין בודק

	אישום נגד עצמו.	
257.	עד הנחקר על ידי קצין בודק חייב לומר דברי אמת, וחייב הוא להשיב על כל שאלה שנשאל בתהליך הבדיקה, ובלבד שאין בתשובה כדי להפלילו.	חובה להעיד ולומר אמת
258.	הקצין הבודק יערוך פרוטוקול על כל פעולה שעשה לצורך הבדיקה, והוראות סעיף 3 לפקודת הפרוצדורה (עדות), יחולו על כל אמרה שנרשמה בה, כאילו היה כתוב באותו סעיף "הקצין הבודק" במקום המלים "פקיד המשטרה".	ירשום עדויות
259.	לענין סעיף 258 דין אמרת הנאשם כדין עדות.	אמרת הנאשם
260.	(א) קצין בודק שאינו יכול מכל סיבה שהיא לגבות עדותו של אדם רשאי להסמיך בכתב קצין אחר לגבות עדות זו; פגם בכתב ההסמכה אין בו כדי לפסול את העדות שנגבתה כאמור.	עדות שלא בפני הקצין הבודק (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
	(ב) דין הקצין שהוסמך כדין קצין בודק לענין אותה עדות, ודין העדות לפניו כדין עדות לפני קצין בודק.	
261.	חשוד שנעצר, חייב הקצין הבודק להודיע לו מה החשד נגדו ורשאי הוא לצלמו ולקחת טביעות אצבעותיו ככל שיידרש לצרכי החקירה.	חשוד שנעצר (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
262.	(בוטל).	(תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
263.	(בוטל).	(תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
264.	(בוטל).	(תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
265.	(בוטל).	(תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
266.	לא יגבה קצין בודק עדותו של אדם שהוא סבור, כי יש מקום להאשים אותו בעבירה, ולא יקבל ממנו אמרה אלא לאחר שהזהירו, בשפה שהחשוד שומע ובמלים פשוטות, ולאחר שראה שהאזהרה הובנה על ידיו.	הזהרת נאשם (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
267.	(א) וזאת האזהרה: "אתה חשוד בביצוע עבירה פלונית, האם ברצונך לומר דבר בקשר לעבירה האמורה? אין אתה חייב לומר דבר אם אין רצונך בכך, ואולם כל מה שתאמר יירשם ויכול לשמש ראיה במשפטך".	תוכן האזהרה (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
	(ב) היתה האזהרה לענין סעיף 1א237, תיווסף לאזהרה האמורה בסעיף קטן (א) – "אתה רשאי להשמיע דברים לענין מעצרך".	(תיקון מס' 36) תש"ס-2000
268.	חשוד המביע רצונו למסור אמרה, יזהירו הקצין הבודק תחילה; נמסרה האמרה בטרם היה סיפק בידי הקצין הבודק להזהירו, או בטרם הגיע הקצין הבודק למסקנה כי יש מקום להאשימו בעבירה, ותוך כדי מסירת האמרה הגיע למסקנה זו, יזהירו בהזדמנות הראשונה.	הזהרת נאשם המביע רצונו למסור אמרה (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
269.	חשוד המוסר אמרה, לא ייחקר על ידי קצין בודק, ולא יישאל אלא שאלות הדרושות להבהיר את אמרתו.	אין לחקור מי שמוסר אמרה (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
270.	היו חשודים אחדים בעבירה אחת ומסר אחד מהם אמרה, מותר להביאה לידיעת החשודים האחרים ובלבד שלא יידרשו להשיב או להגיב; רצה אחד מהם להשיב או להגיב, יזהירו הקצין הבודק תחילה.	אמרת נאשם, כשיש נאשמים אחדים (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
271.	חשוד המביע רצונו למסור אמרה, ויש בידו להעלותה על הכתב בעצמו, יכתוב אותה בעצמו – לאחר שהוזהר כאמור – ובשפה שיבחר לו.	אמרה הנמסרת בכתב (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
272.	חשוד המוסר אמרה בעל פה, ירשום בפניו הקצין הבודק בנוכחותו את דבר האזהרה שהזהירו ואת אמרתו כלשונה, בשפה שנמסרה, יקרא את הדברים לפניו, יתן לו הזדמנות לתקנם ויחתמו עליהם; סירב מוסר האמרה לחתום, ירשום הקצין הבודק את דבר הסירוב; נמסרה האמרה בשפה שאין הקצין הבודק שומעה, תירשם כלשונה בידי מי שהקצין הבודק ימנה לשם כך.	אמרה הנמסרת בעל-פה (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

<p>273. קצין בודק אינו כפוף בבדיקתו לדיני הראיות הנהוגים בבתי הדין הצבאיים והרשות בידו לקבל ראיות לפי שיקול דעתו.</p>	<p>אי-כפיפות קצין בודק לדיני ראיות</p>
<p>274. פרטי הבדיקה שלא נקבעו בחוק זה ייקבעו בתקנות.</p>	<p>פרטי בדיקה אחרים</p>
<p>275. חומר חקירה או בדיקה שנתקבל על ידי אדם המוסמך לערכם לפי חוק זה או לפי כל דין אחר, רשאי קצין בודק להשתמש בו כחומר לבדיקתו, ודין אותו חומר כאילו נתקבל על ידיו במישרין.</p>	<p>חומר בדיקה שלא נגבה על ידי הקצין הבודק</p>
<p>276. קצין בודק שנתמנה על פי סעיף 252(א)(2) יעביר את חומר הבדיקה מיד לאחר סיומה לידי קצין השיפוט הבכיר אשר מינה אותו; ושוטר צבאי שנתמנה על פי סעיף 252(3) שערך בדיקה, יעביר את חומר הבדיקה מיד לאחר סיומה לקצין שיפוט בכיר, בהתאם לפקודות הצבא.</p>	<p>סיום הבדיקה</p>
<p>277. חומר הבדיקה שסיים קצין שיפוט בכיר בעצמו או שקיבל אותו כאמור בסעיף 276 - יעבירונו עם התלונה לפרקליט צבאי.</p>	<p>העברת חומר בדיקה לפרקליט צבאי</p>
<p>278. פרקליט צבאי רשאי להורות כי תלונה תועבר אליו ללא עריכת בדיקה או תוך כדי בדיקתה.</p>	<p>העברת תלונה לפרקליט צבאי</p>
<p>279. הגיעה לפרקליט צבאי, בהתאם לסעיף 278 או בדרך אחרת, תלונה שהיא בסמכותו של בית דין צבאי מיוחד, או שקיבל תלונה בצירוף חומר בדיקה, כאמור בסעיף 277, וחומר הבדיקה מראה שהעניין הוא בסמכותו של בית דין צבאי מיוחד - יעבירונו לפרקליט הצבאי הראשי.</p>	<p>ענין שבסמכות בית דין צבאי מיוחד</p>
<p>280. קיבל פרקליט צבאי תלונה בהתאם לסעיף 278, או בדרך אחרת, וסעיף 279 אינו חל עליה, יכול הוא לעשות אחת מאלה:</p>	<p>תלונה אחרת שקיבל פרקליט צבאי</p>
<p>(1) להורות על עריכת בדיקה או על סיומה, על ידי אותו קצין בודק או על ידי קצין בודק אחר, לפי הענין; (2) לבטל את התלונה; (3) להורות כי התלונה תידון בדיון משמעתי לפני קצין שיפוט בכיר שקבע;</p>	<p>(תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 49) תשס"ד-2004</p>
<p>(4) להורות לתובע צבאי להגיש כתב אישום על סמך התלונה גם ללא עריכת בדיקה בה.</p>	
<p>281. קיבל פרקליט צבאי תלונה בצירוף חומר בדיקה כאמור בסעיף 277, הרי אם סעיף 279 אינו חל עליה, יכול הוא לעשות אחת מאלה:</p>	<p>תלונה אחרת בצירוף חומר בדיקה שקיבל פרקליט צבאי</p>
<p>(1) להחזיר את חומר הבדיקה לקצין שיפוט בכיר לשם השלמתו או לדאוג בכל דרך אחרת להשלמת חומר הבדיקה, אם לדעתו הוא טעון השלמה; (2) לבטל את התלונה, אם לדעתו אין חומר הבדיקה מניח, מכל סיבה שהיא, מקום לעריכת כתב אישום; (3) להורות כי התלונה תידון בדיון משמעתי לפני קצין שיפוט בכיר שקבע;</p>	<p>(תיקון מס' 10) תשל"ח-1978 (תיקון מס' 49) תשס"ד-2004</p>
<p>(4) להורות לתובע צבאי להגיש כתב אישום על סמך חומר הבדיקה.</p>	
<p>282. הגיעה לפרקליט הצבאי הראשי תלונה כאמור בסעיף 278, 279 או בדרך אחרת, יכול הוא לעשות אחד הדברים האמורים בסעיף 280 או 281 או להורות על עריכת חקירה מוקדמת אף אם כבר נערכה בה בדיקה; אולם אם היתה זו תלונה על עבירה שדינה מוות ולא החליט לבטל יורה על עריכת חקירה מוקדמת.</p>	<p>תלונה שקיבל הפרקליט הצבאי הראשי (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>282א. (א) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי יכול להורות לתובע צבאי להגיש כתב אישום על סמך חומר בדיקה אף אם לא צורפה לחומר הבדיקה תלונה נגד הנאשם או אם כלל לא צורפה תלונה לחומר הבדיקה.</p>	<p>הגשת כתב-אישום ללא תלונה (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>(ב) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי יכול להורות לתובע צבאי להגיש כתב אישום על יסוד חומר בדיקה אף אם התלונה שצורפה לחומר הבדיקה מתייחסת לאשמה שונה</p>	

- מהאשמה שיש לה, לדעתו, בסיס בחומר הבדיקה.
- (ג) לענין סעיף זה וסעיף 300 – חומר בדיקה – לרבות חומר חקירה שנתקבל על ידי אדם המוסמך לערכה לפי חוק זה או לפי כל דין אחר.
- 282ב. (א) תובע צבאי שקיבל לידי חומר ראיות שמעלה חשד לביצוע עבירת תעבורה כמשמעותה בסעיף 209א, רשאי, ללא הוראת פרקליט צבאי, לעשות אחד מאלה:
- (1) להגיש כתב אישום לבית דין צבאי לתעבורה;
  - (2) להורות כי העבירה תידון בדיון משמעתי לפני קצין שיפוט בכיר שקבע;
  - (3) לפעול להשלמתו של חומר הראיות שבידו;
  - (4) להחליט שלא לנקוט הליך משפטי כלשהו;
  - (5) להעביר את חומר הראיות לידי פרקליט צבאי אם מצא שבנסיבות הענין יש הצדקה להגיש כתב אישום לבית דין צבאי מחוזי או מיוחד.
- (ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויותיו של פרקליט צבאי לפי חוק זה.

סמכויות תובע צבאי בעבירות תעבורה (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994

(תיקון מס' 49) תשס"ד-2004

סימן ג' – חקירה מוקדמת

283. הורה הפרקליט הצבאי הראשי על חקירה מוקדמת, יודיע על כך לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים אשר ימנה שופט חוקר לשם עריכתה.
284. נתמנה שופט-חוקר, יגיש לו תובע צבאי קובלנה בחתימתו נגד הנאשם, וייצג את התביעה בחקירה המוקדמת.
285. בתחילת החקירה המוקדמת יקרא השופט החוקר לפני הנאשם את הקובלנה, ולאחר קריאתה תצורף לפרוטוקול החקירה המוקדמת ותהווה חלק ממנו.
286. לאחר קריאת הקובלנה יגבה השופט החוקר את עדות עדי התביעה.
287. (א) משנסתיימה גביית עדות עדי התביעה, יסביר השופט החוקר לנאשם, בלשון פשוטה כדי הבנת הנאשם, את מהות האשמה נגדו ויודיע לו שהוא זכאי להביא עדים לטובתו וכן למסור בעצמו אמרה, בשבועה או שלא בשבועה.
- (ב) טרם שהודיע הנאשם את החלטתו בדבר מסירת אמרה, יסביר לו השופט החוקר, באופן שיובן לנאשם –
- (1) שאין עליו חובה לומר דבר אלא זכות היא לו, אך כל מה שיאמר יירשם ויוכל לשמש עדות במשפטו;
  - (2) שלא יתלה כל תקוה בכל הבטחה שהובטחה לו ולא יירא מכל איום שאיימו עליו על מנת להביאו לידי הודאה באשמה, אולם כל מה שיאמר יכול לשמש עדות במשפטו למרות ההבטחה או האיום.
288. (א) הסביר השופט החוקר לנאשם כאמור בסעיף 287, יגבה את עדויותיהם של עדים שהוזמנו על ידי הנאשם שיש בידם להעיד על מסיבות הענין שעליו מבוססת הקובלנה או על צדקת הנאשם, ואת אמרת הנאשם.
- (ב) מסר הנאשם אמרה בשבועה - דינו כדין עד הגנה.
289. אין בהוראות סעיפים 287 ו-288 כדי לגרוע מכשרותן של הודאתו או אמרתו של הנאשם שלא בחקירה מוקדמת לשמש ראיה לפי כל דין אחר.
290. עדות בחקירה מוקדמת תיקרא באזני העד ותיחתם בידו וביד השופט החוקר; סירב עד לחתום על העדות, ירשום השופט החוקר את דבר הסירוב בכתב העדות ויחתום על הרישום. לענין זה – אין אמרת הנאשם שלא בשבועה כדין עדות.
291. (א) אמרת הנאשם בחקירה מוקדמת כשרה לשמש ראיה במשפט הנאשם, ודי בהגשת פרוטוקול החקירה המוקדמת, אם חתם עליה השופט החוקר כדין, לשם הוכחתה.
- (ב) אמרת הנאשם כאמור בסעיף קטן (א) לא תשמש ראיה נגד נאשם אחר אלא אם כן

מינוי שופט חוקר (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

התביעה בחקירה מוקדמת

התחלת חקירה מוקדמת

גביית עדויות התביעה

אמרת הנאשם

עדי הסניגוריה ועדות הנאשם

כשרות הודאות ואמרות הנאשם שלא בחקירה מוקדמת

קיום כתיב עדות

כשרות אמרת נאשם בחקירה מוקדמת

נמסרה בשבועה.

292. עד בחקירה מוקדמת שאי אפשר להביאו למשפט בבית דין צבאי משום שנפטר או מחמת חולשתו, מחלתו או העדרו מישראל, יהיה כתב-עדו, אם הוא חתום כדין על ידי השופט החוקר, ראיה כשרה על תכנו אם נוכח בית הדין, מתוך כתב-העדות או באופן אחר, כי העדות נגבתה בפני הנאשם, או שנקראה בפניו לפני מסירתו לדין, וכי ניתנה לו הזדמנות לחקור את העד חקירה נגדית.

כתב עדות של עד כראיה כשרה (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993

293. עדות שיש יסוד להניח כי לא תהיה אפשרות לגבותה בזמן המשפט בבית דין צבאי מחשש למותו של העד או מחמת חולשתו, מחלתו או העדרו מישראל, והעדו אינה נגבית בחקירה מוקדמת, יכול הפרקליט הצבאי הראשי להחליט כי ימונה שופט חוקר לגבות אותה עדות בלבד, ודינה כדין עדות כאמור בסעיף 292.

עדויות בפני שופט חוקר שלא בחקירה מוקדמת (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

294. (א) רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת חקירה מוקדמת שלא בפני הנאשם באחד המקרים האלה:

עריכת חקירה מוקדמת שלא בפני הנאשם

(1) אם אין ביכלתו של הצבא להביא את הנאשם לחקירה המוקדמת, ונראה לפרקליט הצבאי הראשי כי רצוי לגבות את עדותם של העדים על אף העדר הנאשם;

(2) כשיש לפרקליט הצבאי הראשי טעם להאמין שנעברה עבירה, ושום אדם לא נאשם בה.

(ב) עדות בחקירה מוקדמת לפי סעיף זה, תצורף לפרוטוקול החקירה ויכול שופט-חוקר להסתמך עליה לשם החלטתו לפי סעיף 297 לאחר שהוקראה בפני הנאשם.

(ג) בחקירה מוקדמת לפי סעיף זה, מותר לגבות עדויות על אף האמור בסעיף 285, ובלבד שהקובלנה תיקרא בפני הנאשם מיד עם הופעתו בחקירה.

(ד) בחקירה מוקדמת לפי סעיף זה באין נאשם, תוגש הקובלנה כאמור בסעיף 284 ללא ציון נאשם.

(ה) פרט לאמור בסעיפים הקטנים לעיל, נוהגים בחקירה מוקדמת לפי סעיף זה ככל האפשר לפי הוראות חוק זה כאילו היה הנאשם נוכח בחקירה.

295. אין חובה לערוך חקירה מוקדמת בדלתיים פתוחות, ורשאי השופט החוקר, לפי שיקול דעתו, לצוות על הוצאתו ממקום עריכת החקירה של כל אדם, שנוכחותו אינה חובה לפי חוק זה.

פומביות חקירה מוקדמת

296. הליכי החקירה המוקדמת, וגביית העדויות בה, שלא נקבעו בסימן זה, יהיו כהליכי הדיון בבית דין צבאי מחוזי בתיאומים המתאימים, ולענין זה דין השופט החוקר כדין אב בית הדין או בית הדין לפי הענין.

הליכי חקירה אחרים

297. בסיומה של החקירה המוקדמת יחליט השופט החוקר אם יש מידה מספקת של הוכחות לכאורה המצדיקות את מסירת הנאשם לדין, או לא.

החלטת השופט החוקר

298. שופט-חוקר שסיים חקירה מוקדמת יעביר את הקובלנה בצירוף חומר החקירה ואת החלטתו, לפרקליט הצבאי הראשי.

סיום חקירה מוקדמת

סימן ד' – חקירת סיבות מוות

(תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

298א. (א) מת חייל שלא בקרב, ויש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו של החייל אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, או שמת חייל בהיותו נתון במעצר, במחבוש או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי או אדם מעוניין, לבקש מנשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות על חקירת סיבת המוות; בסימן זה, "אדם מעוניין" – היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, קצין משטרה, רופא, בן זוגו של הנפטר, הוריו, הורי הוריו, צאצאיו, אחיו ואחיותיו.

מינוי שופט חוקר בסיבות מוות (תיקון מס' 67) תשנ"ה-2014

(ב) הוגשה בקשה לחקירת סיבת מוות, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות על עריכתה ועל מינוי שופט חוקר לחקור בסיבת המוות.

(ג) הוגשה בקשה לפי סעיף קטן (א) בידי אדם מעוניין, יקבל נשיא בית הדין הצבאי לערעורים את תגובת הפרקליט הצבאי הראשי לבקשה בטרם יחליט בה.

(ד) סבר נשיא בית הדין הצבאי לערעורים כי מותו של החייל אירע שלא במסגרת הצבא

או עקב השתייכותו של החייל לצבא, לא ימנה שופט חוקר לחקור בסיבת המוות, גם אם יש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו של החייל היא כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) מונה שופט חוקר לחקור בסיבת המוות לפי סעיף זה או שמונה קצין בודק לערוך בדיקה בקשר עם מותו של חייל, לא יחול חוק חקירת סיבות מוות, התשי"ח-1958, אלא אם כן ציווה היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף 298.

298ב. (א) הוגשה בקשה לפי סעיף 298א, לא יעשה אדם דבר בגוויה בלי הוראה או היתר של הפרקליט הצבאי הראשי, ואם הורה נשיא בית הדין הצבאי לערעורים על מינוי שופט חוקר, לא יעשה אדם דבר בגוויה בלי הוראה או היתר של השופט החוקר.

(ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שלושה חדשים.

שמירת הגוויה
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964
(תיקון מס' 67)
תשע"ה-2014

298ג. לענין הזמנת עדים וגביית עדות, דין השופט החוקר וסמכויותיו כדינו וסמכויותיו של בית דין צבאי מחוזי.

סמכויות עזר
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

298ד. (א) השופט החוקר רשאי לערוך חקירתו בפומבי או בדלתיים סגורות, או חלקה בפומבי וחלקה בדלתיים סגורות.

פומביות
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

(ב) החליט השופט החוקר על עריכת החקירה בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת החקירה, כולה או מקצתה.

298ה. רשאי השופט החוקר לאסור כל פרסום של הליך בחקירת סיבת מוות שהתנהלה בפומבי, ורשאי הוא להתיר פרסום בדבר חקירה בסיבת מוות שהתנהלה בדלתיים סגורות; המפרסם דבר על חקירה בסיבת מוות בניגוד לאיסור או בלי היתר לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים.

איסור פרסום
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

298ו. (א) שופט חוקר רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לביורור סיבת המוות, לצוות על בדיקתה או ניתוחה של הגוויה על-ידי רופא או מומחה אחר, על דחיית הקבורה עד לאחר הבדיקה או הניתוח, או על פתיחת הקבר והוצאת הגוויה לשם ביצוע הבדיקה או הניתוח.

בדיקת גוויה
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

(ב) כל עוד לא נתמנה שופט חוקר, יהיו הסמכויות המפורטות בסעיף קטן (א) נתונות לקצין משטרה צבאית שהפרקליט הצבאי הראשי הסמיכו לכך בכתב.

(ג) הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, גם על בדיקה וניתוח לפי סעיף זה.

(ד) גוף מוכר, כמשמעותו בתקנות האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ד-1954, התובע הצבאי הראשי בהוראת הפרקליט הצבאי הראשי, וכן אדם מעוניין רשאים לערער בפני נשיא בית הדין הצבאי לערעורים על צו לפתיחת קבר לפי סעיף זה.

(תיקון מס' 67)
תשע"ה-2014

298ז. הודיע תובע צבאי או פרקליט מחוז, בכתב, שהוגש לרגל מקרה המוות כתב אישום או הודעת אישום – יפסיק השופט החוקר את חקירתו.

הפסקת החקירה
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

298ח. (א) שופט חוקר רשאי להחליט –

תוצאות החקירה
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

(1) כי הראיות שהובאו לפניו יש בהם כדי להוכיח סיבת המוות, ומה הן תוצאות חקירתו;

(2) כי הראיות שהובאו לפניו אין בהן כדי להוכיח סיבת המוות.

(ב) היה שופט חוקר סבור כי סיבת המוות הוכחה, רשאי הוא לסרב לקבל ראיות נוספות, ואם היה סבור כי סיבת המוות לא הוכחה, רשאי הוא לדחות את המשך החקירה עד שיובאו לפניו ראיות נוספות.

298ט. (א) נראה לשופט חוקר כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח לכאורה שנעברה עבירה על ידי אדם, רשאי הוא לצוות שיואשם לפני בית דין צבאי או בית משפט אחר בשל אותה עבירה, ובלבד ששופט חוקר לא יתן צו לפי סעיף זה אלא אם נתן לאדם הזדמנות להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו לפניו.

צו אישום
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

(ב) שופט-חוקר שסיים חקירה לפי סימן זה יעביר את חומר החקירה ואת הצו על תוצאות החקירה לפרקליט הצבאי הראשי.

(ג) נתן השופט החוקר צו לפי סעיף קטן (א) לגבי אדם שחוק זה חל עליו, יורה הפרקליט הצבאי הראשי לתובע צבאי להגיש כתב אישום לבית דין צבאי נגד מי שעליו ניתן הצו.

(ד) ציווה שופט חוקר על אישום אדם שאין חוק זה חל עליו, יעביר העתק הצו ליועץ המשפטי לממשלה.

(ה) היועץ המשפטי לממשלה או הפרקליט הצבאי הראשי רשאי להחזיר את חומר החקירה לשופט החוקר לשם השלמתו, אם היה סבור שהוא טעון השלמה.

298. יהיה היועץ המשפטי לממשלה סבור שהמוות אירע שלא במסגרת הצבא או עקב השתייכותו של הנפטר לצבא, רשאי הוא בכל עת, עד לגמר החקירה, לצוות כי החקירה תיערך על פי חוק חקירת סיבות מוות, התשי"ח-1958, ועם מתן הצו תיפסק החקירה לפי סימן זה.

העברת חקירה על פי צו היועץ המשפטי לממשלה (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 67) תשנ"ה-2014

298.א. בסימן זה אין המונח "חייל" כולל אדם שחוק זה חל עליו על פי הסעיפים 7 ו-11.

סימן ה' – כתב-האישום והגשתו

סייג (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

299. קיבל הפרקליט הצבאי הראשי את חומר החקירה כאמור בסעיף 298, יוכל לעשות, מבלי שיהיה כפוף להחלטת השופט החוקר, אחת מאלה:

חומר חקירה מוקדמת שקיבל הפרקליט הצבאי הראשי

(1) להחזיר את חומר החקירה המוקדמת לשופט-חוקר לשם השלמתו, אם דעתו שהוא טעון השלמה;

(2) לבטל את הקובלנה, אם דעתו שאין חומר החקירה המוקדמת מניח, מכל סיבה שהיא, מקום לעריכת כתב-אישום;

(3) להורות לתובע צבאי להגיש כתב-אישום על סמך חומר החקירה המוקדמת.

300. הורה הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי לתובע צבאי להגיש כתב אישום כאמור בסעיפים 280, 281, 282, 282א, 298ט או 299, יעביר לתובע הצבאי את התלונה או הקובלנה, אם הוגשו, ואת חומר הבדיקה, החקירה המוקדמת או חקירת סיבות המוות, אם נערכו, ויורה על איזו עבירה או עבירות, שיש להן לדעתו בסיס בתלונה או בחומר הבדיקה או החקירה, יובא הנאשם לדין, בין שהשופט-החוקר המליץ כך ובין שלא המליץ כך.

הוראות לתובע הצבאי (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

301. בוטלה תלונה או קובלנה על אדם לפי הסעיפים 280, 281, 282 או 299, יפקע תקפה של כל פקודת מעצר התלויה בגללן על אותו אדם.

שחרור ממעצר עם ביטול תלונה או קובלנה

302. הושלמה בדיקה שנמסרה להשלמה לפי פסקה (1) לסעיף 281 – נוהגים בה כאמור בסעיפים 276 ו-277; הושלמה חקירה מוקדמת שנמסרה להשלמה לפי פסקה (1) לסעיף 299 – נוהגים בה כאמור בסעיף 298.

חומר בדיקה וחקירה מוקדמת שנמסר להשלמה

303. תובע צבאי יערוך כתב-אישום נגד נאשם ויגישו לבית דין צבאי מחוזי או לבית דין צבאי מיוחד.

עריכת כתב אישום

304. (א) כתב-האישום יכול את הפרטים המנויים להלן וינוסח ככל האפשר בהתאם לדוגמאות הקבועות בתוספת הראשונה לחוק זה.

תוכן כתב-האישום (תיקון מס' 63) תשע"א-2011

ואלה הפרטים:

- (1) שם בית הדין שאליו הוא מוגש;
- (2) שם הנאשם ושם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו של הנאשם, ואם אין לו כאלה או אינם ידועים - פרטים אחרים שיהיה בהם כדי לזהותו; אין בהכרח לציין את שמו המדויק, ומותר לתאר את הנאשם כאדם בלתי ידוע;
- (3) פירוט העבירה או העבירות המיוחסות לנאשם וסעיפי הדין הקובעים אותן;
- (4) פרטים הדרושים כדי להעמיד על טיב האשמה;
- (5) עובדות המוכיחות שיש לבית הדין שיפוט באותו ענין;

(6) שמותיהם של העדים שהעידו בחקירה המוקדמת ושל עדים אחרים שתקרא התביעה להעיד במשפט - אולם אין פוסלים כתב-אישום אם לא נכללו בו שמות העדים כאמור;

(7) פרטים אחרים שנקבעו בתקנות.

(ב) שר הבטחון רשאי, בתקנות לשנות את התוספת הראשונה לחוק זה.

(תיקון מס' 63)
תשע"א-2011
הגשת כתב-אישום

305. כתב-האישום הנועד לבית דין צבאי מחוזי או מיוחד יוגש לנשיאו או למי שנתמנה על ידיו למטרה זו, ודבר הגשתו יקויים בחתימתו; תאריך ההגשה כאמור הוא תאריך הגשתו לבית הדין.

305א. (א) בכל עת אחרי הגשת כתב-אישום ולפני שהנאשם נתבקש להשיב אם הוא מודה באשמה אם לאו, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, לפי בקשת הנאשם או תובע צבאי, להורות בהחלטה מנומקת על העברת כתב-האישום לבית דין צבאי אשר במחוז שיפוטי אחר.

העברת כתב-אישום
לבית דין אחר
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

(ב) הוחלט על העברת כתב-האישום, רואים את כתב האישום כאילו הוגש לבית הדין הצבאי האחר כאמור ורואים כתאריך הגשתו את התאריך בו הוגש כתב-האישום לבית הדין אליו הוגש לראשונה.

306. נתקבל כתב-אישום, יורכב מותב בית דין.

הרכבת מותב בית דין

307. עם מסירת העתק כתב-האישום לנאשם, יש להודיע לו כי הוא וסניגורו רשאים לעיין בחומר הבדיקה או החקירה המוקדמת או חקירת סיבות המוות ולהעתיק ממנו פרטים, חוץ מאותם פרטים שפרקליט צבאי אסר, מטעמי בטחון, את העיון בהם כאמור.

מסירת העתק כתב-האישום לנאשם
(תיקון מס' 3)
תשס"ג-2003
תשכ"ד-1964

308. (א) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי רשאים לבטל כתב אישום שהוגש לבית דין צבאי, בכל עת עד להכרעת הדין; ואולם ביטול כתב אישום במקרים המפורטים להלן ייעשה בידי הפרקליט הצבאי הראשי:

ביטול כתב-אישום
(תיקון מס' 42)
תשס"ג-2003
(תיקון מס' 61)
תש"ע-2010

(1) כתב האישום הוגש על פי הוראת הפרקליט הצבאי הראשי;

(2) כתב האישום נוגש בעניין אירוע שבו נגרם מותו של אדם;

(3) כתב האישום כולל עבירה לפי פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין), עבירה לפי סעיף 43, 44, 45, 46, 47, 51, 52, 56, 57, 58 או 73 לחוק זה, או כל עבירה אחרת שעניינה פגיעה בביטחון המדינה;

(4) כתב האישום הוגש בעניין תאונה שאירעה במהלך אימון או פעילות מבצעית או בקשר אליהם;

(5) כתב האישום כולל עבירה לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, לפי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 או כל עבירה אחרת שעניינה פגיעה על רקע מיני;

(תיקון מס' 75)
תשע"ח-2018

(6) כתב האישום כולל עבירה שעונשה עשר שנות מאסר או יותר;

(7) כל עניין אחרי שקבע הפרקליט הצבאי הראשי.

(ב) היה הנאשם במעצר, ישוחרר ממעצרו עם הביטול, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות

(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

אחרות.

309. הורכב מותב בית דין צבאי, יזומן בית הדין בצו זימון חתום בידי נשיא בית הדין הצבאי או מי שהוא הסמיכו לכך; צו הזימון יקבע את מקום כינוסו של בית הדין ותאריך הדיון, ויחייב את כל המשתתפים במשפט שיפורטו בצו, להתייצב במקום ובזמן הקבועים בו; כן יכול צו הזימון לכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לענין.

זימון בית הדין
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

פרק שני: שופטים, סניגוריה ופומביות

סימן א' – עילות פסלות

(תיקון מס' 46)
תשס"ד-2004

310. (א) (1) שופט צבאי לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש למשוא פנים בניהול המשפט.

(2) שופט צבאי-משפטי לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

עילות פסלות
(תיקון מס' 46)
תשס"ד-2004

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), שופט צבאי או שופט צבאי-משפטי (בסעיפים קטנים (ב) עד (ה) – שופט) לא ישב בדין בידעו שמתקיים אחד מאלה:

(1) צד להליך, בא כוחו או עד מרכזי, הוא בן משפחה של השופט או שקיימת ביניהם קרבה ממשית אחרת;

(2) יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוחו;

(3) בטרם התמנה לשופט במותב בית הדין היה השופט מעורב באותו ענין הנדון בהליך שלפניו כבא כוח, כקצין שיפוט, כמי שהגיש את התלונה, כעד, כמומחה, כמי שהשתתף בבדיקה או בחקירה שנערכו על פי דין בקשר למעשה העבירה או בדרך דומה אחרת;

לענין סעיף קטן זה –

“בן משפחה” – בן זוג, הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח, סב, נכד וכן ילד או בן זוג של כל אחד מאלה ולרבות מי שהיה אפוטרופוס או מי ששימש משפחה אומנת של השופט או שהשופט היה אפוטרופוסו או שימש משפחה אומנת שלו;

“בן משפחה מדרגה ראשונה” – בן זוג, הורה, ילד, אח וכן ילד או בן זוג של כל אחד מאלה ולרבות מי שהיה אפוטרופוס או מי ששימש משפחה אומנת של השופט או שהשופט היה אפוטרופוסו או שימש משפחה אומנת שלו;

“עד מרכזי” – עד שנדרשת הערכת מהימנותו לצורך הכרעה בהליך.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), שופט רשאי לשבת בדין אם מפאת דחיפות הענין לא ניתן לקיים את ההליך לפני שופט אחר ועלול להיגרם נזק חמור או עיוות דין אם לא ידון בענין.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(2), שופט רשאי לשבת בדין אם העברת הענין לכל שופט אחר לא תשנה את עילת הפסלות.

(ה) התקיימה עילת פסלות לפי סעיף קטן (ב)(1) או (2), הנוגעת לעורך דין או לבא כוח אחר, שהתקיימו בו נסיבות המחייבות קבלת היתר לייצוג כאמור בסעיף 53 לחוק לשכת עורכי הדין, רשאי בית הדין להתיר את הייצוג, לבקשת עורך הדין או בא הכוח, אם מצא כי הנזק שייגרם לצד להליך אם לא יתיר את הייצוג עולה על הנזק שייגרם לצד להליך או לאינטרס הציבורי בשל הפסקת הדיון או החלפת שופט; היתר בית הדין את הייצוג כאמור, לא ישב בדין השופט שלגביו התקיימה עילת הפסלות.

311. (בוטל).

(תיקון מס' 46 תשס"ד-2004)

312. (בוטל).

(תיקון מס' 46 תשס"ד-2004)

313. (בוטל).

(תיקון מס' 46 תשס"ד-2004)

314. (בוטל).

(תיקון מס' 46 תשס"ד-2004)

315. (בוטל).

(תיקון מס' 46 תשס"ד-2004)

סימן ב' – סניגוריה

316. (א) נאשם לפני בית דין צבאי רשאי לנהל את הגנתו בעצמו או –

סניגור לפי בחירת הנאשם (תיקון מס' 14 תשמ"ב-1981)

(1) לבקש כי ימונה לו סניגור צבאי; ביקש כאמור, ימנה לו הסניגור הצבאי הראשי סניגור צבאי מבין הסניגורים הצבאיים, אולם החובה למנות סניגור צבאי לא תחול לגבי נאשם בבית דין צבאי לתעבורה, כאשר הדיון מתנהל שלא במעמד תובע צבאי.

(2) לבחור לו לסניגור עורך דין שאושר לשמש סניגור לפני בתי הדין הצבאיים לפי סעיף 318;

(3) לבחור לו לסניגור כל חייל שהסכים לשמש סניגורו, אולם אם היה בית הדין סבור כי הדיון לפניו עלול להביא לגילוי סודות צבאיים, לא יוכל חייל כאמור לשמש

סניגור אלא באישור בית הדין.

(ב) אדם שמתנהלת לגביו בדיקה או חקירה לפי סעיף 251, לא יהיה זכאי להיות מיוצג – בענין הנוגע למעצרו או לבקשה הקשורה בטיפול בענינו – אלא על ידי סניגור צבאי או על ידי עורך דין שאושר באישור בלתי מסוייג לשמש סניגור לפני בתי הדין הצבאיים לפי סעיף 318.

317. (א) תוקם ועדה לאישור עורכי דין שיהיו רשאים לשמש סניגורים בבתי הדין הצבאיים.

ועדה לאישור סניגורים

(ב) חברי הועדה יהיו:

(1) שופט של בית המשפט העליון שייבחר על ידי חבר שופטיו;

(2) שני עורכי דין שתבחר לשכת עורכי הדין;

(3) המנהל הכללי של משרד המשפטים;

(4) הפרקליט הצבאי הראשי.

(תיקון מס' 11)
תשל"ח-1978
(תיקון מס' 11)
תשל"ח-1978

(ג) הרכב הועדה יפורסם ברשומות.

(ד) שופט בית המשפט העליון שנבחר כאמור בפסקה (ב)(1) יהיה יושב ראש הועדה.

(ה) הועדה תקבע סדרי עבודתה במידה שלא נקבעו בחוק זה או בתקנות שיתקין שר המשפטים בהסכמת שר הבטחון.

318. (א) אדם המוסמך לעסוק בישראל במקצוע עריכת דין רשאית הועדה לפי שיקול דעתה –

אישור הועדה
(תיקון מס' 11)
תשל"ח-1978

(1) לתת לו אישור כאמור בסעיף 317;

(2) לתת לו אישור מסוייג ולקבוע שהאישור לא יחול על משפט הנערך בדלתיים סגורות לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה;

(3) לסרב לתת לו אישור.

(ב) הועדה רשאית, על פי בקשת הרמטכ"ל, לבטל בכל עת אישור שניתן או לסייגו כאמור

בסעיף קטן (א)(2).

(ג) אישור שלא סוייג כאמור בסעיף קטן (א)(2) ייקרא "אישור בלתי מסוייג".

319. בחר לו הנאשם סניגור שאינו יכול להתייצב במשפט בזמן שנקבע לתחילתו וביקש לדחות את המשפט בגלל זה, רשאי בית הדין לסרב לבקשה.

סירוב לדחות משפט

320. (א) חייל שנבחר סניגור על ידי נאשם רשאי מפקדו להתנגד לכך מטעמים שיודיע לבית הדין; קיבל בית הדין את ההתנגדות, לא יהיה החייל סניגור.

פסילת סניגור שנבחר על ידי הנאשם

(ב) החלטה לפי סעיף זה ואישור לפי סעיף 316 אינם יכולים לשמש נימוקים לערעור.

321. לא בחר הנאשם סניגור לעצמו, רשאי מי שזימן את בית הדין למנות לו, לפני תחילת הדיון, סניגור צבאי להגן עליו באותו בית דין, ומשהתחיל הדיון רשאי בית הדין עצמו לעשות זאת אם נראה לו הדבר דרוש לעשיית משפט צדק; אולם אין למנות סניגור צבאי כאמור, אם הודיע הנאשם שהוא מסרב למסור לידו את הגנתו, אלא אם נראה לבית הדין כי הנאשם חולה נפש או לקוי בכושרו השכלי, או אם הדיון מתנהל שלא בפניו לפי סעיף 328.

מינוי סניגור צבאי
(תיקון מס' 16)
תשמ"ג-1983

322. (א) סניגורו של נאשם שנבחר על ידי רשאי לייצגו לפני בית הדין אם הגיש לבית הדין כתב הרשאה חתום על ידי הנאשם, או אם הצהיר הנאשם לפני בית הדין ובפני הסניגור כי הירשה אותו להיות סניגורו; סניגור - שנתמנה רשאי לייצג את הנאשם מיד לאחר מינויו.

מאימתי מורשה סניגור לייצג

(ב) כתב הרשאה כאמור פטור ממש בולים.

323. הוראות סימן זה יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לגבי –

(1) חקירה מוקדמת וחקירת סיבות מוות לפני שופט חוקר, כאילו בכל מקום שנאמר "בית דין צבאי" היה כתוב "שופט חוקר";

(2) דיון בהארכת מעצר לפי סעיפים 240 או 241, אולם פסקה (3) של סעיף 316(א) לא תחול לגבי דיון כאמור.

סניגוריה לפני שופט חוקר ובעת דיון על הארכת מעצר
(תיקון מס' 15)
תשמ"ב-1982

324. (א) בית דין צבאי ידון בפומבי; לענין זה, "בית דין צבאי" או "בית דין" - לרבות נשיא בית הדין הצבאי, משנהו או סגנו.

(ב) (בוטל).

(ג) בית הדין רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך בשל אחת מאלה:

(1) שמירה על בטחון המדינה;

(2) מניעת פגיעה ביחסי החוץ של המדינה;

(3) הגנה על המוסר;

(4) הגנה על ענינו של קטין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 368 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

(5) הגנה על ענינו של מתלונן או של נאשם בעבירת מין או בעבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;

(6) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל;

(7) מניעת פגיעה במשמעת הצבא, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ד) דיון לצורך החלטה לפי סעיף קטן (ג), רשאי בית הדין לקיים בדלתיים סגורות.

(ה) החליט בית הדין על עריכת דיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

325. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון המתנהל בבית דין צבאי בדלתיים סגורות אלא ברשות בית הדין, ולא יוצא מבית הדין פרוטוקול של דיון, הכרעת דין או גזר דין, לרבות עותקים מהם ומכל דיון הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 324 (להלן - פרוטוקול), אלא ברשות מאת בית הדין.

(ב) תם הדיון שהוחלט על עריכתו בדלתיים סגורות, לא יפרסם אדם דבר על הדיון ולא יוציא פרוטוקול מבית הדין אלא ברשות נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

(ג) לא יצלם אדם ולא יקליט באולם בית הדין, לא יפרסם תצלום ולא ישמיע הקלטה מאולם בית הדין אלא ברשות בית הדין.

(ד) לא יפרסם אדם, בלי רשות בית הדין, את שמו, תמונתו ומענו של קטין שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים או פרטים אחרים העשויים להביא לזיהויו, אם הקטין הוא נאשם, עד, מתלונן או ניזוק בדיון על עבירת מין.

(ה) בית הדין רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית הדין, אם ראה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם.

(1)(1) לא יפרסם אדם את שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום עד תום 48 שעות מהמועד שבו התייצב החשוד לחקירה או שהיה עליו להתייצב לחקירה או עד סיומו של הדיון הראשון שהתקיים לפני שופט בעניינו, לפי המוקדם מביניהם; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במניין השעות;

(2) על אף הוראות פסקה (1), לא יחול איסור פרסום שמו של חשוד בכל אחד מהמקרים המפורטים להלן:

(א) בית הדין הצבאי התיר את פרסום שמו של החשוד בשל העניין הציבורי שבפרסום, ובלבד שניתנה לחשוד הזדמנות להשמיע את טענותיו בעניין;

(ב) המשטרה הצבאית פרסמה או ביקשה לפרסם את שם החשוד, לאחר שקצין משטרה צבאית בדרגת סגן אלוף ומעלה אישר כי בנסיבות העניין, מטעמים מיוחדים שנרשמו, התקיימו שני אלה:

(1) הפרסום נדרש לצורך איתור חשוד או עד, תפיסת עברייני נמלט, אזהרת הציבור מפני אדם העלול לסכנו או לצורך חיוני אחר;

(2) עיכוב הפרסום שייגרם מהצורך בקבלת אישור בית הדין הצבאי לפי

פומביות משפט צבאי
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993
(תיקון מס' 42)
תשט"ז-2003

(תיקון מס' 42)
תשט"ז-2003

(תיקון מס' 42)
תשט"ז-2003

(תיקון מס' 42)
תשט"ז-2003

(תיקון מס' 42)
תשט"ז-2003

איסור פרסום והוצאת
פרוטוקולים
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993
(תיקון מס' 42)
תשט"ז-2003

(תיקון מס' 41)
תשס"ג-2002

(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012

פסקת משנה (א), עלול לסכל את מטרת הפרסום האמורה בפסקת משנה (1);

(ג) החשוד ביקש לפרסם את שמו או הסכים לפרסום שמו, ובלבד שהבקשה או ההסכמה ניתנו בידי החשוד עצמו או על ידי בא כוחו, בכתב.

(1) בית הדין רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה על פי הדין; אסר בית הדין כאמור, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד החשוד, אלא אם כן קבע בית הדין אחרת.

(תיקון מס' 41)
תשט"ג-2002
(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012

(1) (11) בית הדין רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית הדין סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום; הורה בית הדין על איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד החשוד, אלא אם כן קבע בית הדין אחרת;

(תיקון מס' 41)
תשט"ג-2002
(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012

(2) המשטרה הצבאית תיידע חשוד שהוא עצור ואינו מיוצג בדבר זכותו לבקש מבית הדין הצבאי לאסור את פרסום שמו לפי הוראות סעיף זה וכן תאפשר לו להגיש בקשה לאיסור פרסום שמו באמצעותה, לפי הטופס שבתוספת הרביעית לחוק בתי המשפט, בשינויים המחויבים, ותיידע את החשוד בדבר אפשרות זו לא יאוחר מ-24 שעות מעת מעצרו או לפני שהובא לפני שופט – המוקדם מביניהם; לעניין זה לא יובאו שבתות ומועדים במניין השעות.

(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012

(21) לענין סעיף זה –

"חשוד" – מי שנפתחה נגדו חקירה פלילית;

(תיקון מס' 41)
תשט"ג-2002
(תיקון מס' 71)
תשע"ו-2016

"שם של חשוד", "שם של נאשם" – לרבות פרסום כל פרט אחר שיש בו כדי לזהות את החשוד או הנאשם, לפי העניין.

(1) (31) לא יפרסם אדם שם של חשוד או שם של נאשם באחד מאלה:

(תיקון מס' 71)
תשע"ו-2016

(א) הוא חשוד בביצוע עבירה שנעשתה אגב פעילות מבצעית וכחלק ממנה וטרם הוגש נגדו כתב אישום, או שהיה חשוד בעבירה כאמור והוחלט שלא להגיש נגדו כתב אישום;

(ב) הוא נאשם בביצוע עבירה שנעשתה אגב פעילות מבצעית וכחלק ממנה, כל עוד לא הורשע בפסק דין חלוט;

(ג) הוא הנאשם בביצוע עבירה שנעשתה אגב פעילות מבצעית וכחלק ממנה, וכתב האישום שהוגש נגדו בגין אותה עבירה בוטל, או שהוא זוכה;

(2) הוראות סעיף קטן (ה) (1) (2) יחולו לעניין הוראות סעיף קטן זה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: הוראות סעיף קטן (ה) (1) (2) (ב) יחולו לעניין חשוד בלבד;

(3) איסור פרסום לפי סעיף קטן זה לא יחול על גורם שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיך לכך או על אדם מטעם אותו גורם, המעביר שם של חשוד או שם של נאשם לרשות שלטונית זרה או לרשות שיפוטית זרה; העברת שם של חשוד או שם של נאשם כאמור תהיה בהסכמת הפרקליט הצבאי הראשי.

(ז) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו - מאסר ששה חדשים.

325א. בקשה לאסור פרסום שם חשוד או שם נאשם לפי סעיף 325(ו) או (11) או להתיר פרסום שם חשוד לפי סעיף 325(ה) (1) (2) (א) או (31) (ב) (בסימן זה – בקשה בעניין פרסום שם חשוד), תידון לפני דן יחיד.

בקשה בעניין פרסום שם חשוד
(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012
(תיקון מס' 71)
תשע"ו-2016

325ב. (א) משיבים בבקשות בעניין פרסום שם חשוד המפורטות בפסקאות שלהן, יהיו כמפורט לצדן:

צדדים לבקשה בעניין פרסום שם חשוד
(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012
(תיקון מס' 71)
תשע"ו-2016

(1) בבקשה להתיר פרסום שם חשוד לפי סעיף 325(ה) (1) (2) (א) או (31) – החשוד;

(2) בבקשה לביטול איסור פרסום שם חשוד לפי סעיף 325ג – החשוד וכל גורם אחר שהיה צד לדיון בבקשה לאסור את פרסום שמו של החשוד לפי סעיף 325(ו) או

(11).

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע את צירופם של משיבים או מבקשים נוספים בבקשות המפורטות באותו סעיף קטן.

325ג. (א) ציווה בית הדין הצבאי על איסור פרסום לפי סעיף 325(ה), (ו) או (11), רשאי מי שמעוניין בכיטול האיסור להגיש לבית הדין הצבאי שנתן את הצו בקשה לכיטולו; בקשת הכיטול תידון לפני דן יחיד.

בקשה לכיטול איסור פרסום (תיקון מס' 65) תשע"ב-2012

(ב) היה מבקש הכיטול כאמור בסעיף קטן (א) צד לבקשה לאיסור הפרסום, עליו להראות נסיבות חדשות המצדיקות את בקשת הכיטול; לעניין זה, "נסיבות חדשות" – לרבות הזמן שחלף ממועד מתן צו איסור הפרסום.

325ד. (א) ההחלטות המפורטות להלן, ניתנו לערעור בתוך שבעה ימים, ובית הדין הצבאי לערעורים ידון בערעור בדין יחיד:

ערעור על החלטה בעניין פרסום (תיקון מס' 65) תשע"ב-2012

(1) איסור פרסום לפי סעיף 325(ה), (ו) או (11);

(2) התרת פרסום לפי סעיף 325(א), (ג), (ד), (ה)1(2)(א) או (31) או התרת צילום לפי סעיף 325(ג) רישה;

(תיקון מס' 71) תשע"ו-2016

(3) כיטול איסור פרסום לפי סעיף 325ג.

(ב) בית דין צבאי שנתן החלטה כאמור בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (א) או בית הדין הצבאי לערעורים שדן בערעור על החלטות כאמור באותן פסקאות, רשאי להורות על עיכוב ביצועה של ההחלטה שעליה מערער אדם או מבקש לערער, לפרק זמן שיקבע ובתנאים שייראו לו.

326. לשם שמירה על סודיותן של ידיעות הקשורות בבטחון המדינה, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות, דרך כלל או למקרה מסויים, כי לא יפורסם ולא יוצא מבית דין צבאי פרוטוקול של דיון, הכרעת דין או גזר דין, לרבות עותקים מהם, אף אם הדיון נערך כולו או מקצתו בפומבי. הוראה לפי סעיף זה לא תחול על בעלי הדין ועל סניגורו של נאשם בכל הליך משפטי הנוגע לאותו דיון; העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר ששה חודשים.

שמירת סודיות (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993

326א. העתק מפסק דין המוגש כראיה בכל הליך משפטי לא ייפסל עקב השמטת חלקים או מלים ממנו בשל הוראות סעיפים 325 או 326.

פסק דין כראיה (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993

326ב. (א) לא יפרסם אדם דבר על ענין התלוי ועומד בבית דין צבאי, במטרה להשפיע על מהלך המשפט או על תוצאותיו, וראייה מראש את ההשפעה האמורה כאפשרות קרובה לודאי כמוה במטרה להשפיע, והכל אם יש בפרסום כדי להשפיע כאמור.

פרסום בענין התלוי ועומד בבית הדין (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993 (תיקון מס' 37) תשס"ב-2002 ת"ט תשס"ב-2002

(ב) יראו ענין כתלוי ועומד בבית הדין משעה שהוגשה לבית הדין באותו ענין בקשה למתן צו מעצר או להארכת מעצר או משעה שהוגש לו כתב אישום לפי המוקדם, עד שהחליט פרקליט צבאי שלא להורות על הגשת כתב אישום, ואם הוגש כתב אישום - עד סיום ההליכים.

(ג) איסור הפרסום אינו חל על פרסום ידיעה בתום לב על דבר שנאמר או שאירע בישיבה פומבית של בית דין.

(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר שנה אחת.

פרק שלישי: הליכים רגילים

327. (א) העתק כתב-האישום יימסר לנאשם בהקדם האפשרי, ומשניתן צו זימון יימסר לו העתקו מיד.

מסירת כתב-אישום לנאשם

(ב) נאשם זכאי לדרוש שמשפטו לא ייערך לפני תום עשרה ימים מיום שנמסר לו העתק כתב-האישום.

(ג) המוסר לנאשם העתק כתב-האישום יודיע לו על זכותו לפי סעיף קטן (ב) וכי הוא רשאי לבחור לו סניגור ולהזמין עדים להגנתו.

(תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

(ד) על אף דרישתו של נאשם לפי סעיף קטן (ב), רשאי נשיא בית הדין הצבאי או שופט צבאי-משפטי שהוא הסמך לענין זה, אם ראה צורך בכך בגלל נסיבות מיוחדות שיופרטו בצו הזימון, להורות על עריכת המשפט במועד מוקדם יותר, ובלבד שלא יקדם מעשרים וארבע שעות

(תיקון מס' 42) תשס"ט-2003

<p>מעט מסירת העתק כתב-האישום לנאשם.</p>	<p>(תיקון מס' 8) תשל"ה-1975</p>
<p>(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית הדין לדחות את המשפט מטעמים הנראים לו, ובכלל זה על מנת לאפשר לנאשם להכין את הגנתו.</p>	<p>הרחקת נאשם מאולם בית הדין</p>
<p>(1) סעיף זה לא יחול בהליכים בבית הדין הצבאי לתעבורה.</p>	
<p>328. בית דין צבאי רשאי להרחיק, לזמן שימצא למתאים, נאשם המפריע למהלך הדיון, או המתנהג בצורה הפוגעת בכבוד בית הדין.</p>	<p>הליכים בהעדר הנאשם</p>
<p>329. כל הליך שלא בפני הנאשם מחמת שהורחק כאמור בסעיף 328, רואים אותו כאילו היה בפניו, ובית הדין יקבע סידורים שלפיהם יובאו ההליכים האמורים לידיעת הנאשם.</p>	<p>ניהול הדיון</p>
<p>330. אב בית הדין ינהל את הדיון בישיבות בית הדין, והוא רשאי להורות כל הוראה הדרושה לקיום הסדר במקום המשפט, לרבות הוראה להרחיק ממקום המשפט או מסביבתו אדם המפריע למהלך הדיון או המתנהג בצורה הפוגעת בכבוד בית הדין.</p>	<p>הרחקה מבית הדין (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993</p>
<p>330א. (א) בית דין רשאי לאסור על קטין להימצא בבית הדין בעת הדיון ולצוות על הרחקתו.</p>	
<p>(ב) בית דין רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית הדין בעת דיון, אם מצא, מטעמים שיירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם עשויה להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד בכלל.</p>	
<p>331. עבר אדם על הוראות סעיף 109 פרט לפסקה (1) לסעיף קטן (א) שבו, או על הוראות סעיף 514 פרט לפסקה (1) לסעיף קטן (א) שבו, יכול בית הדין שלגביו עבר הנאשם את העבירה לשפטו עליה מיד, ובלבד שלא יטיל עליו עונש חמור ממחבוש שלושים יום אם נידון לפי סעיף 109, או מאסר שלושים יום אם נידון לפי סעיף 514; הוראה זו אינה באה לגרוע מהוראות כל דין בדבר הבאת העבריין לדין על עבירה כאמור.</p>	<p>שפיטה מיידית של נאשם בבזיון בית דין צבאי</p>
<p>332. נאשם שאינו יודע עברית, ימנה לו אב בית הדין מתרגם, לתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית הדין; יכול הנאשם לוותר על תרגום כל חלק של הנאמר במהלך הדיון או של החלטות כאמור.</p>	<p>מתרגם לנאשם</p>
<p>333. עדות הנמסרת, ברשות בית הדין, שלא בעברית תתורגם על ידי מתרגם.</p>	<p>עדות שלא בעברית</p>
<p>334. דין מתרגם כדין עד, אם אין כוונה אחרת משתמעת מהוראות חוק זה בענין עדים.</p>	<p>דין מתרגם כדין עד</p>
<p>335. בכל משפט יירשם פרוטוקול בידי אב בית הדין, או בידי רשם שמינה אב בית הדין, וייחתם בידי מי שרשמו; נרשם הפרוטוקול בידי רשם, יחתום עליו גם אב בית הדין לאחר שבדק ומצא שהרישום נכון.</p>	<p>רישום פרוטוקול (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>336. פרוטוקול המשפט יכלול:</p>	<p>תוכן הפרוטוקול</p>
<p>(1) שם בית הדין ושמותיהם של חברי בית הדין, התובע, הרשם והמתרגם שהשתתפו במשפט; (2) תאריך כל ישיבה ומקומה; (3) שם הנאשם ושם סניגורו, אם היה לו סניגור; (4) המלים שבהן נשאל הנאשם אם הוא מודה באשמה ותשובתו שתירשם ככל האפשר במלים שהשתמש בהן; (5) בקשות הצדדים ועיקר טענותיהם; (6) שמות העדים, אם העידו בשבועה או בדרך אחרת, ותוכן העדויות; (7) החלטות בית הדין, על נימוקיהן, אם ניתנו; (8) כל דבר אחר שלדעת אב בית הדין צריך להיות כלול בפרוטוקול.</p>	
<p>337. כתב האישום, מסמכים שהוגשו ונתקבלו על ידי בית הדין וכל מסמך אחר הנוגע לאותו מותב בית דין יצורפו לפרוטוקול ויהוו חלק ממנו.</p>	<p>צירוף מסמכים</p>
<p>338. כל צד רשאי לבקש מבית הדין, בפני הצד השני, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על</p>	<p>תיקון פרוטוקול לפני מתן גזר דין</p>

		דיוקו.
339.	ניתן פסק דין של זיכוי או גזר דין אך טרם עברה התקופה להגשת ערעור עליו, רשאי כל צד לבקש מנשיא בית הדין לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו, ונשיא בית הדין, לאחר שנתן לצד השני הזדמנות להשמיע את דברו, יתקן את הרישום אם קיבל לכך את הסכמתם של רוב השופטים שישבו בדין.	תיקון פרוטוקול לאחר מתן פסק הדין (תיקון מס' 3) תשכ"ט-1964
340.	כל תיקון של פרוטוקול, וכן דעתו החולקת של שופט על תיקון, יירשם בפרוטוקול ויחתם בידי אב בית הדין או בידי נשיא בית הדין, הכל לפי הענין.	רישום תיקון
341.	הדיון ייפתח בזיהוי הנאשם על ידי בית הדין; לשם כך ישאל אב בית הדין את הנאשם פרטים שיש בהם כדי לזהותו, כגון: שמו, שם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו, יחידתו ושם אביו.	זיהוי הנאשם
342.	סירב הנאשם למסור פרט שנשאל עליו לפי סעיף 341, רשאי בית הדין להמשיך בדיון, ועל התובע להוכיח – עד תום פרשת התביעה – את אותם פרטי הזיהוי הדרושים להוכחת אשמתו של הנאשם.	חובת התביעה לזהות
343.	לאחר הזיהוי יקרא אב בית הדין את כתב ההרכב של מותב בית הדין וישאל את הנאשם, או את סניגורו, ואת התובע אם יש בפיהם טענת פסלות.	הקראת כתב ההרכב וטענת פסלות (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
344.	(א) בית הדין שלפניו נטענה טענת פסלות נגד שופט צבאי או נגד מותב בית הדין, ידון בה לאלתר ולפני שייתן כל החלטה אחרת, ואם קיבל את הטענה יתלה את הדיון עד שאותו שופט יוחלף בשופט אחר על ידי מי שהרכיב את מותב בית הדין או עד שיוחלף המותב, לפי הענין; החלטת בית הדין תהיה מנומקת.	טענה שנתקבלה (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
	(ב) נטענה טענת פסלות נגד שופט צבאי-משפטי, יחליט בה אותו שופט לאלתר ולפני שייתן כל החלטה אחרת ויחולר הוראות סעיף קטן (א) בשינויים המחוייבים.	(תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
345.	על החלטת בית דין של ערכאה ראשונה לפי סעיף 310 רשאי בעל דין לערער לפני בית הדין הצבאי לערעורים תוך שלושה ימים מיום נתינתה, ועליו להודיע לבית הדין על רצונו לערער מיד עם נתינתה.	ערעור (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
346.	(א) נמסרה הודעה כאמור בסעיף 345, רשאי בית הדין לדחות את המשך הדיון עד להחלטה בערעור אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן. (ב) לא דחה בית הדין את המשך הדיון, אין בכך כדי לגרוע מזכותו של הנאשם להגיש את הערעור במועד שנקבע בסעיף 345.	דחיית הדיון כשמוגש ערעור
347.	נדחתה טענת פסלות ולא הודיע הטוען על הגשת ערעור, או שעברה התקופה להגשת הערעור והערעור לא הוגש, רואים את החלטת הדחה כסופית.	המשך הדיון כשאינ ערעור (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
348.	נתקבלה בערעור טענת פסלות לגבי שופט, יתלה בית הדין של ערכאה ראשונה את הדיון עד שהשופט יוחלף בשופט אחר על ידי מי שהרכיב את מותב בית הדין.	התליית הדיון לאחר החלטה בערעור (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
349.	לא ידון בית דין בטענת פסלות שנטענה לאחר שנקרא כתב-האישום, אלא אם שוכנע כי העובדות המשמשות יסוד לטענת הפסלות לא היו ידועות לטוען בשלב קודם של הדיון, וכי טען את טענתו מיד כשהגיעו העובדות האמורות לידיעתו.	טענת פסלות לאחר קריאת כתב-האישום (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
350.	נודע דבר פסלותו של שופט לאחר מתן פסק-הדין בערכאה ראשונה, ישמש הדבר עילה לנאשם או לתובע לערער על פסק הדין, ודין ערעור כזה כדין ערעור לפי הפרק החמישי לחלק זה, אלא שמותר להגישו בכל עת על אף האמור בסעיף 418.	טענת פסלות לאחר מתן פסק הדין בערכאה ראשונה (תיקון מס' 46) תשכ"ט-2004
351.	(א) משנסתיימה פרשת הרכב מותב בית הדין יקרא אב בית הדין את כתב-האישום ויסביר לנאשם את מהות האשמה; (ב) לאחר מכן יודיע בית הדין לנאשם על זכותו לטעון טענות טרומיות אלו:	קריאת כתב-האישום וטענות טרומיות
	(1) חוסר סמכות לבית הדין;	
	(2) זיכוי קודם או הרשעה קודמת;	

- (3) התיישנות העבירה ;
- (4) כתב-האישום אינו מגלה עבירה ;
- (5) פגם או פסול בכתב-האישום ;
- (6) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.
- (תיקון מס' 57) תשט"ז-2007
- (ג) לא טען הנאשם, או סניגורו, בשלב זה טענה טרומית, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בכל שלב אחר של המשפט, אולם אין הוא רשאי לעשות כן לגבי הטענות הטרומיות המפורטות בפסקאות (4) ו-(5) לסעיף קטן (ב) אלא ברשות בית הדין.
- (ד) לא תישמע בפני בית דין צבאי מחוזי או בפני בית דין צבאי לתעבורה טענה כי כתב-האישום צריך היה להיות מוגש במחוז שיפוטי אחר.
- (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975 דיון בטענה טרומית
352. בית הדין שנטענה בפניו טענה טרומית יחליט בה לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחות את הטענה גם בלעדי זאת. כן רשאי בית הדין להשהות את מתן החלטתו בטענה טרומית עד לשלב אחר של הדיון.
- (א) החליט בית הדין לקבל טענה טרומית, רשאי הוא לצוות על תיקון כתב האישום או לבטלו או להצהיר כי כתב ההרכב בטל, הכל לפי הענין ; ביטל את כתב-האישום – ישוחרר הנאשם ממעצר שהוא נמצא בו על אותה אשמה ; הצהיר כי כתב ההרכב בטל ולא החליט על ביטול כתב-האישום, ימנה נשיא בית הדין מותב בית דין אחר.
- (ב) החליט בית הדין לדחות את הטענה הטרומית – ימשיך בדיון.
- (א) לא בוטלה האשמה מכוח טענה טרומית ישאל אב בית הדין את הנאשם מה תשובתו לאשמה ; הנאשם רשאי שלא להשיב ואם השיב, רשאי הוא בתשובתו להודות באשמה, לכפור בה או לכפור באשמה אך להודות בעובדות או בחלק מהעובדות, שהובאו בקשר למעשה נושא האשמה, וכן לטעון עובדות נוספות, בין אם הודה כאמור ובין אם לאו ; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית הדין לשאול אותו שאלות ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובת הנאשם ; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו.
- (ב) הימנעות הנאשם להשיב לאשמה או לשאלות בית הדין כאמור בסעיף קטן (א), עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה ; אב בית הדין יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.
- (ג) אב בית הדין יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" - כטענה יחידה או בנוסף לאחרות - עליו לעשות כן מיד ויסביר לו את תוצאות הימנעותו מעשות כן, כאמור בסעיף קטן (ד), והכל זולת אם ראה אב בית הדין שאין מקום לטענה האמורה.
- (ד) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי" או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות - בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית הדין.
- (ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הנאשם לפי סעיף 357 לחזור בו מהודיה בנוכחותו במקום ביצוע העבירה, או לשנות מחובת הראיה שעל התביעה.
355. הואשם אדם בעבירה שהוא צפוי לה לעונש מוות, אין נוהגים כאמור בסעיף 354, אלא רואים אותו כאילו כפר באשמה.
356. (בוטל).
- (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1981
357. ברשות בית הדין רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף 354.
- שינוי התשובה (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1981
358. (א) השיב הנאשם שהוא מודה באשמה - רשאי בית הדין, מנימוקים שיירשמו, לא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה, או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצויינו על ידי בית הדין.
- (ב) לא החליט בית-הדין שלא לקבל את ההודאה – רואים את האשמה כמוכחת ובית הדין ירשיע את הנאשם על פי הודאתו.
- החלטת בית הדין בהודאת הנאשם (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964

(ג) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי בפני בית הדין את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה; חלק הנאשם על עובדות אלה או מקצתן ובית הדין לא החליט החלטה על פי סעיף 357, רשאי בית הדין להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.

358א. (א) היו בכתב האישום פרט-אישום עיקרי (להלן – העבירה העיקרית) ופרטי אישום חלופים והשיב הנאשם שהוא מודה באשמה המתייחסת לעבירה העיקרית – ירשיע בית-הדין את הנאשם על פי הודאתו ויראה את פרט האישום החלופי כבטל.

הודאה באחת
מאשמות חלופות
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

(ב) השיב הנאשם שהוא מודה באשמה המתייחסת לפרט האישום החלופי, ימשיך בית הדין בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה; אולם –

(1) אם הודיע התובע הצבאי כי הוא לא יביא ראיות בקשר לעבירה העיקרית – ירשיע בית הדין את הנאשם על פי הודאתו ויראה את פרט האישום המתייחס לעבירה העיקרית כבטל;

(2) הביא התובע הצבאי ראיות בקשר לעבירה העיקרית, אולם בית הדין החליט לזכות את הנאשם מן העבירה האמורה, ולא החליט שלא לקבל את הודאתו בעבירה החלופה, ירשיעו עליה על פי הודאתו.

359. כפר הנאשם באשמה, או שרואים אותו, לפי חוק זה, כאילו כפר בה, פותחים בפרשת התביעה.

החלטת בית הדין
לאחר כפירת הנאשם

360. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות, כאמור בפסקה (3) לסעיף 354(ב), או שהחליט בית הדין, לפי סעיף 358, לראותו כאילו עשה כן – רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם.

החלטת בית הדין
לאחר הודאה
בעובדות

(ב) עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו רשאי בית הדין לדרוש את הוכחתה על ידי התובע על אף האמור בסעיף קטן (א), ואם דרש כן – אין רואים אותה כמוכחת עד שיוכיחנה התובע.

361. היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית הדין להרשיע את מי שהודאתו נתקבלה כאמור בסעיף 358 ולהטיל עליו ענשו מיד או להשהות את ההרשעה עד להכרעת דינם של כל הנאשמים; אך אם נקרא נאשם כזה להעיד במשפט, ירשיע אותו ויטיל עליו ענשו לפני שייקרא להעיד.

סדרי הדין לאחר
הודאת חלק
מהנאשמים

362. היו במשפט נאשמים אחדים, רשאי בית הדין, בכל שלב של הדיון שלפני הכרעת הדין, להורות על משפט נפרד לאחד או לאחדים מהם, ולהמשיך במשפטם של הנאשמים הנותרים. לא התייצב נאשם למשפט, לאחר שהוזמן כדין או לא ניתן להזמין למשפט מחמת העדרו מן השירות או מחמת סיבות דומות, רשאי בית הדין להורות כאמור אף בהעדר נאשם זה.

הפרדת המשפט
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

363. הורה בית דין להפריד את המשפט, יכול בית הדין שהורכב לצורך המשפט הנפרד לנהלו בין על פי כתב-האישום המקורי ובין על פי כתב-אישום חדש; הוגש כתב-אישום חדש, רואים כתאריך הגשתו את התאריך שבו הוגש כתב-האישום המקורי לבית הדין שהחליט על משפט נפרד.

סדרי הדין במשפט
שהופרד

364. נפתחה פרשת התביעה לפי סעיף 359 – יכול התובע להביא לפני בית הדין את עדי התביעה, בין ששמותיהם נמנו בכתב-האישום ובין אם לאו, ואת יתר ראיותיו, ורשאי הוא, לפני שיביא עדים, לומר דברי פתיחה לפרשת התביעה.

פרשת התביעה

365. (א) עם סיום פרשת התביעה רשאי הנאשם, או סניגורו, לטעון כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה.

טענת חוסר אשמה

(ב) נטענה טענה לפי סעיף קטן (א), רשאי התובע להשיב עליה.

(ג) נטענה טענה לפי סעיף קטן (א) והיה בית הדין סבור כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה – יזכה את הנאשם; ובית הדין רשאי לעשות כן, אף אם לא טען הנאשם או סניגורו כאמור.

366. (א) לא זוכה הנאשם על פי סעיף 365, יסביר לו אב בית הדין כי הרשות בידו לנהוג באחת מאלה:

דבר הנאשם
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981

(1) להעיד כעד הגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד;

(2) להימנע מהעיד.

(ב) אב בית הדין יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו מהעיד, כאמרו בסעיף 366א.
(ג) נאשם שבחר להעיד יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה; אולם רשאי בית הדין, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.

366א. הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע, אך לא תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955.

שתיקת הנאשם
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981

367. לאחר דברי אב בית הדין כאמור בסעיף 366, יכול הנאשם או סניגורו להביא לפני בית הדין עדי הגנה ושאר ראיות ההגנה; ורשאי הוא, לפני שיביא עדים, לומר דברי פתיחה לפרשת ההגנה.

פרשת ההגנה

368. (א) בית הדין רשאי להזמין כל עד בתורת עד בית הדין, אפילו כבר נשמעה עדותו באותה ערכאה, אם ראה בית הדין צורך בכך לבירור המשפט.

ראיות מטעם בית הדין

(ב) עשה בית הדין כאמור לאחר תום פרשת ההגנה, רשאית ההגנה להביא ראיות לסתור ראיות שנתקבלו נגד הנאשם לפי סעיף קטן (א).

369. (א) בית הדין רשאי להרשות לתביעה, בין לאחר תום פרשת ההגנה ובין לאחר שהושמעו עדים לפי סעיף 368(ב), להביא ראיות לסתור נקודות שנתעוררו באותן הראיות ואשר התביעה לא יכלה לצפותן מראש.

ראיות נוספות מטעם התביעה

(ב) הורשתה התביעה להביא ראיות לאחר שנתקבלו ראיות מטעם בית הדין, שומעין את ראיותיה תחילה ואחר כך את ראיות ההגנה אם רצתה בכך.

370. הביאה התביעה ראיות לפי סעיף 369(א), רשאית ההגנה, להביא ראיות לסתור ראיותיה של התביעה שהובאו כאמור, אף אם השתמשה בזכותה לפי סעיף 368(ב).

ראיות מטעם ההגנה לאחר ראיות נוספות מטעם התביעה

371. בית הדין יכול לחזור ולהשתמש בסמכותו לפי סעיף 368(א) בכל עת עד להכרעת הדין.

סמכות בית הדין לשמוע ראיות מטעמו

372. (א) כל עד יעיד בשבועה, אלא אם כן נוכח בית הדין, כי אמונתו הדתית של העד אוסרת עליו שבועה, או כי אין לו לעד כל אמונה דתית, ובמקרים אלה יעיד העד על פי הן צדקו.

עדות בשבועה

(ב) קטין שבית הדין סבור שאינו מבין מהותה של שבועה, רשאי בית הדין, אם נוכח שיש צורך לשמוע עדותו, לגבות עדותו שלא בשבועה.

(ג) עד שבא להעיד יישבע או יצהיר בהן צדק להעיד אמת, את האמת כולה ואת האמת בלבד.

373. וזה סדר גביית עדות:

סדר גביית עדות

(1) העד נחקר תחילה על ידי בעל הדין שביקש את שמיעת העד; אחריו רשאי בעל הדין היריב, בכפוף לסעיף 374, לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת; סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית הדין לחקור את העד, אולם להבהרת ענין רשאי הוא לשאול אותו שאלות גם לפני סיום חקירתם; חקר בית הדין עד לאחר שחקרוהו בעלי הדין, רשאי הוא להרשות להם לחקרו נוספות מטעמם, להבהרת ענין שנתעורר בחקירתו של בית הדין;

(2) עד שהוזמן לפי החלטת בית הדין, כאמור בסעיף 368(א), נחקר תחילה על ידי בית הדין, ואחריו כן רשאים בעלי הדין לחקרו, בסדר שיקבע בית הדין, חקירה שכנגד.

373א. הוראות פרק ה', סימן ו', לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, יחולו על חקירת עדים לפני בית דין צבאי.

תחולת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987

374. מקום שיש נאשמים אחדים במשפט אחד, סדר חקירת העדים הוא –

עדים במשפט של נאשמים אחדים

(1) בחקירה שכנגד – הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב-האישום;

<p>(2) בחקירה ראשית – תחילה הנאשם, או סניגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).</p>	<p>זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים</p>
<p>375. סבור בית הדין כי עדרו של אחד הנאשמים עלול להעיד נגד נאשם אחר, יכול הוא לסטות מן הסדר שנקבע בסעיף 374 ולהרשות לאותו נאשם אחר או לסניגורו לחקרו לא חקירה ראשית אלא חקירה שכנגד לאחר שחקרוהו שאר הנאשמים חקירה ראשית ולפני התובע הצבאי.</p>	<p>הבאת ראיות לפני הדיון לגופו של ענין (תיקון מס' 46) תשט"ז-2004</p>
<p>376. בית הדין רשאי להרשות לבעלי הדין להביא גם ראיות הדרושות לשם דיון בטענת פסלות או בטענה טרומית או באמרת נאשם שנמסרה מחוץ לבית הדין והיא מוגשת כראיה.</p>	<p>סמכות לסרב להזמנת עדים</p>
<p>377. רשאי בית הדין לסרב לבקשה להזמין עד, אם הוא סבור שעדותו אינה שייכת לענין הנדון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת.</p>	<p>שינוי כתב-האישום</p>
<p>378. רשאי בית הדין, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, לשנות את כתב-האישום על ידי תיקון כתב-האישום או החלפתו, כפי שימצא למתאים ובלבד שלא יכלול בדרך זו בכתב-האישום אשמה בעבירה שנעשה חמור יותר.</p>	<p>סייג לשינוי בכתב-האישום</p>
<p>379. לא יכלול בית דין בכתב-האישום, על ידי תיקון או החלפה כאמור בסעיף 378, אשמה בעבירה שאין הוא מוסמך לדון בה, אולם בית דין מיוחד רשאי לעשות זאת לגבי עבירה שבית דין צבאי אחר מוסמך לדון בה.</p>	<p>ביטול כתב-האישום על ידי בית הדין (תיקון מס' 3) תשכ"ז-1964</p>
<p>380. מצא בית הדין, כי יש מקום להאשים נאשם בעבירה שאין הוא מוסמך לדון בה, או בעבירה שענשה חמור יותר מהעבירה הכלולה בכתב-האישום, יבטל בית הדין את הדיון בפניו, כדי שהנאשם יובא לדין על פי כתב-אישום חדש.</p>	<p>תאריך ההבאה לדין באשמה חדשה (תיקון מס' 3) תשכ"ז-1964</p>
<p>381. כתב-אישום שתוקן או שהוחלף או שהוגש בעקבות החלטה על פי סעיף 380, רואים את הנאשם כאילו הובא לדין על אותו כתב-אישום בתאריך שהובא לדין לפי כתב-האישום המקורי.</p>	<p>שינוי אשמה ללא שינוי כתב-האישום</p>
<p>382. בית דין רשאי, מבלי לשנות את כתב-האישום, להרשיע נאשם בנסיון לבצע את העבירה שבה הואשם, או בשותפות לעבירה לאחר מעשה, או בעבירה אחרת, אף אם לא הואשם כך בכתב-האישום, ובלבד שהאשמה שעליה הורשע כאמור הוכחה על ידי הראיות שהובאו לפניו במהלך הדיון והעונש שנקבע לפי הדין על העבירה האחרת אינו חמור מהעונש שנקבע בחוק על העבירה הכלולה בכתב-האישום.</p>	<p>הרשעה לגבי היעדרות שנפטקה ונמשכה (תיקון מס' 10) תשל"ח-1978</p>
<p>382א. הואשם חייל בעבירה לפי סעיפים 92 או 94, והוכח לבית הדין כי בין יום התחילה ויום הסיום של העדרו מן השירות כפי שצויינו בכתב האישום היה פרק זמן שבו היה הנאשם במקום שירותו, לא יאה בכך כדי למנוע את בית הדין מלהרשיעו בעבירה שהואשם בה לגבי כל התקופות שבהן נעדר למעשה מן השירות בין יום התחילה ויום הסיום האמורים, כאילו היו תקופה אחת.</p>	<p>תוקף צו מעצר עם שינוי האשמה</p>
<p>383. החליט בית דין לבטל כתב-אישום לפי סעיף 380 או לפי סעיף 353 ולא ציווה על שחרור הנאשם, יעמוד בתקפו צו המעצר שניתן נגד הנאשם לפי סעיף 243, עד שתינתן נגדו פקודת מעצר לפי סעיף 234 או 242, או עד תום חמישה-עשר יום מיום ההחלטה, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.</p>	<p>סיכומים</p>
<p>384. נסתיימה פרשת ההגנה, רשאים התובע הצבאי, ואחריו הנאשם או סניגורו, להשמיע סיכומיהם.</p>	<p>הכרעת הדין</p>
<p>385. לאחר הסיכומים, ואם לא היו סיכומים – לאחר תום פרשת ההגנה, יחליט בית הדין בהחלטה מנומקת בכתב בהתאם לסעיף 396, אם יש להרשיע את הנאשם או לזכותו.</p>	<p>נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדיון (תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983</p>
<p>386. קבע בית הדין, לפי סעיף 6(א) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, שהנאשם אינו מסוגל לעמוד בדיון, יחולו הוראות סעיפים 170 ו-171 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשינויים המחוייבים.</p>	<p>(תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983 (תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983</p>
<p>387. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983</p>
<p>387א. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983</p>

<p>388. (א) בוטל כתב-אישום ולא נקרא הנאשם להשיב על האשמה, וכן אם בוטל כתב-אישום בעבירה שיש עליה עונש מוות ולא הוחל בפרשת התביעה – יבטל בית הדין את המשפט; בוטל כתב-אישום לאחר מכן, רשאי בית הדין לבטל את המשפט או לזכות את הנאשם.</p>	<p>ביטול המשפט (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>(ב) היה הנאשם במעצר, ישוחרר ממעצרו אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.</p>	
<p>389. התייעצות בין הדין היא סודית ולא ישתתפו בה אלא השופטים הצבאיים שישבו בדין.</p>	<p>התייעצות בית הדין</p>
<p>390. בהתייעצות ישאל אב בית הדין לדעתם של השופטים הצבאיים לפי סדר דרגותיהם, החל בדרגה הנמוכה; אב בית הדין יביע דעתו לאחרונה.</p>	<p>סדר התייעצות</p>
<p>391. כל שופט צבאי חייב להביע דעתו ולהצביע בכל שאלה המתעוררת תוך התייעצות בית הדין וטעונה החלטה.</p>	<p>חובה להשתתף בהצבעה</p>
<p>392. בית דין צבאי יחליט ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או את מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו; ישב בית הדין בהרכב של חמישה ולא נתקבל רוב דעות בענין כזה אחרי צירוף ראשון – יצורפו הדעות שנית על בסיס התוצאה של הצירוף הראשון.</p>	<p>החלטות בית דין</p>
<p>393. (א) החלטה של בית דין צבאי אינה חייבת להיות מנומקת, אלא אם נקבע כך בחוק זה. (ב) החלטת בית הדין חייבת להיות מנומקת – גם דעת המיעוט בה, אם היתה, חייבת להיות מנומקת.</p>	<p>הנמקת החלטה</p>
<p>394. החלטה של בית הדין, ופסק הדין בכלל זה, שיש בה דעת מיעוט, יחתמו כל השופטים על החלטת הרוב, אלא שיצויין בה כי ניתנה ברוב דעות מבלי לגלות את שמו של בעל דעת המיעוט.</p>	<p>דעת מיעוט</p>
<p>395. דעת המיעוט היא חלק מן הפרוטוקול, אך לא יצויין בו שמו של בעל דעת המיעוט, ובית הדין רשאי לקרוא יחד עם פסק הדין, בלי לגלות שמו של בעל אותה דעה.</p>	<p>פרסום דעת מיעוט (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>396. בנימוקי הכרעת הדין יצוינו העובדות שהוכחו לבית הדין והשיקולים שהניעו אותו להגיע להחלטתו; הורשע הנאשם, יצויין בהכרעת הדין גם סעיף הדין שלפיו הורשע, בין במפורש ובין באיזכור כתב האישום.</p>	<p>נימוקי הכרעת הדין</p>
<p>397. הכרעת הדין תסומן בתאריך ותיקרא בפומבי.</p>	<p>קריאת הכרעת הדין</p>
<p>398. זוכה הנאשם, תהא הכרעה זו פסק הדין, ואם היה הנאשם עצור, ישוחרר מיד אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.</p>	<p>פסק דין מזכה</p>
<p>399. הרשיע בית הדין את הנאשם, יביא התובע לידיעת בית הדין את גליון ההתנהגות של הנאשם, אם ישנו, ואת רשימת הרשעותיו הקודמות, והרשות בידו להביא ראיות שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מידת העונש; לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.</p>	<p>ראיות וקביעת מידת העונש</p>
<p>400. נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף 399, רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סניגורו, להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכם הסניגור, יתן בית הדין לנאשם להגיד את דברו האחרון.</p>	<p>סיכומים לענין מידת העונש</p>
<p>401. ענשו של נאשם שהורשע ייקבע בגזר הדין שיצורף להכרעת הדין ושניהם יהוו את פסק הדין; גזר הדין יסומן בתאריך וייקרא בפומבי.</p>	<p>גזר-דין</p>
<p>402. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993</p>
<p>403. הוראות בדבר התנאת העונש, חיוב בפיצויים, החזרת רכוש, החרמת מכשירי עבירה⁽¹⁾, עיכוב ביצוע פסק הדין וכל הוראה אחרת, שמותר לכללה בפסק הדין, פרט להכרעת הדין, ייכללו בגזר הדין.</p>	<p>הוראות נוספות בגזר הדין</p>
<p>404. פסק דין שיש עליו ערעור יביא בית הדין לידיעת הנאשם את זכותו לערער ואת המועד הקבוע בחוק להגשת הערעור.</p>	<p>הזמן לערעור</p>
<p>404א. (א) על אף הוראות חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (בסעיף זה – חוק</p>	<p>הגבלה על מסירת מידע מהמרשם הפלילי וקיצור תקופת הרישום (תיקון מס' 63) תשנ"א-2011 (תיקון מס' 77) תשנ"ט-2019</p>

המרשם הפלילי), לענין מסירת מידע מהמרשם הפלילי וקיצור תקופת הרישום יחולו הוראות סעיף זה.

(ב) הורשע נאשם בעבירה מסוג עוון, שאינה עבירה מהעבירות המנויות בסעיף קטן (ג) או בתוספת השנייה, לא יימסר מידע מהמרשם הפלילי על פרט רישום בשל העבירה כאמור אלא לגופים כאמור בסעיף 13 רישה לחוק המרשם הפלילי או לגופים המפורטים בפרטים (כז) ו-(כז) שבתוספת הראשונה לחוק האמור, לצורך מילוי תפקידיהם (בסעיף זה – הגבלה על מסירת מידע מהמרשם הפלילי), אם הוטל על הנאשם עונש כמפורט להלן:

(תיקון מס' 77)
תשע"ט-2019

- (1) עונש שאינו כולל מאסר בפועל;
- (2) עונש שאינו עולה על שני חודשי מאסר בפועל;
- (3) עונש שאינו עולה על שלושה חודשים מאסר בפועל שבית הדין קבע שחלק ממנו, ירוצה בדרך של עבודה צבאית, ובלבד שהחלק שירוצה בכליאה אינו עולה על חודשיים; בסעיף זה, "עבודה צבאית" – כמשמעותה בסעיף 541(3)(א)(1);
- (4) עונש שאינו עולה על ארבעה חודשי מאסר בפועל שבית הדין קבע שירוצה כולו בדרך של עבודה צבאית.

(ג) הורשע נאשם בעבירה לפי סעיפים 94 או 94א והוטל עליו עונש כמפורט להלן, יחולו לענין ההגבלה על מסירת מידע מהמרשם הפלילי הוראות אלה:

- (1) עונש שאינו עולה על שלושה חודשי מאסר בפועל – ההגבלה תחול, אלא אם כן הורה בית הדין, מטעמים שיירשמו, כי היא לא תחול;
- (2) עונש העולה על שלושה חודשים מאסר בפועל ואינו עולה על שישה חודשי מאסר בפועל – ההגבלה לא תחול, אלא אם כן הורה בית הדין, מטעמים שיירשמו, כי היא תחול;
- (3) עונש העולה על שישה חודשי מאסר בפועל – ההגבלה לא תחול.

(ד) תקופת המחיקה כאמור בסעיף 16(א) לחוק המרשם הפלילי, לענין פרט רישום שחלה לגביו הגבלה על מסירת מידע מהמרשם הפלילי בהתאם להוראות סעיף קטן (ב) או (ג), תהיה חמש שנים ממועד מתן פסק הדין.

(תיקון מס' 77)
תשע"ט-2019

(ה) הורשע נאשם בעבירה המנויה בתוספת השנייה לא תהווה העבירה פרט רישום.
(ו) הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד) לא יחולו לענין נאשם שהוטל עליו עונש מאסר על-תנאי ובשל הרשעתו בעבירה נוספת כמשמעותה בסעיף 32(א), שהיא עבודה כאמור בסעיף קטן (ב) או (ג), רשאי בית הדין שהרשיעו כאמור לצוות על הפעלת העונש על-תנאי; בית הדין יציין בפסק הדין כי סעיף זה אינו חל במקרה האמור.

405. (א) הוראות פרק זה יחולו על הדיון בכל בית דין צבאי בערכאה ראשונה אם לא נקבע אחרת או אם אין כוונה אחרת משתמעת.

תחולת הפרק

(ב) הוראות הסעיפים המנויים להלן יחולו על הדיון בבית הדין הצבאי לערעורים בתיאומים המחוייבים לפי הענין –

- (1) 328 עד 331, 335 עד 344, 362, 368(א), 386 ו-389 עד 395;
- (2) 332 עד 334, 369, 370, 372 עד 376 – כשבית הדין שומע עדים;
- (3) 396 עד 401 ו-403 כשבית הדין משנה את הכרעת הדין.

(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964
(תיקון מס' 16)
תשמ"ג-1983
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993

פרק רביעי: הליכי דין מיוחדים

סימן א' – הליכים מיוחדים בבית דין צבאי-ימי

406. מפקד שהרכיב בית דין צבאי-ימי (בסימן זה – המפקד) ימנה, בהתאם לפקודות הצבא, חייל מבין פקודיו לתפקיד תובע במשפט.

התביעה

407. לא בחר הנאשם לעצמו סניגור מתוך המצויים בכלי השיט שבו נמצא הנאשם, או סניגור אחר אשר יכול להתייצב לפני בית הדין ללא דחייה המשפט, ימנה לו המפקד, בהתאם לפקודות

סניגור

הצבא, חייל מבין פקודיו לתפקיד סניגור.

408. כתב-אישום הנועד לבית דין צבאי ימי יוגש לאב בית הדין והמפקד רשאי להורות על הגשתו אף אם לא נערכה בדיקה לפי הפרק הראשון לחלק זה.

כתב-אישום

409. צו זימון לבית דין צבאי ימי יכול שיימסר לנאשם לפי הוראת המפקד בכל עת שלפני המשפט, על אף האמור בסעיף 327, ובלבד שלא ייערך המשפט לפני תוך עשרים וארבע שעות מעת המסירה אלא אם הסכים הנאשם לעריכתו במועד מוקדם יותר.

מסירת צו הזימון לנאשם

סימן ב' – דיון מקוצר

410. (א) מותר לדון דיון מקוצר בבתי הדין הצבאיים של הצבא כולו או של חלק ממנו, כשלגביו עומדת בתקפה הוראה לפי סעיף 461 על הנהגת בתי דין-שדה.

התרת דיון מקוצר

(ב) שר הבטחון רשאי, לרגל מבצעים צבאיים, להורות, בהוראה שתפורסם בצבא בכל דרך שימצא למתאימה כי בכל בתי הדין הצבאיים או בחלק מהם, לרגל אותם מבצעים צבאיים מותר לדון דיון מקוצר.

(תיקון מס' 4)
תשכ"ט-1969

(ג) הוראה כאמור בסעיף קטן (ב) יפקע תקפה כתום ארבעה עשר יום מיום נתינתה אלא אם אושרה לפני כן על ידי ועדת החוץ והבטחון של הכנסת.

410א. (א) נשיא בית דין צבאי מחוזי שבתחום מחוזו מותר לדון דיון מקוצר, רשאי להורות כי מותב אחד או יותר של בית הדין הצבאי המחוזי יהיו של דן יחידי, וההוראה תעמוד בתוקף כל עוד מותר לדון דיון מקוצר באותו מחוז; הוחל במשפט לפני דן יחידי ותם תקפה של ההוראה, מותר להמשיך במשפט בפני הדין יחידי עד לסיומו.

מותב
(תיקון מס' 4)
תשכ"ט-1969

(ב) נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע לתפקיד דן יחידי שופט משפטאי הכשיר להתמנות כנשיא של בית דין צבאי מחוזי.

(ג) לדן יחידי כל הסמכויות של בית דין צבאי מחוזי ושל אב בית הדין;

אולם –

(1) דן יחידי לא ידון בעבירות שדינן מאסר של יותר מעשר שנים ולא יטיל עונש מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים;

(2) נשיא בית הדין הצבאי המחוזי רשאי להגביל את סמכותו של הדין יחידי לשפיטה בסוג מסויים של עבירות שיקבע בהוראה.

411. משפט שהתחיל בדיון מקוצר ובטלה ההוראה שלפיה הותר לדון דיון כזה, מותר להמשיך בדיון המקוצר עד לסיום המשפט.

דיון מקוצר שהתחיל

412. (א) בדיון מקוצר יחולו ההליכים הרגילים, פרט לאמור בסעיף קטן (ב).

סדרי הדיון המקוצר

(ב) בדיון מקוצר מותר לסטות מההליכים הרגילים כמפורט בזה:

(1) מותר להגיש כתב אישום אף בלי תלונה, בדיקה או חקירה מוקדמת לפי הפרק הראשון לחלק זה;

(תיקון מס' 3)
תשכ"ט-1964

(2) כתב האישום יימסר לנאשם לפחות עשרים וארבע שעות לפני הזמן הקבוע לתחילת הדיון;

(3) אין חובה למנות מתרגם, ובלבד שבית הדין ידאג בדרך אחרת שבעלי הדין ובית הדין יבינו כל מה שמדובר במהלך הדיון; החליט בית הדין שלא למנות מתרגם לפי פסקה זו, ירשום בפרוטוקול את נימוקיו לכך ויצייין את הדרך בה דאג לכך שבעלי הדין ובית הדין יבינו את המדובר במהלך הדיון;

(4) בית הדין רשאי להורות כי בפרוטוקול יירשמו רק החלטות בית הדין ובכלל זה פסק הדין ותמצית העדויות;

(5) ערעור לפי סעיף 345 יש להגיש, מיד עם מסירת ההודעה כאמור באותו סעיף, באמצעות בית הדין בלבד;

(6) בית הדין רשאי לסרב לקבל ראיות לפי סעיף 399, פרט לדבריו ועדותו של הנאשם; החליט בית הדין כך - ירשום בפרוטוקול את הנימוקים להחלטתו;

(7) בית הדין רשאי להגביל את הזמן לסיכומיהם של התובע ושל הנאשם או סניגורו.

סימן ג' – הליכים בבית דין צבאי לתעבורה

412א. (א) בבית דין צבאי לתעבורה יחלו סדרי הדין החלים בבית דין צבאי מחוזי בתיאומים לפי הענין ובכפוף לאמור בסימן זה.

(ב) לשופט תעבורה ולשופט בית הדין הצבאי לערעורים הדין בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה יהיו נתונות, לצורך ניהול הדין, כל הסמכויות הנתונות לאב בית הדין של בית דין צבאי מחוזי.

412ב. (א) הוגש כתב האישום, יוזמן הנאשם בהזמנה חתומה בידי נשיא בית הדין הצבאי המחוזי או מי שהסמיך לכך; בהזמנה ייקבע מקום השיפוט ומועדו, תינתן בה הודעה לנאשם על זכותו להזמין עדים להגנתו באמצעות בית הדין, תפורט בה כל הוראה אחרת הדרושה לקיום המשפט, ויצורף לה העתק של כתב האישום.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית הדין לדחות את המשפט מטעמים הנראים לו, ובכלל זה - כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו.

412כ1. עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות שלפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בענינה הזמנה לדין, אלא אם כן, בתוך אותה תקופה הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או ניתנה לו הודעה על ביצוע העבירה; ואולם אם הוכיח החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה לדין, למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

412ג. (א) נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע את שופט שידון בכתב אישום שהוגש לבית דין צבאי לתעבורה, בין בדרך כלל או לסוג ענינים ובין לענין מסויים.

(ב) נקבע שופט לענין מסויים, רשאי נשיא בית הדין הצבאי המחוזי להחליפו בשופט אחר כל עוד לא הוחל בגביית הראיות.

(ג) הוחל בגביית הראיות ונבצר מן השופט שנקבע, להמשיך בדיון יעביר נשיא בית הדין הצבאי מחוזי את הדיון לשופט אחר ויציין את נימוקיו לכך בכתב; השופט האליו הועבר הדיון רשאי להמשיך בדיון מן הנקודה שאליה הגיע קודמו ורשאי הוא לחזור ולגבות ראיות מחדש.

412ד. בית הדין רשאי לדון נאשם שלא במעמד תובע צבאי, אולם אין בכך כדי למנוע את בית הדין להורות, בכל שלב של הדיון, על התייצבות תובע צבאי, ואין בכך כדי למנוע מהתובע להתייצב אם ראה לעשות כן; הורה בית הדין לתובע הצבאי להתייצב, יביא לידיעת הנאשם את זכותו להיות מיוצג על ידי סניגורו.

412ה. (א) בית הדין רשאי לדון נאשם שלא בפניו, אם הנאשם לא התייצב למשפט ובית הדין סבור כי הוזמן כדין וכי אין צידוק לאי-התייצבותו, או אם ביקש הנאשם בכתב לקיים את הדיון שלא בפניו; אולם לא יטיל בית הדין על נאשם כאמור עונש מחבוש בפועל או מאסר בפועל לתקופה של יותר משבועיים או הורדה בדרגה.

(ב) ניתן פסק דין מרשיע שלא בפני הנאשם, רשאי בית הדין לבטלו ולדון את הנאשם שנית על פי אותו כתב אישום, אם הגיש הנאשם בקשה מנומקת לכך תוך חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו הודעה על פסק הדין; הוראה זו לא תחול אם הדיון התקיים שלא בפני הנאשם על פי בקשתו.

412ו. נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע סידורים שלפיהם תימסר הודעה לבעל דין על פסק דין שניתן שלא במעמדו.

פרק חמישי: ערעור

סימן א' – ערעור על פסקי דין של בתי-דין צבאיים

413. מי שהורשע על ידי בית דין צבאי של ערכאה ראשונה רשאי לערער על פסק הדין לפני בית

(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975
תחולת סדרי הדין של
בית דין צבאי מחוזי
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

הזמנה לדין
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

מסירת הודעה
בעבירות תעבורה
(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

קביעת השופטים
לדיון והחלפתם
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

דיון שלא במעמד
תובע צבאי
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

דיון שלא בפני
הנאשם
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

הודעה על פסק-הדין
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

(תיקון מס' 2)
תשכ"ג-1963

זכות ערעור לנידון

	הדין הצבאי לערעורים.	
414.	מערער רשאי להגביל את ערעורו למידת העונש בלבד, בין בכתב הערעור ובין בכל שלב של הדיון בערעור.	ערעור על עונש בלבד
415.	אלה ההחלטות הניתנות לערעור כאילו היו פסק-דין: (1) החלטה לפי סעיפים 380 ו-386; (2) החלטה לפי סעיף 353 אם החליט בית-הדין לבטל את כתב האישום או הצהיר שכתב ההרכב בטל; (3) כל החלטה אחרת המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה; (4) כל הוראה על פי סעיף 403.	החלטות הניתנות לערעור (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983
415א.	כל החלטה הניתנת לערעור לפי חוק זה דינה לענין פרק זה כדין פסק-דין; והוא כשאין הוראה אחרת. בסעיף זה "החלטה" - לרבות הוראה או צו.	דין החלטה הניתנת לערעור (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964
416.	(א) אלה ניתנים לערעור: (1) חיוב בתשלום פיצויים לפי סעיף 35; (2) אי-חיוב בתשלום פיצויים לפי סעיף 35 כשהוכח בבית דין צבאי שהרשיע חייל כי נגרם נזק על ידי העבירה; (3) החלטה בדבר שיעור הפיצויים. (ב) ערעור לפי סעיף זה דינו לענין פרק זה כדין ערעור בקשר לעונש.	ערעור בקשר לחיוב פיצויים (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964
417.	החלטה להרכיב בית דין צבאי ימי ניתנת לערעור יחד עם הערעור על פסק הדין של אותו בית דין, אולם בית הדין הצבאי לערעורים לא יבטל פסק דין של בית דין צבאי ימי בגלל הנימוק שלא נתקיימו התנאים הקבועים בסעיף 206 להרכבתו, אם היה סבור שאף אילו נתמלאו התנאים האמורים היה המערער יוצא חייב בדינו באותה עבירה ומקבל עונש שאיננו קל מזה שהוטל עליו.	ערעור על הרכבת בית דין צבאי ימי
418.	התקופה להגשת ערעור היא חמישה עשר יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק הדין שלא במעמד הנאשם או התובע, יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין.	התקופה להגשת ערעור (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975
419.	ערעור לבית הדין הצבאי לערעורים יהיה בכתב ערעור בהתאם לפרק זה, כשהוא חתום בידי המערער או סניגורו. המשיב בערעור יהיה התובע הצבאי הראשי.	הגשת ערעור
420.	כתב ערעור שהוגש במברק, דינו כדין כתב ערעור שהוגש לפי סעיף 419, ובלבד שהמברק או העתק ממנו יאושר בחתימת המערער או סניגורו, לפני שהתחילו בשמיעת הערעור.	ערעור שהוברק
421.	(א) כתב ערעור יימסר במועד הקבוע בסעיף 418 לבית הדין הצבאי לערעורים, או לנשיא בית הדין שלפניו נידון הנאשם, או למפקד המקום שבו נתון הנאשם במשמורת, או לאדם אחר הנקבע בפקודות הצבא כמוסמך לקבל ערעור על מנת להעבירם לבית הדין הצבאי לערעורים. (ב) ערעור שלא נמסר במישרין לבית הדין הצבאי לערעורים, יעבירונו מי שקיבלו לבית הדין הצבאי לערעורים, בהתאם לפקודות הצבא.	למי מגישים כתב ערעור
422.	הוגש ערעור, יועבר פסק הדין וכל שאר החומר של המשפט לבית הדין הצבאי לערעורים בהתאם לכללים שנקבעו בפקודות הצבא.	העברת פסק הדין לבית הדין הצבאי לערעורים
423.	פסק דין של בית דין צבאי של ערכאה ראשונה המטיל עונש מוות ולא הוגש עליו ערעור על ידי מי שעונש זה הוטל עליו, רואים כאילו הוגש עליו ערעור מטעמו, והפרקליט הצבאי הראשי יורה לסניגור צבאי להגיש כתב הערעור.	ערעור אבטומטי
424.	(א) התובע הצבאי הראשי, או תובע צבאי שהוסמך לכך על ידיו, רשאי לערער לפני בית הדין הצבאי לערעורים על כל פסק-דין של בית דין צבאי של ערכאה ראשונה. (ב) התובע הצבאי הראשי חייב לערער אם הורה על כך הפרקליט הצבאי הראשי לגבי	ערעור מצד התביעה (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 42) תשס"ג-2003

	בית-דין צבאי מיוחד.	
	(ג) על ערעור שהוגש על-ידי התובע הצבאי הראשי או על-ידי תובע צבאי יחולו ההוראות הדנות בערעור שהוגש על ידי נידון בתיאומים המחוייבים לפי הענין.	
הרכבת מותב	425. נתקבל כתב ערעור, יורכב מותב של בית הדין הצבאי לערעורים.	
חזרה מערעור (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1981	426. מערער רשאי לחזור בו מערעורו, חוץ מערעור על פסק דין המטיל עונש מוות, אולם משנסתיימו טענות בעלי הדין לא יחזור בו אלא ברשות בית הדין.	
הארכת המועד לערעור (תיקון מס' 45) תשמ"ד-2004 (תיקון מס' 45) תשמ"ט-2004	427. (א) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברה התקופה האמורה בסעיף 418. הוארך מועד הערעור – ירכיב הנשיא מותב של בית הדין. (ב) (בוטל).	
	(ג) לענין ההארכה רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לשמוע טענות ועדויות, והחלטתו סופית.	
הארכה זמנית של מועד הערעור	428. הוגש ערעור ולפני שהורכב בית הדין נתעורר ספק אם הוגש הערעור בזמן, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להאריך את המועד הארכה זמנית ולהרכיב מותב בית דין, אך אב בית הדין רשאי להחליט שהערעור הוגש באיחור ולדחותו.	
תיקון כתב ערעור ונימוקיו (תיקון מס' 45) תשמ"ט-2004	429. (א) המערער רשאי בכל שלב של הערעור, ברשות בית הדין, לתקן את כתב הערעור או את נימוקיו; ואולם בערעור על פסק דין המטיל עונש מוות מותר למערער לטעון כל נימוק אף אם לא נכלל בכתב הערעור.	
	(ב) היה בית הדין סבור שכתב הערעור נערך שלא בעזרת בעל הכשרה משפטית או שלא בהתייעצות עמו, יתן שהות למערער להתייעץ עם אדם כזה וירשהו לשנות את כתב הערעור או להחליפו.	
ערעור יישמע בפני בעלי הדין	430. שמיעת הערעור תהיה בפני בעלי הדין; אם אחד מהם לא התייצב, רשאי בית הדין לשמוע את הערעור שלא בפניו, אך אם המערער הוא שלא התייצב, רשאי בית הדין לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.	
ביטול דחיית הערעור	431. (א) נדחה ערעור של נאשם לפי סעיף 430 בהעדרו ובהעדר סניגורו, והוכח לבית הדין כי העדרם היה בגלל סיבות שלא היתה להם שליטה עליהן, רשאי בית הדין על פי בקשת הנאשם או סניגורו, לבטל את הדחיה ולשוב ולשמוע את הערעור.	
	(ב) בקשה לפי סעיף זה תוגש תוך חמישה עשר יום מיום שהודעה למערער החלטת הדחיה, ויחולו עליה סעיפים 421 ו-425 כאילו היתה כתב ערעור.	
שמיעת ערעור שלא בפני בעלי הדין	432. על פי בקשת בעל דין רשאי בית הדין בהסכמת יתר הצדדים, לדון בערעור שלא בפני בעלי הדין; החליט בית הדין לדון כך, יקבע למשיב מועד להגשת תשובתו בכתב, ולאחר תום המועד רשאי הוא לדון בערעור ולפסוק בו לפי החומר שהובא לפניו בכתב בלבד ללא שמיעת בעלי הדין.	
טענות בעלי הדין	433. (א) היה הערעור נשמע בפני בעלי הדין, יישמעו תחילה טענות המערער ואחריהן תשובת המשיב ולבסוף התשובה החוזרת של המערער.	
	(ב) הוגשו ערעורים על ידי נידונים אחדים*, רשאי בית הדין שהורכב כדי לדון בהם, לאחד את הערעורים ולשמעם כאחד.	
	(ג) הוגש ערעור גם על ידי הנידון וגם על ידי התובע - יאוחדו ערעוריהם, וסדר שמיעת הטענות יהיה, יהיה לפי הסדר הקבוע בערעורו של נידון.	
שמיעת ערעור שלא בפני בעל הדין כשהוטל מאסר שנה או עונש קל מזה	434. היה הערעור על פסק דין המטיל עונש מאסר של שנה או עונש קל מזה, ישמע בית הדין את הערעור, על אף האמור בסעיף 430, שלא בפני בעלי הדין אלא על סמך החומר שהובא לפניו בכתב בלבד; בית הדין יורה על שמיעת בעלי הדין אם ביקש זאת אחד הצדדים, או אם הוא סבור, לאחר עיון בחומר שבכתב, שהדבר דרוש לעשיית משפט צדק.	
קבלת ראיות בערעור	435. בית הדין רשאי בערעור לשמוע עדים או לקבל ראיות אחרות, אף אם כבר נשמע העד או הובאה הראיה בערכאה הראשונה, אם הוא סבור שהדבר דרוש לעשיית משפט צדק.	

435א. (א) על הגשת ערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה ועל הדיון בערעור יחולו הוראות סימן זה בתיאומים לפי הענין ובכפוף לאמור בסעיף זה.

(ב) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, או שופט צבאי-משפטי בבית הדין הצבאי לערעורים שהוא הסמיק לכך, יקבע את השופט שידון בערעור הבא לפני שופט אחד כאמור בסעיף 215א בין דרך כלל או לסוג ענינים ובין לענין מסויים.

(ג) בית הדין הדין בערעור רשאי, על אף האמור בסעיף 434, לדון בערעור שלא בפני בעלי הדין, אף אם ביקשו אחד מהם או יותר כי הערעור יישמע בפניהם; הוחלט לדון בערעור שלא בפני בעלי הדין, רשאי בית הדין לקבוע למשיב מועד להגשת תשובתו בכתב, אם הוא סבור שהדבר דרוש לעשיית משפט צדק, והוא רשאי לדון בערעור ולפסוק בו לפי החומר שהובא לפניו בכתב בלבד ללא שמיעת בעלי הדין.

(ד) נדון הערעור שלא בפני בעלי הדין, לא ירשיע בית הדין נאשם בעבירה שממנה זוכה, לא יגדיל את שיעורי המחבוס בפועל או המאסר בפועל, שבפסק הדין שמערערים עליו ולא יטיל עונש מחבוס בפועל או מאסר בפועל או הורדה בדרגה אם לא הוטלו בפסק הדין המערערים עליו.

436. בית הדין הצבאי לערעורים הדין בערעור על פסק דין, מוסמך לפסוק אחד הפסקים האלה:

(1) לגבי כל ערעור –

(א) לדחות את הערעור;

(ב) לבטל את ההרשעה ולזכות את הנאשם;

(ג) להקל בעונש;

(ד) להחמיר בעונש;

(ה) לשנות את פסק הדין שמערערים עליו, או לבטלו וליתן אחר במקומו, או לבטלו ולהחזיר את המשפט לדיון מחדש בבית דין מחוזי או מיוחד או בבית דין צבאי לתעבורה, הכל לפי הענין, עם הוראה בדבר החזקת הנאשם במעצר שדינה כפקודת מעצר אם היה הדבר דרוש, ועם כל הוראה אחרת שבית הדין הצבאי לערעורים יראה צורך בה, לרבות הוראה כי בדיון החדש לא ישתתף שופט צבאי שהשתתף במתן פסק הדין שבוטל.

(2) לגבי ערעורו של נאשם - להרשיע את הנאשם בעבירה שהיא שונה מן העבירה שבה הורשע אנב שינוי העונש שהוטל על הנאשם או ללא שינוי, ובלבד שההרשעה נובעת מתוך העדויות שנגבו במשפט, ואין ענשה של אותה עבירה חמור משל עבירה שבה הורשע בפסק הדין;

(3) לגבי ערעורו של תובע - לבטל את הזיכוי, להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש, או להרשיע את הנאשם בעבירה שהיא שונה מן העבירה שבה הורשע, ובלבד שההרשעה נובעת מתוך העדויות שנגבו במשפט, ואין ענשה של אותה עבירה חמור משל העבירה שבה הואשם בכתב-האישום.

437. בית הדין הצבאי לערעורים הדין בערעור על החלטה שאינה פסק דין, רשאי לדחות את הערעור או לקבל את הערעור ולהחליט החלטה אחרת במקום החלטה שערערו עליה.

438. הוחזר משפט לדיון חדש בערכאה ראשונה, יחזור בית הדין וישמע את העדויות ויקבל ראיות, מלבד אם נקבע אחרת על ידי בית הדין הצבאי לערעורים.

439. פסק הדין בערעור ייקרא בפומבי בפני בעלי הדין; נשמע ערעור שלא בפני בעלי הדין, יימסר להם העתק מאושר מפסק הדין בדרך שיוורה בית הדין.

440. רשאי בית הדין לדחות את הערעור אף אם מצא שיש בפסק הדין פגם משפטי, אם הוא משוכנע שאין בפגם משום עיוות דין למערער.

סימן ב' – ערעור על פסק דין או על החלטה בענין מעצר של בתי משפט צבאיים

440א. בסימן זה –

"תקנות ההגנה" - תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;

ערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975

פסק של בית הדין הצבאי לערעורים בערעור על פסק דין

(תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 8) תשל"ה-1975

פסק של בית הדין הצבאי לערעורים בערעור על החלטה שאינה פסק דין ראיות במשפט והוחזר לדיון

קריאת פסק הדין בערעור

דחיית ערעור למרות פגם משפטי בפסק הדין

(תיקון מס' 34) תשנ"ח-1998

הגדרות (תיקון מס' 2) תשכ"ג-1963

"בית משפט צבאי" - בית משפט צבאי שהוקם לפי החלק השני לתקנות ההגנה;

"פסק דין" - הכרעת דין או גזר דין, וכל החלטה אחרת של בית משפט צבאי המסיימת את הדיון בפניו.

440ב. (א) פסק-דין של בית משפט צבאי ניתן לערעור לפני בית הדין הצבאי לערעורים, וזאת על אף האמור בתקנות ההגנה.

זכות ערעור
(תיקון מס' 2)
תשכ"ג-1963

(ב) זכות הערעור נתונה לנאשם, אם לא זוכה; ולתובע הצבאי הראשי או לתובע צבאי שהוסמך לכך על ידיו.

440ב1. (א) החליט שופט של בית משפט צבאי שלא להאריך מעצרו של עצור או שלא ליתן פקודת מעצר על נאשם, והתובע הצבאי הודיע, במעמד מתן החלטה, על רצונו לערער עליה לפי סעיף קטן (ב), רשאי השופט לצוות על השהיית שחרורו של העצור או של הנאשם, או על מעצרו, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות; לענין זה לא יבואו במנין השעות שבתות ומועדים.

זכות ערעור על
החלטה בענין מעצר
(תיקון מס' 34)
תשנ"ח-1998

(ב) על החלטה בענין מעצר שנתן שופט של בית משפט צבאי, רשאים העצור, הנאשם או תובע צבאי, לערער לבית הדין הצבאי לערעורים אשר ידון בערעור בשופט צבאי-משפטי אחד.

(ג) החלטה בענין מעצר שנתן שופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים, שלא בערעור כאמור בסעיף קטן (ב), ניתנת לעיון שנית, לפי בקשת העצור, הנאשם או תובע צבאי, לפני מותב של שלושה של בית הדין הצבאי לערעורים.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לקבוע כי ערעור על מעצר יידון לפני מותב של שלושה שופטים צבאיים-משפטיים של בית הדין הצבאי לערעורים, אם סבר כי הדבר נחוץ מפני חשיבותו או קשירתו של הענין, או מפאת חידושה של הלכה שנפסקה בענין.

440ב2. (א) הוראות סעיפים 59 עד 62 לחוק סמכויות אכיפה - מעצרים, יחולו גם לגבי אדם המוחזק במעצר לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אולם במקום "שופט של בית המשפט העליון", כאמור בסעיף 62 לחוק האמור, יבוא "שופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים".

תחולת הוראות
(תיקון מס' 34)
תשנ"ח-1998

(ב) הוראות סעיף 240(ב) יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על דיון בענין מעצר לפי סימן זה.

440ג. (א) בכל ענין שבערעור לפי סימן זה, לרבות סמכויות בית הדין, הגשת הערעור והזמנת בעלי דין ועדים, נוהגים כבערעור לפי סימן א', בתיאומים המחוייבים לפי הענין, זולת אם יש לאותו ענין הוראה אחרת בסימן זה.

כיצד נוהגים בערעור
(תיקון מס' 2)
תשכ"ג-1963

(ב) הסעיפים 316 עד 323 לא יחולו בערעור לפי סימן זה; אך הוראה זו לא תתפרש כפוגעת בזכותו של נאשם לבחור לו לסניגור אדם המוסמך לעסוק בישראל בעריכת דין.

(ג) עבר אדם בהליכים לפי סימן זה על הוראות סעיף 514 לגבי בית הדין הצבאי לערעורים, יכול בית דין זה לשפטו עליה מיד; לא עשה כן בית הדין, יישפט עליה לפני בית משפט כאמור בסעיף 521.

440ד. הוראות תקנות 27, 33א ו-46 לתקנות ההגנה יחולו בבית הדין הצבאי לערעורים בערעור לפי סימן זה, בתיאומים המחוייבים לפי הענין.

סמכויות נוספות של
בית הדין הצבאי
לערעורים
(תיקון מס' 2)
תשכ"ג-1963

440ה. (א) עד להגשת הערעור או עד תום התקופה להגשתו רשאי בית משפט צבאי בכל עת לשחרר בערבות נאשם שהורשע בפניו; משהוגש הערעור נתונה סמכות זו לשופט משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים, ומשהחל הערעור - נתונה הסמכות לבית הדין הצבאי לערעורים.

שחרור בערבות
(תיקון מס' 2)
תשכ"ג-1963

(ב) החלטה בדבר שחרור בערבות לפי סעיף קטן (א) ניתנת לעיון חוזר על ידי מי שנתן את החלטה, לפי בקשת הנידון או התובע הצבאי הראשי או תובע צבאי שהוסמך לכך על ידיו, משנתגלו עובדות חדשות או משנשתנו הנסיבות.

(ג) החלטה שניתנה לפי סעיף קטן (א) או (ב) ניתנת לעיון שנית לפי בקשת הנידון או התובע הצבאי הראשי או תובע צבאי שהוסמך לכך על ידיו; הבקשה תידון לפני שופט משפטי

של בית הדין הצבאי לערעורים, אם ניתנה על ידי בית משפט צבאי, או לפני נשיא בית הדין אם ניתנה על ידי שופט כאמור שאיננו נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

(ד) על ענין שסעיף זה חל עליו יחולו הוראות סעיפים 33 עד 49 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בכפוף להוראות סעיף זה ובתיאומים המחוייבים לפי הענין.

(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

1440. (א) הרשעה וגזר דין של בית משפט צבאי לא יובאו לאישור לפי תקנה 47 לתקנות ההגנה אלא אם חלפה תקופת הערעור עליהם ולא הוגש ערעור.

אישור
(תיקון מס' 2)
תשמ"ג-1963

(ב) הוגש ערעור לפי סימן זה, יוגשו לאישור לפי תקנה 47 כאמור ההרשעה וגזר הדין שניתנו בערעור, ולענין זה יהיו לרמטכ"ל כל הסמכויות לפי הפסקאות (א), (ב) ו-(ג) לתקנה 48 לתקנות ההגנה.

(ג) הוראות הפרק הששי לחלק זה לא יחולו על גזר הדין שניתן בערעור לפי סימן זה.

(ד) תקנה 46 לתקנות ההגנה תחול על פסק דין חלוט בלבד.

1440ז. (א) פסק דין שניתן בערעור - דינו לכל דבר לרבות אופן ביצועו, כדין פסק-דין של בית משפט צבאי, ועל ביצועו לא יחולו הוראות חוק זה.

ביצוע
(תיקון מס' 2)
תשמ"ג-1963

(ב) הוראות פרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, יחולו על כל ענין שסימן זה חל עליו.

(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

440ח. (א) הוראות הפרק השביעי לחלק זה יחולו על פסק דין של בית משפט צבאי ועל פסק דין של בית הדין הצבאי לערעורים שניתן לפי סימן זה, בתיאומים לפי הענין.

משפט חוזר על פסק
דין של בית משפט
צבאי
(תיקון מס' 2)
תשמ"ג-1963

(ב) הורה נשיא בית הדין הצבאי לערעורים על עריכת משפט חוזר לפי סעיף קטן (א) יתקיים הדיון במשפט החוזר לפני בית המשפט הצבאי שישב בדיון במשפט הראשון, או לפני בית משפט צבאי אחר שיתמנה לצורך זה, הכל כפי שיקבע נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

(תיקון מס' 17)
תשמ"ז-1986

סימן ג' - ערעור לבית המשפט העליון

440ט. (א) פסק דין של בית הדין הצבאי לערעורים, שניתן בערעור על פסק דין של בית דין צבאי, ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון, אם נתקבלה רשות לכך בפסק הדין, או מאת נשיא בית המשפט העליון או מאת משנהו.

ערעור לבית המשפט
העליון
(תיקון מס' 17)
תשמ"ז-1986

(ב) לא תינתן רשות לערער אלא בשאלה משפטית שיש בה חשיבות, קשיות או חידוש.

(ג) התקופה להגשת בקשת רשות לערער היא שלושים ימים מיום מתן פסק הדין בערעור, והתקופה להגשת הערעור היא חמישה עשר ימים מיום מתן הרשות לערער.

(ד) נשיא בית המשפט העליון או משנהו, רשאים לדון בבקשה לרשות לערער שהוגשה לאחר המועד האמור, אם הראה המבקש טעם מיוחד לכך; ניתנה רשות כאמור, יחולו לענין חילוט פסק הדין הוראות סעיף 441(א)(3).

(ה) מבקש, מערער או משיב בהליך לפי סימן זה ייוצג בידי מי שהוא עורך דין ועל ההליך יחולו סדרי הדין החלים על ערעורים פליליים בבית המשפט העליון.

(ו) מי שנתן רשות לערער רשאי אגב כך להורות על דחיית ביצוע גזר הדין; הוגשה בקשה למתן רשות לערער והרשות טרם ניתנה, רשאי נשיא בית המשפט העליון להורות כאמור.

(ז) על אף האמור בכל דין, עורך דין שהוא חייל, המופיע בפני בית המשפט העליון בערעור לפי סעיף זה, ילבש מדי צבא וגלימה שחורה.

פרק שישי: פסק דין חלוט והקלה בעונש

(תיקון מס' 42)
תשמ"ז-2003
פסק דין חלוט
(תיקון מס' 42)
תשמ"ז-2003

441. (א) לענין חוק זה, פסק דין חלוט הוא פסק דין שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור, ואם הוגש הערעור - פסק הדין שניתן בערעור. זכות הערעור לפי סעיף 350 אינה מונעת את חילוטו של פסק דין.

(1א) על אף האמור בסעיף קטן (א) יהא פסק דין של בית הדין הצבאי לערעורים חלוט -

(תיקון מס' 17)
תשמ"ז-1986

(1) בתום התקופה להגשת בקשת רשות לערער - אם לא הוגשה בקשה כזו;

(2) הוגשה בקשת רשות לערער ונדחתה - ביום שבו נדחתה;

(3) ניתנה רשות לערער - בתום התקופה להגשת ערעור אם הערעור לא הוגש.

(2א) כל עוד פסק הדין של בית הדין הצבאי לערעורים אינו חלוט, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין.

(תיקון מס' 17)
תשנ"ו-1986

(ב) (בוטל).

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

(ג) (בוטל).

442. (א) שר הביטחון, הרמטכ"ל או ראש מחוז שיפוטי, רשאים, לגבי גזרי דין כמפורט בסעיף קטן (ב), בתוך 30 ימים מהיום שפסק דין נעשה חלוט –

הקלה בעונש
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

(1) להקל בעונש, אף אם העונש, כולו או מקצתו, הוטל על תנאי;

(2) לבטל חיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם;

(3) להחליף עונש מאסר או מחבוש, כולו או חלקו, בעונש על תנאי;

(4) להחליף עונש של פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, כולו או חלק ממנו, בעונש של פסילה על תנאי.

(ב) הסמכות האמורה בסעיף קטן (א) נתונה –

(1) לגבי גזר דין המטיל עונש מוות – לשר הביטחון;

(2) לגבי גזר דין של בית הדין הצבאי לערעורים ושל בית דין צבאי מיוחד, שאינו מטיל עונש מוות – לרמטכ"ל;

(3) לגבי גזר דין של בית דין שדה, שאינו מטיל עונש מוות, ולגבי גזר דין של בית דין צבאי ימי – לראש המחוז השיפוטי שלפיקודו נתון מי שהרכיב את בית הדין;

(4) לגבי כל גזר דין אחר של בית דין צבאי – לראש המחוז השיפוטי של אותו בית דין.

443. (א) שר הביטחון והרמטכ"ל חייבים, לפני החלטתם לפי סעיף 442, לעיין בחוות דעתו של הפרקליט הצבאי הראשי.

חוות דעתו של
פרקליט צבאי
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

(ב) ראש המחוז השיפוטי חייב, לפני החלטתו לפי סעיף 442, לעיין בחוות דעתו של פרקליט צבאי.

(ג) החלטה לפי סעיף 442 שניתנה בניגוד לחוות דעתו של הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי, לפי הענין, תנומק בכתב.

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

444. (בוטל).

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

444א. (בוטל).

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

פרק שביעי: משפט חוזר

445. (א) בפרק זה, למעט בסעיף 456א, "נשיא בית הדין הצבאי לערעורים" – לרבות המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים או שופט צבאי-משפטי אחר של בית הדין הצבאי לערעורים שקבע נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

משפט חוזר לטובת
הנידון
(תיקון מס' 39)
תשס"ב-2002

(ב) בכל אחד מן המקרים המנויים להלן רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות על עריכת משפט חוזר למי שניתן עליו פסק דין חלוט;

(1) אם לאחר המשפט הראשון קבע בית דין צבאי או בית משפט אחר בפסק דין במשפט פלילי, כי ראיה מהראיות שהובאו במשפט הראשון היה יסודה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולי היתה ראיה זאת בפני בית הדין במשפט הראשון היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנאשם;

(2) אם הוצגו עובדות או ראיות העשויות, לכבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית הדין במשפט הראשון, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנאשם;

(תיקון מס' 39)
תשס"ב-2002

(3) אם הורשע בינתיים אדם אחר בביצוע אותו מעשה שהעבירה שעליו דנו במשפט הראשון ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם אחר נראה, כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא היה מבצע של מעשה העבירה;

(4) אם נידון האדם בפסק הדין במשפט הראשון על בגידה צבאית ויש יסוד להניח

	כי פסק הדין בטעות יסודו ;	
	(5) אם נתעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לנאשם עיוות דין.	(תיקון מס' 39) תשט"ב-2002
446.	משפט חוזר לפי סעיף 445 ייערך אף אם העונש שהוטל במשפט הראשון כבר בוצע, או אף אם הנידון במשפט הראשון נפטר, או חדל מהיות חייל.	משפט חוזר בכל עת
447.	הרשות לבקש עריכת משפט חוזר לפי סעיף 445 נתונה לנידון ולתובע הצבאי הראשי; מת הנידון – תהיה הרשות האמורה גם לבן-זוגו, ולכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.	בקשת משפט חוזר
448.	(א) בקשה לעריכת משפט חוזר תוגש בכתב לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים ויפורטו בה נימוקיה.	החלטה בבקשה
	(ב) לשם החלטה בבקשה כאמור רשאי הנשיא לבקש מן הפרקליט הצבאי הראשי את חוות דעתו בכתב.	
	(ג) הוגשה בקשה כאמור שלא על ידי התובע הצבאי הראשי, יחליט הנשיא בבקשה לאחר שנתן למבקש ולתובע הצבאי הראשי הזדמנות להשמיע את טענותיהם.	
449.	(א) לשם חוות דעת כאמור בסעיף 448(ב) רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת בדיקה או חקירה מוקדמת.	בדיקה וחקירה מקודמת להכנת חוות דעת
	(ב) ניתנה חוות דעת הפרקליט הצבאי הראשי כאמור, יימסר למבקש העתק ממנה, והוא יהיה רשאי, תוך הזמן שיקבע הנשיא, להשיג עליה תשובה בכתב.	
450.	הורה נשיא בית הדין הצבאי לערעורים על עריכת משפט חוזר, יורכב מותב של בית דין צבאי מחוזי ולפניו יתברר המשפט; אולם אם היה המשפט הראשון לפני בית דין מיוחד - יורכב לשם כך מותב של בית דין מיוחד.	בית הדין הדין במשפט חוזר
451.	לצורך הרכבת מותב בית הדין כאמור בסעיף 450 יהיה דין הבקשה בצירוף החלטת הנשיא כדין כתב-אישום שהוגש לנשיא אותו בית דין.	הרכבת מותב בית הדין
452.	במשפט חוזר יחולו הליכי הדין הרגילים, אולם רשאי בית הדין לסטות מהם אם החליט על כך מחמת נסיבות הענין.	הליכי הדין במשפט חוזר
453.	בית הדין הדין במשפט חוזר רשאי, מבלי לשמוע עדויות נוספות אלא על סמך הבקשה האמורה בסעיף 448 וכל חומר אחר שנצטרף אליה לפי אותו סעיף ועל סמך טענות הצדדים, להוציא פסק דין המקיים את פסק הדין במשפט הראשון או המבטל אותו ומזכה את הנידון.	פסק דין ללא שמיעת עדויות
454.	החליט בית הדין, כי לשם הכרעת הדין יש לו לשמוע שנית עדויות - יבטל את פסק הדין במשפט הראשון וינהל את המשפט החוזר כאילו דן בו בפעם ראשונה על פי כתב-האישום שהיה לפני בית הדין במשפט הראשון ויוציא בהתאם לכך את פסק דינו, ובלבד שלא ירשיע את הנידון בעבירה שהיא חמורה מן העבירה שבה הורשע במשפט הראשון והעונש שיטיל עליו לא יהיה חמור מן העונש שהוטל עליו בפסק הדין במשפט הראשון, והעונש שבוצע לפי המשפט הראשון יובא בחשבון העונש החדש.	פסק דין במשפט חוזר שנשמעו בו עדויות
455.	על אף האמור בסעיף 454, רשאי בית דין במשפט חוזר לקבל כראיה עדות שהעידו ונרשמה בפני בית הדין במשפט הראשון, אם הוכח להנחת דעתו שאי-אפשר להביא את העד שהעיד אותה עדות, או אם הוא סבור שמחמת הזמן שחלף נשתכחו מן העד פרטים שמסר במשפט הראשון.	קבלת עדויות במשפט הראשון כראיה
456.	ההוראות בדבר ערעור על פסקי דין צבאיים חלות גם על פסק דין שניתן במשפט חוזר.	ערעור
456א.	נשיא בית הדין הצבאי לערעורים או המשנה לנשיא או שופט צבאי-משפטי אחר של בית הדין הצבאי לערעורים שקבע הנשיא לענין סעיף זה, או מותב כאמור שקבע הנשיא מקרב השופטים הצבאיים-המשפטיים של בית הדין הצבאי לערעורים, רשאי, בהסכמת הפרקליט הצבאי הראשי, להורות על זיכוי של נידון אם נוכח כי נתקיימה אחת העילות למשפט חוזר כאמור בסעיף 445, אך לאור נסיבות הענין אין תועלת בקיומו של משפט חוזר.	זיכוי בלא עריכת משפט חוזר (תיקון מס' 39) תשט"ב-2002
457.	זוכה הנידון במשפט חוזר, יפורסם ביטול פסק הדין הראשון והזיכוי בדרך שיורה	פרסום זיכוי במשפט

הרמטכ"ל.

פרק שמיני: הוראות כלליות

458. (א) נפטר אחד השופטים של בית דין צבאי לאחר שהורכב מותב בית הדין, או נבצר ממנו לכהן כשופט מסיבה אחרת, מי שהרכיב את מותב בית הדין יכלול בו שופט צבאי אחר במקומו, ובית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מן הנקודה שאליה הגיע בהרכבו הקודם.
- (1א) הורכב מותב בית דין וטרם נפתחה פרשת התביעה, רשאי מי שהרכיב את מותב בית הדין להחליף שופט, מנימוקים שיירשמו, ובית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מן הנקודה שאליה הגיע בהרכבו הקודם. (תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)
- (ב) נבצר מאת בית הדין לכהן מסיבה אחרת, כאמור בסעיף קטן (א) לאחר שהוקרא כתב-האישום, רשאי הנאשם או התובע לדרוש כי אב בית הדין לא יוחלף אלא שהמשפט יידחה עד ששוב לא ייבצר ממנו לכהן, והמשפט יידחה כאמור, אם לא החליט בית הדין בהרכבו החסר לדחות את הבקשה ונימק את החלטתו. (תיקון מס' 3 תשכ"ד-1964)
- (ג) על החלטה לדחות בקשה כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי המבקש לערער לפני בית הדין הצבאי לערעורים.
- (ד) מי שהרכיב את בית הדין לא ימנה שופט צבאי אחר במקום אב בית הדין –
- (1) אם החליט בית הדין תקבל בקשה כאמור בסעיף קטן (ב); או
- (2) אם הוגש ערעור על החלטה כזאת - עד להחלטה בערעור.
459. למפקד שעשה בתוקף סמכותו לפי חוק זה פעולה מסויימת, ועקב פעולה זו הוא מוסמך לעשות פעולות נוספות - יהא מוסמך לעשותן גם מי שבא במקומו.
460. בכל ענין של סדרי דין שאין עליו הוראה בחוק זה או בתקנות שהותקנו לפיו, ינהג בית דין צבאי בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית משפט צדק, ובלבד שינמק את החלטתו לענין זה. עניינים בלתי צפויים
- חלק ו' – בית דין שדה
461. (א) אלה רשאים להורות, בתקופת לחימה, על הנהגת בתי דין שדה בצבא –
- (1) הממשלה, בהוראה שתפורסם ברשומות;
- (2) שר הבטחון, בהוראה שתפורסם בצבא בכל דרך שימצא למתאימה, אם היה סבור שהנסיבות מחייבות זאת.
- (ב) הוראה לפי סעיף קטן (א) יכולה להינתן לגבי כל הצבא או לגבי חלק ממנו.
- (ג) הוראה לפי סעיף קטן (א) יפקע תקפה כתום ארבעה עשר יום מיום נתינתה אלא אם אושרה לפני כן על ידי ועדת החוץ והבטחון של הכנסת.
- (ד) הוראה שאושרה כאמור בסעיף קטן (ג) יפקע תקפה משבוטלה על ידי מי שנתן אותה, או אם עברו שלושה חדשים מיום אישורה, ולא הוארך תקפה על ידי ועדת החוץ והבטחון של הכנסת; הארכה כאמור לא תעלה כל פעם על שלושה חדשים.
462. כל עוד הוראה כאמור בסעיף 461 עומדת בתקפה, רשאי הרמטכ"ל להסמיך מפקדים, בדרך כלל, או למקרה מסויים, להרכיב בתי דין שדה.
463. הרמטכ"ל כשהוא מסמיך מפקד כאמור בסעיף 462, רשאי לסייג את תחום סמכותו של בית הדין שיורכב על ידי מפקד כזה, לפי החיל, לפי המקום, לפי העבירה או בכל דרך אחרת. תחום סמכות מפקד שהוסמך להרכיב בית דין שדה
464. בית דין שדה מוסמך לשפוט על כל עבירה שבית דין צבאי מוסמך לשפוט עליה לפי חוק זה, ולהטיל כל עונש שבית דין צבאי רשאי להטילו על אותה עבירה ובלבד שהנאשם יהיה נתון לשיפוטו של אותו בית דין שדה בהתאם לאמור בסעיף 463. סמכות השיפוט של בית דין שדה
465. בית דין שדה יהיה של שלושה חיילים מביין פקודיו של מפקד שהוסמך להרכיב את בית הדין; לפחות שנים מהם יהיו קצינים ואם אפשר - לפחות חייל אחד בעל הכשרה משפטית אף אם אין הוא מפקודיו; הוראת סעיף 218 לא תחול בבית דין שדה. הרכב בית דין שדה
466. בית דין שדה יזומן על ידי מפקד שהרמטכ"ל הסמיכו לכך, בדרך כלל או למקרה מסויים, זימון בית דין שדה

<p>ושאיננו המפקד שהרכיב את בית הדין.</p>	<p>הסכמה להרכיב ולזמן בית דין שדה</p>
<p>467. לא יוסמך מפקד להרכיב או לזמן בית דין שדה אלא אם דרגתו היא רב-סרן ומעלה, אולם רשאי הרמטכ"ל להסמיך מפקד בדרגת סרן להרכיב בית דין כאמור, אם הוא סבור שתנאיה של היחידה שבה הורכב בית דין שדה מחייבים זאת.</p>	
<p>468. המרכיב בית דין שדה ימנה קצין להיות תובע וקצין אחר להיות סניגור באותו משפט; לא היתה אפשרות למנות קצינים לכך, ימנה חיילים אחרים, ואם היתה אפשרות למנות קצין אחד בלבד - ימנהו סניגור.</p>	<p>תובע וסניגור</p>
<p>469. הנאשם רשאי לבחור לעצמו סניגור אחר במקום הסניגור שנתמנה לפי סעיף 468, אם אין דובר כדי לעכב את הדין.</p>	<p>סניגור לפי בחירת הנאשם</p>
<p>470. (א) כתב-אישום יוגש על ידי התובע לאב בית הדין, ויכלול את הפרטים הבאים:</p>	<p>כתב האישום</p>
<p>(1) שם בית הדין שאליו הוא מוגש;</p>	
<p>(2) שם הנאשם ושם משפחתו;</p>	
<p>(3) מספרו הצבאי ודרגתו של הנאשם, אם ישנם והם ידועים;</p>	
<p>(4) תיאור העבירה וידיעות מספיקות כדי להעמיד על טיב האשמה;</p>	
<p>(5) שמות עדי התביעה.</p>	
<p>(ב) בית דין שדה רשאי לשמוע עדי תביעה נוספים על אלה שזכרו בכתב-האישום אם הוא סבור כי שמיעתם דרושה לעשיית צדק.</p>	
<p>471. בבית דין שדה מותר לנהוג דיון מקוצר.</p>	<p>סדרי דין</p>
<p>472. בוטלה ההוראה לפי סעיף 461 - כל דיון בפני בית דין שדה שטרם הוכרע בו הדין יהיה בטל, אך אין בכך משום מניעה להביא את הנאשם לדין על אותו מעשה בבית דין אחר.</p>	<p>דיון שטרם הוכרע</p>
<p>473. (א) רשאי שר הבטחון להורות בצו, שיפורסם בצבא בכל דרך שימצא למתאים, כי שמיעת ערעורים על פסקי דין של בתי דין שדה, בכל הצבא או בחלק ממנו תידחה עד שתבוטל ההוראה שניתנה לפי סעיף 461, או עד תאריך מוקדם יותר שיקבע.</p>	<p>ערעור על פסק דין של בית דין שדה</p>
<p>(ב) הורה שר הבטחון כאמור - רשאי הנידון להגיש את ערעורו, עד היום החמישה עשר לאחר תום הדחיה.</p>	
<p>(ג) בית הדין הצבאי לערעורים הדין בערעור על פסק דין של בית דין שדה שאינו פסק דין המטיל עונש מוות, אינו רשאי לשנות את גזר הדין אלא אם החליט לשנות את החיוב בדין.</p>	
<p>474. (א) גזר דין של בית דין שדה, פרט לפסק דין המטיל עונש מוות, יבוצע מיד אף אם אינו פסק דין חלוט.</p>	<p>ביצוע גזר דין של בית דין שדה</p>
<p>(ב) גזר דין של בית דין שדה המטיל עונש מוות לא יבוצע אלא לאחר שאושר בערעור.</p>	<p>(תיקון מס' 42) תשס"ז-2003</p>
<p>475. פרט לאמור בחלק זה יחולו לגבי בית דין שדה ופסקי דיניו ההוראות, החלות על כל בית דין צבאי מיוחד או מחוזי ופסקי דיניו.</p>	<p>עדיפות חלק זה על הוראות אחרות</p>
<p>חלק ז' - דיני ראיות</p>	
<p>476. דיני הראיות המחייבים בענינים פליליים בבתי המשפט של המדינה מחייבים גם בבית דין צבאי ולפני שופט חוקר; והוא, כשאין הוראה אחרת בחוק זה.</p>	<p>דיני הראיות הכללים</p>
<p>477. לא יקבל בית דין צבאי הודאת נאשם כראיה, אלא אם שוכנע כי ניתנה על ידי הנאשם מרצונו הטוב.</p>	<p>הודאת הנאשם כראיה</p>
<p>478. העובדה שאמרת נאשם שיש בה הודאה נתקבלה שלא בהתאם לכללים הנקובים בסעיפים 266 עד 272 אינה מונעת את בית הדין מקבוע כי ההודאה ניתנה מרצונו הטוב של הנאשם.</p>	<p>הודאת הנאשם מרצונו הטוב</p>
<p>479. אמרת נאשם אחד אינה כשרה כראיה נגד נאשמים אחרים.</p>	<p>אמרת נאשם אחד כנגד נאשמים אחרים</p>
<p>480. טופס מודפס של פקודות הצבא וכל טופס מודפס של פרסום אחר, שהוצא על ידי</p>	<p>טופסים מודפסים של פרסומים צבאיים רשמיים</p>

הרמטכ"ל או מטעם הצבא ואושר על ידי הרמטכ"ל כפרסום רשמי לענין סעיף זה, המכילים פקודה, צו, הוראה או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה למתן הפקודה, הצו, ההוראה או המינוי ולתכנם.

481. מסמך הנחזה כמסמך שנחתם ביד קצין או נגד בכיר שמינתה רשות צבאית מוסמכת לתפקיד קצונה, במילוי תפקידם, והכולל פרטים בדבר הענינים המנויים להלן, ישמש ראיה לכאורה עליהם; ואלה הענינים:

תעודות צבאיות
כראיה
(תיקון מס' 19)
תשמ"ז-1987

- (1) שירות בצבא או העדר משירות כזה;
- (2) היחידה שעמה נמנה אדם בצבא;
- (3) עבירות שבהן הורשע אדם בשירותו בצבא;
- (4) תאריך הקבלה לצבא או השחרור ממנו;
- (5) דרגה או תפקיד בצבא, או זמן קבלתם;
- (6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם לצבא;
- (7) מציאותו של כלי שיט מחוץ למימי חופין של מדינת ישראל;
- (8) ערכו הכספי של רכוש צבאי.

(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

482. מסמך הנחזה כחתום ביד שוטר או שוטר צבאי, והמעיד שאדם נעצר או נאסר ביום פלוני ובמקום פלוני, ישמש ראיה לכאורה על כך; אולם בית הדין לא יקבל מסמך כאמור כראיה, אם הנאשם דרש שהחתום יעיד בבית הדין, ובית הדין סבור כי לשם עשיית משפט צדק רצוי שהחתום יעיד כאמור.

תעודות שוטר כראיה
על מאסר

483. (א) מסמך הנחזה כפקודת קבע או כפקודת שיגרה של יחידת צבא או כפנקס, כיומן או כרישום אחר המתנהל בצבא על פי דין, על פי פקודה צבאית מוסמכת או על פי הנוהג, יכול בית הדין לקבלו כראיה לכאורה על תכנו.

מסמכים צבאיים
אחרים

(ב) לא יקבל בית הדין כראיה רישום אחר כאמור בסעיף קטן (א), אם הנאשם דרש שמי שרשמו יעיד בבית הדין ובית הדין סבור כי לשם עשיית משפט צדק רצוי שהרושם יעיד כאמור. העיד הרושם, יהיה הרישום קביל.

(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

(ג) בסעיף זה "פנקס", "יומן" או "רישום אחר המתנהל בצבא" - בין שנערכו בכתב יד ובין שנערכו בדרך הדפסה, שכפול, צילום, כרטיס ניקוב, סרט מגנטי, או באמצעות כל מכשיר מכני, חשמלי או אלקטרוני אחר.

(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

484. טופס מודפס שבו נאמר כי הוא פרסום מן הפרסומים האמורים בסעיף 480 ויש עליו סמל מסמלי הצבא - חזקה עליו שהוא פרסום כאמור.

חזקת פרסום

485. מסמך שנעשה או שאושר בידי חייל במילוי תפקידו, דין העתק ממנו, מאושר כהעתק נכון בחתימת ידו או בחתימת יד הממונה על שמירת המסמך, כדין המסמך המקורי, וחזקה עליו שהוא העתק נכון.

העתיקים

486. (א) פרוטוקול של בית דין צבאי החתום ביד אב בית הדין ישמש ראיה חותכת על הדברים שנרשמו בו, אם לא הוכח כי הפרוטוקול זויף.

פרוטוקול של בית דין
צבאי

(ב) פרוטוקול של בית דין צבאי הנחזה כחתום על ידי אב בית הדין - חזקה עליו שנחתם בידו.

487. בעל דין במשפט בבית דין צבאי הרוצה להסתמך במשפט על מסמך הכשר כראיה לפי הוראות כל דין יגישנו לבית הדין.

הגשת מסמכים לבית
דין צבאי

488. הסעיפים 480 עד 486 יחולו גם על דיון לפני כל בית משפט או בית דין אחר במדינה.

488א. (א) בית דין צבאי לתעבורה ובית דין צבאי לערעורים הדין בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה רשאים לקבל כראיה הודעה בכתב כראיה לתעבורה רשאים לקבל כראיה הודעה בכתב של אדם הנחזית כחתומה בידו אם חתימתו אומתה בידי עורך דין, שוטר, שוטר צבאי או חייל אחר בדרגת סמל ומעלה.

מסמכים צבאיים
כראיה לבתי המשפט
הודעה בכתב כראיה
בבית דין צבאי
לתעבורה
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975

(ב) בית הדין לא יקבל הודעה כאמור אם הנאשם או התובע ביקשו שבעל ההודעה יתייצב

כעד בבית הדין.

חלק ח' – ביצוע פסקי דין

פרק ראשון: ביצוע

489. (א) פסק דין יבוצע עם היותו פסק דין חלוט; ואולם פסק דין המטיל עונש מאסר, מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה יבוצע עם קריאתו. והוא כשבית הדין שהטיל את העונש, לא הורה הוראה אחרת בענין זה.

ביצוע פסק דין
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

(ב) הוגש ערעור, תהיה הסמכות להורות כאמור בסעיף קטן (א) נתונה לשופט צבאי משפטאי של בית הדין הצבאי לערעורים; ואולם אם סירב בית הדין של הערכאה הראשונה למעט בית הדין הצבאי לתעבורה ליתן הוראה כאמור, תהא הסמכות נתונה למותב בית הדין הצבאי לערעורים שבפניו יידון הערעור.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

(ג) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לענין פסק דין שניתן בערעור בבית הדין הצבאי לערעורים; ואולם אין בהוראות אלה כדי לגרוע מהוראות סעיפים 440(ט) ו-441(א2).

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

489א. סעיפים 42 ו-46א לפקודת התעבורה יחולו, בשינויים המחוייבים, גם בבתי הדין הצבאיים; הסמכות להתקין תקנות לפי סעיף 42 תהיה, לענין בתי הדין הצבאיים, בידי שר הבטחון.

תחילת פטילה
ותקופתה
(תיקון מס' 8)
תשל"ה-1975
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

490. (א) זוכה נאשם והערכאה השיפוטית שהחליטה על הזיכוי ראתה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאית היא לצוות, במעמד מתן הכרעת הדין, כי הצבא ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שלא יעלה על הסכום המרבי שנקבע מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

פיצוי לנאשם שזוכה
(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993

(ב) לא דנה הערכאה השיפוטית המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, תוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאה של הערכאה השיפוטית המזכה להורות על קיום דיון בבקשה; הדיון יתקיים בפני מותב בית הדין שפסק בענינו, ואם לא ניתן לקיים הדיון בפני מותב זה – בפני אב בית הדין של המותב או בפני –

(תיקון מס' 66)
תשע"ה-2014

(1) מותב אחר שיורכב לעניין זה בידי נשיא הערכאה השיפוטית המזכה;

(2) שופט צבאי משפטאי אחד שימונה בידי נשיא הערכאה השיפוטית המזכה, ובלבד שהנאשם נידון בפני שופט צבאי משפטאי אחד לפי הוראות חוק זה.

(1) נשיא הערכאה השיפוטית המזכה רשאי להורות על קיום דיון בבקשת נאשם כאמור בסעיף קטן (ב), אף אם הוגשה לאחר המועד האמור באותו סעיף קטן, מטעמים שיירשמו.

(תיקון מס' 66)
תשע"ה-2014

(ג) לענין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין; ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו.

491. הטיל בית דין צבאי עונש מאסר, מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה, רשאי הוא לכלול בתקופת העונש גם כל תקופה שבה היה הנידון נתון במעצר בקשר למשפט זה לפני גזר הדין. ואולם בית דין צבאי לא יכלול מעצר פתוח בתקופת העונש אלא אם הטיל עונש של ריתוק למחנה או לאניה.

חישוב תקופות מאסר,
מחבוש וריתוק
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

491א. נשא חייל עונש בחוץ-לארץ על עבירה, או היה נתון שם במעצר בגללה, ינוכה העונש או תקופת המעצר מעונש מאסר או מחבוש, שהטיל עליו בית דין צבאי בשל אותה עבירה.

ניכוי עונש או מעצר
(תיקון מס' 34)
תשנ"ח-1998

492. (בוטל).

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003

493. (א) עונש מוות שהוטל לפי חוק זה יבוצע ביריה.

ביצוע עונש מוות

(ב) מי שיש עליו פסק דין המטיל עונש מוות, בין שפסק הדין הוא חלוט ובין אם לאו - יוחזק במעצר עד לביצוע העונש או עד לשינויו, ואם העונש הוטל על ידי בית דין שדה, יחול לגבי המעצר סעיף 499, ומותר, כל עוד הוא מוחזק שלא בבית סוהר, לנקוט בכל האמצעים הדרושים, לפי נסיבות הענין, כדי להבטיח את החזקתו במשמורת.

<p>494. עונש מאסר שהוטל על ידי בית דין צבאי יבוצע במחנה מעצר צבאי או בבית סוהר צבאי או בבית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, או מקצתו באחד ומקצתו במשנהו.</p>	<p>מקום ביצוע של עונש מאסר (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987</p>
<p>495. מי שנידון למאסר על ידי בית דין צבאי והוא נושא את עונשו בבית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר, [נוסח חדש], תשל"ב-1971, ינהגו בו לכל דבר כאילו היה אסיר הנושא עונש מאסר שהוטל על ידי בית משפט. אולם יחולו עליו הכללים להפחתת עונש שנקבעו על פי סעיף 503(א), ולגבי עיון בעונש יחולו עליו הוראות הפרק השני לחלק זה בלבד.</p>	<p>נידון צבאי בבית סוהר אזרחי (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987</p>
<p>496. מחבוש יבוצע במחנה מעצר או בחדר משמר, או מקצתו במחנה מעצר ומקצתו בחדר משמר.</p>	<p>ביצוע מחבוש</p>
<p>497. (א) נתחייב אדם בבית דין צבאי או בדין משמעתי לשלם קנס או פיצויים על נזקים לרכוש הצבא או לרכוש המדינה ולא שילמם במועד שנקבע לכך, יבוצע החיוב על ידי נכוי, כפי שנקבע בתקנות, מהכספים המגיעים לנידון מזמן לזמן עקב שירותו בצבא.</p>	<p>גביית קנסות ופיצויים ותוספת פיגור (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987</p>
<p>(ב) הוראות סעיפים 66(א) ו-67 עד 70 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על קנס או פיצויים שלא שולמו במועדם.</p>	<p></p>
<p>498. נתחייב אדם בבית דין צבאי או בדין משמעתי לשלם פיצויים על נזקים שלא לרכוש הצבא או לרכוש המדינה, יהיה דין הפיצויים כדין סכום שנפסק לטובת הניזוק על ידי פסק דין של בית משפט בתביעה אזרחית.</p>	<p>דין פיצויים שנפסקו לאדם פרטי</p>
<p>499. הוטל עונש מאסר או מחבוש על ידי בית דין צבאי ימי או בית דין שדה, ואי אפשר, לדעת המפקד שהרכיב את בית הדין, לבצע את העונש במקום שנקבע לכך על פי פרק זה, יבוצע העונש במקום שנקבע לכך על ידי המפקד.</p>	<p>ביצוע מאסר או מחבוש של בית דין שדה או בית דין צבאי ימי</p>
<p>500. (א) אסיר המרצה עונש מאסר בבית סוהר צבאי או במחנה מעצר צבאי ומצבו הנפשי מצריך בדיקה, טיפול או אישפוז, רשאי קצין המשטרה הצבאית הראשי או מי שהוא מינה לכך להורות - באישור פסיכיאטר ששר הבריאות הסמיך לכך - על העברתו לבית חולים לחולי נפש שמחוץ לבית הסוהר או למחנה המעצר, וכל זמן שהאסיר מצוי שם ותקופת מאסרו טרם תמה, ייחשב כאילו הוא במשמורת כדין.</p>	<p>אסיר לקוי בנפשו (תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983</p>
<p>(ב) על הוראה כאמור בסעיף קטן (א), ניתן לערור בפני פסיכיאטר מחוזי כמשמעותו בחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955.</p>	<p></p>
<p>501. הועבר אסיר לבית חולים לחולי נפש לפי סעיף 500 ופסיכיאטר מחוזי כמשמעותו בחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, הודיע בכתב לקצין המשטרה הצבאית הראשי או למי שהוא מינה לכך, שאין עוד צורך באישפוזו של האסיר בבית החולים, ותקופת מאסרו טרם תמה - יוחזר האסיר לבית הסוהר או למחנה המעצר.</p>	<p>החזרה למאסר (תיקון מס' 16) תשמ"ג-1983</p>
<p>502. מי שנידון למאסר או למחבוש, בין על ידי בית דין צבאי ובין בדין משמעתי, ישא את ענשו במקום שנקבע לכך, אף אם חדל להיות חייל או חדל להיות חייב בשירות.</p>	<p>שחרור מהצבא אינו משחרר מנשיאת עונש</p>
<p>503. (א) שר הבטחון רשאי לקבוע בתקנות את סדרי המינהל, המשמר, והמשטר בבתי הסוהר הצבאיים ואת האמצעים שאפשר לנקוט בהם כלפי אסירים ועצירים לשם קיום המשמעת בבית הסוהר ועידודה, לרבות כללים להפחתת עונש, וכן את הסדרים לקבלת אסירים ועצירים ולשחרורם.</p>	<p>תקנות בית הסוהר</p>
<p>(ב) תקנות בתי סוהר צבאיים שהותקנו לפי תקנות-שעת-חירום (חוקת השיפוט תש"ח), תש"ח-1948, לפני תחילתו של חוק זה רואים אותן כאילו הותקנו לפי סעיף זה וכאילו עמד סעיף זה בתקפו ביום התקנתן.</p>	<p></p>
<p>(ג) סעיף 80 לפקודת בתי הסוהר, 1946, יחול על בית סוהר צבאי בשינויים הנובעים מן הענין, וכל מקום שנאמר בו "תקנות" יראו כאילו נאמר "תקנות שהותקנו על ידי שר הבטחון על פי סעיף 503".</p>	<p>(תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964</p>
<p>503א. הוראות סעיפים 47א עד 47ד לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (בסעיף זה -</p>	<p>מכתבי כלואים (תיקון מס' 35) תשמ"ח-1987</p>

הפקודה), למעט סעיף 47א(ג), יחולו גם בבתי הסוהר הצבאיים, במחנות המעצר ובחדרי המשמר הצבאיים, שנקבעו לפי חוק זה, בשינויים המחויבים ושינויים אלה:

- (1) בכל מקום שנאמר בו "אסיר" יראו כאילו נאמר בו "כלוא"; בפסקה זו, "כלוא" - כהגדרתו בתקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), תשמ"ז-1987, למעט עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם הממונה על החקירה אישר לו לשלוח מכתבים או לקבלם, מהטעם שאין בכך כדי לפגוע בחקירה;
- (2) הסמכויות הנתונות בפקודה למנהל בית הסוהר תהיינה נתונות למפקד בית סוהר צבאי, מחנה מעצר או חדר משמר צבאי, שהוא קצין משטרה צבאית;
- (3) הסמכויות הנתונות בפקודה לנציב, יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית ראשי;
- (4) לא יוסמך כבודק אלא קצין משטרה צבאית, שדרגתו סרן לפחות והנושא תקן של רב סרן.

504. הרמטכ"ל רשאי לקבוע בתקנון את סדרי המינהל, המשמר והמשטר, במחנות מעצר צבאיים ובחדרי משמר צבאיים, ואת האמצעים שמותר לנקוט בהם כלפי אסירים ועצירים לשם קיום המשמעת בהם ועידודה, לרבות כללים להפחתת העונש, וכן את הסדרים לקבלת אסירים ועצירים ולשחרורם.

תקנון חדרי משמר ומחנות מעצר

505. שר הבטחון רשאי, בצו בחתימת ידו, לקבוע שהמקום המתואר בצו יהיה בית סוהר צבאי או מחנה מעצר צבאי.

קביעת בתי סוהר ומחנות מעצר

506. תקנון שנקבע לפי סעיף 504 וצו לפי סעיף 505 יפורסמו בפקודות הצבא, ואין חובה לפרסמם ברשומות.

פרסום תקנון וצווים

507. קצין שיפוט רשאי לקבוע בהוראה בחתימת ידו, מקום כחדר משמר צבאי.

קביעת חדר משמר צבאי

508. הרמטכ"ל יקבע הוראות בדבר –

הוראות הרמטכ"ל

- (1) המקומות שבהם יבוצע מעצרים של אנשים לפי חוק זה;
- (2) דרכי ביצועו של מעצר פתוח;
- (3) סדרי ביצועם של פסקי דין להורדה בדרגה ולריתוק למחנה או לאניה ולהפקעת משכורת;
- (4) סדרי העברת אסירים ממקום למקום;
- (5) כללים לרישום ענשים שהוטלו על פי חוק זה בגליון ההתנהגות של הנידון ולמחיקתם של רישומים כאלה, הנוגעים לעבירות שאפשר לדון עליהן בדין משמעתי;
- (6) כללים למחיקתם של רישומים, הנוגעים לעבירות שניתנה עליהן חנינה;
- (7) מסירת ידיעות לרשויות ציבוריות, על עבירות שנידונו עליהן לפי חוק זה.

פרק שני: עיון בעונש

509. תקום ועדה לעיון בעונש (בפרק זה - הועדה) שחבריה יהיו:

ועדה לעיון בעונש (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986

- (1) שופט צבאי-משפטי, שימנה נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, והוא יהיה יושב ראש הועדה;
- (2) אדם בעל נסיון בתחום הטיפול באסיר, שימנה שר הבטחון;
- (3) קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה, שימנה הרמטכ"ל.

510. (א) הועדה רשאית לעיין בכל עונש מאסר שהוטל על ידי בית דין צבאי, לאחר שפסק הדין נעשה חלוט ולהמתיקו או להחליפו, כולו או מקצתו, בעונש על תנאי, ורשאית היא לחזור ולעשות כן לגבי העונש שהומתק, או שהוחלף כאמור, ובלבד שלא תמתיק ולא תחליף כאמור יותר ממחצית העונש.

המתקת העונש או החלפתו (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986

(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית הועדה להמתיק עונש או להחליפו, כולו או מקצתו, בעונש על תנאי, בכל עת, אם נתקיים אחד מאלה:

(תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986

- (1) הוכח לוועדה שנתקיימו טעמים מיוחדים, כגון חולניותו המתמדת של האסיר;

- (2) קיים מצב של מלחמה או מצב חירום מיוחד.
- (ב) מקום שהועדה מעיינת בעניו של מי שנידון מחמת שחוק זה חל עליו לפי סעיפים 7, 8(2), 8(3) או 11, רשאית היא להחליף את עניו בהעמדתו במבחן.
- (ג) על העמדה במבחן לפי סעיף זה תחול פקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, אולם הסמכויות לפי סעיפים 8, 9 ו-13 עד 25 לפקודה יופעלו כאילו ניתן צו המבחן על ידי בית משפט; לענין זה "בית משפט" –
- (1) כשהעבירה שעליה הועמד במבחן דינה יותר משלוש שנות מאסר - בית המשפט המחוזי;
- (2) בכל מקרה אחר - בית משפט השלום.
- (ד) (1) הוועדה תקבע תנאים לשחרורו של עבריין מין אשר הוטלו עליו מגבלות בצו לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, או בצו לפי חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה; המגבלות כאמור יהיו תנאי השחרור.
- (2) אסיר ששוחרר בתנאים כאמור בסעיף קטן זה, והפר תנאי מהתנאים האמורים, רשאית הוועדה לבטל את השחרור ולחייב את האסיר לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי או חלק ממנה.
- (3) על ביטול שחרור כאמור בפסקה (2), יחולו הוראות סעיפים 21 עד 24 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, בשינויים המחויבים, והסמכויות הנתונות לוועדת שחרורים כהגדרתה בחוק שחרור על-תנאי ממאסר, לפי הוראות אותם סעיפים, יהיו נתונות לוועדה.
- (4) בסעיף קטן זה –
- "חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה" – חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004;
- "חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין" – חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006;
- "חוק שחרור על-תנאי ממאסר" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001;
- "עבריין מין" – כהגדרתו בחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין או כהגדרתו בחוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, לפי הענין;
- "תקופת התנאי" – התקופה שמיום שחרורו של האסיר בעקבות המתקת עניו על ידי הוועדה או החלפתו בעונש על-תנאי, עד לסיום תקופת המאסר שהיה נושא לפי גזר הדין אילולא שוחרר.
511. (א) לא תחליט הוועדה בעניו של אסיר אלא אם נתנה לו הזדמנות לבוא לפניו ולהשמיע את דברו.
- (ב) הוועדה תקבל חוות דעתם של קציני-סעד של הצבא או קציני-מבחן ושל רופא בכתב או בעל פה, כפי שתקבע הוועדה, והיא רשאית, לצורך מתן החלטה בעניו של אסיר, לעיין גם בכל חומר אחר שתמצא למתאים.
- (ג) לא תחליט הוועדה על המתקת עונש של עבריין מין כהגדרתו בסעיף 510(ד)(4), או החלפתו, אלא לאחר קבלת הערכת מסוכנות עדכנית כאמור בחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.
512. (א) פסק דין המטיל עונש מאסר בפועל לתקופה של שנה או יותר, והנידון עומד לסיים ריצוי מחצית מעונשו, יביאנו הפרקליט הצבאי הראשי לעיון הוועדה אחת לששה חודשים.
- (ב) פסק דין המטיל עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה משנה, והנידון עומד לסיים ריצוי מחצית מעונשו, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להביאו לעיון הוועדה בכל עת.
- (ג) פסק דין המטיל עונש מאסר בפועל לתקופה כלשהי וסבר הפרקליט הצבאי הראשי כי קיים טעם מן הטעמים האמורים בסעיף 510(א1), רשאי הוא להביאו בפני הוועדה בכל עת.

(תיקון מס' 3)
תשכ"ט-1964

(תיקון מס' 3)
תשכ"ט-1964
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986

(תיקון מס' 55)
תשס"ו-2006
(תיקון מס' 64)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 64)
תשע"א-2011

הוראות בדבר דיוני
הוועדה

(תיקון מס' 55)
תשס"ו-2006
(תיקון מס' 64)
תשע"א-2011

הבאת פסקי דין לעיון
הוועדה
(תיקון מס' 17)
תשמ"ו-1986
(תיקון מס' 42)
תשס"ט-2003

<p>513. אין האמור בפרק זה בא לגרוע מן הסמכות לחון עבריינים ולהפחית ענשים לפי סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה.</p>	<p>שמירת דינים אחרים (תיקון מס' 17) תשמ"ו-1986</p>
<p>513א. מטרתו של חלק זה לקבוע את זכויותיו של נפגע עבירה ולהגן על כבודו כאדם, בלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים.</p>	<p>מטרה – חלק ח' 1 (תיקון מס' 75) תשמ"ח-2018</p>
<p>513ב. בחלק זה – "בן זוג" – לעניין מי שהעבירה גרמה למותו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו, ובלבד שערב מותו גר עמו וניהל עמו משק בית משותף במשך שנתיים לפחות; "בן משפחה" – בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, בן או בת, אח או אחות; "הגוף החוקר" – מי שמבצע חקירה פלילית מתוקף הסמכתו כקצין בודק, לפי סעיף 252(א)(3);</p>	<p>הגדרות – חלק ח' 1 (תיקון מס' 75) תשמ"ח-2018</p>
<p>"חשוד" – מי שחשוד בכיצוע העבירה שפגעה בנפגע העבירה; "נאשם" – מי שנאשם בעבירה שפגעה בנפגע העבירה; "נידון" – מי שנגזר דינו בשל העבירה שפגעה בנפגע העבירה; "נפגע עבירה" – מי שנפגע במישרין מעבירה, וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו, למעט החשוד, הנאשם או הנידון; "עבירה" – עבירה, למעט עבירת תעבורה, שמתקיימים בה כל אלה:</p>	
<p>(1) היא מסוג עוון או פשע; (2) חקירתה תיעשה בידי הגוף החוקר והתביעה בה תנוהל בבית דין צבאי; "עבירת מין או אלימות" – עבירה מן העבירות המנויות בתוספת השלישית; "עבירת מין או אלימות חמורה" – עבירת מין או אלימות המנויה בחלק א' או בחלק ב' בתוספת הרביעית; "עבירת תעבורה" – כמשמעותה בסעיף 209א;</p>	
<p>"הקצין הממונה" – מפקד בסיס משטרה צבאית, או קצין משטרה צבאית שדרגתו לפי תקן היא סרן לפחות; "הרשויות" – הגופים החוקרים, התביעה הצבאית וכל רשות אחרת אשר לפי חוק או לפי פקודת הצבא, הטיפול בנפגע עבירה בהליך הפלילי הוא בין תפקידיה; "תובע" – תובע צבאי כמשמעותו בסעיף 181.</p>	
<p>513ג. מתן הזכויות לנפגע עבירה ייעשה תוך התחשבות בו ובצרכיו, שמירה על כבודו והגנה על פרטיותו ובתוך זמן סביר, והכול בכפוף לשיקולים של ביטחון המדינה.</p>	<p>עקרונות (תיקון מס' 75) תשמ"ח-2018</p>
<p>513ד. (א) מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא קטין ייעשה תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות בנסיבות העניין בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו של הקטין, וברוח עקרונות האמנה בדבר זכויות הילד.</p>	<p>דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה (תיקון מס' 75) תשמ"ח-2018</p>
<p>(ב) מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא אדם עם מוגבלות ייעשה לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998. (ג) מידע והודעות לפי הוראות חלק זה יימסרו, ככל האפשר, בשפה מובנת לנפגע העבירה.</p>	
<p>513ה. בתי הדין הצבאיים והרשויות, כל אחד בתחומו, ינקטו צעדים הדרושים להבטחת זכויות נפגע עבירה לפי חלק זה.</p>	<p>הבטחת זכויות (תיקון מס' 75) תשמ"ח-2018</p>
<p>513ט. נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה: (1) עיון כאמור בכתב האישום אסור על פי דין; (2) פרקליט צבאי סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת</p>	<p>זכות עיון בכתב אישום (תיקון מס' 75) תשמ"ח-2018</p>

ההעתק כאמור.

513 יא. נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על שירותי סיוע הניתנים לנפגעי עבירה בין שהם ניתנים על ידי המדינה ובין שהם ניתנים על ידי גופים לא ממשלתיים, כפי שייקבע בפקודות הצבא.

זכות לקבל מידע על שירותי סיוע (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018
ניהול הליכים בזמן סביר (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

513 יב. ההליכים הנוגעים לעבירת מין או אלימות יקוימו בתוך זמן סביר, כדי למנוע עינוי דין.

513 יג. (א) במהלך חקירת תלונה בגוף החוקר בדבר עבירת מין או אלימות לא ייחקר נפגע העבירה על עברו המיני, למעט חקירה הנדרשת בנסיבות העניין בדבר קשר מיני קודם עם החשוד, אלא אם כן קבע הקצין הממונה מטעמים שיירשמו, כי חקירה זו חיונית כדי להגיע לחקר האמת.

חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

(ב) חקירה על עברו המיני של נפגע עבירת מין או אלימות לפי הוראות סעיף קטן (א) תיעשה תוך שמירה קפדנית על כבודו ופרטיותו של הנפגע.

513 יד. נפגע עבירת מין או אלימות זכאי שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בעת חקירתו בגוף החוקר, אלא אם כן סבר הקצין הממונה, כי יש בכך כדי לפגוע בחקירה.

זכות לנוכחות מלווה בחקירה (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

513 טו. (א) נפגע עבירת מין זכאי לבחור את מיין החוקר, והוא ייחקר כאמור בהתאם לבקשתו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

זכות נפגע עבירת מין לבחור את מיין החוקר (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

(1) הקצין הממונה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו, לא ניתן להיענות לבקשה;

(2) החוקר האחראי על חקירת העבירה סבר, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו, יש בכך כדי לפגוע בחקירה, ובשל דחיפות העניין לא ניתן לקבל את עמדתו של הקצין הממונה.

(ב) לא נענתה בקשתו של נפגע העבירה מאחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(1) או (2), ייחקר הנפגע בנוכחות נציג הגוף החוקר בן המין שביקש הנפגע כי יחקור אותו, אם נכח באותה עת במקום החקירה, ונפגע העבירה מעוניין בכך.

(ג) בתחילת החקירה יידע החוקר את נפגע העבירה בדבר זכותו כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) לעניין זה, "עבירת מין" – עבירה בחוק העונשין המנויה בפרט 2 או 5 לתוספת השלישית, ועבירה לפי סעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.

513 טז. (א) בכפוף להוראות סעיף 373א, נפגע עבירה זכאי להיות נוכח בדיון בבית הדין הצבאי בעניין העבירה שממנה נפגע, הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 324, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון כאמור.

סכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית הדין הצבאי, מטעמים של ביטחון המדינה, או מטעמים מיוחדים אחרים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותו של נפגע העבירה או של האדם המלווה אותו בדיון בבית הדין הצבאי, או לקבוע תנאים או הגבלות לנוכחותו של מלווה בדיון כאמור.

513 כג. גרמה העבירה למותו של אדם, יוענקו הזכויות לפי חלק זה לבני משפחתו של נפגע העבירה לפי סדר הקדימויות שלהלן:

זכאות בני משפחה (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

(1) למי שהיה בן זוגו בעת מותו;

(2) לילדיו;

(3) להוריו;

(4) לאחיו;

בהעדרם של כל אלה למי שהיה אפוטרופסו בעת מותו.

513 כח.¹ שר הביטחון, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חלק זה.

תקנות לעניין חלק ח' (תיקון מס' 75) תשע"ח-2018

¹ חלק ח' שאליו מתייחס סעיף 513כח ייכנס לתוקף בימים 1.11.2018 ו-1.1.2021.

514. (א) מי שאינו חייל שעבר את העבירות האלה:	בזיון בית דין צבאי
<p>(1) הוזמן כדין לבוא לפני בית דין צבאי ולא בא, או בא ועזבו לפני שקיבל רשות לעשות זאת, ולא הראה סיבה מספקת להעדרו;</p> <p>(2) נדרש כדין על ידי בית דין צבאי להישבע או להצהיר בהן צדק ולא עשה זאת;</p> <p>(3) נדרש כדין על ידי בית דין צבאי להמציא מסמך שברשותו ובמזיד לא המציא אותו;</p> <p>(4) בהיותו עד בבית דין צבאי לא השיב על שאלה שנדרש כדין להשיב עליה, או השיב ביודעין תשובה מתחמקת;</p> <p>(5) גרם הפרעה או הפסקה במהלך הדיונים של בית הדין, דינו - מאסר שנה.</p>	
(ב) מי שאינו חייל וביזה בית דין צבאי על ידי נקיטת לשון מעליבה או מאיימת, דינו - מאסר שנתיים.	
515. לצורך סעיף 514 "בית דין" –	בזיון בית דין לגבי שופט-חוקר ואחרים
<p>(1) לרבות שופט-חוקר;</p> <p>(2) לענין פסקאות (1), (3) ו-(4) לסעיף קטן (א) שבו - לרבות ועדת חקירה;</p> <p>(3) לענין פסקאות (3) ו-(4) לסעיף קטן (א) שבו - לרבות קצין-בודק.</p>	
516. מי שאינו חייל, והתחמק מלהיחקר על ידי קצין-בודק בהתאם לסעיף 256, דינו - מאסר שנה.	התחמקות מעדות בפני קצין-בודק
517. (בוטל)	(תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993
518. אדם שאינו חייל והתחזה כחייל, על ידי שענד סימן הנראה כסימן דרגה או כסימן צבאי אחר או שלבש מדים הנראים כמדי צבא, או על ידי טענות שוא או בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים.	התחזות כחייל (תיקון מס' 13) תשמ"א-1981
518א. (א) אדם רשאי לציין את דרגתו הצבאית, שהוענקה לו לפי פקודות הצבא; אופן השימוש בציון הדרגה ייעשה בתנאים שיקבע שר הבטחון באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת.	ציון דרגה, תפקיד או שם יחידה (תיקון מס' 25) תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 51) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 51) תשס"ה-2005
(ב) מי שעשה שימוש בדרגתו הצבאית, בתפקידו הצבאי או בשם יחידתו הצבאית, באופן שיש בו משום פגיעה בשמו הטוב של הצבא או בכבודו, דינו – מאסר שישה חודשים.	
(ג) מי שעבר עבירה לפי סעיף קטן (ב) במטרה להביא לאי-ציות להוראת כל דין או לסכל את ביצועה של הוראת כל דין, דינו – מאסר שנה.	(תיקון מס' 51) תשס"ה-2005
518ב. מי שלבש מדים או חלקי מדים שהם רכוש הצבא או לבש ביודעין מדים או חלקי מדים שנועדו לשימוש הצבא, והוא אינו מורשה לכך, דינו - מאסר שנה אחת.	לבישת מדי צבא (תיקון מס' 7) תשל"ד-1974
519. אדם שאינו חייל וקיבל ביודעין או עיכב תחת ידיו ביודעין בתורת משכון להבטחת חוב, כל חפץ או תעודה שניתנו לחייל מטעם הצבא, דינו - מאסר שנה אחת.	עיכוב תעודות (תיקון מס' 13) תשמ"א-1981
519א. שוטר צבאי הפועל כחוק על פי סמכויותיו לפי סעיף 227(1), דינו כדין שוטר לענין סעיפים 273 עד 276 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.	תקיפת שוטר צבאי (תיקון מס' 3) תשכ"ד-1964 (תיקון מס' 19) תשמ"ז-1987
520. חייל שעבר אחת העבירות האלה:	חייל המסרב להישמע לפקודות
<p>(1) נדרש כדין למסור לשלטון אזרחי חייל אחר הסר למשמעתו ובמזיד לא עשה זאת;</p> <p>(2) הפריע לעצירת חייל או נמנע במזיד מסייע לעצירת חייל הסר למשמעתו על ידי אדם שאינו חייל אך הוא מוסמך לכך כדין, דינו - מאסר שנתיים.</p>	

521. (א) העובר אחת מאלה:	שיפוט (תיקון מס' 23) תשנ"ג-1993
(1) עבירה לפי חלק זה;	
(2) עבירה לפי אחד הסעיפים 325, 326, או 326ב;	
(א2) עבירה לפי סעיף 539א;	(תיקון מס' 71) תשע"ו-2016
(3) עבירה שסעיף 519 חל עליה –	
יישפט עליה לפני בית משפט, אולם אין בהוראה זו לגרוע מסמכותו של בית הדין הצבאי לפי סעיף 331.	
(ב) חייל שעבר עבירה לפי סעיף 518א יובא עליה לדין כאילו היתה זו עבירה צבאית.	
חלק י' – הוראות שונות	
522. חייל שיש לו דרגות מסוגים שונים או שאין לו דרגה כלל, רואים אותו, לענין חוק זה, כבעל אותה דרגה שנקבעה בהתאם לפקודות הצבא.	דרגות לענין חוק זה
523. יצא אדם חייב בדין בבית דין צבאי, רשאי בית הדין לצוות, כי מכשיר שבו הסתייע העבריין בביצוע העבירה יוחרם, אף אם לא הוכחה בעלותו של העבריין על המכשיר.	החרמת מכשירי עבירה
524. נתחייב אדם בבית דין צבאי על עבירה לגבי רכוש לא לו, ומצאו ברשותו את הרכוש או חלק ממנו או דבר שנרכש תמורתו, רשאי בית הדין להורות בגזר דינו כי מה שנמצא ברשות העבריין כאמור יימסר למי שנראה כבעל הרכוש.	הוראות בית הדין על החזרת רכוש
525. רכוש שהגיע לידי חייל בקשר לבדיקה או חקירה בעבירה או לדיון אחר בה לפי חוק זה, ולא ניתנה על הרכוש הוראה לפי סעיף 524, יכול אותו חייל או מי שטוען זכות על הרכוש לבקש מנשיאו של בית דין צבאי מחוזי שורה כיצד לנהוג ברכוש, והנשיא יחליט על הבקשה לאחר ששמע את דעתו של תובע צבאי.	החזרת רכוש שלא בגזר-דין
526. אין האמור בסעיפים 523, 524 ו-525 בא לגרוע מזכותו של אדם שלא נתחייב בדין, לתבוע לעצמו מידי המדינה רכוש שהוחרם לפי סעיפים אלה, או מידי אדם רכוש שנמסר לו לפיהם.	שמירת זכויות
527. עד שהוא חייל, פרט למי שחוק זה חל עליו לפי סעיף 6 או 7, יוזמן על ידי בית הדין כפי שייקבע בפקודות הצבא, ואפשר יהיה לכפות את היענותו להזמנה בדרך שתיקבע בהן.	הזמנת חיילים כעדים
528. (א) עד שאינו חייל, או עד שחוק זה חל עליו לפי סעיף 6 או 7, יוזמן בדרך שמזמינים עדים לבית משפט השלום, ובשינויים אלה:	הזמנת עדים אחרים
(1) ההזמנה תהיה חתומה בידי נשיא בית הדין או בידי מי שהוסמך לכך על ידיו, או בידי אב בית הדין;	
(2) מוסר ההזמנה יכול להיות גם חייל;	
(3) ההזמנה תהיה על טופס שדוגמתו נקבעה בתקנות.	
(ב) שיעורי התשלומים שישולמו לעדים כאמור בתורת דמי נסיעה, שכר בטלה ודמי לינה יהיו כשיעורים המשתלמים בבתי המשפט.	
529. עד כאמור בסעיף 528 שהוזמן לבוא ולא בא, והוכח לבית הדין כי הוזמן כהלכה, רשאי אב בית הדין ליתן לשוטר צו בחתימת ידו לאסור את העד ולהביאו לפני בית הדין.	צו להבאת עד שהוזמן ולא בא
530. היה אב בית הדין משוכנע, על סמך עדות בשבועה, כי עד שהוא אומר להזמינו לפי סעיף 528 לא ייענה להזמנה, רשאי הוא לתת צו כאמור בסעיף 529 במקום ההזמנה להעיד.	צו הבאה במקום הזמנה
531. צו כאמור בסעיף 529 דינו לגבי שוטר וכל אדם אחר, כדין צו מאסר לשם כפיית התייצבות שניתן על פי סעיף 21 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב-אישום).	דין צו הבאה
532. האמור בסעיפים 527 עד 531 לגבי בית דין או אב בית דין, יחול על שופט-חוקר בתיאומים לפי הענין.	הזמנת עדים על ידי שופט-חוקר
533. (א) בסעיף זה –	הורדה מדרגה בשל עבירה שיש עמה קלון (תיקון מס' 48) תשט"ד-2004

"בעל דין" – הנידון וכן התובע הצבאי הראשי או תובע צבאי שהוסמך לכך על ידו;
 "נידון" – מי שהועדה דנה בענין הורדתו מדרגה, כאמור בסעיף קטן (ב) או (ג);
 "רשויות אכיפת החוק" – משטרת ישראל, רשויות התביעה וכל דוף אחר שקבע שר הביטחון בצו;
 "רשויות הביטחון" – צבא הגנה לישראל, שירות הביטחון הכללי וכל גוף אחר שקבע שר הביטחון בצו;
 "שופט בדימוס" – מי שהיה שופט כמפורט להלן ויצא לקצבה או פרש:

(1) שופט צבאי-משפטי;

(2) שופט כמשמעותו בחוק בתי המשפט;

(3) שופט כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה.

(ב) אדם שנתחייב על ידי בית משפט או בית דין אחר, למעט בית דין צבאי, בעבירה שיש עמה קלון, והוא בדרגת רב סמל ראשון לפחות, בין אם הוא משרת בצבא ובין אם לאו, רשאית ועדה, בראשות שופט בדימוס שהוא קצין בדרגת אלוף משנה לפחות, להורידו מדרגתו ולקבוע את הדרגה שאליה יורד; הרכב הועדה, המקרים שבהם תדון וסדרי הדין בה ייקבעו בפקודות הצבא (בסעיף זה – הועדה), ובלבד שחבר הועדה לא יהיה מי שדרגתו נמוכה מדרגת הנידון ושלפחות אחד מחברי הועדה שאינו היושב ראש יהיה קצין בעל הכשרה משפטית.

(ג) הודה אדם שהוא קצין, בין אם הוא משרת בצבא ובין אם לאו, בביצוע מעשה המהווה לכאורה עבירה שיש עמה קלון, אך לא נתחייב בדין בעבירה כאמור, לרבות בשל הסדר טיעון או הסדר אחר עם רשויות אכיפת החוק או רשויות הביטחון, יחולו עליו הוראות סעיף קטן (ב), בשינויים המחוייבים, אף שלא נתחייב בדין כאמור, ובלבד שלא זוכה בדין בשל אותה עבירה.

(ד) נידון אשר הועדה החליטה להורידו מדרגתו, וקבעה את הדרגה שאליה יורד, וכן התובע הצבאי הראשי או תובע צבאי שהוסמך לכך על ידו, רשאים לערער על החלטת הועדה לפני בית הדין הצבאי לערעורים.

(ה) התקופה להגשת ערעור כאמור בסעיף קטן (ד) היא שלושים ימים מיום מתן החלטת הועדה; ניתנה ההחלטה שלא במעמד בעל דין, יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי בעל דין שהחלטה ניתנה שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על החלטת הועדה; נשיא בית הדין הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת בעל דין, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות.

(ו) בערעור על החלטת הועדה כאמור בסעיף קטן (ד) ידון בית הדין הצבאי לערעורים בשופט צבאי-משפטי אחד, ואולם רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לקבוע כי הערעור יידון לפני מותב של שלושה שופטים, ששניים מהם לפחות יהיו שופטים צבאיים-משפטיים; בערעור כאמור לא ישוב מי שדרגתו נמוכה מדרגת הנידון.

533. הרמטכ"ל רשאי, בנסיבות מיוחדות, שיפרט בהחלטתו, באישור הפרקליט הצבאי הראשי ובהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, להוריד מדרגתו אדם שהוא קצין, בין אם הוא משרת בצבא ובין אם לאו, ולקבוע את הדרגה שאליה יורד.

534. נגרם נזק למתקן בצבא, לריהוטו או לכל חפץ אחר שבו או ששייך לו, וועדת חקירה קבעה

(1) כי הנזק נגרם במזיד על ידי קבוצת חיילים מסויימת שחנתה או שנמצאה במתקן או בקרבתו;

(2) את מידת הנזק שנגרם כאמור;

(3) כי אין אפשרות להוכיח מי מאותם חיילים גרם נזק –

רשאי קצין שהוסמך לכך על ידי הרמטכ"ל לחייב את כל החיילים הנמנים עם אותה קבוצה בתשלום דמי הנזק חלק כחלק, אלא שאין לחייב חייל בסכום העולה על החלק השישי משכר יסוד חדשי של טוראי בשירות חובה כפי שהוא בעת הטלת החיוב.

535. סכום שהוטל על חייל לפי סעיף 534 ייגבה בדרך הקבועה בסעיף 497.

הורדה מדרגה
 בנסיבות מיוחדות
 (תיקון מס' 48)
 תשט"ז-2004

חיוב בתשלום נזקים
 שנגרמו למתקנים

(תיקון מס' 9)
 תשל"ז-1976

גביית סכומים
 שהוטלו על קבוצה

536. סעיף 534 לא יחול על נזק שאדם פלוני הורשע בדין על גרימתו, ואם הורשע בדין כאמור לאחר שנגבו כספים מאדם אחר לפי אותו סעיף, יוחזרו הכספים למי ששילמם.
537. שר הבטחון, וכן הרמטכ"ל, רשאי למנות ועדת חקירה לשם חקירת כל ענין הנוגע לצבא, והיא מוסמכת להזמין עדים ולגבות עדויות בשבועה או ללא שבועה. ועדת-חקירה יכול שתהיה מורכבת מקצין אחד.
538. (א) שום דבר שהושמע במהלך חקירתה של ועדת חקירה, בין מפי עד ובין באופן אחר, ושום דין וחשבון של ועדת חקירה, לא יתקבל כראיה במשפט, אלא אם הועמד הנידון לדין על עדות שקר שמסר לאותה ועדת חקירה.
- (ב) בסעיף זה, "משפט" - הליך המתקיים בפני בית משפט או בפני בית דין.
539. נתמנתה ועדת חקירה לשם חקירת ענין הנוגע לשמו הטוב של חייל או נתקלה בענין כזה תוך עבודתה, תינתן לאותו חייל הזדמנות להיות נוכח בשעת החקירה לחקור עדים ולהשמיע דברו.
- 539א. (א) בסעיף זה -
- "תחקיר" - בירור שנערך בצבא, בהתאם לפקודות הצבא, בנוגע לאירוע שהתרחש במהלך אימון או פעילות מבצעית, או בקשר אליהם;
- "גוף חוקר" - קצין בודק, משטרה צבאית חוקרת או שופט חוקר;
- "גוף ציבורי" - משרדי הממשלה, או גוף אחר ששר הבטחון קבעו בצו;
- "משפט" - כהגדרתו בסעיף 538(ב);
- "קצין בודק" - קצין בודק כמשמעותו בסעיף 252(א)(2) ו-3(3).
- (ב) על אף האמור בכל דין, יחולו לענין תחקיר הוראות אלה:
- (1) הדברים שהושמעו בתחקיר, פרוטוקול התחקיר, כל חומר אחר שהוכן במהלכו, וכן הסיכומים, הממצאים והמסקנות (להלן - חומר התחקיר), לא יתקבלו כראיה במשפט, למעט במשפט בשל מסירת ידיעה כוזבת או העלמת פרט חשוב בתחקיר;
- (2) חומר התחקיר יהיה חסוי בפני כל אדם ואולם הוא יימסר, כולו או חלקו, רק לאותם גופים בצבא שהתחקיר דרוש להם לצורך מילוי תפקידם; הוראות פסקה זו לא יחולו על חומר ארכיוני שזכות העיון בו הוגבלה בחוק הארכיונים, התשט"ו-1955, או לפיו, אך התקיימו כל התנאים לחשיפתו לעיון הקהל אשר נקבע לפי החוק האמור ובלבד שעברה תקופה של עשר שנים מיום הפקדתו;
- (3) חומר התחקיר לא יימסר לגוף חוקר;
- (4) (א) חומר התחקיר יימסר לפרקליט הצבאי הראשי או לנציגו, לפי בקשתו, בנוגע לאירוע מסוים או בנוגע לסוגי אירועים;
- (ב) מצא הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו כי חומר התחקיר מגלה חשד לביצוע עבירה, המצדיק בדיקה או חקירה על ידי גוף חוקר, רשאי הוא, לאחר שנועץ בקצין שדרגתו אלוף לפחות, להורות בכתב, לגוף חוקר, לפתוח בבדיקה או בחקירה;
- (ג) הורה הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו לפתוח בבדיקה או בחקירה, יתאר בהוראתו את נסיבות האירוע שבעקבותיו נערך התחקיר, ואת הסיבות אשר בשלן עלה החשד לביצוע העבירה; ואולם לא יצורף להוראה דבר מחומר התחקיר, והיא לא תצביע על חשד כלפי אדם שהיה מעורב באירוע;
- (5) הרמטכ"ל או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי לאשר העברת סיכום ממצאי התחקיר או חומר התחקיר, כולו או חלקו, לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו, לצורך מילוי תפקידו בלבד, וכן רשאי הוא לאשר העברת סיכום ממצאי התחקיר לאדם הנוגע בדבר; ואולם לא יועבר חומר או סיכום כאמור, אם קיים חשש כי העברתו תפגע בבטחון המדינה;
- (6) על אף האמור בפסקה (5), חומר התחקיר או סיכום ממצאיו, לא יועבר למי שעורך חקירה פלילית על פי דין;

החזרת סכומים שנגבו

ועדות חקירה
(תיקון מס' 3)
תשכ"ד-1964

חומר ועדת חקירה לא
ישמש ראיה במשפט

(תיקון מס' 33)
תשנ"ח-1997

זכותו של חייל
בחקירה הנוגעת
לשמו הטוב

תחקיר צבאי
(תיקון מס' 33)
תשנ"ח-1997

(תיקון מס' 52)
תשס"ה-2005

- (7) ועדת משנה של ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, ששיבותיה חסויות, תקבל לפי בקשתה, את חומר התחקיר.
- (ג) המפרסם שם של חייל המעורב באירוע המתברר במסגרת תחקיר, לרבות כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, דינו – מאסר שישה חודשים; איסור פרסום לפי סעיף קטן זה לא יחול על העברת שם של חייל, לרבות כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו כחלק מחומר תחקיר שהועבר לפי הוראות סעיף קטן (ב).
540. הרמטכ"ל רשאי, מזמן לזמן, לאצול למפקד אחר מסמכיו ולפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכויותיו לפי סעיף 2 ולפי הסעיפים 158, 177(ג), 185, 186, 187, 192, 198, 212, 441(ג), 462 ו-504.
541. פרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לא יחול על ענין שחוק זה חל עליו, אולם –
- (1) סעיף 63 לאותו חוק יחול הן לגבי עבירות צבאיות והן לגבי עבירות שאינן עבירות צבאיות, אך לא יחול על נידון שהוא חייל בשירות חובה;
- (2) סעיפים 35, 35א, 36, 40, 41, 42, 61 ו-62 לאותו חוק יחולו לגבי עבירות שאינן עבירות צבאיות;
- (2א) סעיף 87 לאותו חוק יחול הן לגבי עבירות צבאיות והן לגבי עבירות שאינן צבאיות, והסמכויות הנתונות בסעיף האמור לבית משפט יהיו נתונות, לגבי אותן עבירות, גם לאב בית הדין הצבאי ולנשיא בית הדין הצבאי, ואולם לענין חייל כמשמעותו בפסקה (1) להגדרה "חייל" שבסעיף 1, לא יתנו בית הדין, אב בית הדין או נשיא בית הדין, לפי הענין את דחיית ביצוע עונשו במתן ערובה;
- (3) (א) האמור בסימן ב'1 לאותו פרק (להלן - סימן ב'1) יחול הן לגבי עבירות צבאיות והן לגבי עבירות שאינן צבאיות, בשינויים הבאים:
- (1) עבודת שירות שבית דין צבאי יהא מוסמך לקבוע תהא עבודה ציבורית כמשמעותה בסימן ב'1 במסגרת הצבא (להלן - עבודה צבאית);
- (2) הסמכויות הנתונות בסימן ב'1 לממונה, למפקח, למנהל הכללי של שירות התעסוקה ולנציב בתי הסוהר יהיו נתונות, לגבי נידון שבית דין צבאי קבע כי ישא עונשו בעבודה צבאית (להלן - אסיר בעבודה צבאית), למי שהרמטכ"ל מינה לכך באישור שר הבטחון;
- (3) הסמכויות הנתונות בסימן ב'1 לבית משפט יהיו נתונות לבית דין צבאי, ואולם הסמכות הנתונה לבית המשפט המחוזי בסעיף 51ט(ג) בסימן ב'1 תהיה נתונה לנשיאו של בית הדין הצבאי המחוזי, והסמכות הנתונה לבית המשפט בערעור על החלטות לפי סעיפים 51ט(ג) ו-51יב(ב) בסימן ב'1 תהיה נתונה לשופט משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים;
- (4) הסמכויות הנתונות לבית דין צבאי בסעיף זה, תהיינה נתונות לו גם לגבי עונש מחבוש.
- (ב) על אסיר בעבודה צבאית יוסיפו לחול הדינים החלים על כל חייל, בכפוף לאמור בתקנות לפי סעיף קטן (ג).
- (ג) סמכויות שר המשטרה לפי סימן ב'1 יהיו נתונות לשר הבטחון והוא יהיה רשאי להתקין תקנות לביצוע האמור בפסקת משנה (א) לגבי אסיר בעבודה צבאית, לרבות בענין תשלומים לאסיר או תמורתם, ניכויים מהם, הפסקה בעבודה בשל מחלה או סיבה אחרת, סדרי דין בערעור ובעתירה לפי סעיף 51ט(ג) בסימן ב'1 ומועד שמיעתם וכן בענין זכויותיו וחובותיו של אסיר בעבודה צבאית.
- 541א. (א) חייל בשירות חובה שהורשע או שבית משפט קבע לגביו כי עבר עבירה, לפני התייצבותו לשירות סדיר, רשאי לבקש המלצה מאת צבא הגנה לישראל לקיצור או ביטול של תקופת התיישנות או תקופת מחיקה לגבי פרט רישום לענין הרשעה או קביעה כאמור, והכול בהתאם להוראות שייקבעו בפקודות הצבא; המלצה כאמור תובא לנשיא המדינה בסמוך לתום

(תיקון מס' 71)
תשע"ו-2016

אצילת סמכויות
(תיקון מס' 12)
תשל"ט-1979
(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

תחולת חוק העונשין
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1981

(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2003
(תיקון מס' 54)
תשס"ו-2006

(תיקון מס' 18)
תשמ"ז-1987

(תיקון מס' 25)
תשנ"ד-1994

המלצה לנשיא המדינה
לענין עבירות שעבר
חייל לפני גיוסו
(תיקון מס' 73)
תשע"ז-2017

תקופת השירות שהחייל חייב בה על פי חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986.
 (ב) בפקודות כאמור בסעיף קטן (א) ייקבעו גם הוראות לעניין הגשת בקשה בידי חייל כאמור באותו סעיף קטן לאחר שחרורו משירות חובה.

(ג) צבא הגנה לישראל יביא לידיעת חייל שיש לו פרט רישום כאמור בסעיף קטן (א) את ההוראות שנקבעו בפקודות הצבא לפי סעיף זה ביום גיוסו או בסמוך לאחריו, וכן יביא את ההוראות לידיעת מיועד לשירות ביטחון כהגדרתו בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, שיש לו פרט רישום כאמור, טרם התייצבותו לשירות חובה.

(ד) בסעיף זה, "פרט רישום", "תקופת התיישנות" ו"תקופת מחיקה" – כמשמעותם בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981.

(תיקון מס' 77)
 תשנ"ט-2019

חלק י"א – בירור קבילות חיילים

(תיקון מס' 6)
 תשל"ב-1972

542. כל מקום שמדובר בחלק זה על חייל, אין משמעותו אלא חייל כהגדרתו בסעיף 1, לרבות איש מילואים שאינו בשירות, אם הקבילה נוגעת לשירותו במילואים.

טייג ל"חייל"
 (תיקון מס' 23)
 תשנ"ג-1993

543. (א) שר הביטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, ימנה נציב קבילות חיילים (בחלק זה – נציב הקבילות); נציב הקבילות יכהן תקופת כהונה אחת בלבד של שבע שנים.

מינוי נציב קבילות חיילים
 (תיקון מס' 6)
 תשל"ב-1972
 (תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

(ב) הודעה על מינויו של נציב הקבילות ועל מענו תפורסם ברשומות.

543א. שר הביטחון יגיש לאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת את שם המועמד לתפקיד נציב הקבילות לא יאוחר מתשעים ימים לפני תום תקופת כהונתו של נציב הקבילות המכהן, והוועדה תדון בהצעתו לא יאוחר משישים ימים לפני תום תקופת כהונתו של נציב הקבילות המכהן.

מועד הבחירה
 (תיקון מס' 23)
 תשנ"ג-1993
 (תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

543ב. (א) נבצר מנציב הקבילות, דרך ארעי, למלא תפקידיו, ימנה שר הביטחון, בתוך 14 ימים, למנות ממלא מקום לנציב הקבילות לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים או עד שיחזור למלא את תפקידיו, לפי המוקדם; השר רשאי להאריך את המינוי לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל תקופות כהונתו של ממלא מקום הנציב לא יעלה על ששה חדשים; הוראות סעיף קטן זה יחולו גם על ממלא מקום נציב הקבילות שמונה לפי סעיף זה.

ממלא מקום לנציב
 (תיקון מס' 23)
 תשנ"ג-1993
 (תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

(ב) נבצר מנציב הקבילות למלא תפקידיו במשך תקופה העולה על ששה חדשים רצופים יראו אותו כאילו התפטר מתפקידו.

(תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

(ג) נתפנה מקומו של נציב הקבילות לפני תום תקופת כהונתו, ימנה שר הביטחון, בתוך 14 ימים, ממלא מקום לנציב הקבילות עד לכניסתו לתפקיד של נציב קבילות חדש.

(תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

(ד) נבצר מנציב הקבילות למלא את תפקידיו לפי סעיף קטן (ב) או התפנה מקומו לפי סעיף קטן (ג) לפני תום תקופת כהונתו, יגיש שר הביטחון לאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת את שם המועמד לתפקיד נציב הקבילות מוקדם ככל האפשר ולא יאוחר משלושים ימים מהיום שבו נבצר ממנו למלא את תפקידיו או התפנה מקומו, לפי העניין; הוועדה תדון בהצעת שר הביטחון כאמור מוקדם ככל האפשר ולא יאוחר משלושים ימים מיום שהגיש לה את שם המועמד.

(תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

(ה) החל הליך מינויו של נציב הקבילות כאמור בסעיף 543א וטרם הושלם ביום סיום כהונתו של נציב הקבילות המכהן, רשאי שר הביטחון להאריך את כהונתו של נציב הקבילות לתקופה אחת שלא תעלה על שלושה חודשים או עד לכניסתו לתפקיד של נציב קבילות חדש, לפי המוקדם; לא היה ניתן להאריך את כהונתו של נציב הקבילות כאמור, יחולו הוראות סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959.

(תיקון מס' 69)
 תשע"ו-2016

544. אלה רשאים להגיש קבילה:

קבילה של מי
 (תיקון מס' 6)
 תשל"ב-1972

(1) אדם הרואה עצמו נפגע במעשה כאמור בסעיף 547 שנעשה לגביו בזמן היותו חייל או מיועד לשירות ביטחון (להלן – החייל הנפגע);

(תיקון מס' 56)
 תשס"ו-2007

(2) בנו, בתו, אחיו או אחותו של החייל שנפגע אם מלאו להם 16 שנה, או הוריו או בן-זוגו של אותו חייל, ובאין אחד מאלה – מי שנתבקש מאת החייל הנפגע לעשות

כך.

545. (א) קבילה תוגש בכתב במישרין לנציב הקבילות, תיחתם ביד הקובל ויצויינו בה שמו, מספר הדואר הצבאי של היחידה שבה משרת החייל הנפגע, מספרו האישי ודרגתו; הגיש את הקבילה מי שחדל מלהיות חייל, מיועד לשירות ביטחון או אדם כאמור בסעיף 544(2), יצויינו בה, בנוסף לפרטים כאמור של החייל, גם שמו ומענו של הקובל.

דרך הגשת קבילה
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972
(תיקון מס' 56)
תשס"ז-2007

(ב) קבילה של אסיר או עציר תוגש במעטפה סגורה למפקד מיתקן הכליאה הצבאי שבו הוא מוחזק, והמפקד יעביר את המעטפה, בלי שיפתחנה, לנציב הקבילות.

546. קבילה ניתנת להגשה על מי שבזמן עשיית המעשה כאמור בסעיף 547 היה חייל או עובד בשירות הצבא שחוק זה חל עליו על פי סעיף 8(2) והוא אף אם ביום הגשת הקבילה שוב אינו חייל או עובד כאמור; הקובל יפרש בקבילותו את זהותו של האדם שעליו הוא קובל, ואם אין בידו לתאר זהותו ימסור כל פרט שבידו המסייע לזיהויו.

קבילה על מי
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

547. (א) נושא לקבילה הוא מעשה שנתקיימו בו כל אלה:

קבילה על מה
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

(1) הוא פוגע במישרין בחייל הנפגע או מונע ממנו במישרין טובת הנאה;

(2) הוא נוגע לסדרי השירות, לתנאי השירות או למשמעת;

(3) הוא בניגוד לחיקוק או לפקודות הצבא, או ללא סמכות חוקית, או בניגוד למינהל תקין, או שיש בו משום נוקשות יתירה או אי-צדק בולט.

(ב) לענין סעיף זה, "מעשה" - לרבות מחדל ופיגור בעשיה.

548. בקבילות אלה לא יהיה בירור:

קבילות שאין לברר
אותן
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972
(תיקון מס' 42)
תשס"ג-2003

(1) קבילה על החלטת שר הביטחון, הרמטכ"ל או ראש מחוז שיפוטי לפי הוראות סעיף 442;

(2) קבילה על החלטת הרמטכ"ל לפי סעיפים 167 או 167א;

(3) (נמחקה);

(4) קבילה על פעולה שיפוטית של בית דין צבאי או של שופט בית דין צבאי או של בית משפט צבאי אחר או של שופט חוקר;

(5) קבילה בענין התלוי ועומד בבית דין צבאי או בבית משפט אחר, בפני שופט חוקר או בפני קצין שיפוט, או קבילה בענין שבית דין צבאי או בית משפט אחר או שופט אחר או קצין שיפוט הכריעו בו לגופו;

(6) קבילה על פעולה שיפוטית של ועדה שכווננה על פי חיקוק או של חבר מחבריה במילוי תפקידו כחבר הועדה;

(7) קבילה על מעשה שהוא עבירה שעליה הוגשה תלונה לפי סעיף 225 או שבקשר עמה מונה קצין בודק או שופט חוקר;

(תיקון מס' 45)
תשס"ד-2004

(8) קבילה על החלטת הועדה לעיון בעונש לפי הפרק השני של חלק ח';

(9) קבילה על החלטה בנושא הערכתו, דירוגו או מיונו של מיועד לשירות ביטחון, למעט קבילה לגבי פגם שנפל בהליך ההערכה, הדירוג או המיון.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ג-1993
(תיקון מס' 56)
תשס"ז-2007

549. ואלה קבילות שלא יהיה בהן בירור אלא אם מצא נציב הקבילות שיש סיבה מיוחדת המצדיקה את בירורן:

קבילות שבירורן
מצריך סיבה מיוחדת
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

(1) קבילה בענין שניתנה בו החלטה שעליה אפשר, או היה אפשר, להגיש על פי דין השגה, ערר או ערעור, והוא אינו מסוג הענינים שסעיף 548(5) דן בהם;

(2) קבילה שהוגשה לאחר שעברה שנה מיום המעשה שעליו נסבה הקבילה, ואם המעשה נודע לקובל מאוחר יותר - מהיום שבו נודע לו המעשה;

(3) קבילה שהוגשה לאחר שעברו מאה ושמונים יום מהיום שבו חדל החייל הנפגע להיות חייל.

549. מצא נציב הקבילות שקבילה מעוררת על פניה חשד שנעברה עבירה, רשאי הוא להעביר את הקבילה, כולה או מקצתה, לפרקליט הצבאי הראשי.

העברת קבילה לפרקליט הצבאי הראשי (תיקון מס' 14) פתח חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 6) תשל"ב-1972

550. (א) משהוגשה קבילה, יפתח נציב הקבילות בבירורה, זולת אם ראה שאינה ממלאה אחרי סעיף 544 או שאינה ממלאה בפרט חשוב אחרי סעיף 545 או שאינה בגדר סעיף 546 או בגדר סעיף 547, או שאין לברר אותה מאחת הסיבות המנויות בסעיפים 548 או 549 או שהיא קנטרנית או טרדנית.

(ב) במקרים האמורים בסעיף קטן (א), יודיע נציב הקבילות לקובל בכתב, שלא יטפל בקבילה, ויציין את הנימוקים לכך.

551. (א) נציב הקבילות רשאי לברר את הקבילה בכל דרך שיראה ואינו קשור להוראות שבסדר דין או בדיני ראיות.

דרכי הבירור (תיקון מס' 6) תשל"ב-1972

(ב) נציב הקבילות יביא את הקבילה לידיעת האדם שקובלים עליו ולידיעת מפקדו ויתן להם הזדמנות נאותה להשיב עליה, והוא רשאי לדרוש מהם כי ישיבו על הקבילה תוך התקופה שיקבע בדרישתו.

(ג) על הבירור בפני נציב הקבילות ובפני מי שהוא הסמיך לכך יחולו הוראות סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, בשינויים לפי הענין, וכן יחולו הוראות סעיף 27(ב) לחוק האמור על אדם שאינו חייל שהוזמן להתייצב בפניהם.

(ד) ראה נציב הקבילות שאדם אחר עלול להיפגע מעצם הבירור או מתוצאותיו, יודיע לו הנציב על כך ויעמיד לרשותו, בדרך שיראה לנכון, את חומר הראיות הנוגע לאותה פגיעה.

(ה) האמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) אינו בא לגרוע מהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

552. נציב הקבילות יפסיק את בירור הקבילה אם נוכח שנתקימה אחת העילות המצדיקות שלא לפתוח בבירורה, ויהיה רשאי להפסיקו כשענין הקבילה בא על תיקונו, או כשהקובל ביטל את קבילתו; במקרה זה יודיע בכתב לקובל, למי שהקבילה עליו ולמפקדו של אותו אדם, שהפסיק את הבירור, ויציין את הנימוקים לכך.

הפסקת הבירור (תיקון מס' 6) תשל"ב-1972

553. (א) מצא נציב הקבילות שהקבילה היתה מוצדקת, ימסור על כך בהודעה מנומקת לקובל, לאדם שקובלים עליו, למפקדו של אותו אדם ולקצין שהרמטכ"ל הסמיכו לכך; נציב הקבילות רשאי לפרט בהודעתו את תמצית ממצאיו, ורשאי הוא להצביע על הצורך בתיקון ליקוי שהעלה הבירור, ועל הדרך לתיקונו.

תוצאות הבירור (תיקון מס' 6) תשל"ב-1972

(ב) הקצין כאמור בסעיף קטן (א) יודיע לנציב הקבילות בהקדם האפשרי, אך לא יאוחר מחדשיים מיום קבלת ההודעה, על הצעדים שנקטו.

(ג) מצא נציב הקבילות שהקבילה לא היתה מוצדקת, ימסור על כך הודעה מנומקת לקובל, לאדם שעליו קובלים ולמפקדו של אותו אדם, ורשאי הוא לפרט בה את תמצית ממצאיו.

(ד) העלה בירור הקבילה חשד שנעברה עבירה, יודיע נציב הקבילות על כך לפרקליט הצבאי הראשי.

554. (א) הודעה של נציב הקבילות לפי סעיף 553(א) או (ג) לא תכלול ולא תגלה חומר או ידיעה אשר לדעת ראש הממשלה או שר הבטחון הם ענין לבטחון המדינה, או אשר לדעת ראש הממשלה או שר החוץ הם ענין ליחסי החוץ או לקשרי המסחר הבין-לאומיים של המדינה.

סייגים להודעה (תיקון מס' 6) תשל"ב-1972

(ב) ראה נציב הקבילות כי הודעתו עלולה לכלול או לגלות חומר או ידיעה כאמור בסעיף קטן (א) ולא הביעו השרים את דעתם כאמור שם, יבקש נציב הקבילות את דעת ראש הממשלה, שר הבטחון או שר החוץ, לפי הענין, לפני שיתן את הודעתו.

(ג) בהודעה על תוצאות הבירור יהיה נציב הקבילות פטור מלהודיע על ממצאיו ונימוקיו

(1) כשהקבילה היתה בענין מינוי לתפקיד פלוני או בענין העלאה בדרגה, או בענין פיטורים מהשירות;

(2) כשגילויים עלול, לדעתו, לפגוע שלא כדין בזכותו של אדם זולת הקובל;

(3) כשיש לדעתו בגילויים משום גילוי סוד מקצועי או ידיעה סודית כמשמעותם לפי כל דין;

(4) כשיש לדעתו בגילויים כדי לפגוע בסדר הטוב של הצבא או במשמעתו.

555. (א) החלטותיו וממצאיו של נציב הקבילות בענין קבילה –

(1) אין בהם כדי להעניק לקובל או לאדם אחר זכות או סעד בדיון משמעתי או בבית דין צבאי או בבית משפט אחר שלא היו לו לפני כן;

(2) אין בהם כדי למנוע מהקובל או מכל אדם אחר להשתמש בזכות או לבקש סעד שהוא זכאי להם; אולם אם נקבע לכך מועד בחיקוק או בפקודות הצבא לא יוארך המועד על ידי הגשת הקבילה או בירורה.

(ב) שום בית משפט לא ייזקק לבקשת סעד נגד החלטותיו וממצאיו של נציב הקבילות בענין קבילה.

556. נציב הקבילות וכל אדם אחר שבעזרתו מבצע נציב הקבילות את תפקידיו חייבים לשמור בסוד כל ידיעה שהגיעה אליהם לרגל תפקידם, ולא לגלותה אלא בכיצוע המוטל עליהם בחלק זה.

557. (א) נציב הקבילות יגיש לשר הבטחון ולועדת החוץ והבטחון של הכנסת, מדי שנה, דין וחשבון על פעולותיו, שיכיל סקירה כללית ותיאור הטיפול במבחר של קבילות.

(ב) נציב הקבילות רשאי להגיש לשר הבטחון ולועדת החוץ והבטחון של הכנסת דין וחשבון מיוחד קודם להגשת הדין וחשבון השנתי.

558. אין על נציב הקבילות מרות בעניני מילוי תפקידו לפי חלק זה זולת מרותו של הדין.

חלק י"ב – ביצוע ותקנות

559. שר הבטחון ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו ובלבד שלא יתקין תקנות בדבר סדרי הדין בבתי הדין הצבאיים אלא בהסכמת שר המשפטים.

560. בטלים –

(1) תקנות-שעת-חירום (חוקת השיפוט תש"ח), תש"ח-1948 (להלן - החוקה);

(2) סעיף 20 לחוק כלי היריה, תש"ט-1949;

(3) פקודת השפיטה האזרחית של חברים לחילות, 1947.

561. (א) על אף ביטול החוקה –

(1) הורכב בית דין לשפוט הנאשם לפי החוקה, והמשפט עודנו תלוי ועומד ביום תחילתו של חוק זה (להלן - התאריך הקובע) יימשכו כל ההליכים בו לפי אותם ההליכים ולפני אותם המוסדות של המנגנון המשפטי שנקבעו בחוקה, אולם אם הוחזר המשפט על ידי בית הדין הצבאי העליון לבית דין של ערכאה ראשונה - ידונו בו לפי חוק זה;

(2) פסק דין של בית דין צבאי או של מפקד מוסמך כשופט שניתן לפי החוקה והטיל עונש שעדיין לא בוצע, כולו או מקצתו, יבוצע העונש או יתרתו כאילו הוטל לפי חוק זה; לענין הוראה זו רואים עונש מעצר או עונש מעצר מחנה מלא כמחבוש שהוטל לפי חוק זה;

(3) בדיקה או חקירה מוקדמת שנערכה לפי החוקה לפני התאריך הקובע, רואים אותה כבדיקה או חקירה מוקדמת שנערכה לפי חוק זה;

(4) פקודת מעצר שעמדה בתוקף ערב התאריך הקובע, רואים אותה כאילו ניתנה לפי חוק זה, ומותר להאריך את תקפה לפיו, אף אם כבר הוארך לפי החוקה;

(5) מקום שנקבע לפי החוקה כחדר משמר צבאי, כמחנה מעצר או כבית סוהר צבאי, וערב התאריך הקובע היה משמש לאותה מטרה, רואים אותו כאילו נקבע על פי חוק זה.

זכויות וסעדים
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

חובת סודיות
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

דין וחשבון
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

אי תלותו של הנציב
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

ביצוע ותקנות
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

ביטול
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

הוראות מעבר
(תיקון מס' 6)
תשל"ב-1972

- (ב) (1) מי שערב התאריך הקובע כיהן כנשיא בית הדין הצבאי העליון, רואים אותו כאילו נתמנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים לפי חוק זה.
- (2) מי שערב התאריך הקובע כיהן כסגן נשיא של בית הדין הצבאי העליון והוא בעל הכשרה משפטית, רואים אותו כאילו נתמנה לפי חוק זה לשופט צבאי-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים;
- (3) מי שהיה לו ערב התאריך הקובע מינוי לפי פקודות הצבא לכהן כאב בית דין צבאי מחוזי והוא בעל הכשרה משפטית, רואים אותו כאילו נתמנה לשופט צבאי-משפטי של בית דין צבאי מיוחד או מחוזי;
- (4) מי שערב התאריך הקובע כיהן כפרקליט צבאי ראשי, פרקליט צבאי, תובע צבאי ראשי או תובע צבאי, רואים אותו כאילו נתמנה לאותו תפקיד לפי חוק זה.
- (5) מי שהיה לו ערב התאריך הקובע מינוי לפי פקודות הצבא לכהן כסניגור צבאי ראשי או סניגור צבאי, רואים אותו כאילו נתמנה לאותו תפקיד לפי חוק זה.

562. מי שעבר עבירה על תקנות 80 או 91 לחוקה, והמעשה מהווה עבירה גם לפי חוק זה והוא לא חזר חשירות עד התאריך הקובע, יוסיפו לחול עליו התקנות האמורות, כאילו לא בוטלו לפי סעיף 543.

שמירת התקנות לגבי נעדרים ועריקים (תיקון מס' 6) תשל"ב-1972

563. (א) על אף האמור בסעיף 2(ד) לחוק המעבר, תש"ט-1949, יפורסם חוק זה ברשומות תוך חודש ימים מיום קבלתו בכנסת.

תחילת תוקף

(ב) תחילתו של חוק זה היא ביום י"ז בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956);

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), תחילתו של סעיף 189 היא מיום ד' באייר תשי"ט (12 במאי 1959); וכל מינוי לאחד התפקידים המנויים בסעיף 188 שיעמוד בתקפו ערב אותו תאריך יפקע תקפו באותו יום.

(תיקון מס' 1) תשי"ח-1958

(ד) על אף האמור בסעיף 189 - מי שמינויו פקע כאמור בסעיף קטן (ג) ונתמנה מחדש לאחר מכן, הרי אם -

(תיקון מס' 1) תשי"ח-1958

(1) כיהן ערב פקיעת מינויו תקופה של שנתיים או יותר באחד התפקידים המנויים בסעיף 188 - יהיה מינויו מינוי של קבע;

(2) כיהן ערב פקיעת מינויו תקופה פחותה משנתיים - תבוא תקופת כהונתו לפני פקיעת מינויו במנין תקופת שתי השנים האמורה בסעיף 189.

תוספת ראשונה

(סעיף 304)

צורת כתב אישום

צבא הגנה לישראל

(תיקון מס' 63) תשנ"א-2011

בבית הדין הצבאי מחוזי

תיק ביה"ד מס'

במשפט שבין: -

תובע צבאיהמאשים

נגד

מספר דרגהשם משפחהשם פרטי

הנאשם

יחידה

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזה בעבירה/עבירות הבאה/הבאות:

מהות העבירה:

פרטי העבירה:

(ראה דוגמאות בחלק ב').

רשימת עדי התביעה:

תובע צבאי

תאריך הגשת כתב אישום

חתימת מאשר ההגשה

חלק ב'

דוגמאות לניסוח ההאשמות

מס' 1

מהות העבירה: בגידה לפי סעיף 43(1) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

בגידה

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ומפקד מוצב צה"ל על גבעהביוסנטש באופן מחפיר ונוכח האויב

את המוצב הנ"ל אשר הגנתו הופקדה בידו.

הערות:

1. מנסח כתב האישום יציין במידת האפשר את היום ואת השעה בו נעברה העבירה. אין היום או השעה ידועים, יציין בקירוב או על ידי ציון תחילתה וסופה של התקופה הכוללת את התאריך המשוער של ביצוע העבירה. דוגמה לציון בקירוב:

הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ומפקד מוצב צה"ל על גבעהביוסנטש או סמוך לתאריך זה, נטש באופן מחפיר וכו'.

דוגמה לציון תקופה כוללת:

הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ומפקד צה"ל על גבעהבתאריך בלתי ידוע בין יוםליוסנטש באופן מחפיר וכו'.

2. מקום שהתובע דורש לחייב את הנאשם בפיצויים על פי הוראות סעיף 35 יציין בכתב האישום בסוף פרטי העבירה את סכום הנזק שנגרם.

דוגמא:

ערך הרכוש הנ"ל שאבד הוא סךלירות.

מס' 2

מהות העבירה: עזרה לאויב, לפי סעיף 44, לחוק השיפוט הצבאי,

עזרה לאויב

תשט"ו-1955.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוסבשעה

עשה ביודעין מעשה העשוי לעזור לאויב על ידי שהדליק מדורה במוצב צה"ל על גבעהדבר שהיה עשוי לאפשר למטוסי האויב ולצופי האויב לאתר את המוצב.

מס' 3

מהות העבירה: התנהגות מחפירה בקשר לפעולות צבאיות, לפי סעיף 45(3)

לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

התנהגות מחפירה בקשר לפעולות

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוסבהיותו מוצב

עם מקלעו כמקלען מס' 1 על גבעהבעת הפגזת המוצב,

זנח באופן מחפיר את נשקו הנ"ל נוכח האויב וברח מן המקום.

מס' 4

מהות העבירה: מרידה, לפי סעיף 46 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

מרידה

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל בגדודביום

בזמן פעולת הגדוד הנ"ל נגד האויב בסביבות

סירב, בצוותא עם החיילים א. ב., ג. ד., ו-כ. ל. מכיתתו, למלא פקודת מפקדם סגן מ. נ. אשר ציווה על הנאשם ועל שלושת החיילים הנ"ל לתפוס עמדות על גבעהבזה שאמר כי אין להם רצון להילחם יותר וכי אינם רואים את סגןהנ"ל כמוסמך לתת להם הוראות.

מס' 5

מהות העבירה: מרי, לפי סעיף 48 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

מרי

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל בגדודביום

במקוםעשה מעשה בניגוד למשמעת בצבא בזה שבעת

חלוקת נשק אישי לחיילי הגדוד במחסן הנשק של הגדוד זרק את רובהו חזרה לידי המחסנאי והתכוון במעשהו זה להפגין התנגדותו נגד ההוראה המחייבת בצבא לפיה חיילים חיילי צה"ל באזורלשאת אתם נשקם האישי במשך כל שעות היממה.

מס' 6

מהות העבירה: זריעת בהלה בין חיילים, לפי סעיף 51 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

זריעת בהלה בין

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבמוצב צה"ל

על גבעהלפני צאת חיילי המחלקה לפעולה צבאית,

היינו להתקפת מוצב האויב על גבעההפיץ

ידיעה כי האויב כיתר את המוצב, ידיעה שיש בה כדי לעורר יאוש העלול לפגוע בהצלחת הפעולה הנ"ל.

מס' 7

מהות העבירה: זריעת בהלה, לפי סעיף 52 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

זריעת בהלה

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםב

ברחובהפיץ ידיעה לקהל אזרחים שנאספו באקראי

כי צנחני אויב ירדו בידיעה הקשורה בבטחון המדינה ושיש בה כדי לעורר ברכים בהלה.

מס' 8

מהות העבירה: תעמולה המערערת את המשמעת בצבא, לפי סעיף 53 לחוק

תעמולה המערערת את המשמעת בצבא

השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל בגדודביום

הפיץ בין חיילי כיתתו כרוזים אשר הופצו על ידי האויב והקוראים לחיילי צה"ל להיכנע לאויב, חומר תעמולה שהבאתו לידיעת חייל עלולה להשפיע בדרך המערערת את המשמעת בצבא.

מס' 9

מהות העבירה: תעמולה הפוגעת בסדר הטוב בצבא, לפי סעיף 54 לחוק

תעמולה הפוגעת בסדר הטוב בצבא

השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

פרטי העבירה: נאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה

החזיק לשם הפצה שני טפסים של כרוז הקורא לחיילים שלא להישמע למפקדיהם,

חומר תעמולה אשר הבאתו לידיעת חייל עשויה להשפיע בדרך הפוגעת בסדר הטוב בצבא.

מס' 10

מהות העבירה: עבירות בקשר לשבי, לפי סעיף 56 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
בסביבותנפל בשבי האויב ה-

עבירות בקשר לשבי

מחמת שטייל ביחידות, בסביבות הנ"ל, על אף פקודת מפקדו, סגן א. ב., שאסור לטייל ביחידות בסביבות הנ"ל.

מס' 11

מהות העבירה: גילוי סודות, לפי סעיף 57(1) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
במקוםבנסעו באוטובוסקן
לכיווןגילה לא. ב. ללא רשות ידיעות על מספר
כוחות הצבא במחנה.

גילוי סודות

מס' 12

מהות העבירה: נטישת משמרת לפי סעיף 58(ב) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
עת מילא תפקיד זקיף על שער מחנהעזב את
משמרתו לפני שהוחלף כדין.

נטישת משמרת

מס' 13

מהות העבירה: אלימות כלפי מפקד, לפי סעיף 59 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
במקוםהיכה את מפקדו, סגן א. ב.

אלימות כלפי מפקד

מס' 14

מהות העבירה: איום, לפי סעיף 62 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
במקוםאיים על מפקדו, סגן א. ב. על ידי שאמר
לו שישרוף את ביתו אם מפקדו הנ"ל לא יוציאנו לחופשה.

איום ועלבונות

מס' 15

מהות העבירה: התנגדות לפעולה חוקית, לפי סעיף 64 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
במקוםכשבא השוטר הגדודי א.ב. בתוקף תפקידו

התנגדות לפעולה

לשימו במשמורת בחדר המשמר הגדודי הפיל את עצמו ארצה ובעט ברגלי השוטר הנ"ל, ועל ידי זה התנגד בכוח לשוטר האמור.

מס' 16

מהות העבירה: התעללות, לפי סעיף 65 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ובהיותו סמל השוטרים
הגדודיים ומופקד על חדר המשמר של גדודכיום
בשעההתעלל בטוראי א. ב. שנמצא במשמורת
בחדר המשמר הגדודי האמור, על ידי שנטל את בגדיו והכריחו להתהלך ערום בתאו.

התעללות

מס' 17	מהות העבירה: עיכוב רכוש ללא הצדקה, לפי סעיף 66 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל בתפקידקיבל ביוםבשעהבמקום המחאת דואר בסךלירות בשביל טוראי א.ב. אך ללא הצדקה עיכבה תחת ידוימים בערך.	עיכוב רכוש ללא
מס' 18	מהות העבירה: שררה כלפי פקודים, לפי סעיף 67 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ובתפקיד מפקד מחלקהבגדודהשתמש לרעה בסמכותו כלפי כלפי א.ב. על ידי זה שביוםבמקום ציווה על א.ב. הנ"ל לעמוד בעמידת דום ליד אוהל המפקדה שש שעות רצופות בערך.	שררה כלפי פקודים
מס' 19	מהות העבירה: חריגה מסמכות, לפי סעיף 68 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם בהיותו חייל בצה"ל בתפקיד סמל רכב בגדודביוםבשעהבמקום ציווה על טוראי א.ב. להוריד את גלגלי המכונית הצבאית מס'ולהעבירם לקצין הרכב של גדודכשהוא מתחזה כמוסמך לעשות כן בתוקף תפקידו בצבא אם כי לא היה מוסמך לעשות כן.	חריגה מסמכות
מס' 40	מהות העבירה: ביזה, לפי סעיף 74 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביום בשעהלאחר כיבוש הכפרפרץ לבית מגורים בחלקשל הכפר כדי לבזוז ביזה.	ביזה
מס' 21	מהות העבירה: השמדת רכוש, לפי סעיף 76 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה בחדר התרבות של מחנהגרם במזיד ובמישרין נזק לכורסה, שהיא רכוש הצבא, בזה שקרע את ריפודה ושבר את משענותיה.	השמדת רכוש
מס' 22	מהות העבירה: הוצאת רכוש מרשות הצבא, לפי סעיף 77 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה במקוםהוציא מרשות הצבא, ביוזעין ושלא כדין כ-10 ק"ג בשר, שהם רכוש הצבא, על ידי שנטלם ללא רשות ושםם בילקוטו.	הוצאת רכוש מרשות הצבא
מס' 23	מהות העבירה: אי שמירתו של רכוש צבאי, לפי סעיף 80(ב) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955. פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו בצה"ל בתפקיד אפסנאי פלוגה של גדודבכתופה שמיום עד יוסלא נקט במועד הנכון בכל האמצעים הסבירים כדי לשמור מאבדן 10 שמיכות צמר רכוש הצבא שהיה מופקד על שמירתן,	אי שמירתו של רכוש צבאי

- וגרם על ידי כך לאבדן הרכוש הצבאי הנ"ל.
מס' 24
- שימוש בלתי חוקי
מהות העבירה: שימוש בלתי חוקי בנשק, לפי סעיף 85 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
במקוםירה מרובה שתי יריות ללא סמכות.
מס' 25
- טיסה אסורה
מהות העבירה: טיסה אסורה, לפי סעיף 90 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
הטיס את כלי הטיס מסוגמס'שהוא
רכוש הצבא מעל ל-(מקום)בגובה נמוך מהקבוע
בפקודת מפקדת חיל האוויר לאותו סוג כלי טיס היינו בגובה שלרגל.
מס' 26
- עריקה
מהות העבירה: עריקה, לפי סעיף 92 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל נעדר משירותו בצבא בגדודמיוסעד ליום
היינומיים רצופים, מתוך כוונה שלא לחזור לצבא.
מס' 27
- העדר מן השירות
שלא ברשות
מהות העבירה: העדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו בצה"ל נעדר משירותו בצבא
בגדודמיוסעד ליום
היינו בסה"כימים.
מס' 28
- התחלות
מהות העבירה: התחלות, לפי סעיף 101 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביוםבשעה
במקוםהעמיד פני חולה בפני רב סמל פלוגתו
על ידי שטען כי הוא חולה וכי יש לו חום גבוה וזה בכוונה לפסול עצמו למילוי
תפקידו כטבח היחידה.
מס' 29
- עבירה במסמכים
מהות העבירה: עבירה במסמכים צבאיים, לפי סעיף 105(1) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל, בתאריך
במפקדתחתם על טופסאשר בו מסר ביודעין
ידיעה כוזבת והיא שסך כל מספר שעות העבודה שהפועל א.ב. עבד בריצוף חדר אוכל
של היחידה, הוא 12 שעות, בזמן שידע כי סך כל השעות האמורות הוא שש בלבד.
מס' 30
- מעצר שלא כדין
מהות העבירה: מעצר שלא כדין, לפי סעיף 114 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ומפקד חדר המשמר של
גדודבתקופה מיוםשעה
עד ליוםשעההחזיק במשמורת שלא כדין
את טוראי א.ב.
מס' 31
- שימוש באמצעים
בלתי כשרים לצורך
מהות העבירה: שימוש באמצעים בלתי כשרים לצורך חקירה, לפי סעיף 119
לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ובפעלו כקצין בודק בקשר

לתלונה אשר הוגשה נגד טוראי א. ב. ביום
בגדודאיים להשתמש באמצעי בלתי כשר
כלפי טוראי א. ב. על ידי שאמר לו שלא יקבל כל אוכל עד שיודה בגניבת השמיכה.

מס' 32

מהות העבירה: סירוב לקיים פקודה, לפי סעיף 122 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

סירוב לקיים פקודה

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל בגדוד
ביום תוך פעולה קרבית של גדוד בבסיבת
סירוב לקיים פקודה שניתנה לו מאת מפקד המחלקה סג"מ א. ב. תוך מילוי תפקידו,
לשמש כרץ, על ידי שאמר לו שאינו רוצה, ואין לו כוח, לרוץ חמישים פעם הלוך
ושוב.

מס' 33

מהות העבירה: אי קיום פקודה, לפי סעיף 123 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

אי קיום פקודה

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביום במחנה
גדוד לאחר שניתנה לו פקודה על ידי מפקדו רס"ל
ד. ה. להתייצב בו ביום בשעה במשרד המחנה,
לא קיים את הפקודה ולא התייצב כפי שנצטווה.

מס' 34

מהות העבירה: התשרלות, לפי סעיף 124 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

התשרלות

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל בגדוד התרשל
במילוי תפקידו כפקיד ראשי בזה שמסר מברק שנתקבל
במשרד היחידה ביום לעיונו של השליש רק כעבור
שבעה ימים מיום שנתקבל, היינו ביום.

מס' 35

מהות העבירה: התנהגות מבישה, לפי סעיף 129 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

התנהגות מבישה

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו חייל בצה"ל ביום בשעה
בהיותו נהג אמבולנס ביחידה התנהג התנהגות
מבישה על ידי שבעברו בובראותו חיילים
פצועים מוטלים לצד הדרך לאחר שמכוניתם עלתה על מוקש המשיך בדרכו מבלי
להיעצר ומבלי לאסוף את הפצועים.

מס' 36

מהות העבירה: התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

התנהגות שאינה
הולמת

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בהיותו קצין צה"ל בדרגת
התנהג באופן שאינו הולם את דרגתו על ידי שביום
שלח למפקדו, סרן ג. ד. מכתב בעילום שם, בו הטיח בפני המפקד הנ"ל את האשמה
שהוא ממלא את תפקידו שלא כהלכה.

תוספת שנייה

(סעיף 404א(ה))

(תיקון מס' 63)
תשנ"א-2011

עבירה לפי הוראות אלה:

(1) סעיפים 48, 49, 53, 54, 58 (א) רישה, 62, 64, 67 (א) רישה, 68, 70, 71, 80 רישה, 82, 89,
90, 91, 96, 106, 109 (א), 116, 117, 122 רישה, 123 רישה, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132,
133 או 133א;

(2) ניסיון או קשר לעבור עבירה כאמור בפסקה (1);

(3) תקנות שירות ביטחון (חובות אנשי מילואים), התשט"ז-1956: תקנה 6 לעניין איבוד קשר;
תקנה 12 לעניין שמירת רכוש צבאי, למעט אם הרכוש הוא נשק, כלי טיס, כלי שיט או כלי תחבורה

אחר.

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)